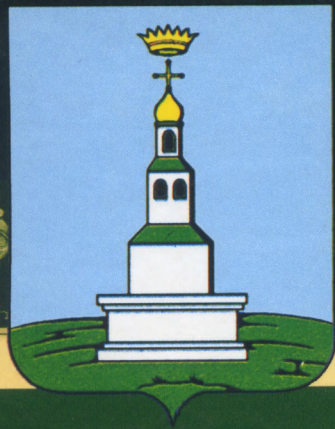

Історія Українського Козацтва

Переяславський
полк

Володимир
КРИВОШЕЯ

Національна академія наук України
Інститут політичних і етнонаціональних досліджень
Інститут української археографії
та джерелознавства ім. М.С.Грушевського
Музей гетьманства

Володимир Кривошея

ГЕНЕАЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

Переяславський полк

Київ
Видавничий дім
«Стилос»
2004

ББК 63.3(4УКР)46

К 82

*Затверджено до друку Вченою радою
Інституту політичних і етнонаціональних досліджень
НАН України*

Рецензенти:

Мицик Ю.А., доктор історичних наук, професор, завідувач
відділу пам'яток княжої та козацької доби

Інституту української археографії та джерелознавства
НАН України ім. М.С.Грушевського

Плохій С.М., доктор історичних наук, професор,
директор українознавчих студій
Альбертійського університету (Канада)

Кривошея В.

К 82 Генеалогія українського козацтва: Переяславський
полк. – К.: Видавничий дім «Стилос», 2004. – 418 с.

ISBN 966-8518-18-7

Книга серії «Генеалогія українського козацтва». Головна увага в ній зосереджена на персональному складі козацької старшини та її родоводах. Робота побудована за принципом висвітлення генеалогії: полковничих родин; родин полкової старшини (обозних, суддів, писарів, осавулів, хорунжих); відомостей до генеалогії сотників і сотенної старшини кожної сотні окремо.

Книга розрахована на науковців, викладачів історії, студентів, широкий читацький загал.

ББК 63.3(4УКР)46

© Кривошея В.В., 2004

© Видавничий дім «Стилос»,
видання, 2004

ISBN 966-8518-18-7

ПЕРЕДМОВА

Книга «Генеалогія українського козацтва: Переяславський полк» є продовженням серії книг «Генеалогія українського козацтва», що деталізує процеси, які відбувалися в цей час у рамках кожного із полків Гетьманщини, і висвітлює відомості, що стосуються історії Переяславського полку. Звичайно, історія лівобережних полків має більш широкую джерельну базу, тому й роботи, присвячені їм, можуть бути більш ґрунтовними. Але все ж ми будемо намагатися подати картину розвитку козацької старшини та її родоводів і тих полків, які були дислоковані на Правобережжі.

Автор не ставить своїм завданням детально простежити історію кожного полку. Головна увага у книзі зосереджуватиметься на персональному складі козацької старшини та її родовах. Роботи будуватимуться за принципом висвітлення генеалогії: полковничих родин; родин полкової старшини (обозних, суддів, писарів, осавулів, хорунжих); відомостей до генеалогії сотників і сотенної старшини кожної сотні окремо.

Читачам пропонуються нариси з історії Переяславського полку, який виник не пізніше 1625 р. Кількість сотень у ньому постійно змінювалася. Частина з них згодом відійшла до Київського полку (Козелецька, Остерська, Носівська); у Переяславський полк влилися сотні розформованого Кропивнянського (Іркліївського) полку. Після ліквідації Канівського та

Черкаського полків їх лівобережні території також увійшли до складу Переяславського полку. У середині XVIII ст. козаки цього полку складали близько 7% козацького населення Гетьманщини.

Пропоновані нариси можуть бути основою для написання історії окремих козацьких полків. Ми підтримуємо думку, що «варто продовжувати традицію написання історії козацьких полків, як це зробили свого часу Лазаревський, Альбовський та ін.»¹. Автор складає щиру подяку І.І.Кривошеї, яка захистила кандидатську дисертацію з історії Переяславського полку й чий дослідження були використані при написанні цієї книги. Віримо в те, що таку добротну дисертацію читачі в майбутньому побачать як самостійну ґрунтовну монографію.

* * *

Інформація про родини представлена за такою методикою:

Родові коліна – це вся сукупність представників однієї родини, яка має однакову ступінь спорідненості (I коліно складають основоположники роду – батько й мати, II коліно – рідні брати й сестри, III – двоюрідні і т. д.). Вони позначаються римським цифрами I, II, III і так далі.

Почерговість нумерується арабськими цифрами: 1, 2, 3 і так далі.

Прізвище, ім'я, по батькові складають титульний блок інформації про людину. У випадку, коли дата народження невідома, початкова інформація замінюється на знак запитання. Наприклад, (?–1701). У тому випадку, коли нам невідомий рік смерті, вносяться відомі дати: (1648–1703–?), а саме датування завершується знаком запитання. Можливі й інші варіанти: (?–1648–1703–?), коли взагалі невідомі ні рік народження, ні дата смерті, але знаємо, в який проміжок часу ця людина жила. Поодинокі згадки позначаються так: (?–1699–?). Така ж методика використовується при датуванні перебування на тому чи іншому уряді (тобто посаді).

Перший із відомих представників родини отримує № 1, по можливості за ним наводиться інформація про його дружину, яка відповідно позначається (Д.:). Наступний представник родини отримує № 2, і якщо він син № 1, то в кінці рядка ставиться відповідний номер 1 (.....1), у разі ж, коли ми не знаємо його батька, у кінці рядка ставиться знак питання (.....?). Представниці жіночої статі роду не нумеруються, а записуються поруч із братами, а їхні чоловіки позначаються літерою Ч.:

Наприклад,

- I
1. Іван.
- II
2. Семен Іванович1
- III
3. Петро Семенович (?–1657–1721).....2
Д.: Галина Прокопівна Білокур (бл. 1660–1700–?).
– Ганна Семенівна (бл. 1670–?).....2
Ч.: Іван Савич Хрипко (?–1689–?).
- IV
4. Семен Петрович (?–1674–1730–?).....3
Д.: NNN.
У разі, коли не маємо інформації про якесь прізвище, ім'я чи по батькові, використовується латинська літера N (NNN, Іван NN, Іван Петрович N).

І. ПОЛКОВНИКИ

У хронологічному порядку реєстр переяславських полковників має такий вигляд:

Головацький Петро (липень 1648 – 28 червня 1649, нак., убитий 1651 під Берестечком), Романенко Яцько (жовтень 1648, нак.), Лобода Федір (? – березень 1649 – серпень 1651–?), Романенко Андрій (?– лютий 1649 – травень 1649, нак. –?), Яцькевич Герасько (?– березень 1651–?), Сомко Яким (?–1652–?), Калющенко Богдан (?– грудень 1652 – червень 1653–?), Сулима Іван Іванович (?– червень 1653–?), Сулима Степан Іванович (червень 1653, нак.), Затутівський (3 липня 1653, нак.), Тетеря Павло Іванович (липень 1653–1657), Калиниченко Стефан (10 червня 1654, нак.), Колюбака Іван (?– 2 серпня 1658–?), Чючар Стефан (?– вересень 1658–?), Цицюра Тимофій Ярмолайович (?– вересень 1659 – серпень 1660–?), Калющенко Богдан (1659, нак.), Криса Михайло (бл. 1660), Сулима Федір Іванович (?–1661–?), Сомко Яким Семенович (?– 9 вересня 1660–1662–?), Щуровський Опанас (квітень 1662, нак., ?– червень 1662 – червень 1663, повн.), Ярмолаєнко Данило (?– жовтень 1663 – липень 1666), Хоменко Максим (1666), Романенко Андрій (1665, жовтень 1666, нак.), Думитрашко Родіон Григорович (1666–?), Аврам (березень 1667–1671, нак.?), Момот Іван Юхимович (березень 1669, нак.), Думитрашко Родіон Григорович (?– квітень 1671–?), Стрівський Костянтин (1671– березень 1672), Максименко Олефір (червень 1672, нак.), Думитрашко Родіон Григорович

(1672–1674), Сербин Войца (липень 1674, нак.), Жученко Семен (січень 1675, нак.), Сербин Войца (?– січень 1675 – березень 1677–?), Берло Іван (вересень 1676, нак.), Лисенко Іван (?– липень 1677 – січень 1679–?), Момот Іван Юхимович (1669, нак.), Хоменко Максим (вересень 1676, липень 1678, нак.), Сербин Войца (?– лютий 1679–1683–?), Полуботок Леонтій Артемович (січень 1683, нак., 1683–1687, повн.), Думитрашко Родіон Григорович (липень 1687 – червень 1688–?), Головченко Яким Михайлович (?– грудень 1688–1689, у 1690 – небіжчик), Полуботок Леонтій Артемович (?– липень 1689 – січень 1690–?), Лисенко Іван Якович (?– травень 1690 – лютий 1692), Мирович Іван Іванович (1692–1706), Момот Іван (10 квітня 1693, нак.), Дараган Федір (серпень 1697, нак.), Максимович Василь (1698, нак.), Іскра Іван (1700, нак.), Берло Іван (1704, нак.), Гамалія Михайло (1705, нак.), Томара Стефан (1706–1708 нак., 1708–1715), Томара Василь Стефанович (жовтень 1715, нак.), Гулак Іван (1715, нак.), Сулима Іван (1715–1721, нак.), Черушинський Антон (1722, 1723, нак.), Коломійченко Лукаш Васильович (1721, 1723, нак.), Кирпич Іван Данилович (липень 1721 – листопад 1721, 1723, нак.), Карпека (1724, нак.), Афендик Стефан (1724–1726, нак.), Танський Василь Михайлович (9 листопада 1726–1730–?), Коломійченко Лукаш Васильович (1729, нак.), Ракович Павло (19 червня 1730, нак.), Томара Василь Степанович (?–1730–1732–?, ?–1735–1736, нак.), Богданов Михайло Самсонович (25 березня 1736–1738), Сулима Семен Іванович (лютий 1739 – 26 травня 1766), Іваненко Григорій Григорович (1768–1782).

Джеджалії (Жежеліовські, Жежелі)

Основоположниками роду були Кирило й Марія. У родовому поминальнику між Кирилом і Філоном містяться 21 чоловіче й 10 жіночих імен. Визначити, скільки це колін, без додаткових матеріалів важко.

І

1. Філон Джеджалій (?–1589–1662–?) – походив із шляхетської родини. Сотник Переяславського полку (?–1648). Активний

учасник повстання в Кам'яному Затоні. Полковник кропивнянський (1648–?), був послом до Валахії. Осавул генеральний, наказний гетьман під час Берестецької битви 1651 р.

Полковник Філон Джеджалій очолював старовинних козаків лівобережних. Улітку 1654 р. він заявив Б.Хмельницькому: «Ти, гетьмане, не довго нап'єшся води Дніпрової». Це свідчить про існування суперечностей між козацтвом старожитнім і гетьманом.

Ф.Джеджалій брав участь у поході прибічників Виговського проти повсталі Полтави, а згодом змовився з полтавським полковником Мартином Пушкарем знищити Івана Виговського. Однак спроба замаху на гетьмана виявилася невдалою: Виговський залишився живим, а полковник Пушкар зарубав Джеджалія.

Унаслідок цих подій Кропивнянський полк було знищено, а його залишки – розформовані.

Під час Рум'янцевської ревізії як докази права на володіння маєтностями подавались різноманітні документи. Нашу увагу привернули два з них, що дозволяють додати деякі штрихи до біографії та родоводу одного із героїв Національно-визвольної війни українського народу середини XVII ст. – кропивнянського полковника Філона Джеджалія. Одним із старовинних козаків у Кропивні був Шимко Радкевич (у реєстрі 1649 р. він записаний десятим, а одинадцятим і дванадцятим записані його сини Ярема й Васько)¹.

26 жовтня 1656 р. у Кропивні козак Ярема Шимковський продав осаджений ще його батьком Шимком Радкевичем «хутор свой отчизный названный Шимковский с грунтом стоячий на речце Ирклею в Чернобаевце в котором хуторе хат две, старой сад», половину ставу, три луки, сіножатну ниву за рікою Ірклієм за сто золотих «уродженому пану» (тобто шляхтичу) Філону Джеджалію². Цікаво, що в документі він не названий полковником. Підписались же під цією купчою «люди цнотливі» Лесько Михайленко, Влас Гордієнко, Гаврило Лисовченко, Мойсей Чопурний. Лесько Михайленко й Гаврило Лисовченко ще в реєстрі 1649 р. фіксуються в полковому товаристві;

відомий і старовинний козацький рід Чепурних (його представник Зінець наводиться в цьому реєстрі п'ятим)³.

4 липня 1662 р. до переяславських городських книг було занесено тестамент «славетного» шляхтича й козака полку Переяславського Івана Григоровича Бурмаки та його дружини Євдокії Філонівни Джеджалії, «обивателів Переяславських». Складений заповіт був 16 квітня 1662 р. Маємо виписку щодо передачі після їх смерті Межигірському монастирю «дворы наш власный в Переяславлу в пригородке межы суседы Филипом Крамарем з одной а з другое стороны Левком Гончарем за который двор далисмо триста золотых, пол млина на средней гребли, который млин держило посполу з паном отцем моим, до того ж монастыря Межигорского мою половину записываю, а до того ещё футор наш в селе Комаровце, сеножать нив десят и лес и за тое теж далиσιμο триста золотых, кони, бидла рогатое, овечки и що колвек на тот час из рухомых яко и лежачих речей может быть як то готовых грощей сребра з шат так синих сено и белого платя и оружия всею моего все тое монастырю Межигорскому легуем и записуем»⁴. При цьому підкреслювалося, що все це «не отчизна але з нашео власное пращи набыток»⁵. Своїми підписами тестамент скріпили генеральний суддя (?– квітень 1662 – лютий 1663–?) Дяченко Іван, городовий отаман Ісак Бовтко, Федір Стріла, писар судейський Богдан Тимошевич, козаки переяславські Федір Гришкевич, Микита Карпаченко, Федір Федоренко.

Прізвище Федора Стріли в реєстрі 1649 р. знаходимо у складі Переяславської сотні Федора Чикмена⁶. Той факт, що в зазначеному переліку імен його прізвище стоїть вище прізвища писаря судового, свідчить, що попередньо Стріла займав значний старшинський уряд. Не виключено, що він був сотником після Чикмена. Пізніше в документах зустрічаємо прізвище Пилипа Стріли серед охочих полковників Правобережжя⁷.

У поминальнику роду Джеджаліїв Філону передують двадцять два чоловічих імені. Це три коліна. Отже, його рід щонайменше 100 років був у православ'ї, що спростовує точку зору, що Джеджалій був татариниом⁸.

Наведені вище документи свідчать про його шляхетське походження. Філон прожив, очевидно, досить довго, оскільки більшість його дітей померла раніше за нього. А донька Євдокія в 1662 р., тобто коли вона писала свій заповіт, була вже, мабуть, у літах. Навіть якщо допустити, що в той час їй було близько шістдесяти років, Філон мав народитися десь у 80-х рр. XVI ст. і Визвольну війну він зустрів щонайменше шістдесятилітнім.

II

2. Іван Філонович Джеджалій (?–1640–1692–?) – сотник наказний піщанський (?–1692–?) 1
– Євдокія Філонівна (?–1605–1662–?) 1
 Ч.: (1662) Іван Григорович Бурмака, славетний пан.
– Н Філонівна 1
 Ч.: Іван Н Мирович, батько Івана Івановича Мировича, полковника переяславського (1692–1706).

III

3. Яків Іванович 2

IV

4. Федір Якович (?–1700–1750) – священник Троїцької піщанської церкви (?–1738–1750) 3

V

5. Федір Федорович (бл. 1720–1795) – навчався в КМА, потім у переяславському колеґіумі, священник Троїцької піщанської церкви (?–1768–?) 4
6. Іван Федорович – намісник піщанський (?–1766–1767–?) ?

VI

7. Василь Федорович (бл. 1750–1828) – священник Троїцької піщанської церкви (?–1801–1811) 5
8. Петро Федорович – бургомістр переяславський (?–1782–1784–?) 5
 Д.: NNN, донька значкового товариша.
9. Єгор Федорович 5
– Н Іванівна ?
 Ч.: Яким Н Мельницький, писар сотенний піщанський.

Лободи

Григорій (?–1596) – гетьман. Під його тиском Адам Олізар-Волчкевич вимушений був продати йому частину с. Сошників⁹. Забитий козаками під Лубнами за підозрою у зраді.

I

1. Федір (?–1619 – березень 1666) – Стороженко вважав його чи сином, чи онуком Григорія¹⁰. Полковник переяславський (1649), суддя генеральний (?–1654–1655–?), (?–1658–1659–?). Побудував Михайлівську церкву в Переяславі. У 1659 р. був захоплений у полон і відправлений до Москви.

II

2. Іван Федорович – значний військовий товариш1

III

3. Антон Іванович2

4. Стефан (?–1681–1724–?) – отаман курінний міський конотопський (1711)¹¹, отаман городовий конотопський (1719–1720), (1723–1724).....?

5. Каленик – козак кінний куреня загребельського конотопського (1711)¹².....?

IV

6. Пантелеймон Антонович – отаман сотенний конотопський (1746–1750–?)3

V

7. Андрій Пантелеймонович (1750–?) – військовий товариш (1781), полковий хорунжий (1783)¹³, прем'єр-майор у відставці (1787). Мав маєтності в Конотопі, селах Попівці й Гутах, хуторах Ступаківському, Шклярівському, Симонівському. Мав 68 підданих (1787).....6

Д.: (бл. 1778) Євдокія Яківна Троцька, донька бунчукового товариша.

8. Федір Пантелеймонович (1753–?) – військовий товариш (1787), мав 7 підданих6

Д.: (бл. 1781) Уляна Павлівна Лисенко, донька бунчукового товариша.

Цицюри

I

1. Ярмола.

II

2. Тимофій Ярмолайович (?–1630– бл. 1671) – покозачений шляхтич¹⁴, служив 13 років¹⁵: сотник бориспільський (1656), полковник переяславський (1659–1660). У серпні 1659 р. під керівництвом гетьмана Виговського Цицюра на чолі полку штурмував Гадяч, де оборонявся місцевий полковник Апостол¹⁶.

19 серпня 1659 р. Переяславський полк на чолі з полковником Цицюрою та наказним полковником Сомком повстав проти Виговського, при цьому була повністю знищена польська корогва драгунів (150 чоловік), старший над польською залогою майор Ян Зумира захоплений у полон і надісланий до київського воєводи В.Шереметева, а військовий суддя, колишній місцевий полковник часів Хмельницького Федір Лобода «окован» у Переяславі¹⁷.

У вересні 1659 р. Цицюра захопив серба Митка Мигая, бунчужного гетьмана Виговського, і прислав його з бунчуком до Шереметева. Переяславський полк на чолі з Цицюрою був розташований у таборі Шереметева¹⁸.

У жовтні 1660 р. з польсько-татарського полону повернулися козаки, які сповістили, що «переяславской де полковник Тимофей Цецюра ... изменил»¹⁹. Після Чуднівської битви 1660 р. поляки «тилко Цюцюру, до себе взявши, вязенем его у Дубине мучили, а тим на Украину з Дубня утек»²⁰. 19 березня 1662 р. колишній полковник Тимофій Цицюра, що «сидел в Дубнах в тюрме, и ис тюрмы будто ушел»²¹, повернувся до Переяслава, був там заарештований і під конвоем полкового старшини Опанаса Захар'яценка відправлений до Москви, а звідти засланий до Томська, де відбував покарання разом з Михайлом Вуяхевичем (1667)²². Ще у травні 1671 р. старшинська рада просила царя про його звільнення (разом з Яковом Шаблинським переяславським). У Томську Тимофій Цицюра перебував у 1663–1671 рр.²³1

– Н Ярмолаївна 1
Ч.: Єрофей Н Молновецький – у 1660 р. за служби свого швагра отримав с. Заворичі Бобровицької сотні Київського полку.

У кінці XVIII ст. відомі Цицюри гілки полковника Тимоша – Степан Васильович та інші. Степан Васильович (бл. 1746–?) – у 1796 р. жив у с. Россохи Стародубського повіту. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва²⁴.

Залишилися гілки родини Цицюр і на Переяславщині: Матвій Цицюра – середньої можності козак (1731), можний козак корніївський, титар (1732), убогий козак (1736). У 1741 р. Матвій записаний у реєстрі із синами Василем, Михайлом та Гнатом²⁵. У 1752 р. брати Василь і Гнат – козаки-підпомічники убогі, жили в одному дворі. Іван – козак корніївський (1741), мав синів Василя та Івана.

Сомки

I

1. Федько Сом (?–1585–1619–?) (можливо, дід) – сотник козацький, потрапив у вересні 1619 р. до російського полону²⁶.

II

2. Семен Сом – був козацьким послом до Москви.

– Н Сом.

Ч.: Каленик NN, у них був син – Богдан Калениченко (Калющенко)²⁷.

– Н Сом.

Ч.: Захар Н Щуровський.

III

3. Яким Семенович – сотник переяславський, полковник наказний переяславський, полковник переяславський, гетьман наказний. Володів с. Дем'янцями 1-ї полкової сотні²⁸, слободою в містечку Воронькові, наданою йому ще в 1655 р. Богданом Хмельницьким²⁹.

Яким Сомко їздив до Москви від гетьмана Б.Хмельницького як полковник наказний переяславський. У червні 1655 р.

Богдан Хмельницький повідомляв універсалом: «Їж отдал до скарбу нашого войскового Яким Сомкович, товариш наш, сумму певную за вси грунти панские, так воронковские, яко й рогозовские, за которыми нивами сумму отобравши, ониї в посесію і в вечное уживанье поимененому Якимови надаем»³⁰. У похід з Виговським виступили полковники «Переяславской, Черкаской, Каневской, Уманской, Иркилевской, и те не со всеми полками»³¹. З відомих старшин у поході були генеральний обозний Носач, суддя Лобода, черкаський полковник Джулай, переяславський наказний полковник Сомко, полковник ніжинський Григорій Гуляницький, полковники чернігівський і прилуцький, іркліївський полковник Філон Джеджалій, полковники канівський та чигиринський і татари на чолі з Карач-мурзою³².

8 квітня 1659 р. Сомко був nobilitований і йому був наданий герб – «рука, оголений меч тримаюча і на верху шлем».

15 жовтня 1660 р. Яким Сомко прибув до Переяслава³³ як намісник гетьманський білоцерківський, а вже 20 жовтня в листі до ніжинського наказного полковника він іменувався як наказний гетьман.

19 жовтня гетьман Юрій Хмельницький з Білої Церкви написав листа князю Г.Г.Ромодановському про те, що «пан Тимофей Цецура полковник Переясловский укрепленный ласкою его королевской милости с войском нашим при Шеремете будучим передался»³⁴.

Юрій Хмельницький здійснив спробу підняти Переяславський полк проти московського гарнізону, про що і просив у листі до наказного полковника Семена Гладкого³⁵. Але 23 жовтня до Переяслава вступив воєвода, князь Борис Мишецький. Сомко, якого підтримав Гладкий, заявив про свою вірність царю.

У листопаді 1660 р. Яким Сомко направив полковника охтирського Івана Гладкого з 4 тис. козаків проти Прилук і Лубен, які трималися Хмельницького. Прилуччани видали свого полковника Федора Терещенка і прислали його в Переяслав до Сомка. Підкорився Сомку й лубенський полковник Федір Шамрицький, однак уже у грудні він захопив станичного голову

Сидора Маркова і відправив його в Корсунь до Юрія Хмельницького³⁶.

Не підкорившись Сомку, полтавський полковник Жученко розпочав активні дії, до нього приєднався гадяцький полковник Павло Животовський, наносячи удари по Каменівському повіту, під Охтирку, Олешню та Лебедин.

5 грудня 1660 р. до Москви прибув³⁷ осавул Степан Єнко з проханням дозволити обрати Я.Сомка повним гетьманом. У цей час ситуація для сомківців ускладнилась позицією охтирського полковника Івана Гладкого, який схилявся в бік Ю.Хмельницького.

15 грудня під Гадячем відбувся бій «с полудни до самої ночі» між козацькими полковниками Яцьком Черкасом³⁸, Іваном Дяченком, Кияшкою, Павлом Животовським, з одного боку, і рейтарського строю полковником Федором Вормзером, драгунським полковником Леонтієм Отмостовим, острозьким полковником Іваном Дзиковським, полковником і стряпчим Григорієм Івановичем Косоговим, – з протилежного. Козацькі полки зазнали поразки, але Гадяч утримали, хоча всі села навколо нього були випалені.

У квітні 1661 р. Яким Сомко зробив першу невдачу спробу скликати козацьку раду поблизу Ніжина для обрання себе гетьманом. Сомку підкорився Гадяч на чолі із сотником Криськом Семеновичем. «А старшину, которая тебе великому государю изменила и на всякое злое дело приводила, держит нине под стражей»³⁹. Миргородський і Лубенський полки також перейшли на бік Сомка. 17 вересня 1661 р. у Переяславі в Сомка був зінківський полковник Василь Шиман-Шимоновський⁴⁰.

1 жовтня до Гадяча прибув миргородський полковник Павло Апостол і передав царському емісару Петру Каменеву, що Сомко «йому в Гадячі бути не велів»⁴¹.

Водночас «поблизу Переяславля на Поповце ... на тоє месце выездил с Переяславля до Хмельницкого Иоаким Сомко имелы усный разговор промеж собою»⁴². Юрій Хмельницький наказав уманському полковнику Івану Кіндратовичу Лизогубу «по местечкам на сей стороне Днепра козаков наговаривать и прелщать»,

и того полковника в местечке Песчаном задержали: и после того, как отступили хан и Юрасько от Переяслава, и взят он, Лизогуб, в Переяславль и отдан брату его, переяславскому мещанину, и приказал Сомко у него быть крепкой стороже козакам своим»⁴³. Лизогуб втік, але на Дніпрі був знову спійманий.

Шамрицький, ігумен лубенського Мгарського монастиря Віктор Загорівський і полковник миргородський Павло Животовський били чолом царю й писали Сомку, що хочуть служити. Лубенський полковник Федір Шамрицький та ігумен Загорівський особисто приїздили до Сомка в Переяслав.

Збереглася звістка про те, що «Юрась Хмельницькой пошел в Запороги, а булаву прислал к Якиму Сомку»⁴⁴. Крім того, відомо, що запорожці вважали «Еким де Сомченко был гетманом от изменника от Юрася Хмельницкого»⁴⁵.

На Полтаву вирушили князь Ромодановський і полковник ніжинський Золотаренко, написавши полтавчанам «ласкавого» листа з пропозицією здатися. Сомко закликав усіх на раду до Козельця. 9 жовтня з Переяслава повернувся до Кременчука колишній місцевий полковник Кирило Андрійович Канівець.

У жовтні 1661 р., мабуть, на Покрову, на Запорожжі обрали гетьманом Івана Брюховецького⁴⁶, який із цього часу робив спроби зближення з єпископом Мефодієм. Татари будували містечко на Дніпрі поблизу Іслам-городка. Брюховецький разом із Сірком пішов громити Крим⁴⁷, де під час боїв «самого солтана поранили, а сина його вбили і набрали багато полону»⁴⁸.

У Ніжині в цей час наказним гетьманом обрали Василя Золотаренка⁴⁹. 17 жовтня 1661 р. Сомко надіслав листа своєму стринцю Юрасю Хмельницькому, в якому сповістив, що має кількох татарських бранців і від них знає, «яко вас хан з великою охотою на сей бок прибылых очекивал, так тепер вельце вам ест рад»⁵⁰, бо з Варшави від короля повернувся ханський посол Карам-бей, який привіз розпорядження виконати королівський вирок над Юрасем. І далі Сомко запитував: «Зачем же з нами опокои и згоди трактоват хочете, а своєї згуби не знаете?»⁵¹. «Ваша Украина пуста, и так пришло на нашу, а не знаете о далшом вашом и остатнем, ховай Боже, упадку»⁵².

Наступного дня Сомко знову написав листа Хмельницькому: «Пишеш в. мсти до мене, жебым я город здавши, до згоди з в. мстями пришов, а москву з города выпровадил»⁵³. На цю пропозицію Сомко відповів, що російськими військами в Україні керує цар, а не він. І радив племіннику військо не втрачати, а повернути додому. А стосовно прохання зустрітися, відповів, що їм краще листуватися.

У жовтні 1661 р. Юрій Хмельницький з полками Уманським (полковник Іван Лизогуб), Подільським (полковник Євстафій Гоголь), Кальницьким (?) і Корсунським (полковник Яків Улезько) на «Терехтемирівськів перевозі возилися»; Канівський (полковник Степан Трушенко) і Черкаський (полковник Андрій Одинець) полки проти своїх міст перейшли Дніпро й 16 жовтня зійшлися⁵⁴. На Попівці Ю.Хмельницький і Я.Сомко з'їхалися особисто і «имелы устный разговор про меж собой, тылко не ведати о чем»⁵⁵. 31 жовтня Хмельницький посилав до Переяслава зятя Павла Яненка-Хмельницького – Леська Еко...ротка (у тексті попсовано) – з трубачем⁵⁶.

У листопаді Ю.Хмельницький скаржився дядькові, що у війську всім керують Носач, Лісницький і Гуляницький⁵⁷.

Сомко активно направляв своїх представників до царя. 30 квітня 1661 р. в Москву від наказного гетьмана приїхали сотники Петро Челюскін⁵⁸ і Богдан Якименко⁵⁹ (можливо, Словик). Поряд з іншим, вони просили звільнити двоюрідного брата Сомка Богдана Калющенка. 15 травня 1661 р. до Москви прибув полковий переяславський осавул Іван Воробей⁶⁰; 19 жовтня в Москву через Суми з Переяслава приїхав сотник Іван⁶¹; у квітні 1662 р. – наказний полковник Опанас Захар'яченко з Корнієм Шелешенком, які привезли Тимофія Цицюру⁶². Протягом цього року до Москви від Сомка відбули делегації військового писаря Хоми Тризни (отаман Сидір Ільїн і 6 козаків), гельмязівського сотника Степана Кустовського (з 8 козаками), Карпа Силина (з 3 козаками). 8 лютого 1662 р. Сомко в Переяславі надав привілей – фундуш – ігумену Іоїлю Пучковському на відбудову Свято-Троїцького монастиря в Козельці⁶³. Сомко Волконського «стольника через посулы и подарки ... уловил»⁶⁴.

У квітні 1662 р. козелецька рада проголосила Якіма Сомка повним гетьманом, проте цар не затвердив цього.

У цей час прибічником Сомка став Вуяхевич Михайло (Якович?). У Любарському монастирі синодик роду Вуяхевича виглядає досить коротко: Іван, Іова, Меланія, Федір, Катерина⁶⁵.

У Межигірському монастирі поминальник його роду значно ширший: «ієромонах *Іова*, ієромонах Рафаїл, ієромонах Вениамін, ієрей Стефан, Андрій, Тетяна, черниця Настасія, Стефан, Григорій, Кирило, Андрій, Семен, *Іван*, *Федір*, Олександр, Ярема, Стефан, Андрій, Марія, Тетяна, Пелагея, Ганна, *черниця Катерина*, Софія, Домникія, Рафаїл, Самійло, Павло, Григорій, ієромонах Самійло, Лизавета, Ганна, Марія, Марія, Софія, Пелагея, Марія, *Іван*, Ганна, Настасія, Костанція, Олександр, Тетяна, Катерина, *Іван*, Василь, Олена, Федір, ієрей Павло, Марія, Яким, Антоній, Лук'ян, Марина, Ірина, *Іван*, Андрій, Лаврентій, Карпо, Варвара, Михайло, Йосип, Марія, Христина, Мелетій, Пелагея, Євфимія, ієрей Іван, Андрій, черниця Марія, Ганна, Яким, Михайло, Василь, Григорій, ієромонахи, ігумени Мелетій, Герман, Феодосій, Ярема, Варнава»⁶⁶. Цей синодик включає в себе не лише пряму гілку Михайла, а й багато інших гілок роду. Батьком Михайла був або ієромонах Іова, або Федір. Враховуючи, що Іоаков писалося через «І», схиляємося до думки, що Яків Вуяхевич, пішовши до монастиря, узяв чернече ім'я Іова.

Упереджуючи своїх противників, Сомко писав царю, що «рады и епископ, и Васюта, и Гуджол собирать не желали»⁶⁷. Повідомляючи царя, що «Каневской и Корсунской и Черкаской полки князю Ромадановскому по кресту приводит советовал, приведены были»⁶⁸, Сомко приписував собі привернення цих полків на бік царя.

На початковому етапі Сомко вважав одним із головних своїх супротивників ніжинського полковника Василя Золотаренка. Він писав царю: «А о Васюте писал я в полк Нежинской, чтобы сотники и чернь инога меж себя полковника обрали и поставили для того, что он князя Ромадановского радю своею с правого пути збил и к тому привел, что люду много потерял и славу и честь

утратил, и отнюдь меня по указу Е.Ц.В-ва слушать не хочет, и людей иных своєю радою до непослушенства приводит»⁶⁹.

7 травня 1662 р. воєвода Волконський отримав царську грамоту, що згідно з проханням Сомка до Переяслава надіслана винагорода Прилуцькому, Лубенському, Миргородському, Полтавському, Кременчуцькому та Піщанському полкам по 5 копійок на чоловіка, всього 50000 карбованців мідними грошима. 11 травня Волконський наказав зробити поіменні розписи за полками. Однак Сомко й полковники заявили, що готові служити і без винагороди, але «били чолом» про срібні монети, «бо медних українці не приймають». Волконський умовляв їх взяти гроші по курсу, проте Сомко відмовився.

Одним із головних інформаторів Сомка в таборі Юрія Хмельницького був Семен Голуховський, писар військовий. «...обо всех делах... писал в Переяслав к гетьману к Якиму Самку и в Киев. И проведая де то Юрась, за то ево Семена хотел расстрелять»⁷⁰. Семен Голуховський, «покинув жену свою и детей», залишив 29 липня 1661 р. Чигирин і 6 серпня прийшов до Якіма Сомка в Переяслав.

2 червня 1662 р. Юрій Хмельницький з 15-тисячним військом, у складі якого було багато поляків і татар, підійшов до Переяслава⁷¹. 7 червня Сомко послав частину Переяславського полку на татар, а сам з іншою частиною дав бій (за Ільтицькими воротами) Ю.Хмельницькому та полякам. 10 червня «он Юрасько Хмельницкой со всем кошем бежать на переправи». 13 червня на допомогу Переяславському полку прибули війська під командуванням воєводи Г.Ромодановського й ніжинського полковника Золотаренка. «Князь Ромодановский купно з Сомкомъ войско его прогнал й иное же в Днепре против Канева потонуло»⁷².

2 липня 1662 р. Ю.Хмельницький з козаками й поляками знову прийшов під Переяслав і вступив у бій з переяславськими козаками й московським військом⁷³. 4 липня Ромодановський отримав листа від Сомка й В.Волконського, що Юрась, перейшовши Дніпро з великим військом, обложив Переяслав. Сомко прохав Ромодановського якомога швидше йти до нього

на допомогу. Воевода та Золотаренко зі своїм полком надали Сомкові допомогу в битві з військом Ю.Хмельницького й захопили 22 гармати та 107 знамен.

15 липня Хмельницький став обозом під Каневом, а 16 – був бій «часов с шесть». Сомко направив до Богуслава свого наказного полковника Данила Кирилова, і той захопив там частину «армати», а Сомко самовільно відправив її до Переяслава. На Лівобережжі йому не підкорилися лише полтавський полковник Федір Жученко, Яцько Черкас, Макуха й Пушкаля. Жученко, піхотні полковники Макуха та Пушкаля (останні два базувалися в Опішні, маючи 1000 піших і 2000 кінних козаків) здійснювали наїзди на Охтирщину.

Російський воевода й Сомко кинули в наступ на Полтаву стрільців на чолі із стряпчим Григорієм Косоговим, козаків Лубенського полку Федора Шамрицького, Миргородського й Гадяцького – Павла Животовського, Прилуцького – Лазаря Горленка, а також Бахмацьку сотню Ніжинського полку.

На боці Юрія Хмельницького активно виступали переяславські козаки Куращуп і Дубровка. «Они Куращуп и Дубровка воровали з заднепровскими козаки, и с татари беспрестанно в войну ходили и уезды пустошили и местечка зговаривали». Після розгрому наказного гетьмана Івана Богуна «жители города Крапивны... били челом государю». Захоплені при цьому в полон корсунський полковник Герман Павлович і Мартин Куращуп були доставлені в Переяслав, звідки останній разом з полоненим Дубровокою були заслані до Московії. Герман Павлович же був звільнений і разом з новообраним корсунським полковником Степаном Онікійовичем Золотаренком привів корсунчан до присяги царю. За наказом гетьмана Юрія Хмельницького уманські козаки в ніч з 28 на 29 липня 1662 р. викрали Германа Павловича і Степана Золотаренка, і після цього в історичних джерелах згадки про них відсутні. Юрій Хмельницький знищив своїх політичних супротивників.

Царський уряд щедро обдаровував представників сомківської старшини. Так, царський посланець Ф.Ладижинський нагородив у Переяславі трьома парами соболів писаря Михайла

Вуяхевича, трьох підписків – двома парами соболів, військових суддів Івана Федченка та Семена Голуховського – по соболю, обозного Дмитра Святуху – сободем, полковника Опанаса Щуровського – двома соболями, радника Сомка Жилку – двома парами соболів⁷⁴. Попередньо царський посланець побував у Гадячі, де нагородив двома соболями полковника Данила Пісоцького та писаря Степана Гречаного, а Григорій Косошов констатував, що «вся де мысль епископа и Брюховецково з Данилом Песоцким да с писарем». У результаті посольства було вирішено відкласти козацьку раду до весни 1663 р.

Військовим писарем у Я.Сомка був Хома Павлович Тризна, суддями – Іван Дяченко та Семен Остапович Голуховський, дещо пізніше суддею став Сенько Гладкий, обозним – Дмитро Святуха, писарем судовим – Богдан Тимошевич.

Брюховецький звинуватив Сомка в тому, що останній «которые люди веры Ц. В-ву объявил: Иван Безпальный, Чеботко, Оденец, Лизогуб, Гамалея и иных многих через письмо Хмельницкому объявил, а Хмельницкий по его ведомости и стерял»⁷⁵.

У результаті Чорної ради 1663 р. головний удар був завданий по старшині двох полків (Переяславського й Ніжинського) та ставлениках Сомка й Золотаренка, які були направлені з цих полків до інших полків. Серед заарештованих були (чернігівський чи київський) осавул Ананко, переяславські осавули брати Прокіп і Семен Кулаги, ніжинські осавули Павло Килдей і Левко Бут, городовий отаман ніжинський Іван Шматкович, гельмязівський сотник Лизогуб (можливо, Яків Кіндратович)⁷⁶, старшини, уряди яких установити поки що не вдалося, Данило Повинний, Словик, Богданов, Жилка, секретар Якіма Сомка Кирило Ширай⁷⁷.

1 липня 1663 р. цар видав грамоту воєводі В.Волконському пустити Данила Ярмоленка до Переяслава.

У Переяславі в Сомка був зосереджений значний артилерійський арсенал: 5 мідних гармат місцевих, 3 мідні гармати, які відлив сам Сомко, 10 гармат, які він захопив під Переяславом у Юрія Хмельницького, 2 залізні гармати.

Йдучи на ніжинську раду, Сомко взяв із собою 3 мідних гармати, 1 ж мідну послав з піхотою Федора Небувайла, 1 – у Гоголів, 1 – у Миргород.

Брюховецький просив переяславського коменданта видати йому зятя Сомка Данила Коропа та секретаря Жилку «для того, що Жилка всю тайную измену Сомкову ведає»⁷⁸. Жилка їздив з посольством від Сомка до короля, гетьманів Тетері та Юрія Хмельницького. Коли б Жилка потрапив до Брюховецького, то гетьман наказав би його катувати і стали б відомими усі Сомкові «замисли». Але ще у вересні 1663 р. Жилка в Переяславі «непристойное слово mezi черни рассеивает»⁷⁹, тому місцевий комендант, щоб не видати його й зятя Сомка Брюховецькому, поробив їх «донськими казаками»⁸⁰.....2

Д.: Ирина NN⁸¹.

– Гафія (Ганна) Семенівна.....2

Ч.: Богдан Михайлович Хмельницький, гетьман.

Яким мав двоюрідного брата Харлама⁸².

IV

– Параска Якимівна⁸³3

Ч.: Іван Дмитрович Берло, сотник вороньківський (?–1678–?).

– Галка Якимівна Коропівна Данилова, в її сина Андрія Даниловича Іван Берло відкупив спадкове намисто з перлів і коралів для своєї доньки Ірини⁸⁴.....3

Ч.: Данило N Короп (?–1663) – загинув під час Чорної ради 1663 р., коли ніс бунчук за Сомком⁸⁵.

Коропи

I

1. Данило (?–1663) – переяславський козак.

II

2. Андрій Данилович1

III

3. N2

IV

4. Дем'ян (бл. 1723–1783–?) – значковий товариш (1 вересня 1739–1783–?). Проживав у Пирятинському повіті (1783)⁸⁶.....3

5. Михайло (1737⁸⁷–1782–?) – службу розпочав значковим товаришем 15 лютого 1769 р. Був при І армії в команді переяславського полковника Іваненка (1 жовтня 1769 – 1 травня 1770), потім у команді майора Ступишина. З 1 травня 1771 р. до грудня 1774 р. – у корпусі генерал-поручика Фунесіна, 1774–1777 рр. – у корпусі генерал-майора Ширкова. У с. Старому Іркліївській сотні мав 6 підданих, був одружений з донькою козацькою, дітей чоловічої статі не мав

Щуровські

Під час свого гетьманування Сомко поставив полковником переяславським «брата свого» Опанаса Щуровського⁸⁸. Перед Визвольною війною відомий рід шляхтичів Щуровських⁸⁹. Є гіпотеза, що вони ведуть свій родовід від козацького ротмістра Щура⁹⁰. Сотником гетьмязівським у 1649 р. був Іван Щуренко. Раніше 1680 р. він продав два острови козаку Яцькові Юхименку. У 1690-х рр. спадкові володіння в Гетьмязові продав Артем Щуровський, який у 1693 р. був отаманом городовим, а потім значним товаришем сотні (1695–1699).

У 1663 р. замість забитого Опанаса Щуровського гетьман Брюховецький призначив у Переяслав полковником Ярмоленка Данка, полковим обозним – Ярмоленка Гаврила. Полковим осавулом (?–1664–1671–?) став Забузький Федір, суддею – Мокрієвич Юрій Миколайович, полковим писарем – замість вихідця з Іркліївської сотні Кропивнянського полку Миська (Михайла) Бережецького⁹¹ – Михайлович Стефан (чи не Мокрієвич?).

Гетьман Брюховецький послав до Переяслава Данила Ярмоленка з Василем Дворецьким і двомастами козаків. Переяславський воєвода Волконський впустив козаків до міста і, прочитавши гетьманського листа з «об'явою» нового полковника, виступив з різкою критикою: «...худые де вы люди, сви-ди учинись в начальстве и обрали в гетманы такую же свинью, худого человека, а лутших людей, Самка с таварищи, от начальства отлучили»⁹².

Воєвода Хлопов передав у Переяславі Брюховецькому 9 мідних і 3 залізних гармати, з них 3 («сомкового лиття») прийняв особисто генеральний суддя Петро Забіла.

У 1665 р. уповноваженими розглядати судові справи від полковника були призначені Петро Косинченко й Федір Стріла⁹³.

У тому ж році гетьмана Брюховецького до Москви супроводжував наказний полковник переяславський Андрій Романенко (неписьмений)⁹⁴.

У травні 1665 р. були заарештовані і трималися в Переяславі змовники проти гетьмана Брюховецького генеральний суддя Юрій Михайлович Незамай (Брюховецький «велел держать за караулом»⁹⁵) і полковник піхотний Степан Красна Башта («велел оковать и послать в Нежин»⁹⁶).

Восени 1665 р. полковник з Правобережжя Децик потрапив до Переяслава⁹⁷. Полковник Ярмоленко захопив його й направив до в'язниці в Ніжині, звідки в липні 1666 р. його перевели до Москви.

Проти прибічників Брюховецького повстали козаки Переяславського полку, яких очолювало колишнє керівне ядро сомківського угруповання.

19 липня 1666 р. сотник Максим Хоменко (із Харківців) убив полковника Ярмоленка, заколовши його шаблею.

Повстанців очолили полковий обозний Іван Пригара, Іван Момот, Ярема Загарук, Захар Лобода, Панас Косик, Степан Білик, Богдан Словик, Опанас Захар'ященко, Григорій Кульбачка.

На козацькій полковій раді полковником обрали Максима Хоменка, обозним – Панаса Косика, осавулами – Івана Момота та Івана Пригару.

21 липня правобережний гетьман Дорошенко написав листа до переяславського полковника Максима Хоменка, а 22 липня видав універсал.

Відгомін цього повстання знаходимо через півроку в Ніжині, коли місцевий вїт Олександр Цурковський заявив гетьманським представникам – генеральному бунчужному Івану Поповичу та військовому товаришу Михайлові: «Чтоб они из Нежина ехали вон. А будет де в Нежине так же что и в Переяславе».

Особливий вплив на Брюховецького і його оточення в цей час мав протопіп переяславський Григорій Бутович, який ще

в 1654 р. в соборній Успенській церкві освячував присягу козаків царю⁹⁸.

Бутовичі

I

1. Тарас – родом з Волині.

Д.: Євдокія NN.

II

2. Філон Тарасович – священик1

III

3. Григорій Філонович (?–1620–1675 – ран. 1680) – протопіп переяславський (1651–1665), гадяцький (1665–1669), переяславський і гадяцький (1669–1675) (при гетьманах Брюховецькому, Ігнатовичу та Самойловичу)2

Д.: (1651) Тетяна Марківна Єнкевич, родом з Білої Церкви.

IV

4. Артамон Григорович Бутович (?–1652–1680 – ран. 1698) – син протопопа переяславського й гадяцького, канцелярист ГВК (1672), священик Богоявленської церкви м. Гадяча (?–1680–?), протопіп зінківський і опішнянський (раніше 1698)⁹⁹, володів селами Сари і Крутьки3

– Тетяна Григорівна – 23 лютого 1681 р. продала свій дім у Переяславі, побудований на батьківських ґрунтах, священику Івану Недільці за 600 золотих.....3

Ч.: Степан N Мокрієвич (?– ран. 1681), писар полковий гадяцький (1672), священик успенський переяславський (1677).

Протягом усієї другої половини XVII ст. на Переяславщині спостерігаємо конфлікт двох родин: Сулим і Романенків.

Федір Сулима (?–1629–1691) – син відомого запорозького гетьмана Івана Сулими. У молодості він потрапив у полон до турків, з якого йому вдалося втекти на Дон. Але під час одного з походів на стругах, втопаючи, Федір знову потрапив до турецького полону і 12 років провів прикутий на галері. Потім він був викуплений венеціанцями й мальтійцями разом з 14 тисячами інших невільників, повернувся на батьківщину й намагався

повернути свої права на батьківські маєтності. Якийсь час Федір Сулима був райцею переяславського магістрату (1653)¹⁰⁰, а потім подався на службу до польського короля.

30 травня 1659 р. Федір отримав королівський універсал на млин у с. Стовпягах на річці Карані, с. Рогощу в Чернігівському воєводстві (після смерті підсудка чернігівського Якуба Оранського, який помер без потомства¹⁰¹).

30 липня 1661 р., як полковник переяславський, Федір Сулима отримав королівський універсал на села Юльче та Березли в Київському воєводстві¹⁰². У цей же час король призначив його опікуном над дітьми Степана Сулими. Крім вищезгаданих сіл, Федір Сулима ленним правом тримав с. Яблунів над Прип'яттю, а також (від Яреми Вишневецького) – с. Пулинці у ключі Лубенському (пізніше це село входило до 2-ї Лубенської полкової сотні)¹⁰³.

У реєстрі 1649 р. згадані одразу чотири Романенки в одній сотні, яка так і називалася – «Романенковою». Не виключено, що це представники родини Романенків-Кришталовських, але це припущення вимагає спеціального дослідження. Наказним полковником у 1648 р. був Яцько Романенко. Андрій Романенко, сотник полковий переяславський, неодноразово бував і наказним полковником (1649, 1665, 1666). Отримавши при Виговському нобілітацію, він був затверджений власником с. Скопців. Андрій був полковим суддею в 1659 р. та 1669 р. (можливо, весь період з 1659 по 1669 рр.).

Ще в 1661 р. стався випадок, який може характеризувати взаємини Романенків та Сулим – однієї з найвпливовіших родин Переяславщини попереднього періоду. У тому ж році Федір Сулима став полковником переяславським і підтримував гетьмана Юрія Хмельницького. Підрозділи сулимівців у Борисполі очолював наказний полковник і полковий суддя Переяславського полку Дмитро Святуха¹⁰⁴, який розпочав наступ на Переяслав. «Перебежал ис полку ево в Переяславль переяславської казак Ивашка Романенко»¹⁰⁵ й розповів про плани Сулими. Проти останнього виступив наказний гетьман Яким Сомко, «бились с утра и до полудня... побили на голову и языков

поймали и знамена и литавры и мелкое ружье побрали... гетьман Яким Сомко... бился, и конь под ним на бою ранен»¹⁰⁶. Наслідком цієї битви стало те, що у Воронькові Сомку видали сулимівську залогоу, а Бориспільська сотня перейшла на бік сомківців¹⁰⁷. Як бачимо, вчинок одного з Романенків призвів до фіаско лівобережного походу Сулим.

Протягом 60-х рр. Федір Сулима був змушений проживати в с. Обичі Кременецького повіту Волинського воєводства¹⁰⁸, де займався господарством.

Тим часом Андрій Романенко в 1665 р. як наказний полковник очолював переяславську делегацію до Москви під час поїздки туди гетьмана Брюховецького. Це свідчить, що гетьман і запорожці після знищення угруповання Сомка спиралися в полку на Романенка. Його відсутність послабила позиції гетьмана в Переяславському полку, що сприяло вибуху повстання 1666 р.

Показаний шляхтич¹⁰⁹ Петро Романенко став сотником полковим переяславським під час полковникування Думитрашки і залишався ним протягом 1669–1671 рр. У цей час відбувається зближення Романенків і Родіона Думитрашки.

А Федір Сулима на початку 70-х рр. став адміністратором економії Брагинської (?–1671–1672–?). Йому і його дружині у Брагинському ключі Київського воєводства належали села Нудич і Хотуч, записані від князя Яреми-Михайла Корибута в сумі 3000 золотих. 17 квітня 1672 р. померла вдова Яреми Вишневецького Гризельда-Констанція, уроджена княжна Замойська, власниця Брагина. Після її смерті місцеві козаки збунтувалися, «ученивших ему, Федору и жене его Анне Зеличевне, ругательства, ей побои и в доме грабительство, при котором сверх лошадей, разных серебряных и прочих именно показанных вещей, взяли привелегий с консенсом, данный от владеющего ныне короля ему, Федору Сулиме, за его заслуги на войтовство Багновате, в земле Пшемьской»¹¹⁰. 24 грудня 1672 р. Федір Сулима за 3 тисячі золотих викупив заставлені Яремою Вишневецьким у 1648 р. шляхтичу Якубу Дубковському села Нудич і Хотуч.

У 1673 р. Федір Сулима прибув до Києва до воеводи князя Юрія Трубецького й у серпні на 2 підводах у супроводі ротмістра Олексія Ободовського виїхав до царя. 3 жовтня 1673 р. він отримав подорожній лист від царя на себе, свого сина Івана, племінника Олексія та 5 челядників для проїзду на 8 підводах до Глухова.

Згодом Федір Сулима став значним військовим товаришем.

Старі суперечки між Романенками й Сулимами давалися взнаки. За гетьмана Самойловича останні швидко піднялися вгору, а Романенки поступово зникали з керівних посад.

Федір Сулима зробив усе, щоб поріднитися з гетьманом. Йому вдалося видати свою доньку Марію заміж за сина гетьмана – Семена Івановича Самойловича. Це забезпечило Сулимі міцність і стабільність позицій не лише на Переяславщині, а й у Гетьманщині загалом.

Зміцнювалося й економічне становище Сулими. 20 липня 1677 р. полковий уряд на чолі з полковником Іваном Лисенком підтвердив за ним Сулиминці, Лебедин і Кучаків. 18 березня 1678 р. Сулима разом з племінником Іваном купив навпіл греблю на річці Стариці в жительки старицької Гафії Романихи Бочечихи, а через два роки Федір викупив у племінника його половину.

21 липня 1681 р. він отримав універсал гетьмана Самойловича на с. Сошників.

Генеральний бунчужний Леонтій Полуботок видав свою доньку Марію за Івана Федоровича Сулиму, тим самим забезпечивши своє керівне становище в Переяславському полку, полковником якого він став у 1683 р. Таким чином, у 1683–1687 рр. влада в Переяславському полку повністю контролювалася родинним кланом Сулим – Полуботків. До цього слід додати, що до зони їхнього впливу потрапили Максимовичі, а Дмитро Максимович став чоловіком Тетяни Федорівни Сулими.

Скинення Самойловича, очевидно, було жаданим для Романенків. Це зміцнювало їхню надію на успішне зведення рахунків із Сулимами та Полуботком. Після коломацького

перевороту котрийсь із молодших Романенків, Харко, увійшов до складу полкової старшини, ставши полковим осавулом переяславським¹¹¹, і підписав Коломацькі статті. У 1688 р. він узяв участь у погромі Полуботка, вирубивши 5 дубів у його Шелехівському лісі¹¹².

У серпні 1687 р. під час бунтів Петро Романенко захопив у Івана Сулими у Воронькові худобу¹¹³, а в Скопцях «з возов складали много добр Івана Сулими, привезенних з Воронкова»¹¹⁴.

Івану Сулимі вдалося стабілізувати ситуацію й заручитися підтримкою нового гетьмана. 9 листопада 1688 р. Мазепа підтвердив за ним Сулиминці й Лебедин, а наступного дня віддав розпорядження полковому писарю Михайлові Мокієвському віддати Сулимі с. Кучаків. Нам невідомо, які кроки робив Сулима протягом 1687–1688 рр., але те, що він був непримиренним ворогом ворога Мазепа, переяславського полковника Думитрашки, стало основою для зближення Мазепа та Сулим. А рід Романенків, так і не зреалізувавши можливості помсти Сулимам, потрапив під новий удар.

Після розбійницького нападу Петра Романенка на володіння І.Сулими у Воронькові, останній подав скаргу, і справа вирішувалася Генеральним військовим судом. 10 грудня 1688 р: до Переяслава прибули направлені гетьманом генеральний суддя Михайло Вуяхевич, Іван Ломиковський і писар суду генерального Андрій Васильович. Вони разом з полковником Якимом Головченком, обозним Іваном Гулаком, отаманом городовим Максимом Хоменком провели судові засідання над Романенком.

Під час слідства було виявлено, що в с. Іванкові він захопив 43 воли Полуботка, з яких 23 віддав Думитрашці, решту продав, а Полуботкові повернув лише трьох волів¹¹⁵. Разом з Думитрашкою вони захопили 14 колод, які відвезли до двору останнього. Головним винуватцем бунтів у Воронькові був визнаний Думитрашка, що дозволило Романенкові «чрез нескольконадцат лет декрет суду Енерального... чинити замедлев»¹¹⁶, тобто, іншими словами, повністю ігнорувати, чекаючи можливих змін

на краще. Зміни відбувалися, але в напрямку, якого Романенки не очікували. Донька Федора Сулими стала дружиною лубенського полковника Дмитра Зеленського, свояка Івана Мазепи.

Протягом наступних десяти років Романенко «починених шкод не пополнил»¹¹⁷, тому 5 лютого 1699 р. обопільний суд переяславський у складі полковника Івана Мировича, обозного Леонтія Григоровича-Потаповича, сотника полкового Івана Гулака, городского отамана Михайла Івановича, вйта Івана Сокальського, бургомистра Корнія Єремійовича та старшого райці Степана Івановича прийняв остаточне рішення у справі Сулими – Романенка. Було вирішено грошовий борг «грунтами приймати»¹¹⁸.

Романенко розпочав передачу, «почавши от дедовой моги-лы по Исайшин грунт до Юрщинового окопу. По Юрщинову ниву, которая до пятиц притягла. Очевистую и дедизную. Остров Рещенковский з садком, и березами и лозами, по сеножать Хомину Косенкову. На том боку Илтицы сеножать и березу. По окуп граница по могилу Белоусову. И в степу сеножать то ж отчиская и дедизная»¹¹⁹, загалом на суму 230 золотих. Так був розорений один із найвпливовіших колись родів полку. Син Петра – Михайло – скопечькі ґрунти отримав уже від рідного дядька¹²⁰, а другий син – Григорій Петрович – взагалі взяв нове прізвище, під яким він і зустрічається в 20-х рр. XVIII ст. Романенки стали Петренками й зійшли з політичної арени¹²¹.

Думитрашки-Райчі

I

1. Григорій Дмитрович – жив у XVII ст. в Придунайських князівствах, у схімі – Георгій. У родині були митрополит Феодосій, ієромонахи Дамаскін, Мелентій, Іоаникій, Євфимій.

Д.: Христина NN¹²².

II

2. Родіон (Райча) Григорович Думитрашко (Думитрашка) (?–1635–1705) – у 1665 р. вийшов з Валахії на Брацлавщину із загоном 500 чоловік. Був полковником переяславським (1666–квітень 1671–?, 1672–1674, 1687–1688). 16 липня 1667 р. стольник

і воєвода Олексій Чириков сповіщав з Переяслава, що «Думитрашка боярину и воєводе Петру Васильевичу Шереметеву не будет бить челом ни о чем, потому де, что боярин и гетман Иван Мартинович Брюховецкой к боярину і воєводе к Петру Васильевичу Шереметеву ни о каких делах писать и бить челом ни о чем не велел»¹²³.

У жовтні 1666 р. гетьман Брюховецький розмістив у Чернігівському повіті¹²⁴ полк Мигалевського. У цей час повстанці із Золотоноші й Домонтова відійшли в Піщану й чекали наказу для нападу на генерального осавула Артема. Він же з полковниками відійшов до Гельмязова, а потім до Переяслава. Від Гельмязова до Воронькова та Баришівки відійшли й підрозділи Мигалевського. У ході боїв на Лівобережжі полк Мигалевського виріс із 4720 вояків до 12000¹²⁵.

Мигалевський же в цей час написав царю донос на гетьмана Брюховецького, звинувачуючи його, що «без престанно живет в дому своем на покое, а промыслов над неприятелем не чинит»¹²⁶.

Не маючи налагодженого постачання провіантом і перед загрозою голоду у своїх підрозділах, 17 жовтня 1666 р. Артем і полковники свої полки розпустили.

26 березня 1667 р. золотоніський сотник Семен Побиванець у Переяславі склав присягу перед Думитрашкою, а 29 березня іркліївський отаман Тимофій Іванович в Іркліїві хрест цілував на вірність йому. Вони пообіцяли привезти Думитрашці хрестопривідні книги золотоніські та іркліївські¹²⁷.

У травні 1667 р. помітними стають приязні відносини канівського полковника Якова Лизогуба та переяславського полковника Думитрашки¹²⁸.

У 1669 р. від нього розглядали судові справи Григорій Рубаник та Іван Лужецький, Лесько Коломійченко, Олекса Пушкар¹²⁹, що свідчить про їхній високий статус при цьому полковникові.

У лютому 1670 р. наказний гетьман Думитрашка (Переяславський, Чернігівський та Київський полки) повів наступ на дорошенківських прибічників на Лівобережжі.

За гетьмана Ігнатовича Родіон Думитрашка посідав значне становище серед полковників Лівобережжя; так, на старшинській раді в січні 1671 р. він записаний другим після ніжинського полковника Пилипа Уманця, а вже у травні того ж року – першим.

У січні 1671 р. Думитрашка очолив делегацію Переяславського полку на старшинській раді в Батурині, де наказним гетьманом був обраний Василь Ігнатович.

За наданнями гетьманів Самойловича (1673) і Мазепи (1687) та царськими грамотами 1674 і 1688 рр. Родіон Думитрашка володів м. Березанню й селами: Семенівкою, Лехнівцями, Недрами, Паришковом, Лукашами, Войтовим, Яреськами, Березанкою та Лук'янівкою¹³⁰. До Думитрашки Березанщина належала до гетьманської булави, а після царських грамот стала спадковою маєтністю, яка від Райчі Думитрашки перейшла його внучатому племіннику Олексію Марковичу та дружині останнього – Настасії Забілі.

Р. Думитрашка брав участь у змовах проти гетьмана Самойловича (1676, 1682). За твердженнями ніжинського протопопа Адамовича, Райча заявляв, що застрелить гетьмана з пістолета, а іншим разом казав, що піде на Запорожжя й там стане бунтувати¹³¹. Крім того, він вказував, що разом з гетьманом треба вбити генерального суддю Івана Домонтовича та генерального бунчужного Леонтія Полуботка.

Думитрашка осадив с. Крупілля, купив два млини на бориспільській греблі: один у Бабича, другий – у Мокієвського¹³². У 1680 р. він віддав золотоніському Красногірському монастирю с. Слобідку Слюжчину в Золотоніській сотні (після шляхтичів Слюзків)¹³³.

9 грудня 1687 р. Думитрашка направив листа гетьману Мазепі про підготовку кримських татар до вторгнення в Україну¹³⁴. У лютому 1688 р. Мазепа сповіщав Василя Голіцина, що отримав від коронного гетьмана Станіслава Яблуновського звістку про те, що Леонтій Полуботок «з ханом вступал советы»¹³⁵. Про це гетьмана сповіщали через Якова Глуховця та Іскрицького. Мазепа, доносячи в Москву, все ж застерігав,

«абы Полуботок таковых, страшных и на главу свою огненосных речей важился»¹³⁶.

Переяславський воєвода Василь Мяснов у Переяславі «о измене чинили извет»¹³⁷. Московський уряд вимагав від Мазепа, щоб той «без указу ... и без розыску ничего над ним [Полуботком] не чинил»¹³⁸. Колишній переяславський полковник Леонтій Полуботок був викликаний із Чернігова до Батурина, де відбулись очні ставки його з переяславцями та засідання Генерального суду. Інкримінована йому вина не була доведена, і сам він був відпущений додому в Чернігів, а його обвинувачувачі – у Переяслав.

Мазепа наказав «любо для ведомостей о неприятелском приходе проносячихся велелем быть полковнику переяславскому в дому через дне праздничные Рождества Господня задержатися, а в Батурин на обыкльый заезд не приездити»¹³⁹.

Згідно з монаршим указом Мазепа 10 січня 1690 р. направив до Переяслава генерального осавула Андрія Гамалію, київського полковника Григорія Коровку-Вольського та значного військового товариша Захара Шийкевича. Комісія розглядала заяву козака Івана Смольського¹⁴⁰. Полуботка ж Мазепа до повернення комісії затримав у Батурині. До розслідування приєднався переяславський воєвода Семен Толачанов. 6 травня 1688 р. Мазепа «чрез Дмитрашка Райчу послал ... инструкцию, в которой о делах наших войсковых написаны желания потребныи»¹⁴¹.

«Еще з весны по отезде Дмитрашка к Москве, об нем, чтоб им был полковником все оныи суплековали ко мне»¹⁴².

5 листопада 1688 р. Мазепа писав царям Івану та Петру й цариці Софії про необхідність указу, щоб «о его Дмитрашковых разных поступках и о починенных через него многих людям обидах учинен был перед судом войсковым розыск»¹⁴³. А до суду Дмитрашка мав перебувати під караулом. Крім того, слід виконати монарші укази про неможливість Райчею посідати уряд як переяславського полковника, так і полковника будь-якого іншого полку.

У травні 1688 р. «переяславского полку людям, от Дмитрашки зобыженным, велел до Батурина з супликами и скаргами приездити»¹⁴⁴. Мазепа направив до Переяслава генерального суддю Михайла Вуяхевича з товаришами, для того щоб «там всех скарг тамошних полчан о обидах, Дмитрашком поделанных, выслухати, и о всех его Дмитрашковых поступках учени-ти розыск»¹⁴⁵. З метою кращого слідства та суду Думитрашка був відпущений з Батурина додому.

18 грудня 1688 р. до Переяслава прибули генеральний суддя Михайло Вуяхевич, Іван Ломиковський і писар судовий Андрій Васильович; з місцевих старшин були запрошені полковник Яким Головченко, обозний Іван Гулак і городовий отаман Максим Хоменко. Вони розглянули скаргу колишнього полковника Леонтія Полуботка на Думитрашку.

Було встановлено, що племінник Родіона Марко Думитрашко (разом з Федором Дараганом) наказав спустошити пасіки. Полуботка в Іванкові, Трипіллі, Шелехівці, Ходоркові. Марко робив це за наказом свого дядька, використовуючи березанських козаків і відвозячи йому діжки меду. Він же пограбував харланівський, бубнівський, домонтівський та іркліївський стави, забравши собі рибу. З млинів Полуботка Марко взяв більше ста осмачок борошна і не віддавав награвованого. Він послав свою челядь у Басань і забрав із стада полковника 67 коней. У Шелехівському лісі Полуботка Марко Думитрашко вирубав дуби й 70 возів відвіз до себе. У Шелехівському ж фільварку потравив 10 кіп сіна, а 36 скирт сіна з цього маєтку та ще 3 скирти з-під Бикова забрав собі. У Переяславі викрав 2, а в Золотоноші 1 яму вівса. Забрав у Полуботка турецького коня вартістю 120 червінців і, відвівши в Москву, комусь подарував. З двору Полуботка забрав також 100 колод липового різаного дерева.

Поблизу Золотоноші Райча облаштував Красногірський монастир, у Бакумівці побудував церкву; у Баришівці він заснував Троїцьку церкву, якій за заповітом надав млин, причому третина доходів мала направлятися на священиків цієї церкви. Купив гай за р. Недрою в березанського мешканця Крамаренка

та ліс у Безбородька¹⁴⁶. Продав київському Михайлівському Золотоверхому монастирю¹⁴⁷ млин у три кола на переяславській греблі. Помер Родіон Думитрашка бездітним, а всі нащадки його небожа взяли прізвище Дмитрашка-Райча.....1
Д.: 1) NNN (? – ран. 1665)¹⁴⁸.

2) (з 1667) Тетяна Іванівна Аврамович¹⁴⁹ (?–1630–1671–?), донька чернігівського полковника, вдова полковника ніжинського Василя Золотаренка, страченого у 1663 р. Її рідний брат (чернець) у 1668 р., повернувшись із Єрусалима, жив біля гетьмана Дорошенка й через свою сестру вів листування з Думитрашкою про спільні дії з Дорошенком¹⁵⁰.

3) Настасія Максимівна N (?–1680–1715–?) – це її другий шлюб; у першому шлюбі була за Андрієм Солониною. Від першого чоловіка мала млин у с. Вовчуку на р. Махні, половина якого їм була дарована Сільвестром Брилевичем, а другу половину вони викупили самі¹⁵¹. За власні кошти купила войтівську греблю і войтівський ліс. Населене Думитрашкою с. Крупілля Басанської сотні в неї було відібране й надане перекладачу київської губернської канцелярії Федору Корбі¹⁵². Млин на р. Махні вона передала козелецькому Георгіївському монастирю.

3. Василь Григорович – жив у першій половині XVII ст.....1
III

4. Марко Васильович (?–1645–1690) – значний військовий товариш (1688). Разом з дядьком Родіоном у 1673 р. нобілітований польським королем і гербований гербом «Сас». Мав підварок у Березані, який пізніше перейшов до його сина¹⁵³. До нього у володіння перейшли села Козлів і Студеники 2-ї полкової сотні, які раніше належали Кульженкам. Мазепа надав йому с. Малу Березанку¹⁵⁴.....3

Д.: 1) N Дмитрівна Зеленська, донька полковника лубенського.

2) Ганна Максимівна N. Отримала за заповітом чоловіка містечко Березань, села Недра, Паришків, Лукаші, Лук'янівку, Войтове, Крупілля (зі ставком) і Березанку¹⁵⁵.

Бакумівка й інші володіння і млини на р. Березанці та ще два млини за Березанню перейшли в її спільне разом з Дмитром Марковичем Дмитрашкою-Райчею володіння¹⁵⁶.

IV

5. Олексій Маркович (?–1680 – ран. 11 липня 1704). – У 1702 р. надав у посесію двір у Березані, чотири села з підданими (с. Семенчичі – 53, Лехнівці – 34, Яреськи – 16, Пилипчичі – 9), греблю березанську, «на которой клеток четьри, а кол девять»¹⁵⁷. Після смерті Марка Мазепа 18 березня 1691 р. підтвердив с. Березанку Яготинської сотні за його нащадками. Олексій Дмитрашко-Райча «умер в великой верности»¹⁵⁸, був бунчуковим товаришем¹⁵⁹4

Д.: Настасія Степанівна Забіла (?–1690–1745–?), донька полковника ніжинського. Родіон у тестаменті їй і її дітям підтверджував навіки володіння (раніше надані в посесію Олексію) двором у Березані з ґрунтами, полями, лісами, сіножатями і греблею березанською. У 1713 р. вона судилася з удовою Родіона за маєтності й за рішенням ГВС (18 вересня 1713) за нею залишилися нижня гребля в Березані та хутір Пасічна під Баришівкою. У 1733 р. разом із сином Василем володіла м. Березанню, селами Семенчичами, Лехнівцями й Недрами¹⁶⁰.

6. Дмитро Маркович (?–1680– бл. 1715) – за заповітом свого діда – Родіона Думитрашки – тримав с. Недра (частками з рідним братом Олексієм), був значним військовим товаришем. У 1707 р. брав участь у поході під керівництвом Мазепа, був при ньому у Жовкві. Після виступу Мазепа проти Петра I був заарештований у с. Недрах, засланий до Сибіру в 1709 р., де й помер між 1711–1715 рр. Його маєтності були конфісковані, села Лук'янівка і Крупілля були передані перекладачу київської губернської канцелярії Федору Корбі.....4

Д.: Гафія Андріївна Солонина (?–1696–1709–?), донька третьої дружини Родіона Думитрашки від її 1-го шлюбу.

7. Іван Маркович – за тестаментом діда отримав двір переяславський з ґрунтами і млин в Ліснях під Яготином.....4

- V
8. Федір Олексійович старший (?–1704–1726) – бунчуковий товариш (1726), загинув у гілянському поході.....5
 Д.: Феодосія Михайлівна Гамалія, донька генерального бунчужного.
9. Федір Олексійович молодший – помер малолітнім.....5
10. Василь Олексійович (?–1704–1753) – навчався в Сілезії і Празі. Повернувся до Петербурга, був учителем у домі віцепрезидента Синоду архієпископа Феофілакта Лопатинського (1725–1730). У 1731 р. повернувся в Україну, отримав чин бунчукового товариша. 8 років був при комісії із систематизації малоросійського права у Глухові й Москві. Сотник березанський у 1738–1753 рр. У 1735 р. розпочалися його судові справи за с. Недра з удовою військового канцеляриста Оленою Володковською, а потім з її зятями: сотником яготинським Пилипом Купчинським і бунчуковим товаришем Яковом Затиркевичем5
 Д.: Настасія Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша (за ревізією 1752 р. дружину Василя звали Гафією).
 – Уляна Олексіївна (?–1704–?)5
 Ч.: Пилип Андрійович Петровський, полковий обозний лубенський.
 – (можливо, N Олексіївна, яка була заможним за Григорієм Солониною, бунчуковим товаришем).....5
 – N Олексіївна5
 Ч.: Григорій N Кониський; мали сина Матвія¹⁶¹.
11. Андрій Дмитрович (?–1705–1745 – ран. 1760) – у 1709 р. малолітній, пізніше «служил войсковую службу и был в разных походах» (1728)¹⁶², бунчуковий товариш у 1731–1745 рр., брав участь у польському поході 1735 р., жив у Бакумівці. У 1740 р. Пилип Купчинський називав його швагром¹⁶³6
 Д.: Ірина Андріївна Малама (1712–1760–?).
12. Володимир Дмитрович (?–1709–1735–?) – бунчуковий товариш6
 Д.: Катерина Іванівна Гончар (1699–1767–?), донька колишнього ратушного посполитого¹⁶⁴.

13. Петро Дмитрович (?–1709–1739 – раніше 1749) – бунчуковий товариш у 1731–1739 рр., свояком йому та його братам названий Андрій Якович Безбородько¹⁶⁵6
Д.: Настасія Василівна Савич, у 1749 р. – вдова. Судилася за маєтності чоловіка в Березанській сотні з удовою Андрія та з Іваном Дмитрашкою¹⁶⁶; у другому шлюбі була за сотником домонтівським Яковом Платковським.
14. Іван Дмитрович (1703/1707–1775–?) – бунчуковий товариш з 1737 р., у 1768 р. – абшитований бунчуковий товариш¹⁶⁷. Мав підданих у Березанській сотні: у селах Бакумівці – 13 душ, Корніївці – 4 душі, Лукасах – 10 душ6
Д.: 1) N Степанівна Милорадович, донька бунчукового товариша.
2) Варвара N Самойлова (бл. 1729 – ран. 1766). За нею до маєтностей роду Дмитрашків приєдналися володіння в с. Хоробичі Городнянської сотні Чернігівського полку.
3) Уляна Василівна N (1714–1775–?), донька священика, вдова значкового товариша Стефана Турчиновського¹⁶⁸.
– Настасія Дмитрівна (?–1734–1774–?)6
Ч.: Яків Ілліч Новицький, бунчуковий товариш.
15. Павло Іванович7
VI
16. Павло Федорович – помер малолітнім¹⁶⁹8
– Єфросинія Федорівна (?–1761)8
Ч.: Іван Федорович Маркович (?– ран. 1747).
17. Іван Васильович (?– ран. 1756) – по смерті батька опікуном Івана був призначений його двоюрідний брат – військовий канцелярист Федір Григорович Солонина (1737–1787–?). Іван Васильович мав право на с. Заворичі¹⁷⁰. У грудні 1754 р. він був позбавлений цього права, яке перейшло до його матері та її другого чоловіка¹⁷¹10
– N Василівна (1746)10
18. Федір Андрійович (1736–1797–?) – на службі перебував з 1 вересня 1759 р., військовий канцелярист ГВК, військовий товариш (з 1765), бунчуковий товариш (з 1782). Був власником 105 душ у с. Путкарах Лубенського полку та селах Бакумівці,

- Паришкові, Яготинці, Малій Березанці, хуторі Жуковському Березанської сотні Переяславського полку.....11
 Д.: Ірина Гнатівна Часник, донька компанійського полковника.
19. Іван Андрійович – у 1741 р. разом з батьком присягнув імператриці¹⁷²11
 – Феодосія Андріївна (1738–1763–?)11
 Ч.: Дмитро Н Кириаків (з 1763), військовий товариш¹⁷³.
 – Ірина Андріївна (бл. 1740–1760–?)11
 Ч.: Федір Савич Гриневиц, сотник трахтемирівський (1764– 1782)¹⁷⁴.
 – Євдокія Володимирівна (?–1755–1780–?). Народила синів Кіндрата й Володимира (1775 р. нар.)12
 Ч.: (?–1770–1780–?) Гнат Н Тарасевич, з 1744 р. – полковий канцелярист прилуцький, військовий канцелярист (1750–1765), військовий товариш (з 1765).
 – Настасія Володимирівна (1741–1763 – ран. 1774)12
 Ч.: Денис Петрович Мантак (1732–1775–?), значковий товариш¹⁷⁵.
20. Павло Петрович (1736 – ран. 1774) – полковий хорунжий у 1764–1767 рр.¹⁷⁶, компанійський полковник.....13
 Д.: Тетяна Федорівна Н (1741–1774–?), вдова у 1774 р., жила в с. Бакумівці Березанської сотні. Мала 150 підданих (1775).
 – Тетяна (Олена?) Петрівна (?–1730–1775–?)¹⁷⁷13
 Ч.: 1) (ран. 1749) Олексій Григорович Канаровський, сотник яготинський (1758–1759)¹⁷⁸.
 2) (бл. 1760) Федір Стефанович Славатинський, сотник яготинський (1761–1767–?).
 – Горпина Петрівна (1735–1765–?)13
 Ч.: Олексій Степанович Сулима (1733–1783), бунчуковий товариш, вона його 1-а дружина.
 – Н Петрівна (?–1749–?)13
 – Н Петрівна (?–1749–?)13
21. Степан Іванович (1744 – ран. 1790) (від 1-го шлюбу) – поручик Ризького карабінерного полку (1775)14

22. Федір Іванович (1744–1784–?)¹⁷⁹ (від 1-го шлюбу) – полковий канцелярист, військовий товариш (1784).....14
Д.: Ірина Карпівна Часник, донька компанійського полковника.
23. Роман Іванович (1751–1820–?) (від 1-го шлюбу) – служив у Севському піхотному полку (сержант, прапорщик, підпоручик, поручик, капітан у відставці в 1778 р.)14
Д.: Ганна Григорівна Гроновська.
24. Іван Іванович (1767–1822–?) (від 3-го шлюбу) – значковий товариш у 1781 р., військовий товариш (1782).....14
Д.: Марфа Володимирівна Підгаєцька.
– Марія Іванівна (1738–1768–?) (від 1-го шлюбу) – у 1766–1768 рр. разом з батьком вела судову справу проти свого чоловіка, який ще в 1759 р. розтратив майно, жив окремо й не приймав до себе дружину¹⁸⁰14
Ч.: (з 1759) Григорій Н Щербак, сотник компанійський.
– Євдокія Іванівна (1742–1766–?) (від 1-го шлюбу¹⁸¹)14
– Ганна Іванівна (1757–1774–?)14
– Гафія Іванівна (1759–1774–?) – з братом Іваном виховувалась у своєї тітки Настасії Даровської у Стародубському полку¹⁸²14
Ч.: Пантелеймон Н Ісаєвич (1752–1786–?), військовий товариш.

Лисенки

I

1. Яків (?–1610–1638–?) – соратник Кривоноса, очевидно, козак чи сотник лисянський спочатку Лисянського, а потім Корсунського полків.

II

2. Іван (Івашко) Якович Лисняченко (Лисенко) (?–1629– 25 листопада 1699) – козак сотні Лисянської Корсунського полку (?–1649–?), полковник (очевидно, запорозький), прибічник Брюховецького (1663), полковник чернігівський (травень 1669 – лютий 1671 – ран. серпня 1671). З лютого 1671 р. отримав універсал Дем'яна Ігнатовича на села Осьмаки та Дягове. Значний військовий товариш.

17 червня 1672 р. обраний осавулом генеральним. Уже 3 липня 1672 р. гетьман Самойлович затвердив за ним млин на р. Сперші в с. Данилівці, куплений у козака Ісаєя Опанасовича. Був наказним гетьманом (лютий 1674).

Полковник переяславський (липень 1677 – січень 1679). «За його першого полковництва в 1677–1679 рр. місто Переяслав зросло і збагатіло»¹⁸³. Значний військовий товариш (1678–1690), полковник переяславський (25 червня 1690 – лютий 1692). Як бачимо, звільнений Самойловичем, він був повернутий на полковничу посаду Мазепою в умовах протистояння проти переяславського угруповання Думитрашки. 8 лютого 1691 р. Іван Лисенко видав універсал келебердинському священику Павлу Ярмоловичу про підтвердження його прав на став і греблю та побудований на ній млин¹⁸⁴.

У Переяславському полку володіннями Івана Лисенка були села Студеники, Помоклі, Лецьки, Пологи, Циблі, Ячники, Козинці, Городище, В'юнище, Старе, Кальне, Капустинці, Дениси, Соснова, Ташань¹⁸⁵1

Д.: 1) NNN.

2) Гафія Трохимівна Підтерєб (?–1665–1725–?), донька обозного київського.

III

3. Федір Іванович (?–1680 – 5 січня 1751) – учасник кизикерменського походу 1695–1697 рр. При Мазепі займав якийсь старшинський уряд, значний військовий товариш (?–1709), осавул полковий чернігівський (1710–1714; 1717–1723), сотник березнянський (1723–1728), осавул генеральний (1728–1741), суддя генеральний (1741–1751).....2

Д.: 1) NNN (?–1680–1707–?).

2) (бл. 1731) Єфросинія Опанасівна (Осьмаковська)

Прохорова Миткевич (?–1711–1771–?), донька священика с. Осьмаків Опанаса Єремійовича.

– Гафія Іванівна (бл. 1665/1676–?)2

Ч.: (з 1695) Данило Васильович Забіла (бл. 1657–1748 – ран. 1751), бунчуковий товариш.

– Настасія Іванівна2

- N Іванівна, виховувалась дідом – Трохимом Підтеробом.....2
IV
4. Андрій Федорович (від 1-го шлюбу) (?–1700–1746 – ран. 1748) – сотник березнянський (1729–1746).....3
Д.: 1) (1735–1738) Ганна Василівна Савич (?–1720–1738).
2) (1739–1746–?) Гафія Петрівна Корицька (?–1720–1752–?).
5. Іван Федорович (від 1-го шлюбу) (бл. 1698–1752–ран. 1760) – значковий товариш Чернігівського полку (?–1723), сотник киселівський (1723–1735 – ран. 1745).....3
Д.: Настасія Іванівна N (можливо, Товстоліс) (бл. 1701–1768–?).
6. Яків Федорович (від 1-го шлюбу) (?– ран. 1767) – бунчуковий товариш (1760)3
7. Федір Федорович (від 1-го шлюбу) (? – ран. 1768) – бунчуковий товариш3
Д.: Ірина NN (?–1750–1768–?).
8. Трохим Федорович (від 1-го шлюбу) (?–1748–1757–?)3
– Гафія Федорівна (від 1-го шлюбу) (?–1726–1768–?)3
Ч.: (з 1743) Григорій Сидорович Кузьминський, сотник менський.
- Настасія Федорівна (від 1-го шлюбу) (?–1733–1768–?).....3
Ч.: 1) Петро Гнатович Сахновський, бунчуковий товариш.
2) (з 1748) Степан Леонтійович Славатинський, осавул полковий чернігівський.
- Ганна Федорівна (бл. 1707–1768–?)3
Ч.: Іван Васильович Княгиницький (бл. 1697–?), бунчуковий товариш.
- Тетяна Федорівна (від 1-го шлюбу)3
Ч.: (з 1748) NNN.
- Марфа Федорівна (від 1-го шлюбу)3
Ч.: (з 1743) NNN.
- N Федорівна (від 1-го шлюбу)3
Ч.: (1729–1730) Григорій Федорович Томара.
9. Йосип Федорович (від 2-го шлюбу) (бл. 1732 – ран. 1783) – бунчуковий товариш (1757–1770).....3

- Д.: Марія Іванівна Себастьянович (бл. 1740–1791–?), донька бунчукового товариша.
10. Олександр Федорович (від 2-го шлюбу) (? – ран. 1771) – бунчуковий товариш3
Д.: 1) (з 1754) Катерина Н Якубович.
2) Євдокія Костянтинівна Корбе (?–1751–1771–?).
11. Степан Федорович (від 2-го шлюбу) (?–1748–?).....3
– Уляна Федорівна (?–1734 – ран. 1809)3
Ч.: (з 1751) Василь Григорович Туманський, генеральний писар.
– Катерина Федорівна (від 2-го шлюбу) (?–1738–1764–?)3
Ч.: Данило Григорович Стороженко, бунчуковий товариш.
Не увійшли до розпису: Лисенко Павло (?–1740–1774–?) – службу розпочав 3 липня 1750 р., значковий товариш (з 1763). Одружений з донькою козака Івана Татарина; вони мали сина Гната¹⁸⁶. Донька значкового товариша Максима Лисенка була заміжня за значковим товаришем Іваном Якубовським, якому народила 3-х синів (1774)¹⁸⁷.

Сербини

Войца-Василь (Вовк) (?–1650–1687–?) – виходець із Сербії. Не виключено, що прибув у Переяславський полк з корогвами Райчі Думитрашки чи полку Мигалевського. Сотник золотоніський, обирав гетьманом Самойловича на раді 1672 р., їздив у складі козацької делегації до Москви¹⁸⁸. Наказний полковник (1674), був направлений Думитрашкою на допомогу полковнику Мурашці на р. Буг, потрапив у оточення в Ладжині. Йому вдалося прорватися з оточення до головних сил Переяславського полку.

Полковник переяславський (1675–1677, 1679–1683). Уперше обраний полковником після виникнення розходжень між гетьманом Самойловичем і полковником Думитрашкою й усунення останнього з посади. У лютому 1675 р. дав відсіч загонам гетьмана Дорошенка, які підходили під Бубнів, і виступив на Домонтів. Улітку того ж року ходив за «язиком» під Мошни, де розгромив значний загін сердюків і компанійців.

У 1676 р. за образу його та гетьмана переяславського воєводу князя Федора Волконського було ув'язнено на три дні.

На полковничий уряд тримав села Стовпяти, Ячники, Кодинці, Городище, В'юнище Трахтемирівської сотні¹⁸⁹, Ядлівку, Гостролуччя – Баришівської сотні, Помоклі, Пологи, Циблі й Хоцьки – полкових сотень, села Старе та Кальне – Воронківської сотні, Драбовець, Сенківці й Ковтуни – Золотоніської сотні.

Надав с. Малу Каратуль полковому сотнику Мойсею Саченку, с. Шабельники – сотнику бубнівському Івану Канівцю¹⁹⁰, гай Добролежівський – Шабельнику¹⁹¹.

У 1683 р. Самойлович відсторонив Сербина від керівництва полком і заарештував його через невідомі нам причини. Під арештом він перебував у 1683–1684 рр.

Після звільнення В.Сербин повернувся до Переяслава, де проживав як військовий товариш. 17 жовтня 1684 р. подарував дворове місце з будинком «близ церкви воскресенія христова через улицу противно домов панов Сулимов Іоана Стефановича сотника Гельмязовского, Александра Стефановича хоружого полкового Переяславского стоячий»¹⁹² київському Микільському монастирю.

Сербин Войца був активним учасником коломацького перевороту 1687 р. проти Самойловича, на короткий час став першим генеральним осавулом. Мазепа своїм універсалом надав йому у володіння с. Підлипне Ніжинського полку. На чолі тисячного загону кінноти Сербин Войца здійснив похід до Кизи-Кермена. У кінці життя він пішов у Батури́нський монастир і став ченцем Віктором. Заповів своїй хрещениці Ганні (по другому чоловікові – Василисі Перехрест), яка походила з єврейського роду, хутір Дем'янчицький з кутом Островським, поле з греблею і ґрунтами¹⁹³.

Момоти

I

1. Юхим.

2. Семен – козак Переяславської сотні Романенка Переяславського полку (1649).

3. Симон – козак Биківської сотні Переяславського полку (1649).

4. Тиміш – козак Баришівської сотні Переяславського полку (1649).

II

5. Іван Юхимович (?–1629–1693–?) – козак Переяславського полку. Суддя полковий переяславський (?–1660–?)¹⁹⁴, (?–1664–?). 26 червня 1665 р. продав Іванові Окуленку (Туровцю), майбутньому війту переяславському (1688), двір у Переяславі за 1000 золотих¹⁹⁵. Друга частина двору належала жителям козелецькій Фесьці Герасимівні, яку вона продала тому ж Туровцю 9 листопада 1675 р. Осавул полковий переяславський (1666), посол гетьмана Дорошенка до кримського хана (1667). У грудні 1674 р. як військовий товариш був посланцем гетьмана Петра Дорошенка до Брацлава з проханням прислати польських комісарів. Полковник переяславський (ран. 1683), наказний полковник переяславський (1693), володів с. Слобідкою (після канівського полковника Івана Гурського) Бубнівської сотні (після нього власником села став Пиріг)¹⁹⁶, а також селами Полежаями, Панфілами, Сосновою, Ташанню Яготинської сотні 1

Д.: Можливо, N Іванівна Гурська.

III

6. Григорій Іванович – сотник яготинський (?–1690–1691–?), володів селами Панфілами та Войтівцями Яготинської сотні¹⁹⁷ 5
– N Іванівна 5

Ч.: Можливо, Дмитро N Пиріг, значковий товариш.

IV

7. Максим Момот (?–1685–1741–?)¹⁹⁸ – отаман (1726), малоґрунтовий (4 ст.) козак с. Войтового (1731–1736), отаман войтівський (1741) ?

8. Яків Момот – козак убогий паришківський (1731), осавулець (1732). Є документи, які свідчать, що в 1767 р. козаки паришківські Іван і Лесько Момоти купили дві ниви в Микити Котенка ?

Головченки

I

1. Михайло.

II

2. Яким Михайлович (?–1629–1689) – на початку Визвольної війни входив до складу козацтва Переяславської сотні Федора Чикмена¹⁹⁹. Разом з ним там же були якісь його родичі Григорій і Петро²⁰⁰. Яким Головченко став полковником черкаським (?–1669–?) у Петра Дорошенка, потім генеральним осавулом. Пізніше він знову повернувся на Лівобережжя. 25 березня 1676 р. як значний товариш полку Переяславського продав Василю Максимовичу «грунт фолварковій в с. Девичках з гаєм и ставом водяним, на котором для ловлення риби и езки ставить можно»²⁰¹.

У 1688 р. гетьман І.Мазепа сповіщав до Москви: «Я, призывавши к себе в Батурин полчан Переяславских и объявивши им тот ваш царский пресветлого величества указ, утвердилем им полковником совершенный Якима Головченка старожитного Переяславского казака, який сего минувшего лета был по моем повелению Наказным Полковником; который и перед сим мел на себе, Переяславского, и Черкаского, полковничества, а также и асаульства енерального уряды»²⁰². Полковник Яким Головченко володів на уряд селами Помоклями, Пологами, Циблями, Леляками²⁰³ 2-ї полкової сотні, Старим і Кальним – Вороньківської сотні.

Після смерті Якима Головченка його двір у Переяславі перейшов козаку 1-ї полкової сотні Василю Баришівському²⁰⁴1

У 1754 р. сотник Гулак купив двір у Переяславі у вдови дякона Успенської переяславської церкви Семена Головченка²⁰⁵.

Сулими²⁰⁶

I

1. Іван Михайлович (?–1635) – гетьман запорозький (1628, 1635).

Д.: Марина NN, у другому шлюбі була за Варфоломієм Павловським.

- II
2. Іван Іванович (?– ран. 1659). Залишається нез'ясованим, ким доводився гетьману Івану Сулимі Василь Сулима. Ю.А.Мицик пише: «Дуже цікавими є дані про збір сином знаменитого Івана Сулими Василем на території Росії у Сівську військового загону, який мав виступити на допомогу Б.Хмельницькому 1654 р.»²⁰⁷1
3. Степан Іванович (?–1659) – козак Переяславського полку (1649). У 1659 р. переяславський сотник. Отримав у ленне володіння м. Димер (30 травня 1659) на річці Ірпінь²⁰⁸1
Д.: Пелагея NN, у другому шлюбі була за Іваном Дзюрдзевичем.
4. Северин Іванович (?–1659) – козак Переяславського полку (1649). У 1659 р. отримав у ленне володіння м. Козар і с. Рогощу1
5. Дмитро Іванович (?– ран. 1691).....1
6. Федір Іванович (?–1629–1691) – полковник переяславський, значний військовий товариш1
Д.: 1) (?–1669–1671–?) Ганна С(З)єличівна (чи не Зеленська?).
2) Марія NN.

- III
7. Самійло Степанович3
8. Іван Степанович (?–1678–1721–?) – сотник воронківський (1687), значний військовий товариш, генеральний хорунжий (1708–1721). Брав участь у чигиринських і кримських походах. У 1695 р. брав участь в експедиції при взятті Кизи-Кермена, Таванні, Кам'яного Затону, Жингара й Аслана. У 1709 р. перебував під Полтавою з гетьманом Скоропадським. В 1710–1713 рр. він неодноразово призначався розглядати судові справи. Учасник прутського походу. У 1712 р. Скоропадський представляв генерального хорунжого І.Сулиму на посаду київського полковника, але Петро I не дав на це згоди. 10 липня 1719 р. гетьман знову вносив пропозицію про затвердження Сулими переяславським полковником після смерті Томари, як того бажали полчани. Скоропадський призначив його наказним переяславським полковником і просив Петра I затвердити Івана

- Сулиму повним полковником. У 1718–1721 рр. Іван Сулима був головним командиром над 7 козацькими полками в Царицині. У 1721 р. його було відряджено за головного командира на будівництво Ладозької лінії, де він і помер. За царським указом було дозволено поховати його в родовій Сулимівці3
9. Олександр Степанович (?–1689–1713–?) – хорунжий полковий переяславський (1689–1706). Після Пирого володів с. Слобідкою Бубнівської сотні²⁰⁹. 4 березня 1703 р. купив греблю із ставом на річці Легличі, на правому боці Дніпра під Ржищевом, у Параски Петрихи та її синів – Мокія й Артема Петренків. 7 квітня 1704 р. купив дві гребельки з ліском нижче Гуляників²¹⁰. Під час російсько-шведської війни Олександр Сулима потрапив у полон до шведів, з якого повернувся в 1711 р., і, як значний військовий товариш, 1 вересня 1711 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням його права на володіння с. Строковою та хутором Бучачком, а також з наданням йому у володіння с. Грищенців у Київській сотні (на правому березі Дніпра). Суддя полковий переяславський (1713).....3
- Д.: Настасія NN.
10. Олексій Степанович3
11. Іван Федорович (?–1650–1721) (від 1-го шлюбу) – 19 листопада 1712 р. отримав гетьманський універсал на села Старе та Кальне, а також на куплений хутір під Вороньковом6
- Д.: Марія Леонтіївна Полуботок (?–1685 – жовтень 1729). «В калетстве пребываю» (1728)²¹¹, донька полковника переяславського.
- Марія Федорівна6
- Ч.: Семен Іванович Самойлович, син гетьмана, полковник стародубський.
- Тетяна Федорівна6
- Ч.: Дмитро N Максимович, генеральний осавул.
- N Федорівна (?–1660–1712–?). У 1712 р. перебувала під арештом у Глухові у зв'язку із засланням чоловіка до Москви. Народила доньку, яка стала дружиною значного військового товариша Марка Дмитрашка.....6
- Ч.: (1692–1712) Дмитро Зеленський, полковник лубенський.

IV

12. Михайло Олександрович – значковий товариш (1725)9
Д.: Варвара Н Новицька, у другому шлюбі була за Євстафієм Пароженком.
– Єпистимія Олександрівна9
Ч.: Яків Рустанович, сотник трахтемирівський.
– Н Олександрівна9
Ч.: NN Юркевич (?– ран. 1739), купив у городничого Андрія Пелиха двір у Переяславі при башті Великомостянській, що напроти двору Василя Вітепського²¹².
13. Федір Іванович (?–1726) – у 1709 р. був у козацькому війську гетьмана Скоропадського під Полтавою, бунчуковий товариш. Володів млином у Баришівці. Батьками йому було віддане с. Кучаків. Разом з дружиною проживав на хуторі в яготинському степу на березі річки Журавки. У 1724 р. був відряджений у команду генерала Кропотова в Сулак, де й помер.....11
Д.: Параска Василівна Кочубей (?– ран. 1728)²¹³.
14. Самійло Іванович (?– ран. 1727) – у 1709 р. був під Полтавою. Батьки віддали йому села Кальне і Старе у Вороньківській сотні²¹⁴11
Д.: Тетяна Семенівна Лизогуб (1702–1772), у другому шлюбі була за майором гусарським Афендиком Миколою Семеновичем.
15. Іван Іванович (?–1736), батьки віддали йому с. Лебедин, двір і млин у Баришівці, хутір Кущовський, куплений в Яготині, греблю зі ставком у с. Даріївці на Стародубщині і ґрунт у с. Лукині. 30 травня 1724 р. ігуменя Флоровського монастиря Марія Магдалина Мокієвська (чи не вдова полкового писаря Михайла Мокієвського?) продала йому свій власний млин на річці Трубіж на баришівській греблі²¹⁵. Його мати подавала на нього скарги до Малоросійської колегії, а також до гетьмана Апостола. Бунчуковий товариш, був відряджений у польський похід 1733 р., перебуваючи в якому помер11
Д.: Ірина Н Затиркевич.
16. Степан Іванович (1709–1739) – бунчуковий товариш, загинув в очаківському поході. За заповітом матері йому та його

брату Семенові переходили села Сулиминці, Кучаків та Скопці; у Баришівці – двір, 2 шинки, млин, куплені в Яготині ґрунти Максимовичівські; гай у Студениках; хутір в яготинському степу; у Стародубському полку – с. Гудівка11

Д.: (1729) Ганна Антонівна Танська, у другому шлюбі була за значковим товаришем Степаном Мироновичем.

17. Семен Іванович – у 1722 р. став бунчуковим товаришем. 30 вересня 1729 р. був призначений сотником баришівським. У 1732 р. кілька місяців був у пікетах на Дністрі, під Кайловом, під Каневом. У 1733 р. очолював сотню в кримському поході до Білозерки під командою генерала Леонтієва, а в 1736 р. ходив у кримський похід при взятті Перекопа.

У 1737 р. став полковим обозним переяславським. У тому ж році очолив полк у кримському поході. У 1738 р. очолив полк у придністрянському бендерському поході. У 1739 р. указом імператриці Анни Іоаннівни був призначений полковником переяславським. У тому ж році на чолі полку був у хотинському поході. У 1742 р. 9 місяців перебував на чолі 4 козацьких полків для прикриття кордону.

Після розподілу маєтностей з братом Степаном отримав у с. Сулиминцях 12 підданих чоловічої статі і двір, а також с. Кучаків з полями, гаями й сіножатями. Його дружина та діти мешкали в Баришівці, там у нього були шинки, двори й на куплених ним ґрунтах проживало 26 підсусідків. Разом з дружиною Параскою Василівною Савич купив поблизу Баришівки ґрунт Петровщину з лісом і гаями. Крім того, в його володінні були: хутір над річкою Журавкою, в Яготині – ліс і левада, у Стародубському полку – село Михальчина Слобода та Поперечинський хутір. Він мав також двір з хатами в Києві на Подолі.

23 лютого 1739 р. Семен Сулима отримав царську грамоту на чин переяславського полковника. Він став використовувати Березанську сотню як свою приватну, захопив багато вільного військового степу й випросив його для свого швагра Глібова, який там без указу поселив слобідку, чим викликав невдоволення місцевих козаків.

Бунчуковий товариш Григорій Іваненко розпочав боротьбу проти полковника Семена Сулими та обозного полкового Семена Безбородька. У 1746 р. була написана чолобитна імператриці, під якою підписалися полковий суддя Костянтин Лесаневич, полкові осавули Григорій Лукашевич і Яків Михайлович, писар полковий Яким Канієвський, полковий хорунжий Михайло Лукашевич, сотники: баришівський – Давид Афендик, бориспільський – Степан Афендик.

Сулима звинувачувався в тому, що на посаду був поставлений у 1738 р. за клопотанням свого швагра – Олексія Глібова, генерал-ад'ютанта фельдмаршала Мініха. І від того часу з різних полкових коштів він краде гроші, підкоряє козаків у підданство собі, захоплює маєтності, здійснює невказні збори, чинить образи й розорення, повелів усі рапорти та інші справи присилати до нього на підпис у Баришівку, Баришівську сотню підкорив особисто собі для своїх приватних потреб, а до несення військової служби почергово в полку її не допускав. Іваненко звинувачував Семена Сулиму в тому, що той глухий і підписує укази, не слухаючи їх, а потім відрікається від того, що підписав. Крім того, таємні справи не можна зберегти, бо для того, щоб він почув, доводиться так голосно кричати, що чути в сусідніх хатах.

Для розгляду справи була призначена комісія у складі генерального обозного Кочубея, генерального осавула Валькевича, бунчукових товаришів Дем'яна Рубця та Івана Губчиця.

У липні 1748 р. полковник Сулима передав на розгляд ГВК скарги полкового обозного Семена Безбородька на суддю Костянтина Лесаневича за образу та привласнення ним сіножатей полкової артилерії²¹⁶.

У 1751 р. всі учасники написання чолобитної просили комісію призупинити слідство. Лукашевичі вже стверджували, що їх підмовили підписати цей донос, і просили Сулиму та Безбородька вибачити їх у день народження імператриці. Лесаневич, Канієвський та Пилипенко писали, що раз Лукашевичі відмовилися від підписів, то донос треба знищити, а в полковника та обозного вони теж просили вибачення. Іваненко

й Афендики заявили, що вони підписували чолобитну лише проти Сулими, а перевіряючі мали довідку, що підписали вони донос і проти Безбородька. Іваненко й Афендики повідомили, що, коли це буде потрібно, вони можуть довести факти здириства Сулими щодо козаків, але робити цього не будуть: нехай кожен скривджений відстоює себе сам.

Наслідком цієї справи стало те, що 19 листопада 1751 р. дівицькому сотнику Селецькому було наказано гетьманом забрати до Глухова всю полкову старшину переяславську, а правити полковою канцелярією призначити полкового хорунжого Ілляшенка, який не був заплутаний ні в яких доносах²¹⁷.

У 1742 р. Семен Сулима купив у бунчукового товариша Степана Томари кузню в Переяславі за 100 карбованців²¹⁸, а 10 липня 1742 р. у нього ж – двір за 100 карбованців²¹⁹.

3 жовтня 1748 р. розпочалося слідство у справі про взаємні образи (побої, напади, захоплення майна) між Сулимою та наглядачем описних маєтностей Переяславського полку Андріаном Краєвським²²⁰.

3 лютого 1752 р. Семен Сулима отримав універсал гетьмана на села Власівку й Коржі, а також на частину містечка Баришівки.

У 1755 р. він привласнив хутір під с. Мицалівкою Золотоніської сотні Івана Ліндаля²²¹. У лютому 1756 р. ігумен переяславського Михайлівського монастиря подав скаргу гетьману на полковника Сулиму з приводу захоплення ним ґрунтів у монастирській маєтності Помоклі 2-ї полкової сотні²²².

У 1756 р. відбувся розподіл майна генерального хорунжого Івана Сулими, який помер у 1721 р. Семену Сулимі відійшли в Баришівці дім, плец Олешківській, урочище Шурша, все с. Сулимівка (крім старого двору), с. Каратуль у 2-й полковій сотні, села Михальчина Слобода й Чауси в Погарській сотні Стародубського полку, сінокіс Пологи в Яготинській сотні. Інша частина спадку дісталася вороньківському сотнику Матвію Сулимі, Олексію Степановичу Сулимі, удові Івана Сулими до її смерті чи до виходу заміж та спадкоємцям покійного Федора Сулими: бунчуковому товаришу Тимофію Скоропадському (з ним

- полковник Сулима протягом червня 1754 – березня 1755 рр. вів суперечку про спадок²²³), Уляні Корсун, полковому писарю чернігівському Андрію Якимовичу з дружиною, військовому товаришу Якову Носенку з дружиною Оленою11
- Д.: Параска Василівна Савич (?–1766), донька лубенського полковника.
- Настасія Іванівна11
- Ч.: Василь Іванович Берло, сотник вороньківський.
- Євдокія Іванівна11
- Ч.: 1) Григорій Іванович Черняк, бунчуковий товариш.
2) Данило Юрійович Опочинін, бригадир.
- Марфа Іванівна (?–1713–1728–?)11
- Ч.: Євстафій Осипович Тарасевич, бунчуковий товариш.
- Ганна Іванівна11
- Ч.: Петро Григорович Кондратьєв (?– ран. 1721).

Томари²²⁴

Родина грецького походження, час появи якої на теренах України точно не встановлений.

I

1. Ян (Іван) Микулеєв²²⁵ – вважається засновником цієї гілки роду Томар. В.Модзалевський висунув гіпотезу про те, що він і козак сотні Івана Коваленка Іван Томорка – одна особа²²⁶. Він був багатим і впливовим купцем, послугами якого користувалися полковники та гетьмани. У 1667 р. він разом з Яковом Соловим мав на відкупі індуктивний збір. Ян Томара 3 жовтня 1666 р. купив млин у Мануйла Томашенка²²⁷. Крім синів Стефана, Василя й Парфена, які прийшли в Україну разом з батьком, відомий (можливо, двоюрідний) брат Івана – Юр'я Григор'єв, грецький купець²²⁸.

II

2. Стефан Іванович (?–1660–1715) – був дворянином у гетьмана Самойловича і, мабуть, належав до коломацьких змовників 1687 р. Як винагороду від нового гетьмана Мазепи одержав посаду сотника домонтівського. Близькість Стефана Томари до змовників засвідчує і шлюб його рідного брата Василя Івано-

вича з донькою білоусівського сотника Чернігівського полку Пелагеєю Василівною Болдаківською²²⁹.

У Домонтові Стефан правив разом з городовим отаманом Іваном Василенком та товариством: Сергієм Колибоженком, Антипом Артюхом, Савою Усенком, Матвієм Пранцем²³⁰. У своїй службовій кар'єрі Стефан Томара пройшов щаблі полкового осавула, полкового обозного і став полковником переяславським. Був ним 8 років (1707–1715). Він володів млинами в 10 кіл на р. Супої при греблі гельмязівській, ґрунтами коврайськими та канівськими. За своєю дружиною Пелагеєю Лизогубівною отримав млини на греблі межиріцькій. На свої володіння отримав гетьманський універсал від 31 травня 1702 р.²³¹

Як полковник переяславський Стефан Томара 4 грудня 1708 р. надав с. Виповзки в Лебедині полковому писарю Якову Рустановичу²³². 21 грудня 1710 р. надав с. Козлів значному військовому товаришу Федору Марковичу²³³, що було підтверджено гетьманським універсалом у липні 1712 р.

13 грудня 1712 р. С.Томара видав «універсальне писання» про захист домонтівських шевців²³⁴. У 1715 р. він купив двір у вдови Олени Шелехівни²³⁵

Д.: 1) Варвара Н Войтівна (? – ран. 1698).

2) Пелагея Яківна Лизогуб (? – 1715), донька чернігівського полковника.

3. Василь Іванович (?–1697–1729–?) – дворянин гетьмана Самойловича, став сотником полковим переяславським (?–1695 – 7 листопада 1697–?). 7 листопада 1697 р. він купив плец із хатою і 42 ни-ви в Ничипора Антоненка, козака с. Пристром²³⁶. Перейшов до Чернігівського полку, значний товариш (1701), сотник вибельський (1714–1715), суддя полковий чернігівський (1715–1726), наказний полковник чернігівський (1715, 1726). Володів двома хуторами в Яготинській сотні: один над Чумгаком (мав універсали 1714 і 1729 рр.), другий – над Іржавкою, на землі, купленій у яготинського сотника Йосифа Павловича²³⁷

Д.: Пелагея Василівна Болдаківська (1680–1742–?), донька сотника білоусівського Чернігівського полку.

4. Парфен Іванович (?– ран. 1716) – значний товариш Переяславського полку (1702). 31 травня 1702 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Каратуль Переяславського полку, надане йому раніше полковником Іваном Мировичем²³⁸ після значкового товариша Дмитра Пирого²³⁹1

III

5. Іван Стефанович (?– ран.1726) – значковий товариш Переяславського полку (?–1712–1715–?)2

6. Василь Стефанович (?–1715–1736) – син полковника Стефана Томари та Пелагеї Яківни Лизогуб. Після смерті батька він був прийнятий під бунчук. Кілька разів очолював полк як наказний полковник. Василь Стефанович востаннє повів свій полк у кримський похід (1735–1736), де й загинув. Його тіло перевезли в с. Коврай і в серпні 1736 р. поховали в Переяславі.....2

Д.: Лизавета фон Брінкен, племінниця генерал-аншефа барона Карла-Евальда Ренне²⁴⁰.

– N Стефанівна2

Ч.: Петро N Гриневич (?–1677–1714– ран. 1718), дозорця гетьманських добр Переяславського полку (1697–1707–?).

– Гафія Стефанівна (?–1715).....2

Ч.: Іван Леонтійович Григорович-Потапович, священник іркліївський.

– Євдокія Стефанівна (?–1704–1724–?)2

Ч.: 1) Петро Васильович Кулябка.

2) (з 1724) Павло N Черняхівський, писарь полковий переяславський.

– Софія Стефанівна²⁴¹ (?–1741–?)2

Ч.: 1) Мойсей Григорович Зарудний (?– січень 1728) – сотник миргородський (з 1706), осавул полковий миргородський (?–1713–?), сотник миргородський (?–1723–?). У 1725 р. він був відряджений у фортецю Святого Хреста наказним полковником, але поблизу Царицина захворів і повернувся додому. Мав два шинки в Миргороді, один – у с. Зубець²⁴². За заповітом батька отримав майже все його майно. У Миргороді два з одинадцяти шинків належали йому, мав шинок у с. Зуївці полкової сотні (1723²⁴³). Ще в 1754 р. їхні діти судилися за майно²⁴⁴.

- 2) Яків Н Дунін-Борковський (?– ран. 1741), бунчуковий товариш.
- Катерина Стефанівна – кума Петра Якимовича Горленка (з 1740).....2
Ч.: 1) Федір Маркович Маркович, значний військовий товариш. 21 листопада 1711 р. полковник Стефан Томара своїм універсалом надав у володіння зятю с. Козлів. У 1712 р. Маркович купив у Семена Забіли хутір поблизу с. Турівки й у тому ж році отримав гетьманський універсал на Турівку. У 1737 р. Катерина Томара стала вдовою, проживала в Турівці й незабаром вийшла заміж вдруге.
- 2) Олександр Н Сакович (?–1665–1740–?), сотник київський (?– червень 1695 –?). Разом з частинами, відданими Мазепі, пішов до Бендер. У 1710 р. він повернувся на Гетьманщину і здався владі як «слуга мазепинский»²⁴⁵. Бунчуковий товариш (?–1729–1740–?) у курені Лубенського полку²⁴⁶.
- Софія Стефанівна 2-га (?–1752–?)2
Ч.: Іван Н Кондратьєв, осавул полковий Сумського полку.
- Феодосія Стефанівна2
Ч.: 1) Григорій Криштофович Фридрикевич, бунчуковий товариш.
- 2) Степан Н Леонтович, хорунжий полковий чернігівський.
- Настасія Стефанівна (1709– 17 липня 1757)2
Ч.: 1) (з 1724) Іван Миколайович Синдаровський (?–1726), значковий товариш Чернігівського полку.
- 2) (з 1726) Костянтин Олексійович Лесаневич (бл. 1694 – 19 жовтня 1754), суддя полковий переяславський.
7. Григорій Васильович (?–1730)3
Д.: (з 1729) Н Федорівна Лисенко, донька генерального судді.
- Уляна Василівна (?–1695– ран. 1742)3
Ч.: Григорій Андрійович Стороженко (?–1694–1745), бунчуковий товариш.

IV

8. Федір Іванович (1710–1786–?) – значковий товариш Переяславського полку (з 1732), проживав у Домонтові5

Д.: Параска Матвіївна Тоцька (?– ран.1786), донька священика.

9. Стефан Васильович (2 серпня 1719–1793– ран. 1794) – бунчуковий товариш (з 1737). У 1738 р. під час війни з турками був призначений від ГВК у Прилуцький полк. Учасник хотинського походу. Абшитований бунчуковий товариш (з 26 квітня 1761). 10 липня 1742 р. продав двір у Переяславі полковнику Сулімі за 100 карбованців²⁷. За ревізією 1764 р. мав 1566 підданих: у містечках Домонтові – 36, Гельмязові – 23, у селах Коврай – 327, Підставках – 331, Войтівцях – 236, Семенівці – 189, Богущківській Слобідці – 130, Слобідці – 101, Новій Греблі – 50, у хуторах Чумгацькому – 128, Михайлівському і Яслозовському – 14²⁸6

Д.: Ганна Василівна Кочубей, донька полтавського полковника.

– Ганна Василівна6

Ч.: Степан Григорович Гайворонський (бл. 1722–?), абшитований бунчуковий товариш (1786).

– Катерина Григорівна (1730–1749).....7

Ч.: Василь Іванович Комаровський.

V

10. Семен Федорович (?– ран. 1786) – сотник домонтівський (1782)8

Д.: Марфа Якимівна Марченко.

11. Тимофій Федорович (1748–1786–?)8

12. Прокіп Федорович – службу розпочав 7 листопада 1768 р. отаманом сотенним домонтівським8

Д.: Євгенія Пилипівна Латошевич-Крамар, донька значкового товариша²⁹.

13. Степан Федорович (1750–1789–?).....8

Д.: Варвара Василівна Черниченко.

– Ірина Федорівна.....8

Ч.: NN Лаврентьев, козак.

14. Василь Степанович (1748–1804–?) – генерал-майор, сенатор9
15. Павло Степанович (1751–1819–?)9
Д.: 1) Марія Н Дуніна-Борковська (1769–1802–?), донька бунчукового товариша.
2) Н Дмитрівна Мурант, донька австрійського дворянина.
16. Михайло Степанович (1766–1809–?)9
Д.: Лизавета Миколаївна Н (1773–?)
- Уляна Степанівна9
Ч.: (з 1771) Іван Гаврилович Вишневський (1746–1800).
- Єлизавета Степанівна9
Ч.: 1) (з 1772) Матвій Самійлович Сулима (?–1786), бунчуковий товариш.
2) Фадей Антонович Пашкевич, камергер польської служби.
- Софія Степанівна9
Ч.: (з 1783) Григорій Іванович Краснокутський (1751–?).
- Надія Степанівна9
Ч.: (з 1789) Фрол Карлович Зільбергарніш, ліфляндський дворянин.
- Марфа Степанівна9
Ч.: (з 1789) Павло Іванович Булюбаш.

Танські

Рід Танських відомий у Польщі й Волохії. З них відзначився познанський гродський писар Ян Танський, який був учасником посольства Речі Посполитої до Бранденбурга в 1655 р.²⁵⁰

Колишній хорунжий Ієремія Дем'янович та його син Григорій свідчили, що в 1706 р. Ієремія вийшов з Молдавії разом з полковником Антоном Танським із значним загоном після публікації указу Петра I із закликом на охочу службу²⁵¹.

Василь Михайлович Танський (1662–1760), племінник Семена Лизогуба, очолював волоську корогву, потім став охочекомонним полковником. 2 грудня 1715 р. він отримав гетьманський універсал на с. Озеряни Басанської сотні Переяславського полку; самовільно побудований переяславським комендантом Яковлєвим хутір в Яготинській сотні гетьман також передав

у володіння Танському²⁵². В.Танський був полковником переяславським в 1726–1735 рр. У 1730 р. він здійснив донос на гетьмана Д.Апостола, слідство тривало п'ять років. А в 1735 р. В.Танський був «наказан публично» й засланий до Сибіру, звідки повернувся лише в 1740 р.²⁵³

Антон Михайлович Танський (?–1742) уже в 1704 р. був охочекомонним полковником, а з 1712 р. – полковником київським. 12 травня 1715 р. він отримав у володіння хутір Мокієвський зі слобідкою при р. Переводі «со степью, простиравшеюся на десятки верст», на який отримав підтверджувальний універсал 14 січня 1716 р.²⁵⁴

У 1724 р. з волохів і сербів комплектувався офіцерський корпус ландмілицейських полків. Туди отримав призначення Апостол-Кигич, «понеже полковника Иваненка, за его болезнью, определить невозможно», а «полковник Василий Танский весьма шумен и во всем, как себя показывает, непотребен»²⁵⁵.

Афендики²⁵⁶

I

1. Семен Н (?–1655–1722–?) – паркалабій Соруцький (1704), прибув в Україну в 1711 р., полковник волоський, 27 серпня 1712 р. отримав гетьманський універсал на с. Кулажинці. У 1716 р. отримав гетьманський універсал на м. Стару Басань, яка раніше належала Стефану Томарі²⁵⁷. У 1722 р. Перша малоросійська колегія розглядала його справу із сотником басанським Федором Рудківським щодо взаємних образ²⁵⁸.

Д.: Лизавета Данилівна Цалій.

II

2. Степан Семенович (1677–1765–?) – ротмістр полку Танського, сотник бориспільський (31 січня 1719–1752), у 1724–1726 рр. був наказним полковником переяславським (призначений Рум'янцевим). У 1724 р. до Малоросійської колегії надійшла скарга на нього від компанійця Антона Сквирського про те, що він тримав під караулом людей²⁵⁹. Степан володів хутором на самій вершині Чумгака в Яготинській сотні поблизу хутора полкового писаря Павла Черняхівського, «який занял будучи полковником наказним в Переясловле своєю волею и жадного указу

- и крепости не имеет»²⁶⁰. У 1739 р. ГВК здійснювала перевірку купчих Степана Афендика на ґрунти²⁶¹. Поминальник його роду: Стефан, Катерина, Давид, Михайло, Ірина, Семен, Олексій, Ксенія, Феодосія, Андрій, Петро, Настасія, Ганна²⁶²1
Д.: Катерина Михайлівна (можливо, Мокієвська?) (1681–1751 – ран. 1765)²⁶³.
3. Микола Семенович – служив поручиком у компанійському полку В.Танського, став сотником вороньківським (1724–1727, 1729–1747).....1
Д.: (бл. 1729 р.) Марфа (Тетяна) Семенівна Лизогуб (1702 – 22 січня 1772²⁶⁴), за якою у володіння роду перейшли села Старе та Кальне (42 двори в 1730 р.)²⁶⁵.
4. Антін Семенович – ротмістр ландміліційного Брянського полку (1732)1
5. Іван Семенович (?– раніше 1763) – службу розпочав з 1721 р., поручик ландміліційного гусарського полку (1742), капітан у відставці (з 30 жовтня 1742).....1
Д.: Ірина Георгіївна N (1711–1787–?), проживала в Басанській сотні.

III

6. Давид Степанович (1717–1768 – ран. 1775) – учень інфими київського колегіуму в 1727 р.²⁶⁶, сотник баришівський (з 1745), бунчуковий товариш²⁶⁷2
Д.: Настасія Петрівна N (1725–1779)²⁶⁸, жила в с. Старій Басані.
7. Максим Степанович (1722–1767–?) – ще протягом кінця 1750 – початку 1751 рр. були організовані «чолобитні» від козаків Бориспільської сотні з проханням обрати сотником цієї сотні Максима Афендика на місце його батька – Степана Семеновича Афендика. Максим став сотником бориспільським (1752–1767–?)²⁶⁹2
Д.: Мотря Василівна Лазаревич (1731–1751–?)²⁷⁰, донька сотника леплявського.
8. Михайло Степанович (1724–1760–?) – сотенний хорунжий (1751), значковий товариш у 1763 р.....2
Д.: Софія Стефанівна Сулима (1729–1760–?).

9. Василь Миколайович (1739–1753–?) 3
10. Григорій Миколайович (1738/1741–1786–?) – мав 20 підданих (1775)²⁷¹. Абшитований осавул полковий (1786) 3
 Д.: (з 1762) Єфросинія Іванівна Берло (1745–1782–?), донька бунчукового товариша.
 – Уляна Миколаївна (1729–1752–?) 3
 Ч.: (з 1752²⁷²) Федір Н Жуковський, військовий канцелярист.
 – Параска Миколаївна (1730–1753–?)²⁷³ 3
11. Іван Антонович (1738–1791–?) – службу розпочав у червні 1757 р. Військовий канцелярист (з 14 грудня 1757), військовий товариш (з 20 грудня 1765), бунчуковий товариш (з 1781²⁷⁴). Проживав у с. Старій Басані, де мав 50 підданих²⁷⁵ 4
 Д.: Ірина Степанівна Стрешенцова, донька значкового товариша.
12. Василь Антонович (1734/1735–1784–?) – службу розпочав значковим товаришем (з 1772)²⁷⁶, був військовим товаришем (з 1774), бунчуковим товаришем (з 1784). У с. Старій Басані мав 20 підданих²⁷⁷ 4
 Д.: (1770) Параска Матвіївна Косташ, донька абшитованого полкового обозного.
13. Яків Антонович (бл. 1743–1782–?)²⁷⁸ – службу розпочав з 1772 р. полковим канцеляристом²⁷⁹, військовий товариш з 1774 р. У с. Старій Басані мав 50 підданих²⁸⁰ 4
 Д.: (бл. 1764) Настасія Семенівна Самойловська, донька військового товариша Київського полку²⁸¹.
 – Марія Антонівна (1740–1763–?)²⁸² 4
14. Іван Іванович (1743–?) – гвардії капрал у відставці (1775) 5
15. Василь Іванович (1751–?) – вахмістр гусарського Жовтого полку (1775) 5
16. Семен Іванович (1754–?) 5
 – Марія Іванівна (1753–?) 5
 – Феодосія Іванівна (1755–?) 5
 – Ганна Іванівна (1756–?) 5
 – Олена Іванівна 5
 Ч.: Юхим Григорович Климович (1753²⁸³–1783–?), значковий товариш. Проживав у с. Старій Басані.

IV

17. Федір Давидович (1746–1782–?) – службу розпочав з 10 травня 1762 р., призначений полковим канцеляристом (з 13 травня 1762), значковий товариш (з лютого 1767), сотник баришівський (31 січня 1768–1782).....6
Д.: Пелагея Іванівна Католей (1754–1775–?)²⁸⁴, донька військового товариша Київського полку.
18. Степан Давидович (1748 – ран. 1809) – службу розпочав з січня 1665 р., військовий канцелярист (з січня 1771), військовий товариш (з лютого 1774). Мав 70 підданих у с. Старій Басані²⁸⁵6
Д.: (1775) Ганна Миколаївна Сук, донька охтирського міського лікаря у відставці.
19. Павло Давидович (1759–1804–?) – навчався латинській мові (1775)6
– Ганна Давидівна (1744–1775–?)6
Ч.: Мартин Н Сичевський, священник киево-подільський спаський.
– Параска Давидівна (1747–1775–?).....6
Ч.: (1775) Петро Н Корсун, колезький канцелярист.
– Олена Давидівна (1751–1775–?) – у 1775 р. вона вже вдова6
– Ганна Давидівна (1759–?)6
Ч.: Олександр Н Косташ, сотник бобровицький.
– Марія Давидівна (1761–1775–?).....6
20. Корній Максимович (1753–1781–?) – сотник бориспільський (?–1770–1781)7
– Ганна Максимівна (1752–1765–?)²⁸⁶7
Ч.: Михайло Миколайович Луста, надвірний радник²⁸⁷.

Мировичі

I

1. Іван.

Д.: NNN (можливо, Н Філонівна Джеджалій), (можливо, у другому шлюбі була за Василем Сербином).

II

2. Іван Іванович (?–1706). Нам не відомо, які саме посади він обіймав на початку своєї службової кар'єри, але достеменно

відомо, що перед отриманням полковничого пернача він займав уряд чи сотника (золотоніського?), чи полкового старшини. У 1678 р. він називав Василя Сербина «отцом», і його поминав рід Мировичів. Іван Іванович Мирович був полковником переяславським (1692–1706). У 1698 р. від Мировича були уповноважені розглядати справи Василь Барановський, Костянтин Яськович Следзинський²⁸⁸. Володів селами: Велика Каратуль, Помоклі, Лецьки, Пологи, Циблі, Козинці, Городище, В'юнище, Лісняки, Соснова, Ташань та Ольхи. 19 січня 1703 р. він продав двір у Переяславі Івану Сулимі²⁸⁹.

Мирович надав у володіння луки під с. Шабельниками Івану Канівцеві²⁹⁰, а значковому товаришу Дмитрові Пирогу – с. Велику Каратуль у 2-й полковій сотні²⁹¹.

Потрапив у шведський полон, де й помер.

Д.: Пелагея Захарівна Голуб (?–1675–1745–?). – Враховуючи, що в 1699 р. син Івана Мировича Семен (віце-префект Старшої конгрегації КМА) був дорослим (йому тоді було щонайменше 30 років), то його мати мала народитися щонайпізніше десь у 1655 р. Якщо ця інформація відноситься до Голуб, то у 1745 р. їй повинно було бути за 90 років. З Іваном Мировичем мали чотирьох синів і доньку. Донька Ганна стала дружиною А.Войнаровського.

Федір Іванович Мирович здобув освіту в Києво-Могилянській академії, володів у с. Стовпягах 11 дворами, у с. Нехаїках – 33, у с. Жорнокльовах – 17 дворами, мав хутір і греблю з млином у с. Коломийцях та двір у Переяславі²⁹². Став генеральним бунчужним (1708–1709), а потім генеральним осавулом (з 1710) у гетьмана Орлика. Був одружений із сестрою полковника чернігівського Павла Полуботка Ганною. Маєтності його були конфісковані.

Синів Федора Івановича Мировича Петра і Якова з їхньою матір'ю забрав її рідний брат Павло Полуботок. У 1723 р. вони з дядьком перебралися до Петербурга. На їхнє прохання й за словесною імператорською вказівкою півроку навчалися наукам в академії. Потім Петро став секретарем цесарівни Єлизавети Петрівни, а Яків – секретарем у графа Потоцького.

Під час поїздки з графом за кордон Якову навіть вдалося зустрітися з батьком, який у той час проживав у маєтностях князя Вишневецького²⁹³. Донька Федора Івановича Настасія стала дружиною новгород-сіверського сотника О.Заруцького.

Іваненки

Григорій Іванович Іваненко вийшов із Волощини близько 1706 р. З 1708 р. – брацлавський полковник. Оцінку дій полковника брацлавського Іваненка знаходимо в характеристиці, яку дав йому київський губернатор Д.М.Голіцин: «...он, полковник, к Мазепе не пристал и во всем был ему противен и от Днестра и Переволочны заставы содержал и мазепенцев с прелестными письмами ловил и... многих татар, изменников запорожцев в языках присылал, и никто такой верности и смелости при тех случаях не показал, как он *Иваненко*»²⁹⁴.

Його рідний брат також перебував на службі і був убитий у 1709 р. під Переволочною при переслідуванні мазепинців. Григорію Іваненку був наданий двір полковника Мировича в Києві та маєтність Гостролуччя в Баришівській сотні Переяславського полку²⁹⁵.

Свою ненависть до місцевих порядків та звичаїв прийшли старшини проявляли в такий спосіб. Так, Г.Іваненко з племінником побили вчителів (Іосифа Швабовського та Серафима Копцевича) і студентів (синів генерального писаря Михайла Савича й колишнього полковника переяславського Леонтія Полуботка Андрія, сина племінника Мазепи й доньки Кочубея Івана Обидовського – Іосифа Яновича) училища Братських латинських шкіл. «...Увидивши, полковник Іваненко, что они поехали доносить господину коменданту о той обиде и догнав их в Печерской крепости у Васильковских ворот близ рогатки, и посланных учителей, и господских детей близ караула, удержал, и вынял наголо саблю, за всеми гонялся и оные, бегаючи од него и от страха, падали на землю, побили ноги, руки и всем телом себя нарушили на грудь и чрез одного панича Ивана Обидовского перескочил лошадью, и мало не растоптал, и потом погнался за учителями фариским и граматским з голою

шаблею и хотел их нагло зрубить и если бы караулом не были охранены, то бы все конечно многие порубаны были»²⁹⁶.

Звертаючись до своїх патронів, у 1722 р. він писав про Гостролуччя: «... но к нему не имею себе в потребу пахотной земли и сенных покосов, також ни единой мельницы, без чего домовыми нуждами пробыть невозможно». Констатуючи свій майновий стан, заявляв: «... помираю голодною смертию»²⁹⁷.

З дружиною Олександрою (?–1723–1743–?) вони мали двох синів: Григорія та Михайла, які успішно просувалися ієрархічними сходінками і в 1741 р. вже були бунчуковими товаришами. Основою багатства роду стало с. Гостролуччя, поділене після смерті батька між братами.

Михайло Григорович (?– бл. 1766) – був одружений з Феодосією Костянтинівною Лесаневич.

Григорій Григорович (1719/1720–1790–?) – із шляхтичів, розпочав службу військовим канцеляристом ГВК у червні 1739 р. У 1741 р. отримав звання бунчукового товариша. У квітні 1746 р. він звинуватив баришівського сотника Григорія Лизакевича у привласненні грошей, зібраних мешканцями сотні на закупівлю волів²⁹⁸. Показовою була купівля ним двору колишнього полковника переяславського Мировича (у 1754 р. одну частину за 1200 карбованців, а в 1756 р. – за 1500 карбованців)²⁹⁹. Був за полковника переяславського. У 1769 р. у хотинському поході був поранений у руку. 5 травня 1770 р. став повним полковником переяславським. У битві під Кагулом був поранений у ногу. 12 травня 1768 р. він, полковий суддя Дараган та осавул Пилипенко були тимчасово звільнені з посад і викликані до ГВС у звинуваченні в застосуванні тортур при допитах заарештованих³⁰⁰. 14 липня 1772 р. Григорій Іваненко купив у вдови баришівського сотника Григорія Лизакевича Христини Іванівни двір у Баришівці, хутір під с. Селичівкою та інші ґрунти за 500 карбованців³⁰¹. У 1774 р. мав 1186 душ підданих³⁰². 7 вересня 1772 р. старшина Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Іваненко не приймав присягу при вступі на посаду, «в России родился или за отцем его приведен сюда з Волошины, справится непочему»³⁰³.

Г.Г.Іваненко був одружений з донькою бунчукового товариша Федора Ширая Ганною.

У 1761 р. всіх своїх синів улаштував до сухопутного шляхетського кадетського корпусу³⁰⁴. Його син Андрій був генерал-ад'ютантом фельдмаршала П.А.Рум'янцева. Сини – майори Федір (городничий золотоніський) і Петро, діставши поранення, вийшли у відставку; Семен – спочатку ротмістр Московського полку, а потім – секунд-майор; Василь – значковий товариш (1775)³⁰⁵; Олександр – службу розпочав у 1770 р. військовим канцеляристом, у 1772 р. отримав чин військового товариша, а в 1774 р. став 2-м осавулом полковим переяславським. Брав участь у турецькому поході³⁰⁶.

II. ПОЛКОВІ ОБОЗНІ

Захар (?– вересень 1659–?), Ярмоленко Гаврило (?– жовтень 1665 – жовтень 1666–?), Пригара Іван, Косик Панас (18 липня 1666–?), Локоть Лесько (?– травень 1669–?), Рубаник Григорій (?– червень 1672–?), Гулак Іван (?–1675–?), Максименко Олєфір (?– лютий 1676– 25 березня 1686–?), Гулак Іван Іванович (1682–1688), Дейнека (Даценко) Лук'ян Лук'янович (?– березень 1690 – лютий 1694–?), Потапович Леонтій (?–1696 – лютий 1704), Томара Стефан (?–1706–1707), Потапович Леонтій (?– січень 1709–?), Гулак Іван Іванович (?– червень 1710 – березень 1715), у період з 1715 по 1734 рр. не було повного обозного (наказні), Турчин Михайло (1 жовтня 1723, нак.), Коломійченко Лукаш Васильович (?–1735–?), Сулима Семен Іванович (1737 – 23 лютого 1739), Безбородько Семен Якович (12 травня 1739– 1764), Кулябко Іван (1750–?), Канієвський Яким Мануйлович (27 квітня 1764 – 14 листопада 1769), Леонтович Степан Костянтинович (грудень 1771–1773), Лукашевич Лука (29 вересня 1773– 1779), Моцок Микола Григорович (3 листопада 1772–1780).

Дейнеки

I

1. Лук'ян.

II

2. Лук'ян Лук'янович – полковий обозний (?– березень 1690 – лютий 1694–?). У 1691 р. продав двір у Переяславі міщанину Григорію Гуржію!

III

3. Степан – отаман с. Помоклі (1717)², 21 червня 1719 р. продав плец і дубняк у Помолях Григорію Шапошнику³

Єфросинія Дейнечиха, жителька переяславська, 20 грудня 1731 р. продала ліс козакам воїнським – братаничу Григорію Соломченку й сестринцю Івану Куриленку – за 140 золотих⁴.

Ярмоленки

Данко (?–1666) – козак Леплявської сотні Канівського, а потім Переяславського полку. Полковник переяславський (1663–1666), наказний гетьман (1666).

Гаврило – козак сотні Переяславської Івана Бабича (1649)⁵, полковий обозний переяславський (1665–1666).

Демко – козак сотні Переяславської Івана Бабича (1649).

Іван – козак сотні Переяславської Івана Бабича (1649).

Пригари

Павло – козак сотні Федора Чикмена (1649).

Іван – козак сотні Федора Чикмена (1649)⁶, отаман городовий переяславський (1659). У 1659 р. очолював посольство Т.Цицюри до Москви⁷. Обозний полковий переяславський (1666). У 1670 р. він виступав як наказний полковник чернігівський на боці гетьмана Дорошенка⁸ при осаді Лубен, а в 1674 р. очолював тисячу серденят у Чигирині як останній оплот гетьмана.

Омелько Пригарин – козак сотні Чикмена (1649).

Михайло – у жовтні 1660 р. разом з Іваном Вороб'єм вийшов з польсько-татарського полону⁹. Осавул полковий переяславський (?– грудень 1662 – червень 1663–?). У кінці 1662 р. збирав запаси в Козельці для Переяславського полку¹⁰. З ніжинської ради йому вдалося втекти.

Серед полкового товариства в 1691 р. зустрічаємо прізвище Пригаренка Дмитра.

Гулаки

I

1. Іван (?–1629–1682–?) – у товаристві полковому черкаському (?–1649–?). Невідомо, які посади він займав упродовж двадцяти років (1649–1669), але, мабуть, пройшов старшинські щаблі

у своєму полку. Першу інформацію маємо відтоді, як у П.Дорошенка він став обозним генеральним (1669–1675)¹¹. Мабуть, цьому передувало перебування його на посаді обозного полкового черкаського. Після переходу на Лівобережжя був у Переяславському полку, поряд з Якимом Головченком, найвидатнішим представником «дорошенківців». Кілька років, очевидно, до смерті, був обозним полковим переяславським (1675–1682). За гетьманства Самойловича отримав у володіння с. Скопці¹².

II
2. Іван Іванович (?–1641 – ран. квітня 1716) – став на місце свого батька обозним полковим переяславським (1682–1688). Самойлович, який боровся за вплив у полку, надав йому у володіння села Скопці, Малу Каратуль, Войнинці. Цікаво, що незабаром після коломацького перевороту Іван Гулак втратив уряд і знову отримав його лише через 24 роки, коли Мазепа вже не був гетьманом (1710–1715)¹³. Мабуть, залишився вірним Самойловичу. Полковник наказний переяславський (1715). Відсутність даних про шлюби перших із Гулаків утруднює можливості оцінок їхньої долі1

III
3. Іван (Юсько) Іванович (?–1661–1699–?) – сотник полковий переяславський (1699)2
4. Євстратій Іванович (1662 – 3 лютого 1754) – сотник 2-ї полкової сотні Переяславського полку (1709 – 20 квітня 1739)2
Д.: Софія Іванівна Берло (1680/1691 – ран. 1759), донька судді полкового переяславського (1706–1711)¹⁴.
– Гафія Іванівна (1668–1754).....2
Ч.: Яків Іванович Безбородько, значковий товариш (1724–1730).

IV
5. Іван Євстратійович 1-й (?– ран. 1765) – військовий товариш, абшитований сотник4
Д.: Марфа Н Кулябка (?– ран. 1765).
6. Іван Євстратійович 2-й (?–1720–1770–?) – службу розпочав з 1733 р., сотник 2-ї сотні полкової Переяславської (20 квітня 1739 – 21 липня 1770). Абшитований бунчуковий товариш4

7. Андрій Євстратійович (?–1725 – ран. 1765) – атестований двоюрідним братом Безбородьком військовим канцеляристом ГВК (з 1739), у цьому чині й помер.....4
Д.: Уляна Н Жуковська (?–1745–1765–?), жила в с. Малій Каратулі.
– Н Євстратіївна4
Ч.: Яків Михайлович Пилипенко, осавул полковий.
– Пелагея Н (?–1732–1747–?)?
Ч.: Іван Н Щербина (?– ран. 1747), значковий товариш.
- V**
8. Яків Іванович (1743–1798–?) – службу розпочав з 1758 р. в сотенному правлінні 2-ї полкової сотні¹⁵; потім служив у ГВК, військовий канцелярист (з 1761), військовий товариш (1782), бунчуковий товариш (з 28 квітня 1783), надвірний радник (1798)5
Д.: (пізніше 1775) Софія Семенівна Капцевич (?– ран. 1798), донька сотника. У першому шлюбі була за Христофором Костянтиновичем.
9. Степан Іванович (бл. 1748–1784–?) – корнет (1784)5
10. Іван Іванович (бл. 1750–1809–?) – службу розпочав в Переяславському полку з 1767 р., військовий товариш (1782), осавул полковий (з 23 квітня 1782), у відставку вийшов у 1788 р. секунд-майором.....5
Д.: Ганна Григорівна Гайворонська¹⁶.
11. Федір Іванович (бл. 1754¹⁷–1784 – ран. 1798) – навчався в переяславському колегіумі. Службу розпочав з 1767 р. Житель с. Каратулі, значковий товариш, військовий товариш (1782), осавул полковий (з 1782). Яків, Іван і Федір у 1782 р. мали у володінні 16 нерозділених дворів у с. Виповзках5
12. Василь Іванович (бл. 1750–1791–?) – навчався в переяславському колегіумі, значковий товариш, корнет (1782), капітан (1791)5
– Катерина Іванівна (бл. 1741–1777–?) – незаміжня (1777).....5
– Уляна Іванівна (бл. 1747–1777–?) – незаміжня (1777).....5

Рубани (Рубаники)

I

1. Мирон.

II

2. Григорій Миронович (?–1641–1682–?) – у 1669 р. разом з Іваном Лужецьким був уповноважений з боку полковника Думитрашки розглядати судову справу в Борисполі¹⁸. Товариш полковий переяславський (1671), брав участь в обранні наказним гетьманом Василя Ігнатовича в січні 1671 р. Полковий обозний переяславський (?–1672–?). Сотник іркліівський (?– лютий 1676 – липень 1682–?)1

III

3. Василь?

4. Кирило.....?

Д.: NN Тимченко. Мали 5 дітей.

5. Григорій – володів невеликим спадковим маєтком, перебував при дворі імператриці Єлизавети Петрівни?

Д.: 1) NNN.

2) Марфа Василівна Солтанова.

IV

6. Григорій Васильович – осавул полкової артилерії переяславської (?–1752–1764–?). У с. Канівцях мав приїжджий дім.....3

Д.: (1738) Гафія Михайлівна Прохорович, у першому шлюбі була за бургомістром переяславським Степаном Федоровим. Торгувала різним крамом у лавці Красиній.

7. Стефан – козак с. Канівців (1752)3?

8. Федір – козак с. Канівців (1752). «Имеет лесок, хуторец, пахотного поля на пятьдесят копен, сенокосу на сто копен, коней двое»¹⁹3?

9. Матвій Кирилович Рубан-Тищенко4

10. Єгор Кирилович Рубан-Тищенко4

11. Василь Григорович (1742–1795). Освіту здобув у Києво-Могилянській академії (1752–1754), Слов'яно-греко-латинській академії в Москві (1754–1755), Московському університеті (1759–1761). Був на Запорозькій Січі перекладачем. 10 серпня 1763 р. отримав січовий атестат перекладача Державної

колегії іноземних справ за труди на прикордонній Микитинській заставі²⁰. Секретар Потьомкіна (з 1774), працював у нього 18 років. З 1779 р. директор Новоросійських училищ, надвірний радник, потім колезький радник. Автор однієї з перших робіт з історії України «Краткие географические, политические и исторические известия о Малой России» (1773) і розширеного варіанту «Короткого літопису Малої Росії з 1506 по 1770 рік»²¹.....5

V

– NN (бл. 1752–?) – племінниця Григорія Васильовича (№ 6)?
Ч.: Максим Н Яновський, козак с. Сергіївців 1-ї полкової Прилуцької сотні. Вони мали доньку Меланію (1750 р. н.)²².

Потаповичі-Мошенські, потім Потаповичі-Гайдовські²³

У 1437 р. згадується Михайло Мошенський, у 1558 р. – Василь і Станіслав Мошенські.

Григорій Потапович – основоположник гілки Потаповичів-Григоровичів, київський зем'янин, згадується у квітні 1554 р., він мав дім і місце в Каневі. У 1572 р. Григорій Богданович Потапович отримав королівський привілей на с. Жердеве, надане його предкам, як стверджували, від київських князів. 2 квітня 1572 р. він з рідними братами отримав королівський привілей на села Тачанче, Григорівку, Мошни. Тоді ж їхня братаничева Милохна Морозова продала їм свою частину Жердева. Їхнє село зазнавало наїздів місцевого підстарости Єлизара Боруховського, тому брати Потаповичі змушені були протистояти цим наїздам.

У 1588 р. вони вели боротьбу також із місцевим старостою князем Вишневецьким, який здійснив наїзд на Жердеве.

На Лівобережжі Григорій Потапович мав у володінні с. Помоклі, на яке здійснив наїзд переяславський підстароста Ян Чирський. Володіння Григорія Потаповича перейшли його синам – Петру й Івану Григоровичам-Потаповичам. Від Петра йшла гілка, представник якої Леонтій Павлович Потапович став обозним полковим переяславським, у володінні якого

було Жердеве. Потаповичі православні, поминали своїх предків у Києво-Печерському монастирі. Зберігся один із поминальників роду (Тимофія Мошенського), де згадуються: Домникій, Варвара, Настасія, Костянтин, Пелагея, Пилип, Катерина, Максим, Марія, Марко, Зіновія, Стефан, Тимофій, Василь, Андрій, Єрофій, Яким, Килина, Станіслав, Ганна, Ірина, Катерина, Леонтій.

I

1. Григорій.

II

2. Петро Григорович1

3. Іван Григорович.....1

III

4. Іван Петрович2

5. Козьма Іванович3

IV

6. N Іванович4

Д.: Уляна N Єршевич, сестра зем'янина київського, за якою король Сигизмунд III затвердив с. Мошни.

V

7. Богдан6

VI

8. Єсько Богданович7

9. Григорій Богданович7

10. Іван Богданович.....7

VII

11. Омелян Григорович (?–1600–?)9

VIII

12. Павло Омелянович Григорович-Потапович (?–1620–?)11

IX

13. Леонтій Павлович Григорович-Потапович (?–1644–1697–?) – власник с. Жердева, хутора Канівського при с. Канівцях Іркліївської сотні. Прізвище значного товариша Левка Потапенка зустрічаємо в документах, які свідчать про те, що у 1674 р. він перебував у Черкасах²⁴. Полковий обозний переяславський12

Х

14. Яків Леонтійович Григорович-Потапович – полковий старшина переяславський (1685)13

15. Іван Леонтійович Григорович-Потапович – священник, власник хутора13

ХІ

16. Іван Якович Григорович-Потапович – значковий товариш14

ХІІ

17. Василь Іванович Гайдівський-Потапович (1737–1782–?) – службу розпочав у 1755 р., возний канівський (1767), у 1781 р. володів хутором поблизу с. Москалеників Іркліївської сотні²⁵, військовий товариш (з 1781²⁶), полковий осавул16

У реєстрі 1649 р. в Черкаському полку був Фесько Потапович, у Канівському – Микита Потапович, Мошенські Гаврило – в Уманському й Томаш – у Корсунському полках. Олексій Потапович – священник микольський золотоніський (1745), його син Петро Олексійович – учень переяславського колегіуму (1745).

Максименки

I

1. Кіндрат – у полковому товаристві переяславському (1649).

II

2. Олефір (?–1629–1686–?) – покозачений шляхтич, сотник барішівський (?– березень 1669²⁷ – 18 листопада 1670²⁸ – січень 1671–?), обозний полковий переяславський (?–1676–1686–?).....?

III

3. N Олефірович2

IV

4. NN3

V

5. Іван N – із шляхти. Службу розпочав з квітня 1753 р., значковий товариш (1760–1774–?)4

Д.: NNN, донька козака. У 1774 р. дітей не мали.

Канієвські-Оболонські

Поминальний ряд роду писаря судів генеральних Данила Оболонського: *Іоанн (№ 2), Мануйло (№ 5), Марія, Василь (№ 6), Василь, Євдокія, Роман, Федір, Костантій, Марія, Василь, Олександр, Василь, Стефан, Іоанн, Григорій, Феодосія, Васса, Іоанн, Симеон, Стефан, Павло, Олена, Марія, Настасія, Ганна, Пелагея, Андрій, Лизавета, Феодора, Михайло, Тетяна, Марія, Данило, Олексій, Федір, Іоанн, Дем'ян (№ 9), Тетяна (Степанівна Родзянко, дружина № 9), Павло, Уляна (донька № 6), Андрій (чоловік Уляни)*²⁹.

I

1. Опанас.

2. Іван.

Д.: Ганна NN.

II

3. Самійло Опанасенко (?–1674 – ран. 1737) – козак с. Дем'янців полкової сотні. 13 липня 1694 р. разом з братом Василем за 20 талерів купив ґрунти з полем і ставом у місцевого козака Кирила Вороб'єнка³⁰1

4. Василь Опанасенко – козак с. Дем'янців (1694)1

5. Мануйло Іванович (?–1676–1706–?)2

Д.: NNN (можливо, Томара чи Кулябко).

6. Василь Іванович (?–1679–1715) – значний військовий товариш (1709), сотник сосницький (1715). 25 лютого 1709 р. отримав гетьманський універсал на млин і ґрунти в с. Крисках2

Д.: Настасія Іванівна Мануйлович (?–1700–1732–?). 14 січня 1729 р. отримала гетьманський універсал на хутір в Івангородській сотні³¹.

– Марія Іванівна (?–1676–1709–?)2

Ч.: Горленко Яким Іванович (?– бл. 1758) – значний військовий товариш (1715), бунчуковий товариш (?–1725–1729), генеральний хорунжий (1729 – 20 лютого 1741), генеральний суддя (20 лютого 1741 – 5 березня 1741), (31 травня 1745 – бл. 1758). Марія Іванівна – його перша дружина. Вони мали сина, бунчукового товариша Петра Горленка³², який став полковником прилуцьким.

III

7. Стефан – військовий канцелярист ГВК (1737)³³

8. Яким Мануйлович (1706 – 14 листопада 1769) – гербований шляхтич³⁴, службу розпочав з 1733 р., військовий канцелярист ГВК, ГВС, у 1740–1750 рр. – полковий писар переяславський. У 1741 р. він купив частину двору в Переяславі у бунчукового товариша Якова Дуніна-Борковського, а в 1760 р. – другу частину двору за 100 карбованців у вдови Григорія Конарського Ірини, військового канцеляриста Івана Ісаєвича, дружини військового товариша Івана Маркевича – Марфи Ісаєвич, вдови сотника Кандиби Ганни Ісаєвич, полкового канцеляриста Петра Ісаєвича. У 1747 р. вів суперечку за хутір з глухівським мешканцем Іваном Яновим³⁵. У жовтні 1748 р. звинуватив військового канцеляриста Михайла Ісаєвича в захопленні майна, побоях та образах³⁶. У 1750 р. був звільнений з посади через неточності у виконанні указу про надання всіх паперів з ім'ям імператора Івана Антоновича³⁷. 14 листопада 1751 р. став полковим суддею переяславським після Костянтина Лесаневича. 5 травня 1754 р. купив комору в переяславського міщанина Олексія Шинкаря і його сина Якова за 54 рублі³⁸. 17 травня 1761 р. отримав землю для влаштування хутора в Золотоніській сотні. Коли полкового обозного Семена Безбородька було обрано підкоморієм Переяславського повіту, на його місце обрали Якіма Мануйловича (1764–1769). У 1770 р., уже по смерті, ГВС оштрафував його й суддю Дарагана за побиття «дозорця» Чехівської волості таємного радника Неплюєва, захоплення його речей і волів³⁹....5

Д.: 1) (з 26 жовтня 1744 у с. Козарах) Н Зіновіївна Борсук, донька київського полкового обозного і Євдокії Яківни Пилипенко, доньки переяславського полкового осавула⁴⁰;

2) (з 1767) Ірина Яківна Н (?–1794), жила в Переяславі⁴¹.

У братів Ісаєвичів Ірина купила млин на греблі Крупівській. У неї було 64 підданих (1775): у с. Хоцьках (3) і хуторі Яненках (18) 2-ї полкової сотні, у селах Великій Каратулі (2) і Паришкові (4) 3-ї полкової сотні, у м. Переяславі (11), с. Козинці (9) Трахтемирівської сотні, у с. Гречанівці (8) і хуторі (9) Яготинської сотні.

9. Дем'ян Васильович (?–1758) – канцелярист ГВК (1724–1728), був за старшого військового канцеляриста (1727), писаря генерального суду (1735–1741). У 1738 р. дружина бунчукового товариша Івана Пироцького Марія подала на нього скаргу з приводу захоплення ним лісу біля слободи Семенівки Глухівської сотні та самовільне користування млином⁴². У тому ж році він захопив ґрунти в с. Уздиці в козака Глухівської сотні Федора Васильовича⁴³. У 1739 р. отримав охоронний лист на звільнення від постоїв належного йому шинкового двору біля Глухова⁴⁴. Генеральний бунчужний. Володів млином на р. Головеньці під с. Крисками Понорницької сотні (1742)⁴⁵. Генеральний осавул, генеральний суддя.....6

Д.: Тетяна Степанівна Родзянка, донька миргородського полкового обозного.

10. Яків Васильович (?–1715–1760 – ран. 1766) – канцелярист ГВК (з 1725), військовий товариш (з 1731). У 1739 р. він повернув у своє підданство 33 козаків з Прохорівської сотні Ніжинського полку й захопив їхні ґрунти⁴⁶. У тому ж році він звинуватив прохорівського сотника Семена Григоровича в перебільшенні загальнонародними податками його посполитих у с. Сиволожі⁴⁷. З 1746 р. Яків – бунчуковий товариш, проживав у Сосниці. Володів млином на сосницькій греблі на р. Убеді⁴⁸6

Д.: (1753) Ірина Григорівна Кулябко, донька бунчукового товариша.

11. Михайло Васильович – сотенний писар глухівський (?–1729), сотник ямпільський.....6

12. Андрій Васильович – військовий товариш (1752–1760). Мав володіння в с. Крисках і при хуторі Жаровському, володів млином на р. Головеньці під с. Крисками Понорницької сотні⁴⁹6

13. Василь Васильович – 25 січня 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Купчич, яке належало його батькові. У жовтні 1718 р. Василь Васильович був відправлений кур'єром з провізією на острів Аланд. У лютому 1727 р. він з посади астраханського поштмейстера був призначений чернігівським полковим суддею⁵⁰. Протягом 1728–1732 рр. Василь Васильович позивався значковим товаришем Костянтином Лесаневичем за спадщину

брата дружини Василя Єфросинії – Івана Синдаровського⁵¹. У ході цих розборок Канієвський захопив у Лесаневича ґрунти й не виплатив боргу⁵². У 1732 р. за «злочин» Василя відправили в заслання, з якого він повернувся лише за імператорським указом від 31 липня 1734 р.6

Д.: (1727) Єфросинія Миколаївна Синдаровська (?–1760 – ран. 1766), донька чернігівського протопопа. У першому шлюбі була за Олексієм Олексійовичем Туранським, сином генерального судді. Протягом 1732–1733 рр. вела суперечку за сінокіс із полковим суддею Іваном Мокрієвичем⁵³, а в 1760 р. – за землі з чернігівським протопопом Максимовичем⁵⁴.

– Уляна Василівна6

Ч.: Андрій Павлович Ракович, бунчуковий товариш.

– Марія Василівна6

Ч.: (1734) Степан Семенович Уманець, сотник глухівський Ніжинського полку.

– Ганна Василівна6

Ч.: Яків Васильович Селецький, сотник дівицький Ніжинського полку.

IV

14. Василь Стефанович – військовий канцелярист (1766)⁵⁵7

15. Іван Якимович (?–1745–1789) – близьким родичем по батькові йому був Леонтій Петрович Базилевич-Кулябка. Полковий писар переяславський у 1765–1773 рр. 7 вересня 1772 р. старшина Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Канієвський не приймав присяги при вступі на посаду⁵⁶. Івану Якимовичу був присвоєний чин колезького асесора; у 1782 р. у с. Келеберді в його володінні було 39 хат підданих⁵⁷. У 1789 р. він був у чині майора і в тому ж році помер8

Д.: (1789) Настасія Федорівна Заньковська, донька бригадира.

16. Лука Якимович (1758–1812–?) – у службі з 15 червня 1772 р., спочатку значковим товаришем при полковій переяславській канцелярії, потім став колезьким канцеляристом у Генеральному суді (з жовтня 1775), військовим товаришем (з 12 грудня

- 1778)⁵⁸. У 1781 р. – бунчуковий товариш, у 1784 р. – колезький асесор8
 Д.: Марія Семенівна Катеринич⁵⁹.
 – Настасія Якимівна (?–1780 – ран. 1793). Народила синів Олексія (бл. 1766–?), Андріана (бл. 1775–?)8
 Ч.: (з 1765) Максим Олексійович Требинський (1741–1825), бунчуковий товариш. Це його перший шлюб.
 – Олександра Якимівна (1756–1780–?)⁶⁰8
 – Катерина Якимівна (1757–?).....8
 Ч.: Михайло Іванович Юзефович (1746–?), прем'єр-майор.
 17. Дем'ян Дем'янович (1742–?) – бунчуковий товариш (1767), прем'єр-майор (1780)9
 Д.: Надія Олександрівна Якубович, донька генерал-майора.
 18. Данило Дем'янович (?– ран. 1758)9
 19. Олексій Дем'янович (?– ран. 1758)9
 – Марія Дем'янівна (1736–1815)9
 Ч.: Василь Васильович Кочубей, статський радник.
 – Настасія Дем'янівна у придане отримала в с. Великій Каратулі та в Переяславі 36 підданих⁶¹9
 Ч.: Федір Дем'янович Домонтович (1752–?), священник переяславський (1786).
 – Надія Дем'янівна (1744–1830)9
 Ч.: Родіон Степанович Пламенець, полковник гадяцький.
 20. Петро Якович (1745 – ран. 1786) – військовий товариш (з 1771), полковий осавул (з 1779)10
 Д.: Катерина NN.
 21. Іван Якович (1747–?)10
 22. Степан Якович (1749–?)10
 – Марія Яківна (1742–?)10
 Ч.: Василь Васильович Крачевський, військовий товариш.
 23. Федір Андрійович – службу розпочав з 1763 р., сотенний отаман Понорницької сотні (1772⁶²–1782), військовий товариш (з 1782), абшитований полковий осавул (з 1784)12
 Д.: Дарія Олексіївна Печерська, донька сотенного осавула.

24. Іван Андрійович – прапорщик у відставці (з 1774)12
Д.: Софія Антонівна Стрешенець, донька бунчукового товариша.
25. Михайло Андрійович – служив у Севському піхотному полку. Прапорщик при відставці (1774)12
Д.: Марія Іванівна Білоус.
- Євдокія Андріївна12
Ч.: (після 1750) Василь Іванович Комаровський (бл. 1718–?), колезький асесор. Удівець після Катерини Григорівни Томари⁶³.
26. Петро Васильович (1728–?) – військовий канцелярист (1750), військовий товариш (з 27 лютого 1750), полковий осавул надвірної корогви (з 1760), абшитований бунчуковий товариш (з 1774). Мав 374 підданих у 3 селах, 1 «деревне» й 1 хуторі⁶⁴13
Д.: Настасія NN (?–1776 – ран. 1786).
27. Степан Васильович (1731–?) – військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (з 1774). Мав 391 підданого в 2 селах⁶⁵13
Д.: Феодосія Антонівна Булавка, донька бунчукового товариша.

Коломійченки-Лукашевичі

Григорій Коломійченко був козаком сотні Івана Коваленка в 1649 р., Андрій Коломійченко в той же час – у сотні Яготинській.

Лесько Коломійченко в листопаді 1669 р. був направлений полковником Думитрашкою при розгляді судової справи в Борисполі⁶⁶.

I

1. Василь.

II

2. Лукаш Васильович (?–1684–1733 – ран. 1736) – козак с. Дем'янців 1-ї полкової сотні (1699), купив дідівський ставок Гладківський у цьому селі у вдови комонного полковника Марії Шульги⁶⁷. Полковий осавул переяславський (1716–1733). 19 квітня 1716 р. отримав на уряд с. Лецьки 2-ї полкової сотні. Під його керівництвом у 1723 р. провадився ремонт

перяславської фортеці. На куплених у бунчукового товариша Василя Томари землях в Яготинській сотні поселив хутір Чумацький (мав на нього універсали генерального хорунжого Івана Сулими, гетьманів Скоропадського й Апостола). У 1731 р. розширив свої володіння в Золотоніській (купивши слобідку Ковбасівку і два млини на річці Кропивній) і Кропивнянській (скупивши в богушківських козаків Мойсея Ровового й Дороша Кривоносенка хутори) сотнях. Очолював Переяславський полк у польському поході 1733 р.

Володів хутором над річкою Малий Чумгак, який купив у 1721 р. у бунчукового товариша Василя Томари⁶⁸. Полковник Стефан Томара в 1714 р. отримав гетьманський універсал на с. Войтівці та хутір Коврайський Яготинської сотні. Його син Василь отримав у цій же сотні за універсалом від 21 листопада 1715 р. «грунты Коврайские «с пятма человекамы, з давна оседлость свою там меючими», хутор Коврайский с людьми, «особливо там же и кривних Лизогубовских», хутора Чумацкий...»⁶⁹. Василь продав частину своїх яготинських володінь полковому прилуцькому сотнику Федору Марковичу, а частину – полковому осавулу перяславському Лукашу Васильовичу1
Д.: Горпина Данилівна N (?–1685–1736–?).

III

3. Григорій Лукич (?–1700 – ран. 3 лютого 1752) – значний військовий товариш (1735), осавул полковий перяславський (1735–1752), проживав у с. Дем'янцях. Під Переяславом на Великій греблі мав млин з 3 кіл⁷⁰2

Д.: 1) Гафія Яківна Рустанович, донька полкового судді.

2) (з 1749) Євдокія Василівна N, у першому шлюбі була за військовим товаришем Леонтієм Васильовичем Максимовичем. Разом із сином від першого шлюбу військовим канцеляристом Іваном Максимовичем вона вела суперечку за спадщину свого другого чоловіка з його братом – полковим хорунжим Михайлом Лукашевичем (1752–1755)⁷¹.

4. Михайло Лукич (1701/1702 – ран. 1773) – хорунжий полковий перяславський (1741–1752), осавул полковий перяславський (1752–1767). 5 жовтня 1752 р. купив у відставного

священника микільського Петра Жуковського дім у Переяславі за 70 карбованців⁷².....2

Д.: Настасія Степанівна N (1714/1715–1780), жителька с. Дем'янців.

– Євдокія⁷³ Луківна2

Ч.: (1752) Олександр Данилович Солонина, бунчуковий товариш (1725–1729), сотник гоголівський (1733–1745), суддя полковий київський (1745–1755), полковий обозний київський (1755–1762), підкоморій козелецький (1764–1772).

III

5. Петро Михайлович (1739–1795–?) – 4 квітня 1762 р. з лейб-гвардії сержантів пішов у відставку армійським капітаном. 23 вересня 1773 р. став підкоморієм Переяславського повіту. За розподілом майна свого померлого батька в 1773 р. отримав у Золотоніській сотні с. Лукашівку, слободи Кривonosівку, Ковбасівку і два млини на р. Кропивній у с. Лукашівці4

Д.: Катерина Іванівна Маркович.

6. Іван Михайлович (1741–1743–?)4

7. Федір Михайлович (1743–1761–?)4

8. Михайло Михайлович (1744–1761–?).....4

9. Лука Михайлович (1749/1750–1797) – службу розпочав у серпні 1760 р., 1 серпня 1762 р. став полковим канцеляристом, з 10 січня 1763 р. – значковий, а з 1 серпня 1764 р. – військовий товариш. У серпні 1767 р. став сотником, потім полковим осавулом (з листопада 1769). 29 вересня 1773 р. став полковим обозним переяславським. За розподілом майна свого батька в 1773 р. отримав хутір Чумгацький і млин у с. Дем'янцях. У 1774 р. в нього було в м. Переяславі 20 підданих, у 1-й полковій сотні в с. Дем'янцях – 70, Войтівцях – 10, Скопцях – 7, Гайшині – 3, у 3-й полковій сотні у Гладішеві – 7, Волчках – 7, Яготинській сотні поблизу Яготина – 10 і в хуторі Чумгацькому – 60, у містечку Лепляві – 10, у Келеберді – 8, Решітках – 30. Всього 242 підданих⁷⁴. Брав участь у турецькому поході. Полковник київський (з 5 травня 1779 р.).....4

Д.: 1) (з 1772) Горпина Євстафіївна Могилянська, донька архімандрита київського Пустинно-Микільського

монастиря. Через 14 років шлюбу чернігівський єпископ Феофіл за спробу отруїти чоловіка миш'яком скасував шлюб і заслав її до монастиря.

2) (з 1785) Ольга Яківна Лабат-Девівакс, донька майора.

10. Яків Михайлович (1751–1815) – полковий канцелярист переславський, значковий товариш (?–1767), військовий товариш (1767–1772), сотник золотоніський (1772–1781), бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781). Після розподілу батьківської спадщини в 1773 р. отримав с. Попівку у Кропивнянській сотні, хутір Морозівщину з млином на р. Згарі, а також двори в Переславі та Золотоноші4

Д.: Тетяна Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

III. ПОЛКОВІ СУДДІ

Романенко Андрій (?– травень 1659 – червень 1659–?), Момот Іван Юхимович (?–1660–?), Святуха Дмитро (?– січень 1661–?), Товстяченко Онисим (?–1661–?), Мокрієвич Юрій Миколайович (?– квітень 1664–?), Момот Іван Юхимович (?– грудень 1664–?), Корнелєвич Іван (?– квітень 1665–?), Мокрієвич Юрій Миколайович (?– лютий 1669 – червень 1672–?), Кульженко Семен Семенович (?– лютий 1676), Максименко Олєфір (?– лютий 1679–?), Кульженко Семен Семенович (?–1683 – 25 березня 1686¹ – липень 1687), Сусло Іван (?– жовтень 1687–?), Максименко Олєфір (?– листопад 1687 –?), Яворський Стефан (?– листопад 1687 –?), Григорович-Потапович Леонтій Павлович (?– серпень 1690–1695), Панкевич Леонтій Матвійович (?–1690–1706), Берло Іван Дмитрович (1706–1717), Сулима Олександр (1713–1719), з 1721 р. по 1734 р. не було повного судді (наказні), Новакович Семен Іванович (?–1723 – березень 1730–?, нак.), Рустанович Яків (1730–1731, нак.), Бурляй Карпо Гаврилович (?– 1732 – вересень 1734–?, нак.), Черняхівський Павло (грудень 1734–1737), Безбородько Семен (17 лютого 1737–1739), Лесанєвич Костянтин Олєксійович (29 травня 1739 – жовтень 1751), Канієвський Яким Мануїлович (14 листопада 1751 – 27 квітня 1764), Дараган Петро Дмитрович (21 квітня 1764–1781), Базилєвич Леонтій Петрович (?–1773).

Писарі судів полкових

Хальчевський Дмитро (?–1725²–?).

Сусли-Жеребили

Юсько Жеребило – зем'янин воєводства Київського, слуга Костянтина Острозького³. Григорій Сусло (1613) позивав Яна Белькевича за те, що той не віддавав йому у володіння с. Веласького.

Поминальний ряд Лаврентія Сусла: Євстафій, Ганна, Іван, Павло, Федір, Олена. Микола Сусло володів частиною с. Вигова (можливо, був родичем Виговським)⁴, вів судовий процес (1630) проти Каспера Кожарського за те, що той здійснив наїзд на його домівку. 11 травня 1630 р. уже Микола Виговський позивав Миколу Сусла за наїзд на дім Виговського в с. Погорілому та поранення його родичів і слуг⁵. Микола Сусло був одружений з Раїною Хлусович, донькою померлого поручика корогви підчасного київського Федора Воронича – Ремігіана Хлусовича. Ян Сусло згадується в 1638 р. Якийсь Сусло виступав (1647) як слуга воєводи київського Януша Тишкевича. Микола Сусло в 1650 р. записав на Прокопа Кернозинського с. Щенеїве. Микола мав племінника, якого побили Щенеївські. Надалі один із представників роду – Іван Сусло – був полковим суддею Переяславського полку⁶.

Корнелевичі

I

1. Іван – полковий суддя переяславський (1665), очолював делегацію від гетьмана Брюховецького до Москви⁷. Отаман городовий вороньківський (1671), учасник ради по обранню Василя Ігнатовича наказним гетьманом.

Д.: Ксенія NN.

II

2. Наум Іванович (?)1?

Д.: Євдокія NN.

3. Василь Іванович (?) (?–1655–1681–?) – священик переяславської Троїцької церкви (1681)1?

Д.: Ганна NN.

III

4. Захар Наумович (?) (?–1663–1715) – закінчив Києво-Могилянську академію. Чернець Києво-Печерської лаври, намісник

Братського (1693)⁸ і Софійського монастирів, ігумен київського Михайлівського Золотоверхого монастиря (з 1697), єпископ переяславський і бориспільський⁹, кондуктор Київської митрополії (з 1701). У 1710 р. віддав ігумену переяславському Дубині села Підсінне й Андруші Трахтемирівської сотні¹⁰. У Михайлівському монастирі до синодика був записаний поминальник його роду: Іван, Ксенія, Наум, Євдокія, Василь, Ганна, ієромонах Йосиф¹¹. У золотоніському Благовіщенському дівочому монастирі поминальний ряд його роду виглядає так: Наум, Євдокія, Ганна, Василь, ієромонах Йосиф, Настасія, Іларіон¹². Помер Захар у Данилівському скиту¹³2?
5. Гнат Васильович – священник с. Єрківців 1-ї полкової сотні (1732)3

III

6. Іван Гнатович (бл. 1720–?) – студент Києво-Могилянської академії (1736)¹⁴5

Кулаги

Гаврила Калющенко бачимо серед перших переяславських козаків, коли він у 1617 р. скаржився гетьману Дмитру Барабашу на козаків Саченків¹⁵. Був другим старшиною за рангом після Філона Джеджалія в Переяславському полку (1630¹⁶). Гаврило Калющенко отримав від гетьмана Івана Кулаги-Петрожицького підтвердження на право володіння сіножатями й городами. На отчизну й дідишну Гаврила претендували Карпо Петренко і Яцько Подолянка¹⁷. У 1638 р. Гаврило Кулага став отаманом Іркліївської сотні Переяславського полку. Був одружений, мабуть, із Сомківною, тіткою Якіма Сомка. Підтвердженням цього є лист самого Сомка до думного дяка Алмаза Іванова (1661): «Прошу вашей милости о брате своем Богдане Колющенке и о хлопце Филке, которого я послал к Федору Михайловичу Ртищеву; заступи к его царскому пресветлому величеству чтобы отпустил их с иными посланниками моими в[с]корѣ, понеже здесь жена его плачет с малыми детки, во время нынешнего безвремения»¹⁸. Богдан і Семен Калющенки (Кулаги) записані в реєстрі полкового товариства переяславського в 1649 р.¹⁹

З початком Національно-визвольної війни в регіоні було два Семени Кулаги – один козакував в Іркліївській сотні, а інший входив до полкового товариства переяславського. Вважаємо, що перший із них – Семен Гаврилович Кулага, який був батьком другого – Семена Семеновича. У Межигірському монастирі зберігся поминальник його роду: Семен, Прохір, Леонтій, Іван, Параска, Гафія, Андрій, Михайло, Горпина, Настасія, Ганна, Василь, Настасія, Максим, чернець Сава, Іван, Пелагея, Марія, Горпина. Цей синодик, як бачимо, більш пізнього походження й Гаврила в ньому немає. Проте він міг бути дідом Семена і батьком Прокопа. Процик Гавриленко був козаком сотні Кропивнянської в 1649 р. Таким чином, Прокіп мав бути дядьком Семену Кулазі.

Під час гетьманування Якіма Сомка Прокіп Кулага, ймовірно, став сотником кропивнянським, а Семен – полковим осавулом переяславським. Вони активно підтримували цього гетьмана. На ніжинській раді були позбавлені урядів і, як найближчі Сомкові соратники, відправлені на заслання, яке Прокіп відбував у Наримі, а Семен – у Кузнецьку²⁰. Обом вдалося повернутися із заслання живими. Прокіп знову став сотником кропивнянським (1672), потім полковим осавулом комонного полку (1678), а Семен – кілька разів ставав полковим суддею переяславським (?–1676–?), (?–1683–?), (?–1686–1687), очолював і полкову сотню. Мабуть, загинув під час антигетьманського виступу в Переяславському полку влітку 1687 р.

«Донька Семена була одружена з полковим писарем Савою Стефановичем Шабельником, ще одна Кульженківна – Ганна була дружиною сотника кропивнянського Костянтина Яковича Следзинського», – констатує дослідниця переяславських родоводів І.Кривошея²¹.

Семен Кулага володів с. Козловим 2-ї полкової сотні після Марка Думитрашки. Як полковий сотник при Полуботкові (1683–1686) він володів с. Студениками. Після Семена Кулаги Козлів відійшов на ратушу, а Студеники – Марку Васильовичу Думитрашці²². Полковий осавул компанійський Прокіп Кулага мав у своєму володінні с. Строкову 2-ї полкової сотні (після

нього цим селом володів полковий хорунжий Олександр Сулима) та с. Безпальчим у Гельмязівській сотні (після нього селом володів Леонтій Панкевич).

Панкевичі

I

1. Матвій (?–1620–1687–?) – козак іркліївський (1649), полковник іркліївський. Після 1663 р. був засланий до Сибіру. Після повернення із заслання в 1670 р. став полковим суддею лубенським (1682–1687).

– NNN.

Ч.: Матвій N Піковець, козак лубенський; у них були сини: Федір – козак Лукомської сотні (1649) та Василь – сотник лукомський (1709–1718)²³.

II

2. Леонтій Матвійович – полковий суддя переяславський (?–1690–1706). 17 серпня 1690 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження права володіння с. Леляками²⁴.....1

Д.: Настасія NN, передала землі годунівські в Яготинській сотні під хутір переяславському монастирю, що водночас із передачею маєтності Петра Гриневича було стверджено гетьманом Скоропадським у 1715 р. та монаршою грамотою в 1718 р.²⁵

III

– N Леонтіївна2

Ч.: Семен N Щербина, титар переяславської Успенської церкви (1702–1704).

Черняхівські

I

1. Павло – переяславський полковий писар (?–1731–1734). У 1715 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на володіння 3 дворами в с. Студениках 2-ї полкової сотні²⁶. Наприкінці 1716 р. Павло вів суперечку з єпископом Шумлянським, за що 16 грудня того року Скоропадський наказав генеральному хорунжому Івану Сулимі покарати його²⁷. На 1723 р. з-під його володіння у нововписані козаки перейшли 2 посполитих,

а залишилися 12²⁸. Суддя полковий переяславський. Володів хутором над Чумгаком (розташованим вище хутора віта Капцевича), на який мав універсал ГВК (1725)²⁹ і яким незаконно заволодів бунчуковий товариш Григорій Іваненко. Павло Черняхівський володів на уряд с. Мельниками Іркліївської сотні³⁰. У 1725 р. перебував під арештом у Глухові.

Д.: Євдокія Степанівна Томара, у першому шлюбі була за Петром Васильовичем Левоненком-Кулябкою.

II

– Пелагея Павлівна.....1
Ч.: Григорій Георгійович Моцок, полковий хорунжий переяславський.

– Меланія Павлівна1
Ч.: (1739–1765) Олексій Семенович Прохорович, син переяславського священика. З дружиною не жили разом з 1748 р., у 1765 р. обоє пішли до монастирів³¹.

– Ганна Павлівна1
Ч.: Андрій Павлович Роздеришин³², майор.

2. Василь (? – ран. 1755) – священик Богущківської Слобідки (?–1752–?)?

Д.: Євдокія Яківна N – 1 травня 1755 р. продала хутір у Кропивнянській сотні полковому осавулу Михайлу Лукашевичу³³.

Новаковичі

I

1. Іван (?–1644–1678, загинув під Чигирином) – сотник бориспільський (1669, 1673–1678), володів с. Нестерівкою. В.Модзалевський відносить Новаковичів до родин сербського походження³⁴.

II

2. Семен Іванович (?–1679–1735) – сотник бориспільський (?–1705–1717–?), значний військовий товариш (1719), суддя полковий (1723–1730). У ГВК протягом 1717–1724 рр. проводилося розслідування скарг мешканців Борисполя щодо привласнення ним ґрунтів, вирубування гаїв і садів, захоплення вулиці

в Борисполі та інші утиски³⁵. У 1726 р. ГВК розглядала справу про порушення ним контракту з Мойсеєм Берковичем на здачу в річну оренду шинкового двору в Борисполі³⁶1
Д.: Горпина Романівна Н (Забузька?) (1697–1765–?)

III

3. Федір Семенович (1722–1769) – служити почав з 1740 р., значковий товариш, з 1752 р. – військовий товариш, у 1768 р. – бунчуковий товариш у відставці2

Д.: Меланія Петрівна Н (1727–1765–?)

4. Григорій Семенович (1732–1780–?) – у 1780 р. розділив маєтності з племінниками2

Д.: Пелагея Петрівна Н (1735–1765–?)

– Марфа Семенівна (1727–1765–?) – удова, мала двох доньок: Уляну (1747–1765–?) і Марію (1750–1751–?)2

– Марія Семенівна (1736–1751–?)2

– Олена Семенівна2

Ч.: Іван Н Бодачевський (?–1714–1741 – ран. 1745), син сотника золотоніського А.Черушинського, намісник іркліївський 1740–1741 рр.

IV

5. Петро Федорович (1748–1806–?) – у 1769 р. капрал, 1773 р. – прапорщик, 1775 р. – підпоручик, 1788 р. – ротмістр, 1789 р. – секунд-майор у відставці3

6. Іван Федорович (1755–1786–?) – у 1782 р. колезький асесор3

Д.: Марія NN.

7. Микола Федорович (1757–1765–?)³⁷3

8. Федір Федорович (1763–1790–?) – у 1790 р. поручик3

9. Олексій Федорович (1768–1836–?) – кадет у 1784–1790 рр.3

10. Данило Григорович (1756–?)4

– Дарія Григорівна (1758–1765–?)³⁸4

Берли

У Києво-Михайлівській пустині поминався рід архімандрита Арсенія Берла: архімандрит Арсеній, Дмитро, Марія, Яків, Марія, Іван, Тетяна, ієрей Родіон, Марія, Гафія, ієрей Петро, Василь, Яків, Софія, Данило, Андрій, Каленик, Уляна,

Ірина, Яким, Ірина, Настасія, Павло, Герасим, Ганна, Настасія, Опанас, Артемій, Мотря, Настасія, Євстафій, Марина, Настасія, Олена, Ганна, ієрей Іван, Марія, Ганна, немовля Ганна, Марія, немовля Петро, немовля Андрій³⁹. З упевненістю можна лише стверджувати, що Дмитро мав дружину Марію. Не виключено, що в цьому синодику записані поминання і представників материнських гілок роду Сомків (починаючи з Якіма) та Щуровських (починаючи з Опанаса).

Більш пізній синодик роду єпископа Арсенія Берла в золотоніському Благовіщенському монастирі: *ієрей Андрій (№ 7), Іван (№ 3), Ганна (3-я дружина, № 3)*, черниця Ганна, *Данило (№ 6), Григорій (№ 9)*, Тетяна, Марія, Андрій, Марія, Петро, Олексій, Михайло, Яким, Марія⁴⁰.

Родовий герб: «На щиту блакитного поля зебрована голова з золотим кільцем в ніздрях, між рогами золота зірка. Поверх щита хелм з короною золотою і при короні поперек золоте Берло»⁴¹. Берлам перейшли землі Якіма Сомка, полковника переяславського й наказного гетьмана, надані йому Б.Хмельницьким у 1655 р.

I

1. Дмитро – не виключено, що він вийшов на Переяславщину з полком Думитрашки.

Д.: Марія NN.

II

2. Іван Дмитрович – відомо, що старший брат вороньківського сотника помер у Стародубі й залишив малолітню доньку. Проте пом'яник роду фіксує ще і Якова, можливо, також їхнього брата (а можливо, ім'я старшого брата було не Іван, а Яків)⁴². Полковник піхотний (1669), сотник мглинський (1671–1672–?).

Д.: NNN, рідна сестра дружини стародубського полковника Тимофія Олексійовича⁴³.

3. Берло Іван Дмитрович – походив з Волощини. У його володіння перейшли землі у слобідці м. Воронькова та в с. Рогозові, надані в 1655 р. його тестю Якимові Сомку⁴⁴. Сотник вороньківський (1676–1682, 1696–1705), полковий суддя (1706–1717), за службу отримав у володіння с. Рогозів та інші маєтності. У 1711 р.

отримав 10 підданих у хуторах вороньківських⁴⁵ та в селах Старому, Жеребятині, Панфілах, Рогозові. Був тричі одружений:

1) Параска Якимівна Сомко;

2) Тетяна Опанасівна Щуровська, донька полковника переяславського Щуровського, удова Павла Рустановича;

3) (з 1692) Ганна Костянтинівна Мазапета⁴⁶ (?–1675–1721–?). У першому шлюбі була за значковим товаришем Михайлом Івановичем Яциничем (?–1657–1687 – ран. 1691). За нею до маєтностей роду Берлів перейшли двір у Переяславі, хутори поблизу Панфіл та Рогозова. Її рідний брат Йосиф був значковим товаришем Чернігівського полку і проживав у с. Янівці⁴⁷.

III

– Ганна Іванівна2

Ч.: Антон N Тарловський, священник с. Нехайок (1717).

4. Василь Іванович (?–1667–1743) (від першого шлюбу) – навчався в КМА, сотник вороньківський (1707–1721). Отримав у спадок два двори у Воронькові, млин і слободу3

Д.: Настасія Іванівна Сулима, донька генерального хорунжого.

5. Андрій Іванович (?–1691 – 7 червня 1744) (від другого шлюбу) – навчався в КМА і Львові, чернець Києво-Печерської лаври, професор граматики КМА (1709–1710), архідиякон Київської митрополії (1717), ієромонах Арсеній (з 1722), архімандрит Києво-Межигірського монастиря (1722–1728), єпископ Мстиславський, Оршанський і Могилівський (1729–1732), єпископ Переяславський і Бориспільський (1733–1735), єпископ Білгородський і Обоянський (з 1735). Засновник переяславського колегіуму (з 1738). Отримав у спадок хутір із садком у с. Жеребятині та шинок у Воронькові3

6. Данило Іванович (бл. 1693 – ран. 1725) (від другого шлюбу) – бунчуковий товариш (1721), у спадок від батька отримав двір у Воронькові, 10 батьківських підданих у вороньківських хуторах та 3 «кревних»⁴⁸. Купив сам хати Ребриківську, Ковтунівську, Зелененьку, Савченкову, Медвежівську, Оверківську, Бутенківську, два шинки у Воронькові, млин із ставом та хутір

із садом і гаєм у Жеребятині, гай на Карані, гай за Софіївкою, гай лисенківський⁴⁹3

Д.: Настасія Н Носенко (?–1713–1751–?), проживала у Воронькові. Більше 8 років після смерті чоловіка її дім був об'єктом утисків нового вороньківського сотника Миколи Афендика, аж поки в 1733 р. гетьман Апостол не взяв її з дітьми під свою протекцію та оборону.

7. Андрій Іванович (? – після 1694, с. Панфіли – 1755) – бунчуковий товариш (1721), священник успенський переяславський (з 1721), протопіп переяславський (з 1731). Після смерті матері в його володіння перейшло с. Панфіли, а в 1755 р. він купив ставок із греблею і берегами у с. Сосновій.....3

– Ірина Іванівна.....3

Ч.: Лука Н Петровський, полковий писар, полковий сотник. Ірина Іванівна – його перша дружина.

– Софія Іванівна (від другого шлюбу).....3

Ч.: Євстратій Іванович Гулак, полковий сотник.

– Марина Іванівна.....3

– Настасія Іванівна.....3

Ч.: Василь Н Дунін-Борковський.

– Олена Іванівна3

Ч.: Андрій Васильович Володковський, військовий канцелярист ГВК, полковий осавул ніжинський (1733–1744).

IV

8. Іван Васильович (?–1690–1761) – сотник вороньківський (1718–1730–?), бунчуковий товариш (з 21 лютого 1737)4

9. Григорій Данилович – «певчий Высочайшего двора» (1733)6

10. Михайло Данилович (1722–1751–?)6

Д.: Євдокія Миколаївна Н (1724/1728–1772–?).

11. Володимир Данилович (1719/1724–1782) – возний вороньківський, полковий писар (1767–1782)6

Д.: 1) Уляна NN (1726–1751 – ран. 1759).

2) Тетяна NN (1727 – 14 травня 1771).

– Н Данилівна (?–1733– ?)6

12. Іван Андрійович – військовий канцелярист (1747 – 22 грудня 1765), військовий товариш (з 24 серпня 1767), служив за

підсудка земського в Переяславському повіті. У 1765–1767 рр. працював у переяславській магістратській слідчій канцелярії. У 1767–1773 рр. був відряджений до Київського полку, де був у прикордонних дозорах під час морової язви. Абшитований суддею полковим (13 березня 1773). У 1746 р. Києво-Софійський кафедральний монастир звинуватив його в будівництві млина на монастирських ґрунтах, підтопленні нив, спустошенні гаїв⁵⁰. Мав володіння в с. Панфілах, хуторі Панфілівському Яготинської сотні, с. Рогозові Вороньківської сотні, с. Присленицях Гайшинецьких 1-ї полкової сотні, с. Комарівці 2-ї полкової сотні7

Д.: Уляна Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша.

V

- Тетяна Іванівна (1735–1759–?)8
Ч.: Дмитро Антонович Волевач, сотник вороньківський (1779–1782).
- Наталія Іванівна.....8
Ч.: Семен N Козельський, київський райця (1754).
- Горпина Іванівна (1736–1775–?)8
Ч.: Василь Андрійович⁵¹ Варфоломіїв, син перекладача київської губернської канцелярії.
- Марія Іванівна (1744–1751 – до 1759)8
- 13. Матвій Володимирович (?–1799–?) – полковий канцелярист, засідатель київського нижнього земського суду11
- 14. Павло Іванович (1760–1775–?)12
- 15. Іван Іванович (1762–1807 – ран. 1838) – корнет (1805)12
Д.: Олена Степанівна Афендик (1780–?).
- 16. Пантелеймон Іванович (1763–1805–?) – корнет (1805).....12
- 17. Михайло Іванович (1765–?)12

IV. ПОЛКОВІ ПИСАРІ

Юрковський Михайло (?– липень 1634–?), Тетеря Павло Іванович (15 вересня 1649, ?–1653), Василевський Василь Євтихійович (?– лютий 1657 – жовтень 1659–?), Войткевич Василь, Четукін Василь (?– 13 жовтня 1659–?), Бережецький Михайло (?–1661–1663), Михайлович Стефан (червень 1663–?), Мокрієвич Стефан (?–1668–?), Тризна Хома (?–1669 – серпень 1670–?), Прокопович Сава (?– січень 1671–?), Михайленко Павло (?–1672), Бувайло Кирило (?– травень–червень 1672–?), Кореневський Андрій, Панкевич Леонтій Матвійович (?– лютий 1676–?), Мокієвський Михайло Якович (?– вересень 1676 – жовтень 1679–?), Максимович Петро (?– 30 травня 1683–?), Мокієвський Михайло Якович (?– 10 листопада 1688–?), Шабельник Сава Стефанович (?– травень 1690–1691–?), Осиповський Данило Пилипович (?– травень 1692–?), Петровський Лукаш (?– листопад 1687–?, ?– серпень 1692–1706), Рустанович Яків (?– грудень 1708–?), Кореневський Андрій, Черняхівський Павло (1 січня 1715–1723–?), Новакович Семен (1723, 1726, 1729, нак.), Бурляй Карпо Гаврилович (1723–1727, 1728–1730, 1730–1732, нак.), Хильчевський Дмитро (1725, нак.), Черняхівський Павло (?–1731– грудень 1734), Лесаневич Костянтин Олексійович (1735–1739), Дем'янович Микифор (1739), Канієвський Яким Мануйлович (1740–1750–?, ?– лютий 1757), Туманський Василь (?– березень 1754–?), Карлицький Степан Несторович (березень 1758 – березень 1764), Черняхівський

Гаврило (?–1760–?), Канієвський Іван Якимович (1765–1774),
Берло Володимир Данилович (1767–1782).

Максимовичі²

I

1. Максим Васильківський (?– 1621 – бл. 1694) – проживав у Ніжині, був власником с. Борків (пізніше Стольненської сотні Чернігівського полку) до того, як це село перейшло у володіння Василя Борковського. Саме село «во владении до Нежина, у некоего Максимовича, а хто таков Максимович был, тот старец не ведает»¹.

Перебрався до Києва, де був орендарем печерських шинків і різних зборів, потім узяв на відкуп військову індукту; крім того, він розгорнув видобування селітри, на чому й розбагатів. Купив двір у Переяславі в 1676 р. у Феодори Яковлевої Лагодихи⁴. Мазепа взяв його в гетьманську оборону⁵.

Д.: 1) Ганна (?) Михайлівна.

2) Єфросинія NN.

II

2. Іван Максимович (1651, Ніжин – 10 червня 1715, Тобольськ) – осавул полковий комонного полку Іллі Новицького (?–1680⁶–1694–?). Архієпископ Чернігівський (1697–1711), митрополит Тобольський (1711–1715)1

3. Василь Максимович (?–1660–1698) – полковник компанійський, наказний полковник переяславський. Проживав у Переяславі (1688). 15 березня 1691 р. отримав гетьманський універсал з дозволом на виготовлення селітри⁷. У 1698 р. під час походу в урочищі Кодимі потрапив у полон, де йому відсікли голову1

4. Петро Максимович (?–1680–1704 – ран. 1711) – покозачений шляхтич. 5 квітня 1682 р. купив город у Переяславі в козака Івана Пилипенка⁸. Писар полковий переяславський (1683). Самойлович надав йому в оренду Бориспіль. Наказний сотник остерський під час коломацького перевороту⁹. У 1690 р. був прийнятий під гетьманську оборону. Протягом 1690–1704 рр. він, очевидно, займав якийсь козацький уряд, бо в 1704 р. був уже значним військовим товаришем. У цей час мешкав у Переяславі, а в своїй маєтності – с. Козинцях – побудував церкву1

5. Дмитро Максимович (?–1660–1732, Архангельськ) – писар полковий ніжинський (1682–1692). У 1696 р. з Ніжина передавав гетьману інформацію, яку отримував з Польщі¹⁰. Генеральний бунчужний (1703–1708). У 1705 р. разом з турецьким комісаром Коч-Ахмет-Башком займався уточненнями кордону¹¹. Був дуже близький до Мазепи, пішов разом з ним до Бендер. Згодом Дмитро Максимович повернувся до Гетьманщини і в 1710 р. був засланий до Архангельська, де провів 22 роки. У 1709 р. за царським розпорядженням полковнику П.Божичу, сербському вихідцю, були надані в Україні два села і двір у Ніжині, які раніше належали «мазепинцям» Максимовичу та Згурі¹²1

Д.: (1692) Тетяна Федорівна Сулима, донька переяславського полковника.

6. Григорій Максимович (?–1650–1711) – протопіп соборний успенський переяславський (з 1680). Протопіп баришівський (?–1708–1711). У травні 1708 р. отримав гетьманський дозвіл поселити в м. Чирському 10 чоловік для охорони греблі та щодо оренди маєтності в с. Єрківцях¹³. У 1711 р. отримав гетьманський універсал на с. Єрківці¹⁴. За родовою легендою, вийшов у Стародубський полк, де й помер.....1

7. Михайло Максимович (?–1675–1711¹⁵) – бунчуковий товариш, помер у прутському поході¹⁶1

Д.: Ганна Михайлівна Н.

8. Антон Максимович – шляхтич герба «Пелеш» (зміненого)¹⁷, жив у Києві на Печерську (1693). Разом з братом Михайлом отримав універсал гетьмана Мазепи на батьківські маєтності¹⁸. Значний військовий товариш (1711–1716), бунчуковий товариш (?–1724–1728)1

Д.: Олена Степанівна Отрохович (?–1752), донька чернігівського віята.

III

9. Леонтій Васильович (?–1699 – 25 лютого 1745) – військовий товариш (1734–1745), через каліцтво не служив3

Д.: Євдокія Василівна Н, у другому шлюбі була за Григорієм Лукашевичем.

10. Йосип Васильович – значковий товариш (1723–1730), помер без потомства чоловічої статі3

11. Іван Петрович (?–1680 – 1 серпня 1732) – полковий канцелярист ніжинський, військовий канцелярист ГВК. У 1704 р. їздив посланцем від Мазепа до польського короля. Разом з Мазепою пішов до Бендер. Був генеральним писарем у гетьмана Орлика (1710–1715). Виконував дипломатичні доручення у Криму і Стамбулі. Повернувся в Гетьманщину і був висланий до Москви, де й помер. У 1722–1726 рр. був справщиком і бібліотекарем синодальної друкарні, потім як ненадійний був усунутий з посади¹⁹4
12. Степан Петрович (?–1680–1738 – ран. 1750) – у 1712 р. був висланий до Москви. Канцелярист ГВК (1719–1722), значний військовий канцелярист (1723), військовий товариш (1723). 29 квітня 1723 р. купив у Василя Ракушки-Романовського двір з городом у Стародубі та хутір у с. Басихині²⁰. Полковий писар стародубський (1724–1725, 1727–1730). Управляючий полковими справами (1724–1725). У січні 1728 р. разом з Опанасом Єсимонтовським і Семеном Галецьким отримав універсал гетьмана на управління Стародубським полком. Військовий товариш (1732–1735), бунчуковий товариш (з 1735), абшитований у 1738 р. Мав маєтність у с. Тютюрі полкової сотні Стародубського полку, на яке отримав підтвердження²¹. У 1729 р. отримав гетьманський універсал на хутір в Яготинській сотні²². Його двір у Переяславі був звільнений від військових постойв²³. Протягом 1722–1733 рр. мав суперечки за маєтності²⁴4
- Д.: 1) (1721) Євдокія Лукашівна Петровська, донька писаря полкового переяславського.
- 2) Євпраксія Опанасівна Єсимонтовська (?–1709–1761–?), донька полкового обозного стародубського.
- Олена Петрівна (?–1750 – ран. 1760²⁵)4
- Ч.: 1) Василь N Канівець.
- 2) Ісай N Денисович, сотник баришівський. Олена Петрівна – його друга дружина.
13. Федір Дмитрович – службу розпочав з 1713 р., сержант, прапорщик, поручик лейб-гвардії Семенівського полку. Полковник стародубський (1741–1756)5
- Д.: Мотря Олексіївна Плотна (? – ран. 1779), донька значкового товариша Стародубського полку.

14. Іван Дмитрович – проживав у Москві. Сержант лейб-гвардії Ізмайловського полку. Загинув під час російсько-турецької війни5
15. Василь Дмитрович (?– ран. 1750) – військовий товариш (1736–1738), сотник волинський Чернігівського полку (1738, нак; 1741–1743, повний)5
 Д.: Ксенія Опанасівна Н.
 – Н Дмитрівна5
 Ч.: (1727) Микола Владиславович Бороздна (?–1757), бунчуковий товариш.
16. Володимир Григорович (?– ран. 1757) – житель переяславський, син протопопа, володів 30 дворами в с. Єрківцях 1-ї полкової сотні Переяславського полку (1730 р.)²⁶. Військовий товариш6
 Д.: Марія Павлівна Герцик, донька полтавського полковника.
17. Степан Григорович6
 – Марія Григорівна (?– 12 грудня 1729)6
 Ч.: Василь Якович Жураковський, генеральний осавул.
18. Семен – військовий товариш. З роду Максимовичів Стародубського полку. Перейшов у м. Короп, де був прозваний Прибудьком?
19. Семен Михайлович (1695–1743) – військовий канцелярист ГВК (?–1719), сотник чорнуський Лубенського полку (1719–1731), суддя полковий лубенський (1731–1743)7
 Д.: Тетяна Корнилівна Кулябко (1698–1779).
20. Н Михайлович (1701–1756–?) – навчався у КМА, ієродиякон, чернець Іоакимф. У 1738 р. був засланий до Сибіру. Викладав в Іркутській семінарії. За царювання Ганни Леопольдівни повернувся до Києва і був повністю реабілітований. Намісник Троїцького монастиря²⁷7
 – Олена Михайлівна7
 Ч.: Дмитро Васильович Володковський (?–1724).
21. Григорій Антонович – абшитований бунчуковий товариш (1747)8
22. Іван Антонович8

23. Самійло Антонович.....8
– Параска Антонівна (?– ран. 1754).....8
 Ч.: Михайло N Зеневич (?– ран. 1767), значковий товариш
 Чернігівського полку.
– Ганна Антонівна.....8
 Ч.: (з 1742) Григорій N Климович (?– ран. 1752).

IV

24. Іван Леонтійович (1724/1727–1801) – службу розпочав у 1747 р. військовим канцеляристом. Сотник бубнівський (28 липня 1752–1768). Комісар переяславський (з 1768), бунчуковий товариш (з 25 червня 1770). У 1780 р. мав 72 підданих у м. Переяславі; у Трахтемирівській сотні – біля греблі Полуботківської; у 1-й полковій сотні – у с. Старосілля; у Бубнівській сотні – у селах Прохорівці та Сушках; у Золотоніській сотні – в хуторі на річці Кропивній²⁸.....9

Д.: 1) Мотря Федорівна Базилевич, донька сотника бубнівського;

2) (з 8 січня 1757) Марфа Василівна Лазаревич, донька сотника леплявського.

– Параска Леонтіївна (1732 – 5 лютого 1803)9

 Ч.: Василь Семенович Соболевський, військовий товариш.

– Ксенія Йосипівна10

 Ч.: (1748) Данило N Короткий, полковий канцелярист стародубський.

25. Максим Федорович13

26. Іван Федорович – капітан-поручик лейб-гвардії Ізмайловського полку (1779), полковник, бригадир, командир Стародубського карабінерного полку (1783–1789). Поминальник його роду: Федір, Ілля, Сергій, Максим, Андрій, Петро, черниці Магдалина, Пелагея, Мотря, Мотря, Євдокія, Опанас²⁹13

Д.: Софія Іллівна N.

27. Дмитро Федорович (1756–?) – капітан Троїцького піхотного полку (1779), секунд-майор у відставці13

Д.: Марія Михайлівна Ширай, донька надвірного радника.

28. Андрій Федорович – поручик (1779)13

– Марія Федорівна13

- Ч.: (з 1784) Василь Антонович Жайворонков.
- Тетяна Федорівна13
Ч.: NN Буков.
- Єфросинія Федорівна13
Ч.: фон Людвіг, підпоручик.
- Уляна Федорівна13
Ч.: NN Скугаревський.
29. Ілля Васильович (1737 – ран. 1783) – корнет у відставці15
Д.: Марія N Павлівна.
30. N Васильович (?–1793 – ран. 1795)15
Д.: Софія Василівна Драгневич, донька поручика.
- Тетяна Василівна (7 січня 1732 –?)15
- Наталія Василівна (1735–1783 – ран. 1786)15
Ч.: (з 1751) Іван Андрійович Маркович.
- N Володимирівна16
Ч.: Іван Петрович Кулябко, полковник лубенський.
31. Михайло Степанович – військовий канцелярист ГВК (1746) ..17
- Марія Степанівна17
Ч.: 1) (з 1739) Олександр Петрович Корецький, бунчуковий товариш.
2) Іван Петрович Кулябко, полковник лубенський.
Марія Степанівна – його друга дружина.
- Ганна Степанівна – власниця с. Тютюрів17
Ч.: (1766) Іван Григорович Стахович, бунчуковий товариш.
32. Іван (?– 1781 – ран. 1787) – священник с. Фаївки?
33. Григорій Семенович Прибудько – військовий товариш у Коропській сотні18
34. Петро Семенович (1717–1772–?) – сотник снятинський Лубенського полку (1738), сотник красноколядинський Прилуцького полку (1738–1764).....19
35. Федір Семенович (1718–1785–?) – син судді полкового лубенського. Службу розпочав з 1735 р. Військовий канцелярист ГВК (1738–1742³⁰–?). Житель м. Чорнух (1747³¹). Полковий хорунжий лубенський (1752–1763), осавул полковий лубенський (з 1763).....19

- Д.: Параска Антонівна Н.
36. Яким Семенович (1725–1786) – службу розпочав у 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку³², 2-й осавул полковий лубенський (з 1764³³), суддя полковий19
Д.: Тетяна Іванівна Н (?–1799–?).
37. Іван Семенович (1730–1786–?) – значковий товариш, військовий товариш Лубенського полку (з 20 грудня 1765), абшитований полковий осавул (з 13 січня 1766)19
38. Данило Семенович (1735–1786–?).....19
Д.: (з 1782) Параска Олексіївна Н (1765–?).
- У**
39. Олексій Іванович (12 лютого 1754 – ?) (від першого шлюбу) ..24
40. Василь Іванович (25 лютого 1755 – 1 липня 1825) – службу розпочав у 1769 р. полковим канцеляристом переяславським, колезький канцелярист (з 1772)24
Д.: Євдокія Іванівна Базилевич-Верховська, донька ротмістра у відставці.
41. Іван Іванович (1756–1826) (від першого шлюбу) – поручик Брянського піхотного полку (1784), секунд-майор у відставці24
Д.: 1) Олена Василівна Романова, донька сотника.
2) Єлизавета Павлівна Киктева, донька військового товариша.
– Тетяна Іванівна (від першого шлюбу) (1753 – ран. 1798)24
Ч.: (з 1770) Михайло Семенович Капцевич.
42. Іван Дмитрович (1791–1868–?)27
43. Михайло Ілліч (1771 – ран. 1826)29
44. Семен Ілліч (1772–?)29
45. Степан Ілліч (1776–?)29
46. Микола Григорович (1784–1828–?)33
47. Степан Петрович (1744–1787–?) – секунд-майор Псковського драгунського полку, підполковник, полковник лубенський, бригадир, генерал-майор.....34
Д.: Ганна Андріївна Маркович.
48. Тарас Петрович – полковник гусарського полку34
Д.: Людмила Петрівна Ренгольц.
– Марфа Петрівна.....34

- Ч.: Іван Павлович Минецький, сотник красноколядинський.
- Ксенія Петрівна34
 Ч.: Яків Н Салогуб, абшитований військовий товариш⁴.
49. Павло Якимович (1751–?) – капітан у відставці (з 9 січня 1783)36
 Д.: Єлизавета Петрівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.
50. Корнило Якимович (1757–?) – поручик, секунд-майор36
51. Іван Іванович – священик с. Фаївки (1781–1787)37
 Д.: Гафія NN, донька шляхтича.
52. Василь Іванович – священик с. Фаївки (1781–1787)37
 Д.: Євдокія NN, донька військового товариша.
53. Ілля Іванович (1738–1787–?) – військовий канцелярист (1781). Полковий осавул (з 1782³⁵)37
 Д.: Ганна NN, донька значкового товариша.
54. Гнат Іванович – отаман сотенний (1781–1787)37
 Д.: Уляна NN, донька козака.
55. Мойсей Іванович – губернський канцелярист (1787)37
 Д.: Ганна NN, донька шляхтича.
56. Іван Іванович (?– ран. 1787).....37

Кореневські

При гетьманові Самойловичу полковник канівський³⁶ Давид Пушкаренко володів с. Капустинцями в Яготинській сотні³⁷ (після нього це село перейшло полковому писарю Кореневському Андрію). Крім того, Кореневський володів с. Мельниками Іркліївської сотні³⁸.

Мокієвські

Серед старовинних покозачених шляхетських родин зустрічаємо на Переяславщині представників білоцерківських шляхтичів Мокієвських³⁹. Северин став сотником у Борисполі, а Левко – осавулом полковим переяславським. Мокієвський Михайло був полковим писарем переяславським, потім став сотником баришівським⁴⁰, а пізніше, як обиватель переяславський, колишній сотник баришівський у 1687 р. продав дім

у Баришівці Андрію Федоровичу⁴¹. Михайло Мокієвський володів Борисполем і Кучаковом, але оскільки він чинив «прикрості» в сотні, то Мазепа видав універсал (10 листопада 1688 р.), яким наказував стару маєтність – с. Кучаків – передати Федору Сулимі, а з бориспільцями щоб «найскромнее обходилися»⁴².

Петровські

I

1. Лука (?–1665–1712 – ран. 1714) – у 1687 р. як військовий канцелярист підписав акт на Коломаці. У 1689 р. супроводжував Мазепу в Москву. Петровський Лука був полковим переяславським писарем у 1692–1706 рр. 3 травня 1696 р. Мазепа своїм універсалом надав йому у володіння с. Скопці⁴³. Розділивши участь Переяславського полку під Ляховичами, Петровський потрапив у шведський полон, з якого повернувся лише в 1711 р. Пізніше він отримав уряд полкового сотника (1712–1715). Скоропадський підтвердив його володіння (21 липня 1712).

Д.: 1) Ирина Іванівна Берло.

2) Євфимія NN, у 1714 р. за нею було підтверджене право на володіння с. Ситець, яке раніше належало її чоловікові⁴⁴.

II

2. Петро Лукич⁴⁵ – полковий хорунжий переяславський.....1

Д.: Настасія NN, після смерті чоловіка володіла хутором під Панфілами на р. Супої.

– Євдокія Луківна1

Ч.: Стефан Петрович Максимович, бунчуковий товариш.

– Ганна Луківна (?–1705–1723–?)1

Ч.: Олександр N Бахчевський (?–1700–1722–?)⁴⁶, священник.

III

3. Дмитро Петрович – козак с. Лехнівки2

IV

4. Тарас Дмитрович – козак с. Лехнівки (1795)3

Рустановські (Рустановичі)

I

1. Павло (?–1663–1676–?) – у 1663 р., як козак Переяславського полку, отримав оборонний універсал від Брюховецького

на володіння у Борисполі⁴⁷. У 1666 р. Павло Рустанович фіксується переписом як один з найбагатших грецьких купців у Переяславі⁴⁸. Мав за дружиною значні володіння у Воронькові. Крім того, йому належали маєтності в Каневі і Трахтемирівській сотні, що до 1676 р. входила до Канівського полку.

Д.: Тетяна Опанасівна Щуровська, донька полковника переяславського.

II

2. Петро Павлович (?–1670–1738–?) – священик святопречистенський вороньківський. У 1695 р. за 200 кіп продав у Переяславі шинок Петру Гриневичу⁴⁹. Протопіп бориспільський (?–1699–1711–?)1

3. Яків Павлович (?–1680 – ран. 1733) – полковий писар (2 грудня 1708), сотник трахтемирівський (1717–1730), наказний полковий суддя (1730–1731). У мешканців с. Стовпяг Демка Ткача і вдови Зінчихи купив двір з городом і хатою та гайок на островці. Володів плецом Сусловським, на якому було побудовано 4 хати (оскільки мав родинні зв'язки з Суслами⁵⁰)1

Д.: 1) N Іванівна Сусло (?), донька полкового судді.

2) Єпистимія Олександрівна Сулима (?–1734), донька полкового судді. У м. Переяславі за Ілтицькою баштою над р. Трубежем купила хату в міщанина переяславського Ворони.

III

4. Іван Якович – протопіп вороньківський (?–1736⁵¹–?)3

5. Олексій Якович (?–1725 – ран. 1734)3

– N Яківна (?– ран. 1748)3

Ч.: Григорій Лукич Лукашевич, полковий осавул переяславський.

IV

6. Петро Іванович (1726–1771) – навчався в Києво-Могилянській академії (1736)⁵², студент переяславського колегіуму (1744), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (з 22 січня 1756). Бунчуковий товариш (1763). Жив у Воронькові4

Д.: 1) Марія Михайлівна N (1733–1759 – ран. 1765).

2) Тетяна NN (1721/1724–1765–?).

7. Яків Іванович (1723/1726–1763–1771–?) – навчався в Києво-Могилянській академії (1736)⁵³, а потім у переяславському колегіумі (1740), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (1756), бунчуковий товариш (1763), підсудок земський Золотоніського повіту (1772–1781). 16 квітня 1763 р. Петро і Яків Рустановичі продали ґрунти (серед них і плец у Переяславі) за 300 карбованців трахтемирівському сотнику Михайлу Гриневичу⁵⁴4

Д.: 1) Уляна Григорівна N (1727– 28 лютого 1770).

2) (з 1771) Ганна Костянтинівна Леонтович (бл. 1741–1800–?), донька сотника золотоніського.

Безбородьки

I

1. Іван.

II

2. Андрій Іванович (?–1629–1649–?) – козак Яготинської сотні (1649 р.)1

3. Іван Іванович (?–1629–1671 – ран. 1717) – козак Березанської сотні (1649), у 1671 р., перебуваючи на уряді березанському, купив ґрунти в Івана Бакуменка⁵⁵1

Д.: Ірина Іванівна Пилипенко (?–1717), рідна сестра сотника березанського Михайла Івановича Пилипенка.

4. Дем'ян Іванович (?–1652–1682–?) – сотник березанський (липень 1682)1

III

5. Яків Іванович (?–1687–1730) – значковий товариш. Відомо, що його двір у Переяславі згорів («отстрадавши свого двора чрез пожар огненіе, где купчие записи и иные правніе письма... погорели»⁵⁶). У його володінні були: хутір на Сухій Оржиці; хутір на Мокрій Оржиці (куплений у жителя яготинського Івана Федорова)⁵⁷; хутір у Козлові з полем орним і гаями; двір, став із греблею та млином у Войтові; два двори, поле орне та гай у Березані; гай біля р. Трубіж у Пристромах; ліс під р. Супоєм⁵⁸. За ці володіння з ним вів запеклу довголітню боротьбу Семен Лизогуб (1716–1728).

Улітку 1719 р. полковий осавул Кирпич, бунчуковий товариш Петро Уманець і військовий канцелярист Степан

Максимович провели розмежування безбородьківських володінь і володінь Биківської волості («между степом Быковской волости и его Безбородки землями граница быть должна от Мокрой Оржицы по могилу ... шляхом на Пирятин идучего»⁵⁹).

За заповітом рідного брата матері – Федора Пилипенка – Яків Безбородько в 1722 р. отримав у спадщину двір (6 покоїв), сад, ставок із греблею, леваду, 26 нив на 134 дні оранки в Пилипчичах та інше майно за умови догляду за тіткою Пелагеєю (удовою Пилипенка) до її смерті⁶⁰.

Яків Безбородько був значковим товаришем у 1724–1730 рр., за реєстром 1726 р. він записаний серед значкового товариства, яке брало участь у гілянському поході. На родові та куплені маєтності отримав гетьманські універсали (від 1 березня 1716 р., 4 травня 1721 р., 3 листопада 1728 р.)3

Д.: 1) NN Потапович. Принесла в родину Безбородьків помокльські володіння.

2) Гафія Іванівна Гулак (1668–1754)⁶¹, померла бездітною.

IV

6. Семен Якович (27 квітня 1708⁶² – 21 вересня 1768) – службу розпочав з 1727 р. значковим товаришем. Того ж року був присутній у Глухові при обранні гетьмана Апостола. Полковий комісар (1731). З 1732 р. – військовий товариш, разом з бунчуковим товаришем Федором Марковичем та Іваном Севастьяновичем проводив ревізію. З 1 серпня 1733 р. – наказний сотник, брав участь у поході на Келеберду. 1 квітня 1734 р. був обраний повним сотником березанським. У 1735 р. проводив ревізію в південних сотнях Переяславського полку. Водив свою сотню у кримський похід у 1735 р., після якого «в крайней скудості остася»⁶³. У 1736 р. водив сотню у другий кримський похід під Бахчисарай, на р. Альту, під Самарчик, Кам'яний Міст. Коли ж усі війська повернулися, його з козаками залишили на Перекопі за наказного полковника переяславського й водночас обозного над усіма полками та генерального комісара.

З Перекопа Семен Безбородько повернувся через смерть людей і загибель худоби, втративши все майно. У січні 1737 р. з козаками сотні він знову виступив у похід, але був обраний

полковим суддею переяславським (17 лютого 1737–1739), а всім суддям було наказано залишатися на місцях для забезпечення управління. 28 квітня 1739 р. за рекомендацією полковника Сулими Семен Безбородько був обраний полковим обозним переяславським (1739–1764). Бунчуковий товариш Григорій Іваненко звинувачував Безбородька в тому, що при ньому полкова артилерія в «запустение и гнусность приведена», порох же використовується не за призначенням, а для стріляння з мортир задля звеселення старшини⁶⁴. Самі ж мортири він нібито частково розпродав, а частину переробив для особистих потреб. Нагадаємо, що слідство за доносом Іваненка та частини військової старшини проти Безбородька та Семена Сулими тривало майже п'ять років (1746–1751). Чолобитна Іваненка та інших не була задоволена: і Семен Сулима, і Семен Безбородько залишилися на своїх посадах.

У 1751 р. Семен Безбородько отримав від гетьмана Розумовського універсал на 47 дворів у селах Тростяному й Малій Топальській Топальської сотні Стародубського полку та в с. Рудницькому Баришівської сотні. У 1764–1768 рр. він був підкоморієм Переяславського полку. Тримав крамницю в Переяславі, яку купив у Ганни Степанівни Забіли, дружини переяславського полковника Василя Танського⁶⁵5

Д.: Наталія Петрівна N (1709–1769)⁶⁶.

7. Андрій Якович (4 липня 1711 – 2 березня 1780) – з 1730 р. розпочав службу в ГВК, через три роки («словесно», без указу) був призначений старшим військовим канцеляристом. Такому швидкому злету Андрій Безбородько завдячував тестю – генеральному судді Забілі, на доньці якого Євдокії він був одружений. У 1739 р. помер генеральний писар Турковський, і 28-річний Андрій став виконувати обов'язки генерального писаря (указ на чин отримав 20 лютого 1741 р.). Ще раніше, 27 листопада 1736 р., йому вдалося поправити своє матеріальне становище, отримавши «на пропитание» села Стольне, Пшехдани та Богдани.

Його біограф пише: «С практическим умом и в особенности с ловкостью, Безбородко умел принаравливаться к характеру

каждого из правителей, и потому оказывал сильное влияние, как на ход дел по Малороссийскому правлению, так и на всю местную администрацию»⁶⁷.

5 листопада 1742 р. сотник яготинський Купчинський по-слав на Андрія Безбородька донос до Петербурга. Головними пунктами доносу були:

– сотників Безбородько призначає без вибору, а за особистим рішенням, за що бере відповідну плату в розмірі 70–100 карбованців;

– з метою збільшення сотенних урядів сотні поділив пополам;

– увів вакансових сотників;

– збільшив кількість військових канцеляристів з 30 до 200.

Конкретні приклади, які наводив Купчинський:

– Бірон рекомендував на уряд сотника новгород-сіверського Олександра Пілатовича, якого обрали козаки сотні, але сотником став Степан Судієнко (Безбородько за це нібито отримав 600 карбованців і 4 бочки горілки);

– вихрещений єврей Крижановський отримав на відкуп два полки (Лубенський і Миргородський), а потім отримав уряд сотника глиньського (за це заплатив 260 червінців і дорожчінності вартістю 300 карбованців);

– Безбородько призначив своїх родичів на посади: Івана Сахновського, свояка, – обозним полковим чернігівським, а його синів Григорія і Якима – сотниками старосанжарським і менським, Василя Биковського, племінника дружини, – суддею полковим гадяцьким.

Справу закрили в 1751 р. на користь Безбородька, а Купчинського звільнили від сотникування і призначили 100 ударів києм. Андрій Безбородько пробув генеральним писарем ще 11 років і в 1762 р. був абшитований досить молодим (51 рік) з підвищенням до генерального судді. Він поселився у Стольному й у подальшому робив усе для успішної кар'єри своїх дітей5

Д.: Євдокія Михайлівна Забіла (1716–1803), донька генерального судді.

8. Петро Якович (1714 – 29 грудня 1737) – сотник березанський у 1737 р.⁶⁸5

- Софія Яківна (бл. 1698 – 4 жовтня 1749) – померла незаміжною⁶⁹5
– Ольга Яківна⁷⁰5
 Ч.: NN Жданов.
– Н Яківна (?–1700–1717⁷¹–?)5
 Ч.: Василь NN.

IV

- Олена Семенівна, мала синів Семена та Миколу, які виховувались у діда⁷², і доньку Марфу.....6
 Ч.: Петро Іванович Новицький, бунчуковий товариш, потім полковник.
9. Михайло Андрійович (23 травня 1736–?)⁷³7
10. Яків Андрійович (1747 – 29 вересня 1748)⁷⁴.....7
11. Олександр Андрійович (1747–1799) – навчався в Києво-Могилянській академії, бунчуковий товариш (1765–1774), полковник київський у 1774 р., з 1775 р. – секретар Катерини II, бригадир, член Колегії іноземних справ – 1784 р., з 1797 р. – князь і канцлер Російської імперії7
12. Ілля Андрійович (1756–1815)7
 Д.: Ганна Іванівна Ширай (1766–1824).
– Ганна Андріївна7
 Ч.: Петро Петрович Галецький, надвірний радник.
– Уляна Андріївна (1742–1777).....7
 Ч.: Павло Васильович Кочубей, статський радник.
– Тетяна Андріївна (1751–1805)7
 Ч.: (з 1779) Яків Леонтійович Бакуринський (1740–1801), таємний радник.

Лесаневичі

Походження роду Лесаневичів генеалогам установити не вдалося. Найвірогідніше, рід походив із Чернігівщини (Чернігова чи Прилук).

I

1. Олексій.

II

2. Костянтин Олексійович (1694/1701–1754–?) – службу розпочав у 1725 р. військовим канцеляристом ГВК. У 1726 р.

в с. Коврайцях він одружився із 17-річною вдовою Настасією Стефанівною Томарою. Наречена при живому першому чоловікові (значковому товаришеві Чернігівського полку Іванові Синдаровському) прижила дитину від Лесаневича. Вона втекла з дому чоловіка, але незабаром, перебуваючи в низовому поході, її чоловік помер. Костянтин Лесаневич і Настасія Томара обвінчалися без присяги і квіту. ГВК оштрафувала Лесаневича на 100 карбованців, а єпископ Ірадіон Жураховський 3 тижні тримав його під караулом в архієрейському домі й заволодів двома його кінями та іншим майном⁷⁵. Врешті-решт Лесаневич утік до Глухова і продовжував службу військового канцеляриста⁷⁶.

Це дало поштовх для стрімкого зростання кар'єри Лесаневича. Через 5 років він був призначений прилуцьким полковим комісаром (1730–1731), був узятий під бунчук гетьманом Д.Апостолом, а в 1735 р. Лесаневич став «по вибору»⁷⁷ переяславським полковим писарем.

25 травня того ж року Костянтин Лесаневич купив у військового товариша Василя Купчинського та його дружини хутір поблизу с. Гречаників Трахтемирівської сотні. 24 серпня купив у значкового товариша Аврама Костенка ґрунти в урочищі Седельники. 3 грудня викупив у нехайківського священника Семена Гороневича хутір над річкою Золотоношкою, а 14 грудня того ж року – у козака Ничипора Сененка хутір у Золотоніській сотні.

У наступному році К.Лесаневич продовжував скуповувати ґрунти в с. Жорнокльовах, купив також три плечи в Переяславі у вдови Марії Хераскової, а в мешканця переяславського Петра Кондратенка – ґрунт за Переяславом.

У 1737 р. до майна родини додалася млинова клітка з двох кіл на міській греблі гельмязівській, яку Костянтин Лесаневич викупив у племінника – Стефана Томари. Тоді ж у домонтівського священника Стефана Добронизького він викупив млин із трьох кіл на місцевій греблі, а також два гайки під с. Матвіївкою. У 1738 р. у значкового товариша Євстафія Зеневича Лесаневич купив два хутори.

У 1739–1751 рр. К.Лесаневич обіймав посаду полкового судді переяславського. У 1748 р. спалахнула сварка між ним і полковим обозним С.Безбородьком, під час якої Лесаневич образив полковника С.Сулиму та привласнив сіножаті полкової артилерії⁷⁸. У 1749 р. Лесаневич позивався з племінником – бунчуковим товаришем Стефаном Томарою через те, що той не повернув наданого йому в оренду на 10 років с. Нехайки⁷⁹.

У 1749 р. він із групою старшини, очолюваною бунчуковим товаришем Григорієм Іваненком, звинуватили полковника Сулиму та обозного Безбородька у привласненні полкових коштів, приверненні у своє підданство козаків, захопленні їхніх ґрунтів, використанні козаків у приватних роботах⁸⁰.

22 травня 1749 р. Костянтин Лесаневич купив шинковий двір у значкового товариша Григорія Пароженка, колишнього управителя князя Микити Трубецького⁸¹.

У 1753 р. Лесаневич здійснив напад на хутір полкового хорунжого Григорія Моцока в Золотоніському повіті, захопив людей, худобу та сіно⁸².

У 1766 р. канцелярія Генеральної військової артилерії доносила про захоплення Лесаневичем та його нащадками земель переяславської полкової артилерії в Гельмязівській сотні⁸³1
III

3. Василь Костянтинович (1739–?) – мабуть, саме його стосується звинувачення 1765 р. у вбивстві козака Гельмязівської сотні Черненка⁸⁴2

4. Микола Костянтинович (1745–1810) – службу розпочав 13 січня 1766 р. військовим товаришем. 14 серпня 1767 р. став бунчуковим товаришем⁸⁵. З 10 січня 1769 р. був комісаром земським у справі збирання з населення похатнього рубльового внеску. Входив до складу комісії, яка розглядала земельні позови бунчукового товариша Гриневича до священика переяславського Стеблевського, а також бунчукового товариша Ілляшенка до козаків с. Хоцьків⁸⁶. У 1780 р. у володіннях Миколи Лесаневича було: у Гельмязівській сотні – у с. Жорнокльовах 99 підданих, у с. Горбанях – 5, у с. Чопилках – 15, в хуторі Малому – 102; у Золотоніській сотні: в хуторі Великому – 84,

- у с. Ковтунах – 2; у Домонтівській сотні – 49; у м. Переяславі – 9; у 2-й полковій сотні в с. Комарівці – 4 підданих2
 Д.: Олена Петрівна Стахович (1751–1817), донька бунчукового товариша.
 – Феодосія Костянтинівна (бл. 1730–?).....2
 Ч.: 1) Михайло Григорович Іваненко (1722–1766), бунчуковий товариш.
 2) Захар Михайлович Забіла, полковник компанійський.
 – Євдокія Костянтинівна (бл. 1747–1766–?)2
 – Олена Костянтинівна (1748–1766–?)2
 – Пелагея Костянтинівна.....2
 Ч.: Іван Павлович Гудима-Левкович, сотник київський⁸⁷.

Реєстр полкових канцеляристів Переяславського полку

Туманський Василь, Свірський Іван (?–1732), Юзефович Петро (?–1734–1736–?), Каленський Федір (?–1736–?), Кольчевський Іван (?–1736–?), Лебинський Андрій (?–1736–1739–?), Антипович Іван (?–1737–1743), Копцевич Яків (?–1737–?), Колченко Іван (?–1737–?), Лащинський Михайло (?–1737–?), Петрович Йосип (?–1737–1740–?), Гуртович Григорій (1738–1744), Чайковський Іван (?–1739–?), Вербовський Микита (?–1739–1740–?), Канієвський Василь (?–1739–1740–?), Петровський Федір (1742–1766), Михайловський Іван (?–1743), Хандогій Мойсей (1744–1750), Козловський Андрій (1745), Зубковський Ничипір (1746–1757), Нецкевич Павло (1746–1751), Плошкевич Антон (1748–1753), Сезонович Сергій (1748–1757), Лисенко Яків (?–1749–?), Федорів Іван (?–1749–?), Бохановський Йосип (?–1749–?), Рогоза Іван (?–1749–?), Матвієвський Іван (?–1749–?), Краєв Лук'ян (1749–1757), Лащинський Артем (?–1750–1754), Канієвський Іван (1752–1756), Рева Кіндрат (1753–1756), Нестерович Павло (?–1755), Ващенко Петро (1755–1761), Головачевський Павло (1755–1766), Воленський Іван Йосипович (1755–1767), Костянтинович Христофор (1756–1763), Тимківський Федір (1756–1762), Топальський Максим (1757–1760), Красник Григорій (1757–1764), Пилипенко

Семен (1757–1759), Неверовський Петро (1757–1754), Лукашевич Данило (1758–1760), Липський Лукаш (1758–1771), Джулай Яків (1760–1763), Гриневич Федір (1760–1763), Нестеровський Василь (1760–1766), Михайловський Яків (1761–1771), Грицай Прокіп (1761–1767), Моцок Микола Григорович (1761–1765–?), Лукашевич Лука (1762–1763), Малиновський Григорій (1762–1766), Афендик Федір (1762–1767), Антипенко Кирило (1762–1770), Злотницький Іван (1762–1770), Юзефович Андрій Євстафійович (?–1762–?), Хоменко Кирило (1763–1767), Кордишевський Григорій (1763–1773), Прохорович Петро (1763–1764), Джулай Іван (1764–1771), Грищенко Роман (1764–1767), Жиденко (?–1764–?), Падалка Іван Іванович (1764–1773), Матвієвський Іван (?–ран. 1765), Афендик Корній Максимович (1765–1770), Мізин Степан (1765–1774), Юзефович Михайло (1765–1768), Лукашевич Яків (1766–1767), Островський Олексій (1766–1767), Радченко Антон (1766–1771), Синьооков Андрій (1766–1770), Киселівський Григорій Федорович (1766–1769), Солодовников Кирило (1767–1775), Носенко Іван (1767–1771), Скорик Степан (1767–1768), Слуцький Данило (?–1768–?), Браสลевецький Калістрат (1768–1779–?), Іляшенко Петро (1768–1771), Левицький Микола (1768–1771), Пилипенко Кіндрат (1768–1781–?), Якименко Василь (1768–1771), Мосієнко Федір (1769–1773), Ісаєвич Пантелеймон (1769–1772), Тесленко Андрій (1770–1771), Микула Йосип (1770–1776), Гриценко Роман (1771–1772), Капцевич Михайло (1772–1770), Афендик Яків Антонович (1772–1774), Сорока Юхим (1773–1781–?), Пилипенко Єлисей (1773–1781–?), Плакса Данило (1774–1781–?), Дзюбло Василь (1774–1781–?), Гоярин Герасим Григорович (1774–1781), Троцький Єлисей (1775–1781–?), Синеоков Антон Андрійович (1775–1781), Киселівський Петро Григорович (1775–?), Григорович Кузьма (1775–1781–?), Білоусів Антон (1775–1781–?), Джулай Омелян (1776–1781–?), Оліференко Антон (1777–1781–?), Бакай Григорій (1779–1781–?), Потапенко Іван (1780–1781–?), Мосціцький Кирило Пантелеймонович (1780–?), Іванцов Карпо (1780–?), Томара Іван (1780–?), Кривоніс (?–1781–?), Хмара Андрій (1781–?).

Старші полкові канцеляристи

Антипович Іван (?–1755), Сезонович Сергій (1755–1757), Юзефович Андрій Євстафійович (значковий товариш, за старшого канцеляриста, ?–1765–?)⁸⁸, Кордишевський Григорій (?–1781–?).

Сезоновичі

Кузьма – старший райця переяславський (1697)⁸⁹.

I

1. Сезон Давидів (бл. 1676–1767–?) – у 90-х рр. XVII ст. купив у Переяславі двір у пушкаря переяславської полкової артилерії Омеляна Дульського⁹⁰.

Д.: Гафія NN (бл. 1681–1767–?), донька міщанина переяславського.

II

2. Сергій Сезонович (1720–?) – шляхтич. Службу розпочав з 1738 р., був копійстом (з 1740), підканцеляристом (з 1743), канцеляристом (з 1748) полковим переяславським. У червні 1746 р. був звинувачений у зловживанні службовим становищем при веденні судової справи козаків Вороньківської сотні з Києво-Софійським кафедральним монастирем⁹¹. Старший полковий канцелярист (1755–1757), значковий товариш (з 1757). Отаман значкового товариства (1760–1765). 2 листопада 1762 р. купив у військового канцеляриста Івана Бахчевського двір у Переяславі за 25 карбованців⁹². Абшитований осавулом полковим (з 22 листопада 1779). Міський голова (з 1782).....1

Д.: N Іванівна Янковська, донька бунчукового товариша.

Її племінник Максим Янковський – козак с. Сергіївки Прилуцького полку⁹³.

III

3. Захар Сергійович (1747–1764–?).....2

4. Тимофій Сергійович – військовий товариш (1782)2

5. Григорій Сергійович – колезький канцелярист (1782)2

6. Іван Сергійович – священник м. Сенчі (1775).....2

Д.: Феодосія Савівна Терлецька, донька військового товариша⁹⁴.

Юзефовичі

I

1. Євстафій – священик с. Лецьок (?–1756–1768–?).

Д.: Ганна Василівна N (?–1756–?).

II

2. Андрій Євстафійович (?–1756–1775–?) – гербований шляхтич⁹⁹, полковий канцелярист (1762), значковий товариш, за старшого полкового канцеляриста (1765), абшитований полковий осавул (1775). У 1756 р. його мати «уступила» крамницю в Переяславі⁹⁶1

Д.: NNN (?– ран. 1775).

Гуртовичі

Кар'єра шляхтичів була стрімкою. Так, Григорій Гуртович (1722⁹⁷–1782–?) – шляхтич, розпочав службу в 1738 р. канцеляристом переяславського⁹⁸ полкового суду, потім став військовим канцеляристом (1744–1772). У січні 1752 р. він подав скаргу на вдову писаря переяславського полкового суду Романовича Параску (у другому шлюбі – Дворецьку) про неповернення йому боргу або хутора під с. Гайшином 1-ї полкової сотні, що забезпечував цей борг⁹⁹. 23 листопада 1754 р. члени переяславського магістрату зверталися з проханням до керівництва усунути Гуртовича з посади виконуючого обов'язки переяславського війта і призначити на цю посаду колишнього магістратського канцеляриста Микифора Зубковського¹⁰⁰. Пізніше Гуртович обіймав посади осавула полкового й поліцеймейстера переяславського (з 19 лютого 1772 р.). Одружений він був з донькою шляхтича з Кам'янця-Подільського Кліма Захаревського. У Переяславі мав 3 хати підданих (1782)¹⁰¹.

Хоменки

Кирило Хоменко після 4 років служби полковим канцеляристом став сотенним осавулом у Воронькові¹⁰². Андрій Тесленко перед тим як стати сотенним писарем у Домонтові, канцеляристом був лише рік¹⁰³.

Антиповичі

Іван Антипович, будучи канцеляристом, одночасно мав чин значкового товариша; згодом він став старшим полковим канцеляристом переяславським (?–1755). У 1755 р. він продав плец у Переяславі за 60 карбованців писарю міського суду Йосипу Петрову¹⁰⁴.

Свірські

Іван Свірський – полковий канцелярист, значковий товариш (1732–1751–?), а Григорій Свірський – абшитований сотник компанійський (1782), проживав у Гельмязові¹⁰⁵.

Кордишевські

Григорій Кордишевський розпочав службу 4 червня 1762 р.; з 1763 р. він – полковий канцелярист переяславський, з 30 березня 1773 р. – значковий товариш, з 20 лютого 1781 р. – військовий товариш і старший полковий канцелярист. Кордишевський мав 3 підданих у с. Войтівцях 1-ї полкової сотні і 6 підданих у Переяславі.

Браславські

Вибивалися в канцеляристи і представники «низів». Калістрат Мартинович Браславецький, син переяславського дяка, після навчання в переяславському колегіумі розпочав службу підканцеляристом (з 18 травня 1767), потім став канцеляристом полковим (з 1768)¹⁰⁶.

Через службу в полковій канцелярії проходили і представники деяких іноземних родин. Серед них цікава доля грецької родини Костянтиновичів.

Костянтиновичі

I

1. Анастасій Константинів (?–1722–1756 – ран. 1767) – грек, у 40–50-х рр. XVIII ст. був у Переяславі індуктарем, полковим збирачем коштів і комісаром. У 1747 р. купив двір у Переяславі в полкового «цирюльника» Івана Павловського за 90 карбованців¹⁰⁷. З 1756 р. – значковий товариш.

Д.: Ганна Василівна Лазарева (бл. 1726–1766–?), донька ніжинського грека.

II

2. Константинович Христофор Анастасійович (1741–1786) – шляхтич, службу розпочав 1 травня 1752 р., полковий канцелярист (з 1756), значковий товариш (з 18 березня 1763), сотник 1-ї полкової сотні (1770–1781). З 31 серпня 1781 р. – бунчуковий товариш. Командир 5-го ескадрону Переяславського карабінерного полку. Брав участь у турецькому поході. У Переяславі мав 28 підданих, у Войтівцях – 20. Прем'єр-майор у відставці (1786)1

Д.: Софія Семенівна Капцевич, донька сотника 1-ї полкової сотні.

3. Іван Анастасійович (1748/1746¹⁰⁸–1781–?) – службу розпочав полковим канцеляристом з 17 березня 1767 р., потім був сотенним отаманом (з 8 травня 1773), військовим товаришем (з 20 травня 1782), корнетом Переяславського карабінерного полку (1786)1

4. Федір Анастасійович (1749–1766–?).....1

5. Олексій Анастасійович (1753/1750¹⁰⁹–1788–?) – кадет Охтирського гусарського полку (1784)1

6. Василь Анастасійович (бл. 1756–1788–?) – службу розпочав 2 травня 1768 р. значковим товаришем, потім став капралом (з 1772), ротним квартирмейстером (з 1774), вахмістром (з 1777) Молдавського гусарського полку. У 1783 р. був звільнений у відставку прапорщиком.....1

– Ганна Анастасіївна (бл. 1742–1766–?) народила доньку Анастасію (1761–?)1

Ч.: (з 1759) Андрій Н Могилянський, козак м. Говтви Миргородського полку, постійно проживав у Переяславі.

V. ПОЛКОВІ ОСАВУЛИ

Реєстр полкових осавулів Переяславського полку

Богданович Софрон (?– 1 грудня 1653–?), Гладкий Семен Остапович (?– лютий 1658–?, ?– жовтень 1660–?), Єнко Степан (?– грудень 1660–?), Воробей Іван (?– квітень-липень 1661–?), Забузький Федір (?– квітень 1664 –?), Момот Іван Юхимович (1666), Пригара Іван (1666), Забузький Федір (?–червень 1672–?), Романовський Роман (?– червень 1672–?), Мироненко Іван (?– лютий 1676 – жовтень 1679–?), Дараган Федір (1688 – травень 1690–?), Попонченко Агафон, Галатенко Данило (?– 13 червня 1690–?), Харченко Семен (?–1691–1693–?), Забузький Роман Андрійович (?–1693–?), Томара Степан (?–1694–1704–?), Пясецький Леонтій (?–1700–?), Деркач Денис (?–1708–?), Ілляшенко Іван (?–1710–?), Рокитний Логвин (?–1710–1716), Юрченко Роман (?–1712–?), Притиско Павло (1712–1714), Коломійченко Лукаш Васильович (1714–1725), Кирпич Іван Данилович (січень 1714–1725), Деркач Андрій Денисович (1722–1724), Юрченко Роман (1723–1730–?), Перфильєв Прокіп (1723 – липень 1726–?), Коломійченко Лукаш Васильович (1729 – грудень 1734), Пилипенко Яків Михайлович (1734–1763), Лукашевич Григорій Лукич (1735–1752), Лукашевич Михайло Лукич (1752–1767), Пилипенко Федір Якович (26 вересня 1763–1782), Лукашевич Лука (жовтень 1769–1774), Зуб Іван Петрович (1774–1777), Іваненко Олександр (1774–?), Гулак Іван Іванович (?–1782), Гулак Федір Іванович (1782).

Забузькі

I

1. Семен (?–1647–1649–?) – «польовий козацький вождь» (поруч із Ганджою і Джулаєм (1647)¹), служилий шляхтич коронного хорунжого². Кампанію 1649 р. Семен Забузький провів під його началом. 7 липня 1649 р. в обозі під Тороповом король видав Семенові універсал на гетьманство. Але гетьманство Семена Забузького тривало лише до серпня того ж року: 25 серпня його затвердили війтом Кружик у Перемишльській землі.

II

2. Денис Забущенко – козак сотні Романенка (1649)?

3. Григорій Забузький – козак сотні Коваленка (1649)?

4. Марко Забузький – козак сотні Коваленка (1649)³?

5. Федір Забузький (?–1634–1672–?) – покозачений шляхтич, перебував на уряді переяславському (1660)⁴, був осавулом полковим переяславським (1664⁵–1672⁶). У січні 1671 р. Федір брав участь у старшинській раді в Батурині, яка обрала Василя Ігнатовича наказним гетьманом. Хорунжий полковий переяславський (1672–?).....?

6. Андрій?

III

7. Роман Андрійович (?–1663–1711–?) – полковий осавул переяславський (?–1693–?).....6

Д.: Настасія N Ілляшенко.

8. Дмитро – козак любарський. У 1710 р. він продав Іванові Ілляшенку ґрунти в Дем'янцях і Харківцях?

IV

9. Іван Дмитрович (?– ран. 1710) – козак с. Любарців⁷8

Д.: Катря N Іваниха (?–1693–1726–?)⁸.

V

– Ксанфія Забузька в 1748 р. була намісницею київського Іорданського дівочого монастиря⁹?

Кирпичі

I

1. Давид – козак Прилуцького полку.

- II
2. Данило Давидович.....1
– Мавра Давидівна (?–1758–?) – донька козака Прилуцького полку1
Ч.: Горленко Яким Іванович (? – бл. 1758), значний військовий товариш (1715), бунчуковий товариш (?–1725–1729), генеральний хорунжий (1729 – 20 лютого 1741), генеральний суддя (20 лютого 1741 – 5 березня 1741), (31 травня 1745 – бл. 1758). Його син Петро був двоюрідним братом Івана Даниловича¹⁰.

- III
3. Іван Данилович (?–1690–1727¹¹) – осавул полковий переяславський (1714–1725). 18 квітня 1717 р. він за 26 золотих купив у Корнія Васильовича Паламаренка плец із садом у с. Вовчках¹². Іван Кирпич отримав універсал гетьмана на право володіння с. Вовчками (1717). До числа його маєтностей входив також степ поблизу Яготина. Універсалом від 22 серпня 1722 р. йому було надано ґрунти у степу до гори Чумгак в Яготинській сотні. На жаль, документи не вказують час, коли його заарештували як полуботківця. Лише в 1725 р. сенатським указом він був відпущений в Україну¹³. У 1724 р. переяславський комендант Яковлев отримав наказ від Рум'янцева описати села чернігівського полковника Полуботка та полкового осавула Кирпича¹⁴2
Д.: Феодора¹⁵ NN (?–1744)¹⁶, у другому шлюбі була за військовим товаришем Андрієм Грабовецьким.

Галатенки (Галати)

- I
1. Данило – осавул полковий переяславський (?–1690–?).
- II
2. Павло – товариш сотні березанської (1696)¹⁷?
- III
3. Іван – козак 2-ї полкової сотні, с. Мала Каратуль (1724)¹⁸?
4. Степан – козак 2-ї полкової сотні, с. Мала Каратуль (1724)¹⁹, разом з Іваном продав Копцевичу ниви за 120 золотих.....?

5. Гордій із сином Гаврилом – козаки можливі березанські (1732), жили на одному дворі в різних хатах, служили почергово²⁰. У 1738 р. Гаврило, козак 4-ї статті, жив на одному дворі з дядиною. Присягав у 1741 р.?
6. Карпо – козак малогрунтовий березанський у 1732 р., козак-підпомічник 4-ї статті за ревізією 1736 р. У 1741 р. з ним присягали сини Павло та Іван. У 1752 р. дуже убогий підпомічник Карпо жив на одному дворі із сином Павлом?
7. Герасим – козак березанський (1741)?
8. Юхим – козак березанський (1741)?
9. Степан – козак березанський (1741), мав сина Степана?

Харченки

Мойсей – пан, купив ґрунти в 1671 р. у Помоклях у вдови Євфимії Романихи²¹.

Семен – осавул полковий переяславський (1691–1693).

Семен – козак можний с. Сошнікова²².

Гаврило (бл. 1728–?) – значковий товариш (1758–1763–?), служив у відомстві скарбової канцелярії.

Федір (?–1750–1775–?) – тримав у Переяславі кузню; абшитований військовий товариш (1765)²³, проживав у с. Горбаних Гельмязівської сотні, мав там 10 підданих (1775)²⁴.

Д.: Пелагея Карпівна Капля, донька значкового товариша.

II

– Ганна Федорівна.

Ч.: Тимофій Н Зуєвський, війт яготинський.

– Євдокія Федорівна.

Ч.: NN Романовський, значковий товариш.

– Дарія Федорівна.

Ч.: (1766) Іван Н Андрієвський, священик с. Лехнівки Березанської сотні.

– Параска Федорівна.

Ч.: NN Ісаєвич, канцелярист.

Пясецькі

Адам – товариш сотні Остапа Слуцького у війську гетьмана Лободи²⁵.

- I
1. Андрій – посланець гетьмана Самойловича до Москви (1685)²⁶.
- II
2. Леонтій (?–1660–1700–?) – осавул полковий переяславський (1700)
- III
3. Гаврило Леонтійович (?–1680–1742–?) – священник Михайлівської церкви у с. Козлові (?–1712²⁷–1742–?). У 1723 р. жителька козлівська Шульчиха уступила йому плец у Переяславі²⁸2
- III
4. Петро Гаврилович (?–1713–?)3
5. Іван Гаврилович (бл. 1723–?) – учень переяславського колегіуму (1742)3
6. Степан Гаврилович (бл. 1729–?) – учень переяславського колегіуму (1742)3
7. Парфен Гаврилович (бл. 1705–1784–?) – протопіп баришівський (1755–1784²⁹–?)³⁰. У 1776 р. бунчуковий товариш Маркович захопив у нього сіно³¹3
8. Федір Гаврилович – службу розпочав у 1741 р., писар сотенний білоусівський Чернігівського полку (з 1747), отаман сотенний (з 1763). Мав 4 підданих у с. Юріївці Білоусівської сотні і 3 нерозділених з його рідним братом Парфеном у с. Козлові 3-ї полкової сотні Переяславського полку3
Д.: Н Стефанівна Славатинська, донька полкового осавула чернігівського.
- IV
9. Павло Петрович (бл. 1734–?) – житель ямпільський Глухівського повіту4
10. Дмитро Іванович (бл. 1754–?) – священник, мав 15 душ підданих5
11. Яків Степанович (бл. 1753–?) – священник м. Вороніжа6
12. Петро Степанович (бл. 1763–?)6
13. Дмитро Степанович6
14. Василь Федорович (1756–1773–?)8
15. Григорій Федорович (1757–1773–?)8
16. Іван Федорович (1759–?)8

17. Яків Федорович (1767–?)8
18. Михайло Федорович (1768–?)8
– Уяна Федорівна (1764–?)8

Ілляшенки

I

1. Іван Ілляшенко (?–1680–1727) – полковий осавул переяславський (1710), сотник полковий (1715–1727), який загинув у сулацькому поході (1727)³². 9 червня 1710 р. купив у Дмитра Забузького, мешканця любарського, поле під с. Дем'янцями. 9 червня 1715 р. отримав лист переяславського полковника Степана Томари про надання йому права «привлекать жителей с. Селичовки к кошению сена и его уборке».

Д.: Марія Яківна N (1668–1751–?), жила в 1751 р. у с. Скопцях³³.

– Настасія Ілляшенко, рідна сестра Івана, вийшла заміж за Романа Андрійовича Забузького й у 1711 р. уступила братові батьківський плец у Переяславі³⁴.

II

2. Степан Іванович (1709 – ран. 1804) – службу розпочав у 1731 р. військовим канцеляристом, у 1737–1767 рр. був полковим хорунжим (9 червня 1740 р. отримав універсал на цей уряд). Тримав шинок у Переяславі³⁵. З 1767 р. – абшитований бунчуковий товариш. У 1-й полковій сотні в с. Скопцях мав 40 підданих, у 2-й полковій сотні у с. Хоцьках – 45, у Золотоніській сотні на хуторі Згарському – 12 підданих (1775)1

Д.: (з 1738) Марія Іванівна Добронизька (1716–?), донька сотника 1-ї полкової сотні.

III

3. Дмитро Степанович (1740–1804–?) – службу розпочав з 1760 р. в Новотроїцькому кірасирському полку; у 1773 р. – ротмістр, в 1775 р. – секунд-майор у відставці, у 1784 р. – депутат переяславського дворянства, у 1785 р. – засідатель переяславського повітового суду. У 1788 р. за заповітом батька отримав двір у с. Скопцях, землю та підданих у селах Войтівцях, Скопцях та Дем'янцях2

- Д.: Варвара Н Бачинська, донька польського шамбеляна.
4. Іван Степанович (1741–1755–?).....2
5. Степан Степанович (1749–1775–?) – сотник 2-ї полкової сотні (1770–1772), капітан Охтирського гусарського полку (1775)2
6. Петро Степанович (1752 – ран. 1833) – шляхтич, службу розпочав 1 березня 1768 р. полковим канцеляристом, потім став значковим товаришем (з червня 1771 р.), сотником 2-ї полкової сотні (31 січня 1772–1782). З листопада 1781 р. – бунчуковий товариш. Брав участь у турецькому та польському походах. Підданих не мав і жив разом з батьком (1774)³⁶2
- Д.: (пізніше 1774) Ганна Павлівна Дмитрашка-Райча (?–1833–?), донька компанійського полковника.
7. Костянтин Степанович (1756–1781 – ран. 1801) – учень школи аналогії переяславського колегіуму (1766)³⁷. Службу розпочав у 1768 р. в Охтирському легкокінному полку, потім був поручиком (1775), ротмістром (1781). Брав участь у турецькому та кримському походах2
- Д.: Наталія Костянтинівна Абаза (1762–1804–?), донька надвірного радника.
- Марина Степанівна (1742 – ран. 1774)2
- Ч.: Федір Якович Пилипенко, полковий осавул.
- Євдокія Степанівна (1745–1755–?)2
- Ганна Степанівна (1761–1788–?)2
- Уляна Степанівна – у 1780 р. жила в Переяславі³⁸.

Відомо, що з однією з доньок бунчукового товариша Степана Ілляшенка в 1780 р. був одружений сотник піщанський В.Лазаревич³⁹.

Романовські

Роман Романовський був осавулом полковим переяславським у 1672 р., Антоній Романовський – священик воскресенський переяславський (?–1702–1707–?)⁴⁰, протопіп золотоніський (1712)⁴¹. Син козака с. Пологів 2-ї полкової сотні Макар Романовський (бл. 1721–?) став студентом КМА (1736)⁴².

VI. ПОЛКОВІ ХОРУНЖІ

Забузький Федір (?–1671–1672–?), Забара Роман (?– лютий 1676–?), Сангурський Іван (?–1679–?), Лесенко Петро (?–1679–?), Сулима Олександр Степанович (1684–1711), Іскра Клим Захарович (1703–1706, 1714–1721), Коломійченко Лука Васильович (?– березень 1712–?), Деркач Федір (1721), з 1722 р. по 1734 р. – наказні хорунжі, Адаменко Іван (жовтень 1723, нак.), Перфильєв Прокіп (?–1725–1727–?, нак.), Петровський (1730, нак.), Моцок Григорій Георгійович (1734–1765–?), Ковбаса Іван (?– березень 1735–?), Ілляшенко Степан (1740–1767), Лукашевич Михайло Лукич (?–1741–1752–?), Прохорович Дмитро (?–1742 – 28 лютого 1747), Андрієвський-Синьоок Іван Андрійович (?–1752–1764), Думитрашко-Райча Павло Петрович (грудень 1764 – травень 1767), Моцок Микола Григорович (30 січня 1768–1772–?), Чернявський Ілля Степанович (квітень 1771–1779–?), Злотницький Іван (1773–?).

Забари

Роман – полковий хорунжий. Полковник Войца Сербин надав йому у володіння с. Пристроми¹.

Андрій – райця переяславського магістрату (1717)².

Н – переяславський житель. У 1751 р. скаржився на переяславського війта Кирила Сезонова з приводу безпідставного звинувачення у крадіжці магістратських коштів, побиття його самого, його дружини та батька і захоплення війтом його майна³.

Лукашевичі

Михайло Лукич – полковий хорунжий. У травні 1750 р. зафіксована його скарга до Генерального військового суду на бунчукового товариша Михайла Іваненка з приводу захоплення ним ґрунтів Лукашевича у слобідці Ковбасівці Золотоніської сотні⁴. У липні 1752 р. Михайло Лукашевич був призначений 2-м полковим осавулом переяславським⁵. У 1753 р. він заорав ґрунти в хуторах бунчукового товариша Михайла Іваненка в Золотоніській і Кропивнянській сотнях, знищив його шинок в одному із хуторів⁶. У 1755–1756 рр. йому довелося відстоювати свої землі над р. Сухий Чумгак в Яготинській сотні від зазіхань кінного заводу лейб-кірасирського полку⁷. 5 січня 1745 р. за 30 карбованців він купив двір у Переяславі в колишнього троїцького священика Григорія Прохоровича. Від Калитихи йому у власність перейшов плец у Переяславі в рахунок її боргу 80 карбованців⁸. 9 серпня 1763 р. Лукашевич купив двір за 30 карбованців у значкового товариша Якова Рудківського.

Чернявські

Розгалужений рід Чернявських фіксується в Черкасах. 18 вересня 1796 р. рід був занесений до II частини дворянської книги Київської губернії, а 20 червня 1816 р. – до II частини дворянської книги Чернігівської губернії⁹.

I

1. Степан – запорозький козак, сотенний старшина гелязівський. Значковий товариш (1748–1750–?).

Д.: Марія Несторівна Карлицька (1735–1775–?), донька значкового товариша.

II

2. Ілля Степанович (1745¹⁰–1786–?) – шляхтич, у Золотоноші мав 10 підданих (1774). Службу розпочав 20 лютого 1756 р. писарчуком військової канцелярії війська Запорозького низового, у січні 1762 р. став полковим писарем полку запорожців. З 1771 р. – хорунжий полковий переяславський. Бунчуковий товариш¹

Д.: Марина Костянтинівна Леонтович, донька сотника золотоніського¹¹.

3. Кирило Степанович (1754–?) – канцелярист Малоросійської колегії, колезький протоколіст. Проживав у с. Бубнівській Слобідці.....1

Д.: Олена N Армашевська, донька військового товариша.

4. Петро Степанович (1756–?) – військовий писар на Запорозькій Січі, осавул полковий компанійський.....1

III

5. Іван Ілліч.....2

6. Семен Ілліч.....2

7. Михайло Петрович – губернський секретар (1796)4

8. Павло Петрович – поручик (1796)4

9. Лев Петрович – корнет (1796).....4

Леонтовичі¹²-Доруміни

Один із Леонтовичів прийняв чернечий постриг під ім'ям Теофіл. У 1622–1626 і 1629–1633 рр. він викладав у школі Віленського братства. У 1626 р. намісник у Любліні єпископа Холмського і Белзького Паїсія Іполитовича. Настоятель люблінського Преображенського собору (1627–1629). Ректор більської православної братської школи, священнонамісник більський. Ректор люблінської братської школи (1634–1636), у КПА (з 1636)¹³.

I

1. Яків – соратник Ханенка; за сімейними переказами, вийшов на Лубенщину з Правобережжя разом із гетьманом Ханенком.

II

2. Микита Якович – вийшов із Правобережжя разом з батьком, тримав с. Луки 1-ї полкової сотні Лубенського полку1

Д.: Гафія NN.

III

3. Леонтій Микитович (після 1674–1706–?) – власник с. Луки, мав двір у с. Денисівці Пирятинського повіту (Яблунівська сотня Миргородського полку)2

Д.: Настасія Іванівна Ломиковська¹⁴ (?–1692–1707–?).

IV

4. Костянтин Леонтійович (1707–1763–?) – онук генерального обозного Івана Ломиковського, правнук генерального писаря

Карпа Мокрієвича. У 1726 р. вже кілька років перебував на навчанні у свого двоюрідного брата, старшого військового канцеляриста Миколи Ханенка, на прохання якого 29 листопада 1726 р. був призначений військовим канцеляристом. 12 травня 1731 р. був узятий під гетьманську протекцію, став військовим товаришем Переяславського полку (?–1732), сотником золотоніським (1732–1763) на місце свого тестя Антона Чарушинського. Поминальник роду Костянтина Леонтійовича: Яків, Микита, Гафія, Василь, Гафія, Леонтій, Костянтин, Настасія, Микола, Олена, черниця Марфа, Лизавета, Марина, Йосип, Костянтин, Ганна, Гафія, Олексій, Євстафій, Євдокія, Омелян, Євдокія, Антоній, Марія, Іван, Настасія, Параска, Мотря, Дмитро, Андрій, Іван, Михайло, Корнило, Іван, Данило, Олена, Костянтин, Степан, Прокіп, Зіновія, Данило, Горпина, Феодосія, Ганна, Славуї, Горпина, Данило, Єфросинія, Іван, Іван, Марко, Василь, Євстафій, Олексій, Славуї, Христофор, Роман, Доментій, Марина, Настасія, Яків, Яків, Горпина, Ганна, Влас, Данило, Євфимія, Мирон, Іван, Горпина, Ганна, Влас, Андрій, Славуї, Данило, Олексій, Федір, Петро, Євфимія, Григорій, Данило, Іван, Костянтин, Стефан, Микита, Леонтій, Олександра, Корнило, Дем'ян, Іван, Славуї, Гафія, Марія, Настасія, Олена, Тетяна, Іван, Матвій, Гаврило, Килина, Мойсей, Онисим, Євдокія, Гафія, Горпина, ієрей Петро, Павло, Григорій, Іван, Андрій, Ілля, Іван, диякон Михайло, черниця Олена, Єфросинія, Лизавета, Пелагея, Ананій, Єфросинія, Роман, Костантій, Євгенія, Євдокія, Лаврін, Меланія, Андрій, Василь, Євдокія, Григорій; ієромонахи Сільвестр, Досифей, Трохим, Феофан, Володимир, схимомонах Семіон, схимомонахія Марія¹⁵3

Д.: Пелагея Антонівна Черушинська (1719–?), донька сотника золотоніського.

V
5. Степан Костянтинович (1738–1779 – ран. 1784) – полковий обозний переяславський (?–1773). Улітку 1773 р. був призначений полковником II компанійського полку¹⁶. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Леонтівич не приймав присяги при вступі на посаду¹⁷4

6. Василь Костянтинович (1739–1786–?) – військовий товариш Переяславського полку (?–1774). 24 березня 1774 р. отримав чин полкового судді. У 1775 р. у нього спільно з братами було 180 підданих¹⁸4
Д.: (бл. 1770) Марія Йосипівна Тоцька (бл. 1747)¹⁹, донька полкового судді.
7. Петро Костянтинович (1758–1823–?) – службу розпочав 1 січня 1773 р. у II компанійському полку. У відставку вийшов у 1779 р. прапорщиком4
Д.: Уляна NN.
8. Яків Костянтинович (1766–?).....4
– Марія Костянтинівна4
– Уляна Костянтинівна (1737–1822)4
– Ганна Костянтинівна.....4
Ч.: Яків Іванович Рустанович.
– Пелагея Костянтинівна²⁰, мала сина Єлисея та доньку Ганну4
Ч.: Григорій Степанович Гайворонський.
– Марфа Костянтинівна, мала синів Степана, Дмитра, Данила, Йосипа, Василя4
Ч.: Йосип Іванович Товбич, абшитований компанійський полковник.
– Марина Костянтинівна, мала синів Івана й Семена4
Ч.: Ілля Степанович Чернявський (бл. 1736–?), бунчуковий товариш.
– Настасія Костянтинівна (?–1744–1780–?), мала синів Павла, Іллю, Логвина, Семена, Григорія, Пилипа, доньок Феодосію, Ірину, Софію, Маріанну.....4
Ч.: (бл. 1760) Семен Євстафійович Красовський (бл. 1727–?), бунчуковий товариш²¹.
– Олександра Костянтинівна4
Ч.: Григорій Йосипович Кононович, син намісника іркліївського, онук городового отамана баришівського.
– Катерина Костянтинівна, народила синів Аполлона (1772–?), Василя (1773–?)4
Ч.: Григорій Федорович Киселівський, військовий товариш.

9. Павло (?–1720 – ран. 1775) – писар полковий компанійського полку Григорія Гайворонського (1737–1750–?)?
 Д.: Уляна NN (?–1775–?), проживала в Золотоноші²².
10. Михайло – священник успенський золотоніський (?–1772–?)?
11. Федір Леонтович-Дорумін (1722 – після 1786) – син козака золотоніського, закінчив КМА²³, став архімандритом Віленського монастиря (Феофіл)²⁴?
12. N (1729–1798) – шляхтич (на Миргородщині відомий міщанський рід Леонтовичів у с. Максимівці Городиської сотні), навчався у КМА, канцелярист Миргородської полкової канцелярії, ГВК. У 1750 р. прийняв постриг у київському Михайлівському Золотоверхому монастирі як Амфілохій. Скарбник Троїцько-Сергієвої лаври (з 1761), ігумен київського Кирилівського монастиря (з 1769), архімандрит ростовського Яковлєвського монастиря, архімандрит Межигірського монастиря (1786–1787), настоятель київського Пустинно-Микільського монастиря (з 1787), єпископ Переяславський і Бориспільський (1795–1798)²⁵?

VI

13. Федір Павлович (1745–?) – сотник III компанійського полку (1775²⁶).....9
14. Данило Павлович (1753–?) – сотенний хорунжий III компанійського полку (1775)9
 – Марія Павлівна (бл. 1748–?).....9
 Ч.: (1775) NNN.
- Тетяна Павлівна (бл. 1750–?).....9
 Ч.: (1775) NNN.
- Ганна Павлівна (бл. 1752–?)9
 Ч.: (1775) NNN.
- Катерина Павлівна (бл. 1757–?).....9
15. Йосип Михайлович (1772–?) – навчався у КМА²⁷10

Моцоки

I

1. Георгій (?–1688–1708–?) – полковник.

II

2. Григорій Георгійович (1709²⁸–1775–?) – полковий хорунжий переяславський (1734–1765), абшитований полковий хорунжий.

У 1775 р. був ще живий і проживав у Золотоноші як абшитованим полковий хорунжий. У цей час він був уже вдівцем, поховавши дружину Пелагею Павлівну Черняхівську. З його біографії слід відзначити те, що протягом 1727–1731 рр. він перебував при гетьманові Апостолі, виконуючи функції кур'єра, а в 1731–1735 рр. був значковим товаришем²⁹.

У 1775 р. Григорій Моцок мав 85 підданих, з яких 50 було в Золотоноші, 25 – у Гельмязові, 10 – у с. Великій Каратулі 3-ї полкової сотні. Він був швагром бунчукового товариша Степана Васильовича Томари³⁰.

Д.: Пелагея Павлівна Черняхівська (?– ран. 1775)³¹, донька полкового судді.

III

3. Микола Григорович (1744–1782³²–?) – службу розпочав 22 травня 1761 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (10 серпня 1766–1768), полковий хорунжий переяславський (30 січня 1768–1772), полковий обозний переяславський (3 листопада 1772–1780). Брав участь у турецькому поході³³. Прем'єр-майор (з 10 січня 1780)³⁴. У 1774 р. жив при батькові і їхні піддані не були розділені. У 1782 р. тримав 4 хати в хуторі поблизу Золотоноші і 30 куплених душ у с. Дворячному Золочівського повіту Харківського намісництва³⁵.

Микола Григорович одружився після 1775 р., а в 1787 р. його син Олександр уже був значковим товаришем.

4. Семен Григорович (1750–?) – прапорщик Азовського піхотного полку (1775), підпоручик у відставці, проживав у с. Великій Каратулі, у 2 повітах мав 37 хат.

5. Степан Григорович (1752–?) – прапорщик на флоті (1775, 1782), у Золотоноші мав 17 хат (1782)³⁶.

Злотницькі

I

1. Федір.

II

2. Василь Федорович (?–1700–1740–?) – священик баришівський (?–1736 – ран. 1740)1

III

3. Дмитро Васильович (бл. 1726–?)2

IV

4. Іван – козак баришівський. Канцелярист полкової канцелярії (20 червня 1762–1770), писар міського суду переяславського (10 лютого 1770–1773), полковий хорунжий переяславський (1773–?)³⁷?

Д.: (1774) Н Яківна Затиркевич, донька бунчукового товариша. У першому шлюбі була за військовим канцеляристом Герасимом Висоцьким³⁸.

VII. ПОЛКОВІ (ПЕРЕЯСЛАВСЬКІ) СОТНІ

Упродовж усього періоду існування Гетьманщини (1648–1782 рр.) кількість і склад переяславських сотень постійно змінювалися. З упевненістю щодо XVII ст. можемо говорити тільки про 1649 р. Тоді нараховувалося п'ять переяславських і одна полкова (по суті, не сотня, а військове товариство полку) сотні. Як відомо, у 1654 р. присягали на вірність царю 14 сотників полку. Це дає можливість припустити, що кількість сотень порівняно з 1649 р. скоротилась і саме за рахунок переяславських. Документи кінця XVII – початку XVIII ст. згадують тільки дві полкові сотні. Коли відбулося скорочення, невідомо. Реєстри та ревізії Переяславського полку XVIII ст. (з 1726 по 1752 рр.) також описують лише дві полкові сотні.

У 1755 р. за наказом гетьмана К.Розумовського після розгляду справи двох трахтемирівських сотників С.Гриневича та Ф.Киселівського із складу двох полкових було виокремлено третю сотню¹. На той час у 1-й сотні було 168 козаків виборних, 69 – новонабраних, 271 – підпомічників; у 2-й відповідно – 278, 62, 429. По суті, це виокремлення відбулося тому, що для закриття справи негайно знадобився ще один сотенний уряд. У подальшому до 1783 р. кількість полкових сотень залишалася сталою.

Отамани городові переяславські

Реєстр городових отаманів переяславських

Нетеса Василь (?–1617–?), Тупило Гордій (?–1634–?), Пригара Іван (?–1659–?), Дмитро (?–1660–?), Бовтко Ісак (?–1662–?), Павлів Семен (?–1665–?), Федоренко Тиміш (?–1671–?), Рубан Григорій (?–1676–?), Хвесенко Лесько (?–1677–?), Хоменко Максим (1677 – 2 червня 1691–?), Богуславський Григорій (1694, травень 1701, 1704), Пацюк Михайло Іванович (1697–1699, 1702 – лютий 1704), Свяжій Максим, Юрченко Роман (1709–1721), Корецький Яким (1714, нак.), Бартошевич Григорій (1724–1727), Гаптаренко Степан Максимович (1725–1738), Просяницький Іван Федорович (1738–1754), Гоярин Корній (1764–1766), Зубковський Ничипір (1757–1774), Модла Григорій (3 серпня 1772–1774), Танчій Іван (1774), Микула Йосип (1776–1781).

Хоменки

У с. Скопцях уже в 1624 р. проживав Хоменко Панас, але чи має він якесь відношення до цієї родини, невідомо. У реєстрі 1649 р. у Переяславському полку записані Хоменки Гаврило, Данило, Іван, Ярош, Іван, Остап, Карпо, Панас, Саско.

Максим (?–1666–1691–?) – козак с. Харківців. Сотник полкової сотні. Входив до угруповання старшини, котре представляло козацькі родини, які раніше, до 1663 р., тримали владу в полку. У першу чергу, це були рідні і близькі Сомка, Лободи, Кульбаки, тобто попередніх переяславських полковників. У 1666 р. вони підняли полк на повстання проти гетьмана Брюховецького, яке очолив Максим Хоменко. Під час повстання його було обрано полковником. У цьому зв'язку нагадаємо, що одним із полковників переяславських передреволюційної доби був Хома Іванович і не виключено, що Максим Хоменко мав із ним якісь родинні зв'язки.

Д.Дорошенко вважав, що головними причинами повстання були: «...козаки в Переяславі, як і взагалі на Лівобережжі, були незадоволені з свого гетьмана, особливо за нові порядки,

які він почав заводити по своїм повороті з Москви. Недолюбляли й свого полковника, Данила Єрмоленка за те, що він був настановлений гетьманом, а не вибраний, і за те, що брав великі побори. Москалі в Переяславі були зненавиджені. Безперечно, робила своє діло й агенція Дорошенкових агентів»².

Частина полку (Бориспільська й кілька переяславських сотень³) була сконцентрована в Богушовій Слобідці. Тут Хоменко особисто зарубав полковника Ярмоленка, що стало сигналом для виступу. Крім полковника, повсталі козаки вбили й генерального суддю (ім'я його невідоме) в уряді Брюховецького. 19 липня 1666 р. хоменківці підійшли до Переяслава, спалили передмістя й оточили у фортеці воєводу Григорія Вердеревського.

Хоменко разом з Богданом Словиком і Панасом Захар'ященком поїхав на зустріч до гетьмана Дорошенка. По дорозі в Богушківці вони зустріли посланця від Данила Ярмоленка до Дорошенка, який уже повертався від гетьмана й віз листа з обіцянками військової допомоги Ярмоленку. Це насторожило повстанців. Хоменко наказав Богдану Словику об'їхати всі містечка полку й оголосити в них цей лист козакам. Словик побував у Золотоноші, Гельмязові, а також у Березані та Баришівці. Більшість козаків висловлювала свою готовність розпочати боротьбу, але березанські та баришівські старшини заарештували Словику й відправили його до київського воєводи. Виконуючи таку ж місію в Бориспільській сотні, потрапили в полон бориспільський козак Матвій Малютченко та Панас Захар'ященко.

Проти повстанців виступили полки, які залишалися вірними Брюховецькому (Гадяцький полк Семена Остренка, Лубенський – Богдана Щербака, Прилуцький – Лазаря Горленка, Ніжинський – Матвія Гвинтівки, Полтавський – Григорія Витязенка), 2-тисячний корпус російських військ під керівництвом Костянтина Щербатова та загони калмиків. Наприкінці липня 1666 р. вони захопили Переяслав. Максим Хоменко, ухиляючись від бою, відійшов з Березані на Соснівку, а потім до Піщаної, де об'єднався з підрозділами наказного гетьмана від Дорошенка Якіма Головченка.

В боях під Піщаною і Гельмязовом спільно з росіянами Щербатова діяли ніжинський полковник Гвинтівка, чернігівський полковник Дем'ян Ігнатович, новообраний переяславський полковник Райча Думитрашка й охочекомонники Костянтина Мигалевського. Дорошенко з Уманським і Білоцерківським полками стояв у Чигирині, а його наказний гетьман з чотирма полками й німецькою піхотою – у Сокирній. Щербатов відійшов до Переяслава.

У Золотоноші та Піщаній продовжували бої з повсталими частинами Полтавський, Гадяцький і Прилуцький полки під загальним командуванням генерального осавула Артема Мартиновича. На його прохання на допомогу з Переяслава прибули Ніжинський, Чернігівський і Переяславський полки під регіментом Щербатова, і розпочався штурм золотоніської фортеці, в якій закріпилося близько двох тисяч повстанців.

Спроби Дорошенка направити дрібні татарські загони на виручку оточеним були невдалими. Гетьман, що особисто вже перебував у Сокирній, вимушений був відвести свої полки до Черкас. 8 серпня Брюховецький наказав зруйнувати Богущівку, а Щербатов перекинув Переяславський полк і полк Мигалевського під Домонтів проти підрозділів наказного гетьмана Головченка. Головні ж сили відійшли до Переяслава. У боях повстанці втратили полоненими старшин Григорія Івановича, мабуть, сотника остерського⁴, Сидора Івановича, мабуть, сотника сотні Переяславської, колишньої Романенкової⁵, Романа Гладченка.

У 1667 р. у Києві були повішені Богдан Словик і Опанас Захар'ященко, а в Гадячі – ще чотири ватажки повстання.

Після придушення повстання Максим Хоменко втік на Правобережжя, а згодом повернувся до Переяслава. Після приходу до влади на Лівобережжі Самойловича Хоменко в 1672 р. знову став на чолі своєї сотні, пізніше був отаманом городовим переяславським (?–1677–?), намісником переяславським (1678), отаманом городовим (?– 24 червня 1679–?), (?– 18 грудня 1688⁶–1691–?), неодноразово – наказним полковником. Високий статус Максима Хоменка можна пов'язати як з його походженням, так і зі шлюбом, але ці аспекти його життя ще необхідно в'яснити.

Мойсей Хоменко – козак помокльський, у 1671 р. в Помоклях купив ґрунти у вдови Євфимії Романихи. У подальшому лінія цього роду в документах поки що не віднайшлася, але в середині XVIII ст. відомий Хоменко Кирило – службу розпочав 19 травня 1758 р.; з 1763 р. – полковий канцелярист, осавул сотенний вороньківський (17 грудня 1767–1775–?).

Д.: Н Євстафіївна Компаницька, донька священика с. Ярославки Бобровицької сотні Київського полку. Вони мали сина Івана.

Бого(у)словські

11 вересня 1704 р. Богославський (без зазначення імені) був присутній при складанні тестаменту Родіона Думитрашки⁷.

Григорій – козак с. Помоклів 2-ї полкової сотні, передав переяславському монастирю луку⁸. Отаман городовий переяславський (1694, 1701, 1704).

У 1719 р. Євфимія Федориха Власенкова продала свій гай у с. Помоклях за 240 золотих ігумену переяславському Дамаскіну Богуславському⁹.

Перша полкова сотня

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
224	33	14,7

Сотники

Скук Петро (?–1649–?), Шкода Федір (?– червень 1653–?), Сомко Яким Семенович (?– вересень 1654–?), Северин Степан (Сулима Степан) (?–1659–?), Захар'яченко Опанас (?– жовтень 1661–?), Петрушенко Федір (?– липень 1662–?), Хоменко Максим (?–1666), Кулун Панько (?– березень 1669–?), Хоменко Максим (?–1672–?, 1678 нак.), Попович Яків (?– січень 1676–?), Хрипуненко Іван (?– лютий 1676–?), Саченко Мойсей (?), Гавришенко Мирон (липень 1682), Пушкаренко Давид (?– січень 1683–?), Кульженко Семен (?), Шепеленко Семен, Волинченко Григорій (?–1691–?), Сезонович Леонтій (?–1695), Томара

Василь Іванович (1695 – 7 листопада 1697–?), Рустанович, Гулак Іван (Юнко, Юсько) (1699–1705), Сезонович Леонтій (1700, нак.), Петровський Лука (1712–1715), Сокольнічий, Добронизький Іван (21 червня 1715–1721–?, 1728–1752), Ус Василь (1721, нак.), Скиленко Іван (1723, нак.), Лучченко Мойсей (1723, нак.), Чуб Григорій, Дараган Григорій Федорович (1725–1728, нак.), Васильович Іван (1736, нак.), Григорович Остап (1739, нак.), Скрицький Яків (1740, нак., 1741, нак.), Курнак Леонтій (1748, нак.), Капцевич Семен (28 липня 1752–1757), Пилипенко Іван (1758 – березень 1767–?), Лукашевич Лука (5 серпня 1767–1769), Костянтинович Христофор Анастасійович (1770–1782).

Однією із старовинних родин Переяслава була родина Селистрениченко. Іван Андрійович Селистренко, житель переяславський (?–1635–1640–?)¹⁰, Грицько Селистрениченко був козаком сотні Андрія Романенка (1649)¹¹.

Полуляшенко Андрій (1649) – після його смерті залишилася вдова Оксимія із сином Іваном. Вони продали хутір під Скопцями пану Тимофію Семеновичу Білоусу, а син Івана Юсько вже після смерті батька в 1673 р. продовжував продавати маєтності тому ж Білоусу¹².

Шкоди (Шкоденки)

Федір – сотник переяславський. Рід Шкод належав до старовинних домонтівських козаків. Один із його представників – Ярмола – був домонтівським сотником у 1659 р.¹³

Капцевичі

Іван Капцевич був козацьким старшиною. Одружений із Сидницькою, брат якої, Артем, був священиком на Білоцерківщині¹⁴. Мав ґрунти в с. Гуляниках на Правобережжі. Від першого шлюбу мав сина Самійла Івановича. Втративши дружину, уже як значний військовий товариш (1689) він проживав у Переяславі, одружився вдруге на вдові Хоменковій (?–1650–1689–?).

Лаврентій Хомович (?–1667 – ран. 1743) став бурмістром переяславським (?–1709–1714), а потім війтом (1714–1731). 12 січня 1714 р. він купив двір за 10 талерів, а 31 грудня того ж

року – шинок за 800 золотих у колишнього війта переяславського Дмитра Савицького¹⁵. Викупив також дві частини двору та частину шинку в колишнього війта Івана Окуленка (Туровця), а 4 квітня 1718 р. купив ниву Левада в урочищі Попівка у значкового товариша Андрія Дем'яновича¹⁶. У 1726 р. Лаврентій Капцевич мав 1 двір у с. Стовпягах Трахтемирівської сотні, пізніше мав підусідків у с. Комарівці 2-ї полкової сотні¹⁷. У Миколи Липського, жителя леснянського, і його племінниці по брату Мотрі Марухенки купив хутір Чумгак, право на володіння яким було підтверджено в 1727 р. ГВК, а в 1728 р. – гетьманським універсалом¹⁸. 1 березня 1728 р. купив крамницю в переяславської міщанки Христини Михнівни Ревенко за 6 долларів¹⁹.

Д.: Настасія Степанівна Золота, донька бурмістра переяславського.

Відомий синодик роду сотника Семена Капцевича: Лаврін, Анастасія, ієромонах Пахомій, Іван, Яків, Олена, Марина, Тетяна, немовля Костянтин, Софія, Олена, Яків, Семен. З поминального ряду знаємо батьків сотника – Лавріна й Анастасію, ієромонаха Пахомія (згадується в 1747–1758 рр. як ієромонах кафедрального переяславського монастиря²⁰, можливо, він і священник петропавлівський переяславський Прокіп, брат сотника, одна й та ж особа).

Іван Лаврінович – війт переяславський (1735–1737)²¹, одружився з донькою господаря гетьманського двору Андрія Кендзеровського. 29 листопада 1736 р. купив частину шинку в міщанина Івана Костянтиновича Кашниченка за 50 карбованців²².

Яків Лаврінович – у 1646 р., будучи священником у с. Коврай, побив бунчукового товариша Стефана Томару²³.

Семен Лаврінович (?–1720–1757 – ран. 1763) – службу розпочав у 1737 р. військовим канцеляристом ГВК. Став військовим товаришем (з 31 січня 1742). У липні 1752 р. був призначений сотником 1-ї полкової сотні²⁴. Володів хутором Гречанівкою в Яготинській сотні під с. Богданівкою.

Д.: Тетяна Яківна N (?–1734–1767–?), володіла шинком у Переяславі і двором у с. Дем'янцях.

– N Лаврінівна (? – ран. 1743).

Ч.: Петро N Кокленський, священник петропавлівський переяславський.

Син Семена Михайло (1749–1798–?) спочатку став значковим товаришем, а потім – військовим товаришем (з 31 серпня 1772). Пізніше він був переяславським повітовим суддею. Михайло Капцевич був одружений з донькою бунчукового товариша Тетяною Іванівною Максимович. Сестри Михайла Тетяна й Софія були заміжні за бунчуковими товаришами Федором Артемовичем Михнею і Христофором Анастасійовичем Костянтинівичем, а сестра Пелагея – за військовим товаришем Андрієм Івановичем Новицьким.

Бурдуни

Андрій – дем'янцівський козак, 10 жовтня 1688 р. продав за 40 золотих частину шинку в Переяславі переяславському війту Івану Туровцю²⁵.

Андрій – значковий товариш (з 1773).

Д.: Ганна Корніївна Гоярин, донька сотенного отамана.

Карповичі

I

1. Дмитро – священник (1740–1746²⁶ – ран. 1752²⁷) іркліївської Троїцької церкви, яка мала у приході 125 дворів (1738)²⁸.

Д.: Марія N Ярошевка, яка проживала в с. Канівцях (1752).

II

2. Симон Дмитрович Карпович (бл. 1726–?) – учень переяславського колегіуму (?–1740–1745–?). Племінник Настасії Степанівни Томари (доньки Пелагеї Яківни Лизогуб) і Костянтина Олексійовича Лесаневича²⁹, швидше по його лінії³⁰

3. Павло Карпович – службу розпочав компанійцем I компанійського полку в 1737 р., пізніше був сотенним писарем цього полку (з 1738). Сотник компанійський (?–1770). Абшитований осавул полковий компанійський. Мав 16 підданих на жилому дворі на р. Кропивній та одного підданого в Золотоноші (1775)

Д.: N Ярмолаївна Петруша, донька козака Золотоніської сотні.

4. Петро Карпович Юзефович – сотник вакансовий. У 1755 р. полковник Сулима доносить у ГВК про відмову Петра Карповича виконувати службові доручення³¹. Мав чин полкового осавула (1782), його піддані проживали в 10 хатах в хуторі на р. Кропивній³²?

II

5. Прокіп Павлович (бл. 1747–1775–?) 3

6. Василь Павлович (1755–1775–?) 3

– Марія Павлівна (1751–1775–?) – заміжня (1775) 3

– Євдокія Павлівна (1754–1775–?) – заміжня (1775) 3

– Горпина Павлівна (1762–1775–?) 3

Мосціцькі

I

1. Федір – возний воєводства Київського, Волинського і Брацлавського (1624)³³.

II

2. N.

III

3. Микола (?–1673–1705–?) – протопіп переяславський (?–1703–1705–?). За наданням Мазепи він володів с. Вовчковом. Д.: N Григорівна Бутович (?–1690–1710–?), донька переяславського протопіпа. У другому шлюбі була за значковим товаришем Антоном Кошицем³⁴.

IV

4. Іван Миколайович (?–1712 – ран. 1764) – значковий товариш (з 1730) 3

5. Петро Миколайович (?–1721–1767–?) – значковий товариш (з 1730). У жовтні 1751 р. купив сінокісну луку в с. Циблях³⁵. У 1753 р. купив плец у Переяславі в пушкаря полкової артилерії Петра Дерешенка³⁶ 3

V

6. Пантелеймон Іванович – значковий товариш Переяславського полку в 1743–1764 рр. 4

VI

7. Кирило Пантелеймонович – службу розпочав у 1776 р. Підканцелярист (з вересня 1778), канцелярист (серпень 1780) переяславської полкової канцелярії³⁷ 6

Отамани сотенні

Із сотенних отаманів 1-ї полкової сотні відомі Науменко Юсько (?–1731–?), Ус Василь (?–1732–?), Щирий Роман (?–1734–?), Гаврилів Кіндрат (?–1736–1737–?), Прочений Григорій (?–1740–?), Дем'янович Микифор (?–1741–1749–?), Золотуха Іван (11 липня 1765–1775), Зібровський Влас (?–1778–1782–?).

Щирі

Роман – отаман сотенний 1-ї полкової сотні (1734).

Йосип – переяславський бургомістр (1749)³⁸.

Данило – переяславський бургомістр (1754). У грудні 1754 р. був усунутий з посади війтом³⁹.

Золотухи

I

1. Григорій – козак Переяславської сотні Івана Баби́ча (1649⁴⁰).

II

2. N.

III

3. Леонтій (бл. 1705, с. Соснова Яготинської сотні – 1765–?) – козак. У 1763 р. купив двір у Переяславі в козака Трахтемирівської сотні Михайла Германа, у 1765 р. володів у с. Циблях 2-ї полкової сотні дубовим лісом, мав двох коней і торгував горілкою та мотузками.

Д.: Гафія Федорівна N (народилася у с. Богданах Гельмязівської сотні).

4. Іван (1720–1784) – священик покровський с. Ничипорівки Яготинської сотні (?–1755–1784).

5. Іван – козак переяславський (1755).

6. Іван – службу розпочав 20 листопада 1764 р. 30 березня 1763 р. отримав ниву від тестя – Григорія Пароженка, 1 лютого 1765 р. купив у тестя 12 нив за 30 карбованців⁴¹; мав двір у Переяславі поруч із двором Володимира Максимовича й вільним двором, де колись жив Василь Максимович⁴². Сотенний отаман 1-ї полкової сотні (1765–1775). Брав участь у хотинському поході. Мав 15 підданих у Переяславі та в Задовгомостянському форштаті.

Д.: Н Григорівна Пароженко, донька значкового товариша.

IV

7. Іван Леонтійович (бл. 1749–?) – канцелярист у городському суді (1765)3
8. Василь Леонтійович (бл. 1755)3
9. Артем Іванович (1747–1784–?) – учень школи піітики переяславського колегіуму (1768), священник покровський с. Ничипорівки Яготинської сотні (1784)4
10. Опанас Іванович (1750–?) – паламар покровський с. Ничипорівки Яготинської сотні4
11. Петро Іванович6

Писарі сотенні

Дем'янович Микифор (1732–1739), Філевський Яків (1740–1743), Григорович Микифор (1746–1749), Садовський Прокіп (1749), Сибелевич Леонтій (1753–1758), Ващенко Петро (1761–1768), Гамалія Роман (1768–1774), Шулговський Павло (1778–1782).

Осаули сотенні

Григоренко Кузьма (1732–1734), Дубський Захарій (1736–1737), Поладченко Олексій (1739), Полатка Федір (1740–1748), Гулей Василь, Зібровський Влас (1766), Курилко Лаврентій (26 лютого 1768–1774), Яковенко Іван (1778–1782).

Хорунжі сотенні

Гулей Григорій (1731–1748), Розлач Пилип Михайлович (1736, 1737, 1754–1757), Курилко Лаврентій (1767–1768), Денисенко Ілля (24 квітня 1773–1774), Прасол Іван (1778–1782).

Панченко Михайло – отаман значкового товариства Переяславського полку (1732), мешкав у с. Дем'янцях⁴³.

Романович Василь – писар судовий (1732), мав двір у с. Гайшині⁴⁴.

Сердюк Семен – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш (1720–1751–?).

Родина Слюсарів була однією з найстаріших місцевих козацьких родин. Слюсар Іван мав дім у Переяславі ще задовго до Визвольної війни⁴⁵. Слюсар Мисько – козак сотні Романенка зафіксований ще в реєстрі 1649 р.⁴⁶ Слюсар Ничипір та його брат Кирило – козаки с. Дівичок (1726)⁴⁷. Слюсар Григорій – значковий товариш, мешканець с. Дівичок (1732)⁴⁸, мав 1 підсусідка.

Андрій Дем'янович (?–1665–1718–?) – 12 липня 1686 р. купив у Марії, Параски й Тетяни Павлових ниву Левада в урочищі Попівка під Циблями⁴⁹. Значковий товариш (1718). Дем'янович Микифор походив із с. Єрківців, став писарем 1-ї полкової сотні (1732–1739), наказним писарем полковим (1739), отаманом сотенним 1-ї сотні (1741–1749).

Микула Йосип (1752–1782–?) – службу розпочав у 1765 р., отаман городовий переяславський (1776–1781), військовий товариш (з 1781)⁵⁰, у с. Дем'янцях 1-ї полкової сотні мав 9 хат підданих (1782)⁵¹.

У с. Любарів (Любарці) 1-ї полкової сотні проживав значковий товариш (1726) Переяславського полку Андрій Черкас (?–1686–1726 – ран. 1732), мабуть, якийсь родич Черкасенку Андрію, козаку Яготинської сотні (1649)⁵².

Лютий Мирон (?–1700–1728 – ран. 1732) – значковий товариш (?–1726–?); Лютий Іван (?–1700–1736–?) – шляхтич, значковий товариш (?–1726–1736–?), житель с. Скопців. У 1736 р. Іван Лютий продав батьківщину й дідищину у Скопцях (ґрунт, хутір із садом, городом і 2 хатами-мазанками, землі орні) поручику Полтавського полку (київський гарнізон) Спиридону Софроновичу Сотникову за 120 рублів. Після смерті майора Сотникова землями опікалась його вдова Катерина (до неї близьким був козак Яготинської сотні Климович)⁵³.

Грин Іван із козаків 1-ї полкової сотні став значковим товаришем (1708–1751–?).

Значковий товариш Петро Костомаха мав двох підсусідків у с. Любарцях (1732).

У квітні 1703 р. житель баришівський Іван Кудиченко продав свій власний, батьківський та дідівський ґрунти у Скопцях, поблизу греблі Петра Романенка, значному військовому

товаришу Івану Сулимі за 400 золотих⁵⁴. Удова значкового товариша Івана Кудички мала двір у с. Скопцях⁵⁵ (1732).

Ващенки

Дем'ян – козак с. Виповзків 2-ї полкової сотні (1750)⁵⁶.

Петро розпочав службу в 1755 р. полковим канцеляристом переяславським. У 1761 р. став писарем 1-ї полкової сотні. У 1768 р. був обраний скарбником Переяславського комісарства, на цій посаді отримав чин полкового осавула. У 1780 р. був удівцем і потомства чоловічої статі не мав⁵⁷. Мав 9 хат підданих (1782)⁵⁸.

Фаворські

I

1. Василь.

II

2. Павло Васильович – священик (?–1698–1741⁵⁹–?) с. Дем'янців 1-ї полкової сотні 1

III

3. Яків Павлович (бл. 1719–?) – студент Києво-Могилянської академії (1733–1741–?)⁶⁰, священик воздвиженський с. Дем'янців (?–1766–1768–?) 2

IV

4. Іван Якович⁶¹ – канцелярист полковий переяславський (1764), священик 3

Д.: Гафія Іванівна Ісаєвич (1750–1786–?), жила в с. Дем'янцях.

5. Федір Якович – студент граматики переяславського колегіуму (1766). Разом з братом Іваном у 1764 р. володів нивами при с. Дем'янцях (в урочищі під с. Забілашівкою на 3 дні, а в урочищі Рокиті, біля Коропового озера, – на 5 днів обробітку), а також у степу під Харківцями, під Переяславом, на Високій Могилі, на шляху від Харківців до Гайшина⁶² 3

Мелешенки

I

1. Іван Мелешенко – козак Вороньківської сотні (1649⁶³).

2. Омелян Мелешенко – козак Вороньківської сотні (1649⁶⁴).

II
3. Лук'ян Мелешенко – козак с. Дем'янців. У 1695 р. він купив шинок в ієродиякона Іоанікія Стефанова Шельпунчика, його сестри Параски та її чоловіка Прокопа Романовича. 7 лютого 1708 р. Лук'ян продав свої власний ґрунт і ниву поблизу батьківського ґрунту братові Мартину⁶⁵. Був племінником значкового товариша Павла Вакуловича⁶⁶.

4. Мартин Мелешенко (?–1688–1751–?) – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш (1698–1751–?). У 1732 р. мав чотирьох підсусідків у с. Дем'янцях⁶⁷.

III
5. Петро Мелешенко – значковий товариш (1766)⁶⁸.

Кондратьєви⁶⁹

У реєстрі 1649 р. у Переяславському полку зафіксовані Кондратенки Васько, Іван, Іван, Костюк, два Яцька, Кондратовичі Фесько, Харко, Кондратович Яцько. До цієї гілки роду належав полковник сумський Іван Кондратьєв. Наведемо поминальник його роду: Іван, Олена, Герасим, Андрій, Михайло, Христина, Іван, Ганна, Килина, Григорій, Роман, Омелян, Яким⁷⁰. Як бачимо, тут початкова лінія роду: Герасим – Андрій – Іван і так далі.

I
1. Яким Тарасенко.

Д.: Ганна Ничипорівна Золотаренко, це її перший шлюб. Можливо, її рідним братом був Костянтин Ничипорович – війт прилуцький (1663, 1671)⁷¹.

II
2. Кіндрат Якимович (?–1634–1693 – ран. 1705) – суддя полковий прилуцький (1687–1693–?), двоюрідний брат гетьмана Петра Дорошенка. Мазепа в 1689 р. надав Кіндрату с. Мамаївку в полковій сотні⁷²1

III
3. Герасим Кіндратович (?–1701) – вийшов із Ставищ Білоцерківського полку. Полковник сумський (1658–1701)⁷³2

4. Яків Кіндратович – житель прилуцький (1686), сотник прилуцький (?–1690–1709–?), значний військовий товариш. У 1717 р. взятий до Москви. Тримав на уряд с. Колесники⁷⁴, а в 1709 р. отримав гетьманський універсал на села Сезки та Буди. Помер бездітним.....2
 Д.: Марія Семенівна N (?–1729–?).
 – N (у чернецтві Феодосія) – 4 травня 1724 р. разом із сином Федором продала Видубицькому монастирю ґрунт, пасіку та ліс⁷⁵?
5. Григорій Кіндратович (? – ран. 1695⁷⁶) – полковник сумський2
 Д.: Марія Йосипівна N (?–1680–1704–?), її батько 6 травня 1664 р. купив маєтності в жителях с. Сошникова 1-ї полкової сотні Параски Горяївни Іванихи Лащихи.
6. Андрій Кіндратович (?–1708) – полковник сумський2
 IV
7. Роман Герасимович – полковник охтирський3
8. Петро Григорович (? – ран. 1721) – володів с. Істороп, у Сумах – двором шинковим і однією кравовою коморою, за р. Сумкою – подвір'ям із садом, під Сумами – сінокосом Вовківня й у Сумському повіті – млином. 23 серпня 1704 р. отримав від своєї матері землі в селах Войтівцях, Єрківцях, а також ниви в урочищі Велика Могила та біля Переяслава⁷⁷. Був двоюрідним братом сумського полковника Івана Андрійовича Кондратьєва⁷⁸5
 Д.: 1) NNN.
 2) Ганна Іванівна Сулима (?–1721–?).
9. Іван Андрійович – полковник сумський6
10. NN?
 Д.: Євдокія Іванівна N (бл. 1686, с. Ковалин – 1766–?).
- V
11. Григорій Петрович (від першого шлюбу)8
12. Яків Петрович (від першого шлюбу)8
13. Іван Петрович (від другого шлюбу)8
14. Михайло Петрович (від другого шлюбу)8
15. Петро Петрович (?–1755 – ран. 21 серпня 1761) – козак 1-ї полкової сотні8
 Д.: Феодосія Іванівна N (1731–1764–?).
16. Дмитро Іванович – полковник сумський9

17. Петро (бл. 1726, с. Войтівці – 1766–?) – козак переяславський (1766)10
 Д.: Ірина Герасимівна Н (бл. 1736, с. Вовчків –?).
18. Максим (бл. 1746–?) – козак войтівський (1766)10
 VI
19. Василь Петрович – військовий канцелярист (1764), стряпчий Верхнього земського переяславського суду (1782), мав 30 хат підданих у Переяславі15
20. Андрій Петрович (1754–?)15
 – Варвара Петрівна (1751–?)15
21. Корній – шляхетського походження⁹⁹, сотенний хорунжий домонтівський (1746)?
22. Іван – козак домонтівський (1762)?

Друга полкова сотня

Кількість козаків	Кількість шляхтичів	Частка шляхтичів
219	29	13, 2

Сотники

Романенко Андрій (?–1649–?), Іванович Сидір (?–1666), Волошин Григорій (?– березень 1669–?), Романенко Петро (?–1669–1671–?), Грисенко Карпо (?– лютий 1676–?), Романенко Харко, Барабаш Лаврентій Гнатович, Левченко Данило (?–1702– лютий 1703–?), Гулак Євстратій Іванович (1709–?), Ілляшенко Іван (?– березень 1715–1721–?), Гулак Євстратій Іванович (?–1724–1725, 1728–1739), Дараган Дмитро (1725–1727, нак.), Гоярин Матвій (нак.: 1729, 1736, 1737), Кравченко Грицько (1737, нак.), Захарченко Іван (нак.: 1738, 1739, 1740, 1741), Гулак Іван Євстратійович (1739–1770), Ілляшенко Степан Степанович (1770–1772), Ілляшенко Петро Степанович (31 січня 1772–1782).

Отамани сотенні

Гоярин Матвій (1731–1736), Донець Ярема (?–1739–1740–?), Бабак Лесько (отаман міського куреня) (?–1743–?),

Павлов Андрій (?–1752–?), Тимофіїв Трохим (1756–1758), Краско Лука (?– лютий 1763–1766–?), Михайловський Яків (червень 1771–1782).

До сотні Романенка належало с. Скопці. Підтвердженням цього є те, що козак 2-ї полкової сотні (1649) Іван Мовчан став отаманом Скопців (?–1676–1688–?)⁸⁰, а козак цієї ж сотні Тиміш Савостяненко 6 червня 1676 р. продав у Скопцях пану Юрію Коломійцю батьківський гай⁸¹. Крім Савостяненків, у Скопцях проживали Заблоцькі – Кириян і Лесько – козаки (1649)⁸². Відомо також, що в 1676 р. Федір Пилипенко купив хутір під Скопцями у Степана Заблотченка⁸³.

В Скопцях же проживав і рід Севериненків, представлений Онопрієм (1649), Михайлом (1688)⁸⁴. У 1701 р. відомий бургомістр переяславський Гнат Северинович⁸⁵.

Селом Великою Каратуллю 2-ї полкової сотні володіли полковник Мирович, а за ним – значковий товариш Дмитро Пиріг (?–1679–1709 – ран. 1726), значковий товариш Юхим Грабовський (1721–1750–?), значковий товариш 2-ї полкової сотні Михайло Гаврилів (1748–1750–?).

Петренки-Романенки

У XVIII ст. Романенки стали простими козаками й вище сотенних урядів у 30-х роках не піднімалися (у 1726 р. у Скопцях – козак Грицько Петренко⁸⁶; у 1732 р. – у Скопцях же – убога вдова Мелашка Петренкова, у 2-й полковій сотні – Микола і Грицько Петренки, відповідно хорунжий сотенний і хорунжий вакансовий⁸⁷).

Волошини

Григорій – сотник 2-ї полкової сотні Переяславської (1669).

Вакула – убогий козак березанський (1726), наказний родовий отаман (1729).

Самійло – можний козак (1731).

Василь – козак можний березанський (1732).

Гордій (1726–1731) із зятем Микитою – козаки можні березанські (1732), жили в одному дворі. У 1736 р. Микита

Волошин – виборний козак 3-ї статті, жив в одному дворі з братом Гордієм, козаком-підпомічником⁸⁸. У 1741 р. присягу складали Гордій із сином Михайлом, брат Гордія Данило із синами Яковом, Микитою та Андрієм⁸⁹. Ревізія 1752 р. показує в одному дворі Гордія із сином Денисом і Гордійового брата-нича Данила.

Федір і Юсько, брати, – козаки малоґрунтови в 1732 р., виборний і підпомічник 3-ї статті в 1736 р. Федір із синами Дмитром, Іваном та Павлом жив у 1752 р. на одному дворі⁹⁰. Юсько – козак-підпомічник – жив окремо.

Максим – козак-підпомічник с. Лехнівки Березанської сотні (1736)⁹¹.

Давид – отаман сотенний березанський (1774).

Гоярини

I

1. Матвій – отаман сотенний 2-ї полкової сотні (?–1731–1736–?).

2. Карпо – брат Матвія, козак міського куреня 2-ї полкової сотні (1726)⁹².

II

3. Іван Матвійович – службу розпочав 1 листопада 1746 р., сотенний хорунжий 2-ї полкової сотні (1766–1769), отаман сотенний 3-ї полкової сотні (1769–1782), у Переяславі та с. Виповзках мав 17 підданих.

4. Корній – канцелярист полкового суду переяславський (1763), отаман городовий переяславський (1764–1766).

Д.: Н Данилівна Комаровська⁹³, донька священика. Як придане мала двір у Переяславі «на месте издревле шляхетском».

5. Герасим Матвійович – студент інфіми переяславського колегіуму (1767)⁹⁴, службу розпочав 18 червня 1767 р. козаком, підканцелярист (з 20 лютого 1770), канцелярист (червень 1774–1781), городовий отаман переяславський (з 21 грудня 1781). Підданих не мав, одруженим не був (1780).

– Ганна Іванівна.

Ч.: (1780) Андрій Н Бурбун, значковий товариш.

Писарі сотенні

Березовський Василь (1731–1732), Ловецький Симон (?–1734–1740–?), Тимошенко (Тимофійович) Трохим (?–1739–1752–?), Ничипорович Павло (?–1750–?), Потапов Гнат (?–1757–1758), Ничипорович Павло (1758–1766), Василь (1766–1768), Скорик Степан (8 лютого 1768 – липень 1779), Дзюбенко Федір (1777–1780).

Скорик

Степан – службу розпочав 1 січня 1761 р., потім став підписком (з 11 січня 1765), полковим канцеляристом (7 липня 1767 – 8 лютого 1768), сотенним писарем 2-ї полкової сотні (1768–1779), значковим товаришем (з липня 1779), військовим товаришем (з 17 грудня 1779). Мав 2 підданих у с. Хоцьках (1774)⁹⁵. Був одружений з донькою значкового товариша Осипа Фесуна.

Осавули сотенні

Олексієнко Прокіп (1734), Настич Прокіп (?–1736–1740), Донець Ярема (1740–1743), Куличевський Іван (?–1763–1766), Марченко Павло (25 листопада 1767–1782).

Хорунжі сотенні

Забузький Семен (?–1721–?), Петренко Микола (?–1730–1743–?), Лялька Іван (1748–1752), Мостовий Григорій (?–1765–1766), Гоярин Іван Матвійович (9 січня 1766 – 25 березня 1769), Коник Іван (25 липня 1767–1782).

Лесевичі

10 жовтня 1592 р. Микола Лесевич і Родкевич отримали «доживотне» на селище Таращу за Білою Церквою на шляху татарському⁹⁶. Микола з ґрунту свого Кощиця та Колобуще платив подимне (1631)⁹⁷.

Н Лесевич одружився з Тетяною Тишею-Биковською (1650). У Межигірському монастирі зберігся поминальний ряд Олександра Лесевича, в якому лише три імені: Домникія, Олександр, Олександр⁹⁸.

12 червня 1661 р. Лесевич отримав підтвердження на селище Таращу з усіма околицями⁹⁹.

I

1. Костянтин – родом із с. Лисовичів під Таращею. Значковий товариш у Лубенському полку (1724).

Д.: Марія Матяшівна Піковець (?–1714–1737–?), донька лубенського козака, племінниця полковника іркліївського, а пізніше – судді полкового лубенського Матяша Папкевича, удова Антона Черушинського, сотника золотоніського.

2. Гаврило.

3. Яків.

II

4. Данило Костянтинович (1720¹⁰⁰–1767–?) – службу розпочав з 5 вересня 1735 р., військовий канцелярист ГВК (з 11 грудня 1735). У 1760 р. замінений на посаді командира команди з двома тисячами козаків, яких готували до участі в Семирічній війні¹⁰¹. Сотник Ковалівської, а потім 1-ї Ковалівської сотні (11 листопада 1738¹⁰² – 18 лютого 1768). Вирубав ліс, потравив сіно, захопив ниви та сінокоси в козаків сотні Носенка, Сердюка й Куця¹⁰³. Розглядався наклеп на нього сотника опішнянського Дем'яновича щодо нібито допущених службових зловживань та звільнення козаків від державних податків за відпрацювання в його маєтності¹⁰⁴1

5. Михайло Гаврилович – гербований шляхтич¹⁰⁵, службу розпочав 14 березня 1736 р., значковий товариш з 12 січня 1748 р., житель с. Пологів-Яненків¹⁰⁶, де мав 10 підданих (1774)¹⁰⁷2

Д.: N Матвіївна Котляревська, донька писаря золотоніського.

6. Григорій Якович – двоюрідний брат Михайла, значковий товариш (1753)3

III

7. Олександр Данилович – службу розпочав 15 січня 1764 р. Сотник 1-ї Ковалівської сотні Гадяцького полку (з 18 лютого 1768¹⁰⁸). Бунчуковий товариш4

Д.: Ганна Василівна Родзянка.

8. Володимир Данилович – військовий канцелярист, військовий товариш4

Д.: Катерина Петрівна Лукашевич.

- Ганна Данилівна 4
 Ч.: Мойсей Якович Зарудний.
- Параска Данилівна 4
 Ч.: Михайло Васильович Перехрест.
9. Євдоким – поручик пікінерської служби у відставці (1782), мав 6 хат підданих у с. Лецьках 2-ї полкової сотні¹⁰⁹ ?

Скрипчинські

1. Іван – козак сотні Данила Корчовського Корсунського полку (1649)¹¹⁰.

I

2. Павло – протопіп переяславський (?–1751–1766–?). У 1766 р. у нього купив плец у Переяславі сотник Гриневич¹¹¹.
3. Семен – службу розпочав у 1765 р., значковий товариш (з 1771), військовий товариш (з січня 1773). У с. Рогозові мав 20 підданих¹¹².

Д.: (бл. 1762) Марфа Савівна Гриневич, донька сотника.

II

4. Іван Семенович (1763–?) – канцелярист Малоросійської колегії (1780)¹¹³ 3

Мізини

Степан (1745¹¹⁴–1782¹¹⁵–?) – розпочав службу в 1765 р. у полковій канцелярії переяславській, через 9 років отримав чин військового товариша. Десь у цей час він одружився з донькою відставного армійського полковника Михайла Боярського Євдокією¹¹⁶. У с. Студениках 3-ї полкової сотні мав 41 підданого й окремо 5 дворових людей, всього 17 хат підданих¹¹⁷.

Барабаші

I

1. Богдан.

II

2. Дмитро Богданович – запорозький гетьман (1617)..... 1

III

3. Семен Дмитрович 2

IV
4. Гнат Семенович – козак Переяславської сотні Романенкової (1649¹¹⁸), значний військовий товариш (1651)3

V
5. Лаврін Гнатович – сотник 2-ї полкової Переяславської сотні4

VI
6. Василь Лаврінович – сотенний отаман5

7. Тиміш Лаврінович5

8. Яким Лаврінович – представники цього роду були козаками в селах Козлові й Гайшині5

В розпис не увійшли: Яцько – можний козак (?–1726–1731–?), отаман курінний сіл Корніївки і Паришкова (1736)¹¹⁹.

Грицько – козак 3-ї статті (1732).

Іван – козак можний (1732) у с. Корніївці, комісар «овчарних заводів» (1736); у 1741 р. разом з ним зафіксовані його рідний брат – теж Іван, сини Григорій, Андрій, Петро й Микита.

Трохим Іванович (бл. 1719–?) – писар сотенний березанський (?–1741–1746), баришівський сотенний писар з 1746 по 1761 рр.

Печеніни

Печениченко Богдан – козак сотні Переяславської Чикмена¹²⁰, Печенко Тишко – козак Вороньківської сотні в 1649 р.¹²¹

У 2-й полковій сотні зафіксовані Павло Печенін, значковий товариш (1726), і Григорій Печенін, який став значковим товаришем за заслуги свого батька, теж значкового товариша (1721–1750–?). Можливо, Павло і Григорій були братами. 29 травня 1723 р. Петро Власів, Печеників зять, купив ниву між ланами виповзківського козака Микити Чучмана і вдови Власівни Коломийчихи¹²². Напевне, брати Печеніни мали доньок, до яких із зятями перейшли й маєтності родини.

Михайловські

I

1. Герасим Михайлович – священик воскресенський с. Безпального (1745).

2. Іван (1720–1770) – полковий канцелярист (?–1743), значковий товариш (1743–1770). У 1754 р. його образив і побив військовий канцелярист Федір Солонина¹²³.

Д.: (з 1743) Горпина Яківна Корнієнко (1722–1763–?), донька сотника безезанського¹²⁴.

3. Василь.

II

4. Григорій – священик с. Помоклів (1765)¹²⁵– 1776–?).

5. Іван Герасимович (бл. 1729–?) – учень переяславського колегіуму (1745).

6. Данило Васильович (бл. 1728–?) – учень переяславського колегіуму (1745).

7. Яків – службу розпочав у лютому 1757 р., полковий канцелярист переяславський (1761–1771). 10 червня 1765 р. продав двір у Переяславі полковому канцеляристу Григорію Пащенку¹²⁶. Отаман сотенний 2-ї полкової сотні (червень 1771–1782). У с. Помоках мав 2 підданих (1774).

Нецкевичі

I

1. Іван.

II

2. Василь Іванович – священик (1738), колишній священик вознесенський малокаратульський (1740)1

3. Іван Іванович (?–1700–1746) – священик вознесенський малокаратульський (?–1740–1745–?)1

4. Йосип Іванович – священик с. Малої Каратулі 2-ї полкової сотні (?–1745–1766–?). Йому з племінниками Григорієм та Іваном у спадок від предків дістався двір у Переяславі¹²⁷1

5. Яків Іванович (?–1700–1740–?) – священик дмитрівської церкви с. Дмитрівки (1740).....1

III

6. Іван Васильович (бл. 1723–1765–?) – разом із братом Павлом мав суперечку з полковим суддею Лесаневичем з приводу захоплення ним хлібів і ґрунтів над р. Золотоношкою в 1757 р.; попович (1765)2

7. Павло Васильович (бл. 1722–1758–?) – навчався в переяславському колеґіумі (1738–?). Службу розпочав з 1743 р., був полковим канцеляристом (1746–1751). Позивався за земельні володіння з бунчуковим товаришем Фридрикевичем¹²⁸. Військовий канцелярист ГВК (1751–1775–?). Мав володіння в Золотоноші (14 підданих), у с. Вороб'ях Домонтівської сотні (21), в Яблунівській сотні Лубенського полку в одному селі (8) та хуторі Чумагацькому (34), у с. Ягівці 2-ї полкової сотні (5)¹²⁹2
 Д.: NNN (?–1738–1758 – ран. 1775).
8. Григорій Васильович – попович с. Малої Каратулі (1765)¹³⁰2
9. Данило Іванович (бл. 1723–?)3
10. Максим Іванович (бл. 1725–?)3
11. Михайло Якович (1720–?)5
- III
12. Іван Павлович (бл. 1754–?) – служив при гетьманській сотенній канцелярії (1775)7

Третя полкова сотня

Кількість козаків	Кількість шляхтичів	Частка шляхтичів
226	30	12, 3

Сотники

Коваленко Іван (?–1649–?), Словик Богдан, Щербина Іван (?– березень 1669–?), Киселівський Федір Іванович (1755–1765–?), Тимофіїв Іван (?–1772 –1773), Базилевич Іван Леонтинович (1774–1782).

У цю сотню входило с. Пристроми, і серед перших козаків сотні був Семен Пристроменко (1649)¹³¹. У 1732 р. тут проживав козак Гордій Пристроменко із синами Василем і Мартином¹³². Богдан Словик – козак сотні Івана Коваленка (1649), мабуть, був сотником 3-ї полкової сотні, а пізніше – наказним полковником. Волошин Федір – козак сотні Івана Коваленка (1649). У жовтні 1660 р. із Переяслава на Запорозжя був посланий царевський козак Ілля Волошин¹³³. Іван Волошин (?– ран. 1774) –

козак Кропивнянської сотні, його донька була одружена із сотенним писарем кропивнянським Степаном Домонтовичем.

Щербини

Одним із найстаріших шляхетських родів на Переяславщині був рід Щербин.

1. Кіндрат – кошовий отаман запорозький.

2. Василь – кошовий отаман запорозький¹³⁴.

I

3. Петро – у полковому товаристві переяславському (1649)¹³⁵.

4. Максим – козак сотні Бориспільської (1649).

5. Онисько – козак сотні Баришівської (1649).

6. Яцько – козак Гоголівської сотні (1649).

7. Грицько – козак Гоголівської сотні (1649).

8. Михайло (? – ран. 1653) – міщанин і райця переяславський. У Межигірському монастирі зберігся поминальник його роду: Михайло, Мотря, Катерина, Параска, Федір, Матвій, Григорій, Мартин¹³⁶.

Д.: Мотря NN.

– Марія – у 1653 р. Марія Лукашова вдова, рідна сестра померлого Михайла Щербини, подарувала київському Микільському монастирю двір¹³⁷.

9. Кузьма – славетний пан Щербиненко, міщанин переяславський¹³⁸. У 1681 р. купив двір у Переяславі, біля Сомкового, у пані Петрової Велковички (за першим чоловіком), Федорової Кобилецької (за другим).

10. Іван – козак Биківської сотні Переяславського полку (1649¹³⁹), кошовий отаман (1664), сотник воронківський Переяславського полку (1666–1669). 27 лютого 1667 р. полковник переяславський Думитрашка писав: «...всю Безрядицьку історію вигадав воронківський сотник Щербина, котрий за свої проступок значную отнесет кару»¹⁴⁰.

Полковник прилуцький. Сумський обиватель Каленик Краковський називав його Іваном Білковським¹⁴¹. «Держал сторону Дорошенка, а когда над последним стал превозмогать Многогрешный, то Щербина затворившись в своей Прилуке, пробовал

отсидеться, надеясь, что его патрон победит Московского сторонника. Но Дорошенко скоро разочаровал своих друзей и Щербина, сдавши Многогрешному Прилуку, совсем полком царскому величеству в винах своих добил челом»¹⁴².

11. Стефан – полковник торговицький (?–1666–1674–?). У 1669 р. разом з Гоголем і Сірком ходив під Очаків¹⁴³. У 1674 р. був на чолі останніх захисників дорошенківського Чигирини¹⁴⁴. 19 березня 1674 р. присягнув на вірність російському цареві¹⁴⁵.

12. Василь – козак Варвинської сотні (1649).

13. Войтко – козак Ічнянської сотні (1649).

14. Ярмола – козак Ічнянської сотні (1649).

15. Євтух – козак 2-ї Ічнянської сотні (1649).

16. Василь – козак Горлюнської сотні (1649).

17. Андрій.

II

18. Михайло Іванович – осавул полковий переяславський (?–1666), полковник київський (1666–?).

19. Іван – сотник вороньківський.

20. Кирило – сотник вороньківський (1672). Його рід зафіксований у поминальнику київського Софійського монастиря: Кирило, Андрій, Гнат, Йосиф, Анна, Євфимія, Євдокія, Марія, Євдокія, Євдокія, Євфимія, Пелагея, Пилип, Стефан, Іван, Анна, Ксенія, Онисим, Марина, Марія, Опанас, Омелян, Параска, Олексій, Марія.

21. Іван Андрійович – у 1666 р. серед міщан 1-ї статті, сотник 3-ї полкової сотні (1669).

III

22. Семен – у 1702–1704 рр. титар переяславської Успенської церкви.

23. Петро (?–1716 – ран. 1726) – значковий товариш (1716), разом з Іваном Щербиною 16 березня 1716 р. продав за 100 золотих плец переяславському сотнику Івану Добронизькому¹⁴⁶.

24. Іван (?–1706 – ран. 1747) – значковий товариш (?–1716–1732–?) Переяславського полку, 23 квітня 1724 р. продав ліс, гай і всі ґрунти в селах Комарівці й Хоцьках Якову Безбородьку за 500 золотих¹⁴⁷.

Д.: Пелагея Н Гулак (?–1747–?) – вдова в 1747 р., тоді ж згадані її син Іван і доньки.

25. Григорій – козак, священник с. Лісків (1720¹⁴⁸–1742¹⁴⁹–?).

26. Григорій – писар сотенний срібнянський Прилуцького полку (?–1737–?).

27. Іван (?– ран. 1750) – значковий товариш (1740)¹⁵⁰, житель с. Олексинців Срібнянської сотні.

IV

28. Іван Семенович – значковий товариш (1755), 1 лютого 1755 р. за 12 карбованців продав двір у Переяславі козаку 1-ї полкової сотні Петру Кондратенку¹⁵¹. 1764–1766 рр. – возний 1-ї полкової сотні¹⁵². Двір у с. Дем'янцях він дістав у спадок від своєї бабки Настасії.

Д.: Марфа NN, донька священника.

29. Петро Григорович (1722–?) – навчався у КМА (1740–1742–?).

30. Федір Іванович – значковий товариш (1732–1751–?)¹⁵³.

Тимофієви

1. Трохим (1713¹⁵⁴–?) – отаман сотенний (1756–1758), отаман міського переяславського куреня 2-ї полкової сотні (?–1764–1766–?)¹⁵⁵.

Д.: Мотрона Павлівна N (народилась в Яготинській сотні), донька козака.

2. Іван – гербований шляхтич¹⁵⁶, полковий канцелярист (1762), значковий товариш (1766)¹⁵⁷, сотник 3-ї полкової сотні (?–1772–1773).

3. Гнат – службу розпочав 12 вересня 1767 р. сотенним осавулом 3-ї полкової сотні.

Отамани сотенні

Тихонів Пантелеймон (1757–1764), Сибілевич Леонтій (1762–1767), Гоярин Іван Матвійович (26 березня 1769–1782).

Писарі сотенні

Зенович Іван (?–1762–1763–?), Нестеровський Василь (2 серпня 1766–1768), Антипенко Кирило (17 березня 1770–1782).

Нестеровські

I

1. Захар – чиновник¹⁵⁸.

II

2. Василь Захарович – службу розпочав 1 січня 1758 р. у трахтемирівському сотенному правлінні. Полковий канцелярист (1760–1766), писар сотенний 3-ї полкової сотні (2 серпня 1766–1768), писар у переяславському комісарстві по вибору шляхетському. 6 березня 1773 р. отримав чин значкового, а 2 квітня 1774 р. – військового товариша. Був одружений двічі (друга дружина – донька значкового товариша), мав дітей: Степана (бл. 1769–?), Івана (бл. 1770–?), Юхима (бл. 1773–?), Уляну (1779–?), Флегонта (1781–?). У нього було 9 підданих у Київському полку, Переяславі та Борисполі. Став стряпчим Переяславського повіту, титулярним радником (з 22 грудня 1783). Син Степан у 1784 р. був значковим товаришем.

Осаули сотенні

Інін Тихін (?–1763–?), Онищенко Іван, Тимофіїв Гнат (12 вересня 1767–1782).

Хорунжі сотенні

Бобровник Іван (12 квітня 1769–1774), Арабський Андрій (1774–1782).

Четверта, п'ята, шоста полкові сотні

<i>Сотні</i>	<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
4-я полкова сотня	251	41	16,3
5-я полкова сотня	129	14	10,9
6-я полкова сотня	202	24	11,9

Сотники полкових сотень: 4-ї – Чикмен Іван (?–1649–?), 5-ї – Сидорович Оверко (?–1649–?), Ємченко Богдан Андрійович (?–березень 1661–?), 6-ї – Бабич Іван (?–1649–?), Воробей Іван.

Ємченки

I

1. Андрій.

II

2. Богдан Андрійович – козак сотні Оверка Сидоровича (1649), сотник 5-ї полкової сотні (1661).....1

3. Іван (Андрійович?) – козак сотні Оверка Сидоровича (1649)¹⁵⁹?

III

IV

V

VI

4. Антін Ємець – службу розпочав з 1757 р., сотенний осавул трахтемирівський (1767–1782).

Д.: N Дмитрівна Головик, донька козака 1-ї полкової сотні. Мали синів Сергія й Павла.

Бабичі

I

1. Іван – сотник переяславський (1649).

II

2. N – у нього чи в його батька полковник Родіон Думитрашка купив млин на бориспільській греблі¹⁶⁰.

3. N.

III

4. Василь – можний козак (1726), отаман сільський у Пилипчи-
чах (1731–1732), можний козак, сотник наказний березанський
(1736)?

5. Яків – козак можний пилипчанський у 1726–1732 рр., у 1736 р.
був виборним 3-ї статті козаком, у 1741 р. – отаманом пилип-
чанським2

6. Роман – козак можний пилипчанський у 1731–1732 рр., козак-
підпомічник (1736), жив в одному дворі з братом Яковом.....2

7. Іван (1715–1768–?) – козак пилипчанський3

Д.: Феодосія Петрівна N (1733–1768–?). Мали багато ді-
тей.

8. Давид – козак пилипчанський (1752).....3
 9. Григорій – козак пилипчанський (1752), брат Давида та Івана3
 10. Гаврило – козак семенівський у 1741 р.?
 IV
 11. Дмитро Романович6
 12. Іван Романович6
 13. Максим Романович6

Вороб'ї

Іван – козак сотні Івана Бабича (1649), сотник 6-ї полкової сотні. В жовтні 1660 р. повернувся з польсько-татарського полону¹⁶¹. Полковий осавул переяславський (? – квітень-липень 1661 –?). Зберігся синодик його роду: Максим, Любов, Іван, Любов, Тиміш, Юстина, Павло, Іван, Марія, Ксенія.

Онисько – козак сотні Івана Бабича (1649)¹⁶².

Кирило – житель с. Дем'янців, а потім денисівський. 30 липня 1694 р. продав ґрунти в с. Дем'янцях панові Самійлу Панасенку¹⁶³.

Василь – брат Кирила, житель с. Дем'янців (1694).

Вакуловичі

Можливо, до цієї родини належав протопіп переяславський у 1696 р. Василь Федорович, поминальник роду якого зберігся: Вакула, Устина, Власій, Ганна, Федір, Ганна, Ганна, Марія, Тетяна, Євдокія, Марія, немовля Іван, немовля Уляна, немовля Настасія, немовля Олександр, немовля Яків, немовля Параска, немовля Горпина, Микола, Ірина¹⁶⁴.

I

1. Павло.

– N.

Ч.: NN Мелещенко, батько Лук'яна.

II

2. Михайло Вакулович – значковий товариш (?–1726–1741–?), отаман значкового товариства переяславського (1732). У 1741 р. продав за 44 рублі шинок у Переяславі полковому циркульнику Андрію?

3. Трохим Вакулович – значковий товариш (1726)?
4. Аврам Павлович – значковий товариш (?–1752–1756–?). У 1752 р. продав крамницю бунчуковому товаришу Олексію Малиновському¹⁶⁵. У 1756 р. продав за 200 карбованців шинковий двір у Переяславі військовому товаришу Федору Прокопенку1
5. Федір Вакулович – писар збору індукти (1753)¹⁶⁶?

Не виключено, що основоположником роду був сотник пирятинський (1696–1718) Семен Вакуленко. Його сини – значний військовий товариш Іван (одружений з донькою бунчукового товариша Ганною Лук'янівною Свічкою) і значковий товариш Петро – володіли батьківськими землями, наданими гетьманським універсалом у Лубенському полку (села Грабарівка, Смотрики й Сасинівка)¹⁶⁷. Іван і Петро Вакуленки володіли хутором «над речкою Оржицею на купленній у Крихна (Грихна) Яготинського дуброви построенний имеется от Журавки в три верстве, до якого футора сено косят и бидло пасут на вольном степу Яготинском без жадного ограничения»¹⁶⁸.

Грабовецькі

Василь Грабовецький – значковий товариш (1726–1732). Андрій Грабовецький – значковий товариш (1730–1732), мав підсусідків у селах Гладішеві та Вовчках¹⁶⁹. Володів хутором Чумгаком над Озерищами в Яготинській сотні¹⁷⁰. Юхим Грабовецький теж був значковим товаришем.

Хмельницькі

Проживали в с. Пристромах.

I

1. Петро.

II

2. Іван Петрович1

III

3. Іосиф (Ясько) Іванович (?–1687–1732–?) – обозний полковий I охочекомонного полку (1721–1723), був на будівництві каналу на Ладозькому озері. Отаман с. Пристром (?–1726–?)

Переяславського полку. У Пристромах же ще в 1732 р. жив старець Дацько Хмельницький¹⁷¹2

4. Матвій Іванович.....2

IV

5. Петро Йосипович (?–1707–1736–?, під Хотиним) – значковий товариш Переяславського полку, отаман полкової артилерії 3

6. Іван Йосипович3

7. Василь Матвійович4

V

8. Іван Петрович (бл. 1727–1791–?) – сотенний канцелярист, поміщик с. Пристром (1791)5

9. Мойсей Петрович (бл. 1732–?)5

Д.: Одарка Іванівна Н.

10. Василь Петрович (бл. 1737–?)5

Д.: Євфимія Павлівна Н.

11. Семен Васильович – вахмістр Лубенського карабінерного полку. 4 квітня 1787 р. його прізвище було внесене до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва. У 1792–1793 рр. опікував маєтності Опанаса Гоголя. Зберігся його герб¹⁷² (не Абданк)7

12. Дмитро Васильович (бл. 1777–1811–?) – підканцелярист (9 лютого 1791), канцелярист (13 жовтня 1796), колезький реєстратор (31 грудня 1800), губернський секретар (31 грудня 1804), колезький секретар (31 грудня 1807). Служив у переяславському нижньому земському суді (1791–1796), київській казенній палаті (1796–1801), у «предводителя» дворянства Переяславського повіту (1802–1804), знову в київській казенній палаті (1805), у київському приказі «общественного призрения» помічником бухгалтера7

Д.: Меланія NN.

За всіма лініями рід мав продовження. Хмельницькі й зараз проживають у с. Пристромах Переяславського району.

VIII. БАСАНСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
80	12	15

На 1764 р. у Басанській сотні нараховувалось 44 населених пункти, виборних козаків – 1141, підпомічників – 1017¹.

У 1781 р. переважно козацькими були села Крупілля (150 козацьких і 67 селянських хат) та Брагинці (відповідно 48 і 43 хати).

Селянсько-козацькими були: містечко Басань (436 селянських і 343 козацьких хати), села Усівка (відповідно 138 і 120 хат), Старий Биків (83 і 23), Красне (99 і 89), Козацьке (141 і 92), Білоцерківка (63 і 34), Стара Басань (197 і 52), Веприк (206 і 26), Озеряни (163 і 2), Осовці (66 і 31), Згурівка (196 і 11).

Селянськими були с. Петрівка (143 хати), містечко Биків (173), села Вороньки (243), Щаснівка (131), Оржиця (101), Миколаївка (79).

Містечко Басань – родини Асарлюків, Асахненків, Батраків, Бородавок, Валюшок, Гайдаборисів, Гладких, Глушаченків, Денисенків, Дяченків, Жолудків, Загорульок, Зацних, Зубченків, Іваненків, Капрачів, Карпухненків, Кедубиченків, Кожичів, Костюченків, Кошелів, Куликів, Кунашенків, Лавренків, Лашків, Лесенків, Липовиків, Лисок, Матяшів, Нагорних, Надимонів, Нестерових, Носиликів, Ометів, Пивоварів, Полін, Рижків, Руденків, Савенків, Ситенків, Слюзок, Смеліїв, Созошенків,

Сопунів, Старих, Стасюків, Степур, Судковських, Тастаулів, Типушків, Госкалів, Устименків, Фираченків, Хвостиків, Хисарів, Хмарських, Циганенків, Цикалів, Чалих², Чвор, Чернушків, Чопил, Шпиндалів, Шурутур, Ющенків, Яловців, Яременків.

Село Піски – родини Ємців, Лашенків, Ніживців, Пирських, Рабків, Сушків, Цикалів, Шепетьків, Ярошенків.

Село Брагинці – родини Величків, Задорожніх, Калениченків, Кунашенків, Пугачів, Реп, Самуїленків, Себяків, Тищенків.

Село Осовці – родини Балаченків, Гобачів, Горбачів, Ливанів, Мазурів, Московченків, Паламаренків, Рашків, Семеняк.

Село Стара Басань – родини Власенків, Головнів, Лепех, Набок, Насташів, Осауленків, Плятів, Рев, Сидоренків, Шаповаленків.

Село Озеряни – родини Бреусів, Книшів.

Село Білоцерківці – родини Галичів, Ганушів, Злих, Кореняк, Рев.

Село Козацьке – родини Божків, Васильченків, Вовків, Гарбузів, Клименків, Красноок, Манків, Павшул, Писаренків, Плотників, Самсоненків, Трубачів, Фастовців, Федченків, Шкурників.

Села Вороньки та Веприк (один курінь) – родини Басанків, Вовків³, Гриценків, Копачів, Ласок, Макух, Олексієнків, Рожків, Слив, Сокерів, Чемерисів, Чечків, Чубів.

Село Усівка – родини Бервицьких, Бондаренків, Даценків, Іваненків, Кривченків, Мандженків⁴, Омелькових, Постоєнків, Прозубів, Рабчунів, Шашевських, Шешків, Усяків, Хильченків, Шевченків, Щербиненків.

Село Крупілля – родини Бабченків, Берків, Бутенків, Гузеєнків, Дибків, Карпенченків, Кир'яненків, Косминенків, Кулиненків, Кусиїв, Литвиних, Мигатченків, Момотенків, Олексієнків, Павлуш, Прохудьок, Рабенків, Тарасенків, Тесьл, Фаявенків, Федорченків, Чернеців, Чимерисів, Шипульок, Шумів, Ющенків, Ялів.

Село Бикова – родини Бараницьких, Бутків, Гарячих, Даценків, Козлів, Колок, Лиманів, Мерочників, Петренків, Стрикунів, Судиків, Харченків, Янаків.

Село Красне – родини Безуглих, Дизаненків, Зозуліїв, Карпенків, Краманських, Лещенків, Ливинців, Лисовців, Приймаків, Радин, Раксіїв, Семеняк, Сентіїв, Серепків, Сиденків, Сужденків, Сухенків, Сухонків, Хандогіїв, Шатранів, Шведів.

Населені пункти Басанської сотні були розірвані між двома повітами. Основна їх частина увійшла до Козелецького повіту, а Згурівка, Оржиця та Миколаївка – до Пирятинського.

Сотники

Смелій Тишко (?–1649–?), Царенко Ничипір Омелянович (?– грудень 1653 – грудень 1657–?), Богомаз Яків (?– грудень 1661), Онопрієнко (грудень 1661–?), Нерада Андрій (?– травень 1669–?), Матяшенко Сава (?–1672–?), Курка (Цюрка) Василь (?–1673–?), Яцькович Карпо Тимофійович (?–1679–1690–?), Шаповаленко Грицько (?–1695–?), Васкович Іван (?–1696–?), Яцькович Карпо Тимофійович (?–1700–1702), Шаповаленко Клим Григорович (1702–?), NNN (?–1706⁶), Шаповаленко Клим Григорович (?–1709–?), Рудківський Федір Остапович (?–1712–?), Шаповаленко Клим Григорович (?–1714–1716–?), Рудківський Федір Остапович (?–1717–1725), Беличенко Денис (нак.: 1721, 1724), Нестеренко Степан (нак.: 1721, 1724, 1732), Забіла Михайло Васильович (1724, 1725, нак.), Шаповаленко Семен Климович (25 травня 1725–1738), Хмарський Семен (1729, нак.), Самойленко Григорій (1733, нак.), Сириця Микита (1737, 1738, нак.), Полозко (1738, нак.), Нестелій Іван (13 квітня 1738–1774), Махно Артем (1739, 1752, нак.), Яшарницький Никифор (1752, 1753, 1754, нак.), Новицький Іван (1758, нак.), Прийма Сава (1764, нак.), Пилипенко Семен Якович (1774–1782).

Отамани

Дмитренко Стефан (1673, 1684–1687), Царенко Ничипір Омелянович (1679), Хоменченко Лукаш (1690), Нерада Іван (1695), Голод Іван (1696, 1702), Васильченко Кузьма (1681, 1691, 1695), Білоцерковець Іван (1702), Довгополий Опанас (1706), Хмарський Михайло (1714), Рева Василь (1715), Матяшенко Тишко (1716), Зубець Дем'ян (1717–1718), Парфенович

Прокіп (1718), Зубець Роман (1720), Нестеренко Федір (1721, 1728), Хмарський Семен (1721), Лиска Василь (1724), Хмарський Михайло (1724), Яким (1725), Хвастовець Петро (1725), Полено Степан (1725–1726), Хмарський Семен (1729), Комлин Степан (1730, нак.), Сириця Микита (1731–1739, 1750–1752), Нестеренко Степан (1734, нак.), Яшарицький Никифор (1734, 1738, 1741–1752), Махно Артем (1736–1737, 1748, 1750, 1753–1754), Хурсей Іван (1739–1740), Лебчинський Опанас (1755–1764), Дроновський Григорій (1767), Задорожний Яків (2 серпня 1771–1781).

Писарі сотенні

Карпович Іван (1716), Стефановський Карпо (1729), Деревицький Стефан Ілліч (1731–1735), Климович Микола (1736–1738), Максимів Семен (1738–1743), Пашковський Іван (1748), Гайдаборис Сава (1750–1753), Зубець Андрій (1752), Кустовський Сава (1752–1760), Кустовський Герасим (1757–1764), Попчинський Йосип (1767), Радченко Антон (11 квітня 1771–1782).

Осаули сотенні

Денисенко Авраам (1733), Кунах Михайло (1736–1737, 1740–1741), Нестеренко Іван (1738), Грицаєнко Олексій (1741–1743), Величко Іван (1748–1752), Слюзка Дмитро (1752–?), Цикало Остап (?–1755–1757), Гладкий Гаврило (1757–1759), Сапон Василь (1759–1762), Тимешко Лукаш (1763–1764), Величко Корній (1764–1767), Пашковський Давид (1767–1768), Щегловський (2 травня 1771–1776), Харламовський Йосип (1776–1782).

Хорунжі сотенні

Ничипір (1676), Денисенко Авраам (1734–1736), Нестеренко Омелько (1737–1743), Іванецький Марко (1748–1764), Щегловський (16 березня 1767–1771), Харламовський Йосип (1773–1776), Тимошівський Пантелеймон (1776–1781).

Смелії

Тишко – сотник басанський (1649), у цей же час у сотні козакував Семен Смелій. Каленик із цього роду був козаком басанським убогим (1726)⁷.

Царенки

Ничипір Омелянович – козак басанський (1649)⁸, сотник басанський (1653–1657), отаман басанський (1679).

Денис – козак Биківської сотні Переяславського полку (1649)⁹.

Рєви

Гаврило – козак Басанської сотні Переяславського полку (1649)¹⁰.

Василь – отаман сотенний басанський (1715), козак можний у Старій Басані (1727)¹¹.

Задорожні

Іван – козак Басанської сотні Переяславського полку (1649)¹².

Яків – службу розпочав 10 січня 1760 р., отаман сотенний басанський (1771–1781). Мав 7 дворів підданих у с. Козацькому (1774).

Радченки

Григорій – козак Басанської сотні Переяславського полку (1649)¹³.

Антон – службу розпочав 30 квітня 1761 р., полковий канцелярист (29 серпня 1766–1771), писар сотенний басанський (1771–1782). У с. Красному мав 6 дворів підданих (1774)¹⁴.

Д.: Н Степанівна Деревицька, донька протопопа бориспільського.

Лацинські

Іван Лащ – житель с. Сошникова (1664)¹⁵. Сотник Переяславського полку (1666), учасник козацької делегації Брюховецького до Москви.

Д.: Параска Н Гораїн, 6 травня 1664 р. продала ниви в с. Сошникові.

Артем (1722¹⁶–1799¹⁷–?) – службу розпочав з 1743 р., полковий канцелярист переяславський (10 листопада 1750–1754), у серпні 1754 р. – абшитований військовий товариш¹⁸. Мав

6 підданих у с. Пісках Басанської сотні¹⁹. Поручик у відставці (1799).

Д.: (бл. 1761²⁰) Настасія Н Шепотько (?–1745–1775 – ран. 1780), донька басанського козака.

Петро Леонтійович – розпочав службу в Ніжинському полку з 1738 р., бунчуковий товариш.

Д.: Настасія Федорівна Кандиба, донька бунчукового товариша.

Яцьковичі

I

1. Тишко (Тимофій) Яценко записаний до реєстру 1649 року в Басанській сотні шостим²¹.

II

2. Карпо Тимофійович Яцькович – (?–1649–1702–?) – сотник басанський (?–1679–1690, 1700–1702). Під час подій липня 1687 р. Карпо Тимофійович писав до окольничого Неплюєва про назріваючу в полку різню і просив поспішити з допомогою²². Переяславський полк був тоді під командою Г.Самойловича. Басанський сотник Карпо Яцькович разом з миргородським полковником Апостолом заарештував головних прибічників Самойловича в полку – Леонтія Полуботка та Федора Сулиму. У 1689 р. сотник Яцькович супроводжував Мазепу до Москви і отримав підтвердження на старі маєтності, а також нові надання від царя²³.

У сотні Яценку належали села Озеряни та Щаснівка (надані у 1688 р. Мазепою²⁴ й підтверджені 17 січня 1690 р. царями Іваном і Петром Олексійовичами²⁵)

3. Григорій Тимофійович – 25 жовтня 1723 р. зробив запис про продаж свого власного двору в Басані київському Микільському монастирю. У цей час він був священиком басанським²⁶1

III

4. Данило Карпович – у 1694 р. був гінцем Мазепи до Москви²⁷2

Шаповаленки

Із XVII ст. відомий сотницький рід Шаповаленків (Климовичів).

I

1. Яків Шаповаленко – козак Баришівської сотні (1649²⁸).

II

2. Грицько Шаповаленко (?–1624–1695–?) – сотник басанський у 1695 р. Є про нього більш рання згадка (1688 р.) у матеріалах судового розгляду справи за скаргою Леонтія Полуботка на Родіона й Марка Думитрашок про пограбування ними маєтностей Полуботка. Серед відповідачів був і басанський козак Грицько Шаповаленко, який разом з Марком викрав коней у Полуботка²⁹

III

3. Клим Григорович – у 1702, 1709, а потім у 1714–1716 рр. сотником басанським був син Грицька Клим, який прожив більше ста років (1644–1748–?). Дружина Кліма Параска, двоюрідна сестра Наталії Дем'янівни Демешко-Розумовської, вдовою була взята під особливий респект разом із сином Григорієм і зятем Федором Дарегою³⁰. За іншими даними, дружиною Кліма Григоровича була Степанида Стопановська-Ничеговська, жила у 1748 р., її брат Іван був київським полковим суддею³¹. Можливо, Клим був одружений двічі чи тричі

IV

4. Ілля Шаповаленко – козак можний у Старій Басані (1726)?

5. Олексій Шаповаленко – козак можний у Старій Басані (1726)

6. Гнат Климович – козак убогий у Старій Басані (1726)³²

7. Стефан Климович – козак убогий у Старій Басані (1726)³³?

8. Микола Климович – писар сотенний басанський (1736–1738) ..?

9. Григорій Климович (1692 – ран. 1752) – у службі з 1717 р., значковий товариш з 1733 р., священник (1748). У 30-х рр. брати Григорій і Семен ворогували за ґрунти, Григорій навіть звертався за обороною до полковника. Можливо, Семен – син Кліма від першого шлюбу, тоді легко пояснити більш ніж холодні стосунки братів (у с. Старій Басані з 20-х рр. XVIII ст. фіксується багато Шаповаленків, довести їх належність до цього роду поки що неможливо)

Д.: (з 1742) Олена Антонівна Максимович.

10. Семен Климович – сотник басанський (1725–1738)3
 Д.: Марія Федорівна Н.
 – Гафія Климовна.....3
 Ч.: Федір Н Деріга.

У

11. Іван Григорович Климович (?–1754–1774–?) – службу розпочав 14 березня 1764 р., значковий товариш (з 10 березня 1770). Разом з братом Юхимом у с. Осовцях, хуторах Гришківському, Гаєвому та Шаповалівському мав 17 дворів підданих (1774).....9
 Д.: Н Іванівна Новицька, донька абшитованого військового товариша.

12. Юхим Григорович Климович (?–1760–1774–?) – службу розпочав 10 березня 1770 р., значковий товариш (з 10 березня 1770).....9
 Іван і Юхим Григоровичі Климовичі мали родові маєтності в с. Осовцях (його отримав ще Клим Григорович) і хуторах Гришківському й Шаповалівському.

Нестелій

I

1. Н.

Д.: Євдокія Павлівна³⁴ (можливо, донька Павла Бутовича-Бутка – батька зінківського сотника Іллі) (?–1662–1716–?), у другому шлюбі була за обозним полковим Охтирського полку, а в 1716 р. повернулася на батьківські землі в Зінків.

II

2. Федір Нестелій (1682 – 3 жовтня 1782)³⁵ – значковий товариш Переяславського полку1

III

3. Федір Федорович (1700–1748–?) – у 1748 р. жив у Басані разом із сестрою³⁶2

4. Іван Федорович (бл. 1706–1775 – ран. 1779) – розпочав службу військовим канцеляристом ГВК з 1734 р., був сотником басанським (13 квітня 1738 – 13 квітня 1774); у 1774–1775 рр. – абшитований полковий хорунжий. У Басані мав у підданстві 55 душ, мав володіння також у селах Брагинцях і Осовцях³⁷2

- Д.: Тетяна Григорівна Стороженко (1725–1786–?), донька бунчукового товариша.
– Н Федорівна (?).....2
- IV
5. Кирило Іванович (1752–1774–?) – у службі з 1768 р., військовий канцелярист Малоросійської колегії (1770), військовий товариш (з 26 липня 1773), бунчуковий товариш (з 14 грудня 1783)4
Д.: Олена Мойсеївна Худолій (1759 – ран. 1797), донька бунчукового товариша.
6. Йосип Іванович (1759–1774–?) – у службі з 1759 р. у Київському карабінерному полку, писар при козелецькому суді (1775)4
– Настасія Іванівна (1743–1775–?)4
Ч.: (?–1764–?) Андрій Якович Шаула, полковник компанійський.
– Параска Іванівна (1749–1775–?)4
Ч.: Семен Якович Пилипенко, сотник басанський.
– Гафія Іванівна (1752–1775–?)4
Ч.: Степан Н Пасенко, підсудок земський Козелецького повіту.
– Варвара Іванівна (1758–1775–?)4
– Єфросинія Іванівна (1761–1775–?)4
– Марія Іванівна (1766–1768–?)³⁸4

Данилевські

I

1. N – значковий товариш.

II

2. Іван Данилевський (бл. 1719, с. Усівка –1775–?) – навчався у КМА (1736)³⁹, службу розпочав 28 серпня 1741 р. військовим канцеляристом ГВК (1741⁴⁰–1752), у 1741–1744 рр. виконував доручення при генеральному архіві, а в 1744 р. – при батуринському палаці (за старшого канцеляриста). Писар земський (7 квітня 1764–1775–?)1
Д.: Параска Федорівна Базилевська (?–1755–1784–?)⁴¹, донька сотника.

3. Юхим – з 1739 р. значковий товариш у ГВК, військовий канцелярист ГВК (1741 – 4 жовтня 1765), у 1766 р. – секретар ГВК. У 1775 р. був уже вдівцем, дітей не мав, жив у с. Усівці Басанської сотні, де мав 18 підданих⁴²?
Д.: NNN (?– ран. 1775).

III

4. Михайло Іванович (1757–1784–?)2
5. Микола Іванович (1768–1784–?)2
6. Марко Іванович (1772–1780–?)2
7. Іван Іванович (1776–1780–?)2

Прийми

I

1. Сава (?–1725–1775–?) – службу розпочав у 1738 р. при київській полковій канцелярії. Значковий товариш (з 1746), у 1762 р. – полковий комісар, у 1764 р. – наказний сотник басанський, к 1772 р. абшитований⁴³. Жив у с. Красному Басанської сотні, де мав 8 підданих.

Д.: Марина Максимівна Філонова, донька значкового товариша.

II

2. Сава Савич (1750–1780–?) – службу розпочав 15 січня 1764 р. полковим канцеляристом, з 1 січня 1771 р. став значковим товаришем, з 21 січня 1774 р. – військовим товаришем. У 1774–1779 рр. був у турецькому поході1

Д.: N Степанівна Сичевська, донька значкового товариша Київського полку.

3. Кіндрат Савич (1760–?) – служив при полковій канцелярії переяславській (1775)1

4. Яким Савич (1773–?)1

– Гафія Савівна (1764–?)1

– Устина Савівна (1768–?)1

Рудківські

I

1. Іван (?–1645–1697–?) – перейшов з Правобережжя й оселився в Басані, купивши частину вільних земель.

II

2. Остап Іванович (?–1665–1741) – козак1

III

3. Федір Остапович (?–1685–1725) – козак. Сотник басанський у 1712 р., 1717–1725 рр. (загинув у терському поході)2
Д.: Уляна NN (?–1705–1728 – ран. 1732), вдова після смерті Міщенка⁴. 28 січня 1728 р. продала греблю із ставом на р. Недрі в м. Басані⁵.

IV

4. Яків Федорович3
5. Антон Федорович – у 1743 р. разом з братом Яковом був записаний Стрешенцями до їх двору посполитими; писав скарги імператриці з цього приводу ще й у 1767 р.⁶3

Білокриницькі

Герасим – значковий товариш. У 1754 р. продав свою частину пустого плецу значковому товаришу Павлу Прохоровичу за 16 рублів.

Настасія – козачка Басанської сотні. У 1758 р. продала племіннику – значковому товаришу Павлу Прохоровичу – частину пустого плецу в Переяславі за 16 рублів.

Велички

I

1. Корній – козак Лубенської сотні (1649⁷). Покозачений шляхтич⁸.
2. Онопрій – сотник биківський Переяславського полку (1649)⁹.

II

3. Федір?

III

4. Яків – значковий товариш (1736)¹⁰. Брав участь у польському, очаківському і кримському походах?
5. Василь Федорович3
Д.: N Григорівна Старосвіт, донька жителя с. Тарандинців і Ганни Станіславівни Яблонської, батько якої був власником с. Тарандинців¹¹.

6. Іван – значковий товариш (1737), брав участь в очаківському поході. Осавул полкової артилерії Лубенського полку (?–1740–1747–?). Проживав у с. Тарандинцях полкової сотні⁵²?
7. Лазар?
8. Юхим – козак с. Брагинців Басанської сотні.....?
9. Семен – козак с. Брагинців Басанської сотні.....?
10. Осип – козак с. Брагинців Басанської сотні?
11. Конон – козак с. Брагинців Басанської сотні (1726)⁵³?
12. Григорій?

IV

13. Євтихій (1727–?) – службу розпочав 12 квітня 1756 р., осавул полкової артилерії лубенської (1758–1762), значковий товариш (з квітня 1762⁵⁴), військовий товариш (з 10 серпня 1781). Під час турецької війни поранений кулею в ліву ногу⁵⁵. Мав володіння в с. Тарандинцях⁵⁶?

14. Іван Якович (1732–?) – козак с. Пулинців 2-ї полкової Лубенської сотні.....4

Д.: Феодосія Карпівна N (1734–?).

15. Федір Васильович (1733–1782–?) – козак с. Пулинців 2-ї полкової Лубенської сотні⁵⁷5

16. Ілля Васильович (1737–?).....5

Д.: Дарія Іванівна N (1739–?).

17. Олефір Іванович (1722–?) – козак с. Пулинців 2-ї полкової Лубенської сотні6

Д.: Пелагея Федорівна N (1724–?).

18. Михайло (1737–?) – службу розпочав з 9 квітня 1759 р., значковий товариш (з 30 березня 1770⁵⁸), військовий товариш (з 19 грудня 1781). Брав участь у турецькому поході під Бендерами, Очаковом, Перекопом, Кафою⁵⁹?

Д.: N Іванівна Парпур, донька підданого.

19. Семен Лазаревич (1741–?) – козак с. Пулинців 2-ї полкової Лубенської сотні7

Д.: Настасія Павлівна N (1742–?).

20. Іван (?–1728–1780–?) – осавул сотенний басанський (?–1748–1752–?). У 1752 р. у нього захопив майно бунчуковий товариш Герасим Демешко⁶⁰. Значковий товариш (1764–1780–?)?

- Д.: NNN, донька козака. Мав сина Федора.
21. Каленик Юхимович (1712–1782–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні (1726)⁶¹8
Д.: Мотрона Трохимівна N (1722–?).
22. Федір Семенович (1712–1782–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні.....9
Д.: Ирина Миронівна N (1718–?).
23. Степан Осипович (1712–1782–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні.....10
Д.: Меланія Дем'янівна N (1722–?).
24. Корній Осипович (1717–1782–?) – осавул сотенний басанський (1764–1767)10
Д.: Єфросинія Остапівна N (1722–?).
25. Данило Кононович (1742–1782–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні.....11
Д.: Марта Григорівна N (1748–?).
26. Опанас Григорович (1724–?) – козак.....12
Д.: Параска Савівна N (1729–?).
27. Павло Григорович (1730–?) – козак.....12
Д.: Параска Григорівна N (1732–?).
- V
28. Йосип Федорович (1758–?) – козак виборний с. Пулинців 2-ї полкової Лубенської сотні.....15
Д.: Єфросинія Іванівна N (1758–?).
29. Григорій Федорович (1777–?)15
– Феодосія Федорівна (1762–?).....15
– Тетяна Федорівна (1766–?).....15
– Ирина Федорівна (1772–?)15
30. Іван Олефірович (1757–?).....17
Д.: Наталія Остафіївна N (1759–?).
31. Олександр Олефірович (1767–?).....17
32. Гаврило Олефірович (1770–?)17
33. Захар Олефірович (1772–?)17
34. Матвій Олефірович (1777–?)17
– Катерина Олефірівна (1764–?).....17
35. Федір Іванович – козак с. Брагинців Басанської сотні20

36. Іван Каленикович (1757–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні21
 Д.: Євдокія Герасимівна N (1768–?).
 – N Калениківна (?–1774 – ран. 1782)21
 Ч.: Герасим N Пирський, козак.
 – Ірина Федорівна (1762–?)22
 – Марія Федорівна (1765–?)22
37. Іван Корнійович (1757–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні24
 Д.: Параска Тимофіївна N (1758–?).
38. Микола Корнійович (1762–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні24
 Д.: Марія Тимофіївна N (1764–?).
39. Яків Корнійович (1774–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні24
 – Гафія Корніївна (1766–?)24
 – Тетяна Корніївна (1768–?)24
 – Пелагея Корніївна (1772–?)24
40. Кузьма Данилович (1764–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні25
41. Семен Данилович (1772–?) – козак с. Брагинців Басанської сотні25
 – Євдокія Данилівна (1769–?)25
 – Тетяна Данилівна (1778–?)25
 – Домникія Данилівна (1780–?).....25

Кустовські

- Сава – писар сотенний (1752–1760).
 Герасим – писар сотенний (1757–1764).
 Михайло – священник с. Бикова (1764)⁶².

Шаргородські

I

1. Яків – службу розпочав 22 березня 1752 р. значковим товаришем. З 22 березня 1759 р. – військовий товариш. У 1764–1777 рр. служив при лічильній полковій канцелярії.

Д.: Ганна NN, донька священника.

II

2. Іван Якович (1773–1780–?).

Хандогії

I

1. Сидір – отаман курінний с. Красного (1726)⁶³.

II

2. Мойсей (?–1734–1780–?) – розпочав службу в 1744 р. полковим канцеляристом переяславським, з 1750 р. – значковий товариш, у 1768–1769 рр. тримав пошту при Козелецькому стані, з 1771 р. – військовий товариш. У 1774 р. служив при I армії. У с. Красному мав 4 двори підданих (1780).....? Д.: Євдокія Петрівна Сухенко, донька значкового товариша.

III

3. Данило Мойсейович (1758–1780–?)	2
4. Максим Мойсейович (1767–1780–?)	2
5. Василь Мойсейович (1770–1780–?).....	2
6. Іван Мойсейович (1772–1780–?)	2
7. Онисим Мойсейович (1774–1780–?)	2
8. Василь Мойсейович (1778–1780–?).....	2

ІХ. БАРИШІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
111	19	17,1

Переважно козацькими були села Рудницьке (130 козацьких і 34 селянські хати), Волошинівка (відповідно 52 і 21 хата), Селище (88 і 44), Ядлівка (99 і 76), Коржі (15 і 9), Власівка (28 і 15), Мала Стариця (18 і 15).

Селянсько-козацькими були Барішівка (283 селянські і 60 козацьких хат), села Дернівка (відповідно 36 і 9 хат), Селичівка (123 і 6), Морозівка (52 і 8), Пасічна (38 і 4), Сезенків (22 і 15).

Повністю селянським було населення сіл Гостролуччя (230 селянських хат), Бзів (79), Лебедин (53), Кучаків (28), Пасічна (23), Сулимівка (23).

Сотники

Шкабура Овсій (?–1649–?), Воробей Іван (?–1663–?), Моркотун Іван (?–1663–?), Лобода Захар (1666), Щербина (?–1666–?), Максименко Олефір (?– березень 1669 – вересень 1672–?), Моркотун Павло (?– травень 1672–?), Чеснейший Іван (?– січень 1673–?), Остражанин Петро (в 60–70-х рр. XVII ст.), Мирон Гаврилович (?–1678–1679–?), Голубенко Матвій (1685, нак., 1687, пов.), Степан Миронович, Мокієвський Михайло (до 1687), Костянецький Михайло (1690, нак.), Степаненко Лук'ян (?– липень 1693–?), Лавренченко Василь (?–1695–1699,

1703–1706–?), Денис Миронович (?–1699–?), Яків Васильович (нак.: січень 1702, 1706), Кулішенко Марко (1704, нак.), Ісай Денисович (Ісаєвичі) (1710, ?–1715 – вересень 1728–?), Кіндрат Васильович (нак.: 1711, липень 1724), Полоток (1718, нак.), Лушня Федір (1723, нак.), Федір Матвійович (нак.: березень 1724, 1731), Жидченко Яків (травень 1728, нак.), Сулима Семен (30 вересня 1729–1737), Яків Іванович (1730–1731, нак.), Великий Іван (січень 1734, нак.), Батюк Влас (нак.: червень 1734, 1737, 1738–1739), Степан Іванович (нак.: 1735, 1738, 1740), Лисенко Максим (травень 1736, нак.), Лизикевич Григорій Федорович (1737–1744), Жидченко Степан (1738, нак.), Антонов Яким (1741–1742, нак.), Горкуша Микифор (1742, нак.), Афендик Давид (2 травня 1745–1768), Корніїв Данило (1751, нак.), Афендик Федір (січень 1768–1782).

Отамани

Дейнека Тимофій Федорович (1664–1676), Купленик (Куплямінов) Остап (1678–1679), Кудінов Степан (1685–1687), Гриненко Лук'ян (?–1688–1689–?), Костянецький Михайло (?–1690–?), Железняк Степан (?–1693–?), Степаненко Лук'ян (1695), Железняк Степан (?–1699), Костянецький Михайло (1699–1702), Ісай Денисович (1702–1706), Трохименко Семен (1706), Ісай Денисович (1711), Кононенко Іван (1715, 1724), Олешкевич Олександр (1716), Кудін Іван (1718), Степанович Іван (1720), Скидан Пилип (1726), Кіндрат Васильович (1727, 1728), Дейко Кіндрат (липень 1727, 1729), Антонович Яким (1730, 1734–1735, 1737–1738, 1740), Кіндрат Іванович (1731), Жидченко Стефан (1731), Батюк Улас (1732–1733), Горкуша Микифор (1734), Носенко Степан (1736), Загниборода Микифор (1738), Дроздовський Тиміш (1738), Прокопенко Федір (1739), Микифор (1740), Стефан Іванів (1740–1745), Дейко Пилип (1746–1751, 1756–1760–?), Ісаєвич Михайло (1752–1757), Горкуша Федір Микифорович (11 січня 1762–1781).

Писарі сотенні

Неродка Яків (1669), Лужецький Іван, Лужецький Данило Іванович (1676–1711), Лужецький Павло Данилович (?–1718–

1720), Вроблевський Степан (1720), Антонович Йосип (?–1727–1730–?), Лужецький Павло Данилович (?–1731–?), Диваченко Михайло (1732–1737), Марковченко Матвій Олександрович (1737–1738), Дмитренко Михайло (1738, 1740, 1742), Кончаковський Іван (1743), Барабаш Трохим Іванович (?–1746–1755–?), Мойсеєнко Максим (1760–1767–?), Чубук Тимофій (1776–1781).

Осаули сотенні

Шапочник Іван Прокопович (1735–1737), Бей Семен (1738–1740), Таран Яків (1741–1743), Загниборода Лук'ян (1748), Загниборода Тиміш (?–1745–1754–?), Загниборода Лук'ян (1754), Батюк Данило (?–1755–1767–?), Батюк Гордій (?–1763–1782).

Хорунжі сотенні

Горкуша Ничипір (?–1734–?), Кононенко Данило (1737), Гаркуша Ничипір (?–1743–1745–?), Лисий Мирон (1748), Лисенко Григорій (1752), Носенко Михайло (?–1752–1761–?), Федір (1763), Дейко Максим (Василь) (1767), Лазко Максим (1774–1781).

Шапочники

I

1. Шапочник Ясько – козак Бориспільської сотні (1649¹).

II

2. Прокіп.

III

3. Федір Прокопович – отаман городовий баришівський (1739). Значковий товариш (1746–1750–?). Мав хутір, який продав сотнику Лизикевичу². Військовий товариш (1775). Прослужив 36 років. Сотник Федір Киселівський продав землі біля с. Селичівки Прокопенку

1 Д.: Н Йосипівна Довгаленко (?– ран. 1775), донька Йосипа Довгаленка та Марії Киселівської. За дружиною до маєностей Федора Прокоповича додався великий двір у Баришівці, який дістався її батькові від батька в 1676 р. (а до двору – землі на 257 днів обробітку)³.

4. Іван Прокопович – сотенний осавул (1735–1737)2
5. Павло Прокопенко (бл. 1721–?) – народився в с. Гайшині, ко-
зак 1-ї полкової сотні, проживав у Переяславі2
Д.: Ксенія Кирилівна Н (бл. 1736, с. Старе Вороньківської
сотні –?).

IV

6. Іван Федорович (1742–?)3
7. Петро Федорович (1750–?)3
8. Олексій Федорович (1753–?)3

Ісаєвичі

I

1. Гаврило.

II

2. Мирон Гаврилович – баришівський сотник (?–1678–1679–?),
власник с. Волошинівки1

III

3. Денис Миронович – баришівський сотник (1699)2
4. Степан Миронович – баришівський сотник2

IV

5. Ісай Денисович (?–1676 – бл. 1728) – отаман городовий ба-
ришівський (1702–1706), сотник баришівський (1710), отаман
городовий баришівський (?–1711–?), сотник баришівський
(?–1715–1728). Його діти взяли прізвище по імені батька –
Ісаєвичі3

Д.: 1) Н Остаївна Андрущенко (?–1686–1703 – ран. 1728)ʹ.

2) Олена Петрівна Максимович (?– ран. 1760), у першо-
му шлюбі була за Василем Канівцем.

6. Григорій Денисович – сотник кропивнянський (1706–1715),
дозорця Чехівської волості3
Д.: NNN (?–1710–1727–?).

V

7. Михайло Ісайович (1703 – ран. 1784) – префект переяславсь-
кої семінарії (1740–1741), баришівський протопіп (1752)5
Д.: Горпина Павлівна Добронизька (1711–1760–?). С.Су-
лима називав її сестрою.

8. Павло Ісайович (? – ран. 1760) – бургомістр стародубський5
 9. Іван Ісайович (бл. 1711–1784⁴–?) – у 1742 р. закінчив Києво-Могилянську академію, служив у ГВК (з 8 вересня 1742)⁶, став військовим канцеляристом (з 10 липня 1743). У 1772 р. – полковий суддя за вибором шляхетства в переяславський земський суд. Суддя полковий вакансовий (1775, 1782). Мав володіння в с. Козинцях, при греблі Максимовичевій у Трахтемирівській сотні та в Переяславі⁷5

Д.: Єфросинія Петрівна Носенко (1718–1784–?), донька сотника полкового прилуцького.

10. Михайло Ісайович (1726–1784–?) – військовий канцелярист ГВК (?–1748–1750–?). У 1748 р. звинуватив переяславського полкового писаря Якіма Канієвського в захопленні майна, побитті та образах⁸. Значковий товариш (1760–1784).....5

Д.: Ганна Григорівна N (1735–?), донька священика.

11. Петро Ісайович (1727–1777–?) – навчався в переяславському колеґіумі (1744), полковий канцелярист Прилуцького полку (1751), сотенний возний (1766–1767), комірник переяславський (1772–1777).....5

Д.: Настасія Андріївна N (1730–1777–?).

12. Степан Ісайович (1729–?) – навчався в переяславському колеґіумі (1744), законник монастиря Саватій (1760).....5

– Олена Ісаївна (?–1751–?) – неписьменна⁹5

– Ірина Ісаївна (?–1760–?) – рідна сестра5

Ч.: Григорій N Конарський, священик.

- Марія Ісаївна (?–1735–1751 – ран. 1780). Народила сина Григорія (1750–1782–?), який розпочав службу в 1771 р., а в 1781 р. став значковим товаришем.....5

Ч.: (1751) Іван N Шаркевич, військовий товариш. У другому шлюбі був одружений з удовою повітового возного Александровського Настасією (1780). Службу розпочав 1 травня 1735 р. значковим товаришем, з 28 березня 1746 р. – військовий товариш. Комісар земський золотоніський (з 9 червня 1775). Мав 26 підданих у Бубнівській сотні (1780).

- Ганна Ісаївна (?–1730–1775–?). У 1749 р. народила синів Григорія та Івана, у 1753 р. – доньку Євдокію, а в 1755 р. – Марію¹⁰5

Ч.: (бл. 1748) Петро Семенович Кандиба, сотник піщанський.

VI

13. Михайло Михайлович (1735–?) – протопіп баришівський7
Д.: Марія Олексіївна N (1740–?).
14. Петро Михайлович (1742–1756–?)7
15. Іван Михайлович (1746–1802–?) – корнет (1793).....7
Д.: Марія Федорівна Харченко (1755–?), донька військового товариша.
16. Максим Михайлович (1754–1756–?).....7
– Ірина Михайлівна (1749–1774–?).....7
Ч.: (з 1772) Іван N Курдиновський – студент КМА.
17. Антон Павлович – полковий канцелярист стародубський (1760)8
18. Пантелеймон Іванович (бл. 1754–1779–?) – студент інфіми переяславського колегіуму (1767)¹¹, службу розпочав у 1770 р. полковим канцеляристом, у 1772 р. став значковим товаришем; з 1778 р. – військовий товариш¹² у Переяславському полку. Проживав у с. Козинцях Трахтемирівської сотні¹³9
Д.: (?–1776–?) Гафія Іванівна Дмитрашко-Райча (1758–1780¹⁴–?), донька бунчукового товариша.
19. Петро Іванович (1755–1784–?) – прапорщик у I гренадерському полку (1784)9
20. Осип Іванович (бл. 1769–?) – навчався в переяславській семінарії (1780)¹⁵, проживав у с. Козинцях¹⁶. Капітан9
– Гафія Іванівна (1750–?)9
Ч.: Іван Якович Фаворський, священник.
– Марфа Іванівна (1759–?).....9
– Уляна Іванівна (1761–?)9
21. Андрій Михайлович (1760–?).....10
– Єфросинія Михайлівна (1756–?)10
– Мотрона Михайлівна (1757–?).....10
– Євдокія Михайлівна (1763–?).....10
– Ганна Михайлівна (1765–?)10
– Марія Михайлівна (1769–?)10
22. Стефан Петрович (1754–?).....11

23. Семен Петрович (1758–?) – корнет (1798).....11
24. Яків Петрович (1772–1814–?) – корнет (1814)11
25. Нестор Петрович (1775–1821–?).....11
– Євдокія Петрівна (1756–?)11
– Єфросинія Петрівна (1759–1774–?) – народила сина Петра¹⁷ ..11
 Ч.: Григорій Н Савенко, отаман сотенний трахте-
 мирівський (з 1772).
– Марія Петрівна (1762–?)11
– Олена Петрівна (1768–?).....11
– Марфа Петрівна (1769–?)11

Федоровичі

У 1730 р. пан Кіндрат Лебідь купив у значкового товариша Андрія Федоровича млин на р. Трубежі¹⁸. Федорович же купив цей млин у 1689 р., на купчій є підпис полковника Думитрашки. Андрій Федорович відомий з 1687 р., коли він купив дім у Баришівці в пана Михайла Мокієвського, обивателя переяславського, колишнього сотника баришівського¹⁹.

Іван Федорович – значковий товариш (1726).

Григорій Федорович – значковий товариш (1732).

Діаментовські

I

1. N – козак с. Коржів Баришівської сотні.

II

2. Кирило (бл. 1721–?) – студент КМА (1736)²⁰1

Лизикевичі

I

1. Федір.

II

2. Григорій Федорович (?–1710–1772) – військовий канцелярист ГВК (?–1733–1737), сотник баришівський (1737–1744). Мав у Баришівці двір на форштаті Горинському, із землею та садом, і куплені ним у Баришівській сотні ґрунти з полями орними, сінокосами й лісами; мав хутір Прокопенківський під с. Селичівкою, а також місце комірне Остаповичівське на

барішівському ринку²¹. Перебуваючи на посаді сотника, він привласнював зібрані податки, використовував козаків на приватних роботах, захоплював ґрунти в козаків і селян, привертая у підданство козаків і вільних посполитих²². 26 червня 1744 р. генеральним судом був відсторонений від посади. У 1746 р. бунчуковий товариш Григорій Іваненко звинуватив його у привласненні грошей, зібраних мешканцями сотні на закупівлю волів²³. У придане за першою дружиною отримав с. Студенки Глухівської сотні, де «в разных местах, по разделу учененному, довольно имеется ґрунтов с протчими угоди и подданных людей»²⁴. З Барішівки виїхав до Петербурга, потім проживав у Глухові

Д.: 1) Уляна Стефанівна Уманець (?– ран. 1769), донька сотника глухівського.

2) Христина Іванівна N (?–1758–1772–?).

III

3. Яким Григорович – службу розпочав з 1758 р. Радник по-сольства у Дрездені (1780)

4. Василь Григорович – службу розпочав у 1758 р. по відомству Колегії іноземних справ

Трипольські

I

1. Степан – військовий товариш Переяславського полку.

2. Василь.

II

3. Іван Степанович (?–1730) – значковий товариш, потім священник с. Ковалина (?–1708–1730)

4. Лазар Васильович – священник с. Лукашів Барішівської про-топопії (Березанської сотні) (?–1712–1746–?)²⁵

Д.: N Стефанівна N, донька священника лукашівського Стефана Йосиповича (1726). Її батько в 1752 р. – безпарафіяльний піп, мав двір у Лукашах. Його купчими володів у 1767 р. син священника щаснівського Григорія Трипольського Петро²⁶.

5. Ярема – можний козак паришківський (?–1720 – ран. 1736), у 1724 р. разом з Дем'яном Трипольським вів суперечку за

дідівські ґрунти з козаками Березанської сотні Кузьмою та Іваном Павленками²⁷.....?

6. Фесько – козак паришківський (?–1720–1727 – ран. 1731).....?

ІІІ

7. Прокіп Іванович (1700–1768) – священик с. Ковалина (?–1732–1768)3

8. Павло – священик?

9. Григорій – священик георгіївський с. Селища (?–1744–1745–?)?

10. Яків (?–1713–1733 – ран. 1784) – священик с. Селища, його син був дячком (1733–?) у с. Паришкові (1784), тут же паламарем був Сава Трипольський²⁸.....?

11. Карпо (1716–1784–?) священик, який пішов до монастиря?

12. Н – «син святої обителі ієромонах кафедральної Переяславської Вознесенської» і духівник монастиря Мошногорського Лаврентій. У 1756 р. подарував ґрунт священику Федору Якубенському за поховання і спомин після смерті²⁹?

13. Григорій Яремович – козак 3-ї статті с. Паришкова (1732), козак-підпомічник (1736)³⁰5

14. Пилип Яремович – козак 3-ї статті с. Паришкова (1732), козак-підпомічник (1736)³¹5

15. Іван Яремович5.

16. Дем'ян Яремович5

17. Демко Федорович (?) – виборний козак (?–1736–1752–?)6

ІV

18. Прокіп Прокопович (27 листопада 1744–?) – священик7

19. Іван Павлович (бл. 1756 –?) – був паламарем (1784)8

20. Прохір Григорович (бл. 1731–?)9

21. Іван Григорович (бл. 1754–?) був паламарем Микольської церкви в Березані (1784)9

V

22. Олександр Прокопович (1778–?) – священик18

VI

23. Іван Олександрович (14 листопада 1799–?) – священик22

Їм належали приходи в селах Селищі, Глибокому, Коваліні³².

Люті

I

1. Зінець – козак сотні Баришівської (1649)³³.

II

2. N.

III

3. Мирон (?–1700–1728 – ран. 1732) – значковий товариш (?–1726–?).

4. Іван (?–1700–1736–?) – шляхтич³⁴, значковий товариш (?–1726–1736–?). Житель с. Скопців, де мав ґрунт, хутір із садом, городом, двома хатами, орною землею. Це була вітчизна й дідизна його.

Яновські

Священик Іван Федорович Яновський – шляхтич герба «Ястржембець», священик у XVII ст., був основоположником роду Яновських³⁵.

I

1. Герасим.

II

2. Степан Герасимович – священик микольський с. Гостролуччя (?–1736–1740–?).....2

3. Іван Герасимович (1740).....2

4. Карпо Герасимович (бл. 1725–?) – учень переяславського колегіуму (1738–?), священик у 1764 р.2

5. Стефан (бл. 1717–?) – студент КМА (1736)³⁶.....?

Х. ВОРОНЬКІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
101	18	17, 8

У Воронькові козацькими були родини Андрушенків, Білашів, Біліловців, Бобровників, Бойків, Боклажок, Борисенків, Бровенків, Бунчуків, Васиків, Вербицьких, Глашенків, Гожих, Головченків, Гольосів, Гузвенків, Гуняків, Гусаків, Деденків, Дербахів, Дзюб, Дмитренків, Донів, Дорошенків, Дудченків, Євтушенків, Жолднаків, Загородніх, Запаших, Зенченків, Зоріїв, Зубченків, Іванушенків, Ілющенків, Каерсимв, Калениченків, Карпенків, Квачів, Кикотів, Киктенків, Кислих, Кияниченків, Клименків, Коваленків, Коломийченків, Кондратенків, Коновалів, Конюшиних, Королів, Коханенків, Крамаренків, Кривосуденків, Ктиторенків, Кубраченків, Кузенків, Кузрі, Кузьменків, Куків, Лаборенків, Лазоренків, Левухнів, Левченків, Луценків, Малеарсурів, Маномеків, Маслорських, Машків, Мещенків, Морозенків¹, Нагунних, Надоренків, Нарточих, Немобисалів, Онопрієнків, Опілатів, Охрименків, Павлюків, Падалок, Пацуків, Пезуненків, Печених, Пінчуків, Поголейких, Погорілків, Подолинських, Полуденських, Понченків, Попченків, Портеїв, Пошабаїв, Придатків, Прокопенків, Пугаченків, Расків, Рибченків, Робоволів, Розумних, Рубанів, Салоунів, Свинарєнків, Семенченків, Сердюків,

Серженків, Сидорових, Смолянченків, Сорокоратів, Сохненків, Стеблівських, Сторонніх, Стояненків, Сулинських, Сушків, Таранів, Терещенків, Тимченків, Увлашів, Федоренків, Федченків, Фельдних, Халабудченків, Хвостиків, Хоменків, Хранів, Хубасів, Цимбаліїв, Челядників, Черкасів, Черпаків, Чиських, Шахворостів, Швайків, Шевченків, Шпаків, Шумків, Шурупченків, Шушків, Ядзенків, Яковенків, Ярачих, Ярещенків, Ярмаченків, Яхнеїв, Яценків, Яцют.

У с. Рогозові козакували родини Білодідів, Бойченків, Боченків, Братусів, Гапоненків, Голубів, Гудим, Даценків, Довбишів, Дремлюг, Жуків, Захарченків, Іляненків, Колесників, Костерушичів, Кратків, Кривохиж², Курмазів, Курманів, Кучериних, Луциків, Мазкових, Макаренків, Матющенків, Нененків, Нестеренків, Овсієнків, Опришків, Пироженків, Проциків, Саливонів, Сапунів, Сердюків, Синоградів, Скрипок, Соченків³, Строкаченків, Стукалів, Тарабанів, Терещенків, Химченків, Чередниченків, Чернишів, Шастунів, Шкардунів, Щавіїв, Ядлюків.

Сотники

Кришненко Богдан (?–1649–?), Зражевський Данило Кирилович (?– лютий 1662–?), Ручка Іван (?– січень 1665–?), Щербина Іван (?–1666–1669–?, червень 1672, нак.), Брайко Кирило Іванович (?– червень 1672–?), Щербина Кирило (?– травень 1672–?), Іванів Михайло (?– січень 1675–?), Берло Іван Дмитрович (?–1676 – липень 1682–?), Сулима Іван Степанович (?–1687–1688–?), Берло Іван Дмитрович (?–1696–1705), Берло Василь Іванович (?– червень 1707 – серпень 1721–?), Головка Грицько (1723, нак.), Афендик Микола Семенович (1724–1727, 1730–1747), Берло Іван Васильович (1728, 1730, нак.), Рубан Аврам (1729, нак.), Недожей Кіндрат (1731, нак.), Губа Василь (1737, нак.), Сніжко Денис (1738, нак.), Черпак Іван (1739, нак.), Гапоненко Іван (1739, нак.), Галабурда Денис (1740, нак.), Сулима Матвій Самійлович (13 квітня 1747–1779), Варфоломіїв Василь (1769–1771, нак.), Волевач Дмитро Антонович (30 червня 1779–1782).

Отамани

Корниліїв Іван (1671), Савченко Федір (1672), Сильченко Григорій (1682), Погорілко Яким (1700), Сулима Іван (1725–1726, 1731), Рубан Аврам (1729), Федченко Клим (1730), Пилипович Леонтій (1730, нак.), Шевченко Іван Васильович (1732, 1736–1740), Шевченко Андрій (1741–1748), Хоменко Федір (1748–1756), Леонтович Семен (16 травня 1764–1775), Варфоломіїв Василь (1775–1780), Стрільник Павло (1780–1782).

Писарі сотенні

Леонтович Леонтій Пилипович (1729–1736), Загородній Іван (1731), Леонтович Григорій (1737–1745), Якимовський Григорій (1748–1767), Максим (1762–1775), Григорович Роман (1775–1781).

Осавули сотенні

Буняк Корній (1735, 1737–1743), Куш Іван (1736), Севериненко Іван (1736), Нестеренко Аврам (1748–1752), Леонтович Семен (19 липня 1763 – 15 травня 1764), Хоменко Кирило (1767–1774), Мартос Петро (1775–1781).

Хорунжі сотенні

Денис (1682), Кардаш Тиміш (1732), Кардаш Пилип (1736), Кардаш Михайло (1737–1752), Кардаш Матвій (1767), Спис Сава (1772–1781).

Зражевські

I

1. Кирило – покозачений шляхтич, мешканець ніжинський (1657), полковник батуринський (?– вересень 1659–?). Полковник наказний у Воронькові (?–1661–?) від наказного гетьмана Я.Сомка¹. Полковник піхотний запорозький (1662). 13 травня 1662 р. підписався під документом про обрання Сомка гетьманом¹.

II

2. Данило Кирилович – сотник вороньківський Переяславського полку (?–1662–?) 1
3. Василь ?

III

4. Мартиніан Васильович – шляхтич герба «Долива» зміненого⁶ ...3

IV

5. Онисим Мартиніанович – військовий товариш (1691)4

6. Клим – священник бахмацький (1730)?

V

7. Леонтій Онисимович – перейшов до Батурина із с. Мельні⁷5

VI

8. Іван Леонтійович (?–1730–1782–?) – абшитований значковий товариш (з 1761). Мешканець с. Обмачева7

Д.: Уляна NN, донька козака.

9. Андрій Леонтійович – абшитований сотенний хорунжий (1782)⁸7

Д.: Дарія NN, донька грека.

10. Григорій (1734–?) – товмач на Запорозькій Січі, отаман сотенний глиньський Лубенського полку (з 1773), військовий товариш (з 1779, одночасно), абшитований полковий осавул (1788). У 1774 р. ГВС розглядав справу про захоплення його степу козаками Якимом і Семеном Тищенками⁹. Мав 14 підданих у 1 місті й 1 хуторі?

Д.: 1) (1780) N Іванівна Бура, донька сотенного отамана.

2) (1788) Катерина NN, донька священника¹⁰.

VII

11. Павло Іванович8

12. Дем'ян Іванович8

13. Василь Іванович8

14. Григорій Іванович8

15. Микола Іванович8

16. Василь Андрійович9

– Марія Андріївна9

– Ганна Андріївна9

– Уляна Андріївна9

– Мотрона Андріївна9

17. Павло – козак гетьманівський (1767)¹¹?

18. Федір – козак с. Безпальчого (1767)¹²?

19. Іван – козак с. Безпальчого (1767)¹³?

Ручки

Сотницький рід Ручок був відомий у Вороньківській сотні протягом більше ста років.

I

1. Іван – у 1665 р. був сотником вороньківським.

2. N – сотник бориспільський¹⁴. Брат Івана.

II

3. Петро Іванович (1692–1760–?) – священик баришівський1

Д.: Тетяна Максимівна N (1719–1760–?).

4. Григорій (1696–1777–?).....?

Д.: Мотрона NN (1708–1784).

III

5. Григорій Петрович (?) Ручковський (бл. 1720–?) – син баришівського священика, навчався в КМА (1736)¹⁵3

6. Іван Петрович (бл. 1735–?)3

Д.: Ганна Тимофіївна N (бл.1739–?).

7. Олексій Петрович (1738–?)3

8. Сава Петрович (1739–?)3

– Ганна Петрівна (1744–?)¹⁶3

9. Іван Григорович (1734–1777–?).....4

Д.: Марія NN (1736–1777–?).

10. Прохір Григорович (1745–1777–?)4

Д.: 1) Варвара NN (1746–1770 – ран 1774).

2) Євдокія NN (1748–1777–?).

Мартоси

У Воронькові мала володіння гілка Мартосів, яка залишалася тісно пов'язаною з Прилуцьким полком. Мартос Михайло, значковий товариш, перейшов у середині XVIII ст. з Воронькова до Ічні. Його сестра жила в с. Салькові, а дружина – у Прилуках. Після смерті військового товариша Михайла (?– до 1773) ґрунтами Мартосів заволоділи Прокіп і Федір Хоменки. З цієї причини сини Михайла Іван, Петро та Іван позивалися в суді з нащадками Хоменків¹⁷. Один із братів, Петро Михайлович, був сотенним вороньківським осавулом (1775–1781). З 1771 р. він був одружений з Мариною N Розумковою. Біля нього доживала

віку його мати Феодосія Миколаївна (1718–1785–?)¹⁸. Свояками братів Мартосів названі сини Михайла Даниловича Берла. Метричні книги 70-х рр. XVIII ст. свідчать про належність Мартосів до вибраного старшинського кола Воронькова.

Богдановичі

I

1. Семен.

II

2. Іван Семенович – священник михайлівський вороньківський (1741).

III

3. Семен Іванович (бл. 1727 – ран. 1768) – вікарій вороньківський¹⁹.

IV

4. Іван Семенович – працював у канцелярії консисторії (1768).

Леонтовичі

I

1. Пилип.

II

2. Леонтій Пилипович – писар сотенний вороньківський (1729–1736)1

3. Григорій – писар сотенний вороньківський (1737–1745).

4. Семен – вікарій рождественський вороньківський (1745).

5. Семен – службу розпочав 16 серпня 1737 р., був писарем вороньківської ратуші (з 20 жовтня 1744), осавулом сотенним вороньківським (1763–1764), отаманом сотенним вороньківським (1764–1775). У 1769 р. брав участь у турецькому поході.

Д.: Н Федорівна Шпаковська, донька гадяцького священника.

III

6. Прокіп Семенович (бл. 1732–?)4

7. Андрій Семенович (бл. 1733–?)4

Малишевські

Іван – абшитований військовий товариш. Житель с. Рогозова (1775)²⁰.

Д.: Марія Н Терентієва, донька священника.

Остаповичі

I

1. Петро (?– ран. 1775) – військовий товариш. Мав 3 підданих у Воронькові.

II

2. Михайло Петрович – козак вороньківський.

3. Андрій Петрович – козак вороньківський.

Соховичі

I

1. Іван.

II

2. Микола Іванович (?–1700–1740 – ран. 1744) – священик покровський вороньківський1

III

3. Яків Миколайович (бл. 1726–?)2

4. Гаврило Миколайович (бл. 1731–1745–?)2

Хоменки

Хоменко Федір – отаман сотенний вороньківський (1748–1756).

Григорій – козак можний вороньківський (1726)²¹.

Андрій – козак можний вороньківський (1726)²².

Кирило – службу розпочав 19 травня 1758 р., полковий канцелярист (1763–1767), осавул сотенний вороньківський (з 17 грудня 1767).

Д.: Н Євстафіївна Компаницька, донька священика с. Ярославки Бобровицької сотні Київського полку.

Щербацькі

I

1. Іван Щербак (?–1678–1698–?) – міщанин трипільський Київського полку.

II

2. Тихін Іванович (чернець Тимофій) Щербацький (1698–1767)....1

3. Н Іванович (?–1704–1724–?) – житель с. Рогозова. Я.М.Стратій вважає його козаком рогозівським²³, а документальні джерела свідчать, що він був посполитим²⁴1

III

4. Щербацький Григорій (чернець Георгій) (1725–1754) – навчався у КМА (1736–1747). Ієромонах Київського Софійського монастиря. Префект КМА (з 1752). Професор богослов'я та префект Московської слов'яно-греко-латинської академії3

ХІ. ГЕЛЬМЯЗІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
128	7	5, 5

Козацько-селянськими були містечко Гельмязів (492 козацькі і 182 селянські хати), села Нехайки (відповідно 151 і 88 хат), Горбані (86 і 24), Чопилки (83 і 5), Плескачі (123 і 31), Каленики (166 і 25), Жорнокльови (69 і 49), Безпальче (177 і 50), Богдани (137 і 32).

Переважно селянськими були села Коврай (118 козацьких і 27 селянських хат), Підставки (відповідно 134 і 51 хата).

Повністю селянською була слобода Золотоношка (61 хата).

Сотники

Щуренко Іван (?–1649–?), Ілляшевич Яцько (?–1649–?), Кустовський Степан (?– червень 1662–?), Корніїв Степан (?– жовтень 1666–?), Якубенко Семен (Силуян) (?–1672–?), Гладкий Іван (?–1674–?), Семенченко Лук'ян (?– лютий 1676–?, 1680, 1689), Зуй Тиміш (?–1678–?), Кобилецький Федір (?– липень 1682–?), Сулима Іван Степанович (?– жовтень 1684–?), Погребевич Марко (Тарас) (?–1689–?), Тоцький Федір Іванович (1693–1706), Тоцький Сава Федорович (вересень 1706, 1715–1747), Аза Федір (?–1709 – липень 1715–?), Орда Іван (1709, нак.), Попеко Софрон (1721, нак.), Аза Федір (1723, нак.), Андрусенко Григорій (1729, нак.), Хомутовський Яків

(квітень 1736, нак.), Ревенко Аврам (1737, нак.), Баран Остап (1737, нак. у поході), Глущенко Герасим (1738, 1743, нак.), Деркач Андрій (1739, нак.), Тоцький Йосип (1747–1770), Ошкал Андрій (1762, нак.), Козловський Андрій (1770–1782).

Отамани

Зуй Тиміш (1676, 1680), Ручка В. (1678), Ревенко Пасько (1689), Щуровський Артем (1693), Пруденко Васько (1697, нак.), Зражевський Данило (1699–1703), Орда Іван (1709), Лапша Протас (1714), Федорович Данило (1725–1726), Андрусенко Григорій (1726–1734), Хомутовський Яків (1736), Сухина Микифор (1737–1741), Грущенко Герасим (1743), Баран Остап (1743–1752), Свірський Іван (1754–1759–?), Сухина Семен (1766), Мехеда Антип (1772–1774), Голубовський Іван (1778–1781).

Писарі сотенні

Семенович Михайло (1693), Монастирський Григорій (1703, 1714), Данилів Єремій (1725), Косинський Григорій (1727–1734), Долинський Гнат (1735–1752), Шабаш Іван (1737), Панкевич Василь (1759), Кузтович Самійло (1767), Липський Лук'ян (1771–1780), Матюшевський Семен (1780).

Осаули сотенні

Кобзаренко Улас (1734–1737), Орда Василь Семенович (1737–1740), Ревенко Аврам (1741–1743), Тарасенко Василь (1748–1754, 1767), Чернявський Стефан (1759), Тарасов Іван (1774–1777), Тищенко Григорій (1777–1781).

Хорунжі сотенні

Кротенко Пилип (1689), Лихогренко Семен (1714), Вертиполох Іван (1725–1732), Рева Кіндрат (1734), Лобунець Гнат (1735–1736), Сизоненко Григорій (1736), Сизоненко Остап (1737–1754), Кріт Назар (1767), Тищенко Григорій (1773–1774), Сподин Герасим (1777–1781).

Реві (Ревенки)

I

1. Пасько – отаман городовий гетьманівський (1689).

II

2. Кіндрат – сотенний хорунжий гельмязівський (1734).
3. Тимофій – значковий товариш.
4. Аврам – осавул сотенний гельмязівський (1741–1743).

III

5. Кіндрат (?–1738–1774–?) – мав 10 підданих у Гельмязові й у с. Коврай. Службу розпочав у 1748 р., полковий канцелярист (з 1753), значковий товариш (з 15 липня 1756 р.).

Д.: NNN, донька абшитованого отамана Гельмязівської сотні. Мали сина Петра.

IV

– N Тимофіївна.

Ч.: (1774) Семен N Красовський, значковий товариш.

Орда

I

1. Петро – полковий обозний II компанійського полку.
2. Іван – отаман городовий гельмязівський (1709), сотник наказний гельмязівський (1709).

II

3. Андрій Петрович – полковий хорунжий I компанійського полку (1719)1

III

4. Семен Андрійович – наказний сотник Переяславського полку3

IV

5. Василь Семенович – осавул сотенний гельмязівський (1737–1740)4

V

6. Микита Васильович – поручик Ординського малоросійського кірасирського полку5

Барани

I

1. N.
2. Лесько – козак Стояцької сотні Канівського полку (1649).
3. Степан – козак Стояцької сотні Канівського полку (1649).

II

4. Григорій (?– ран. 1698)1
5. Павло (?–1650–1698–?)1
6. Степан – городовий отаман седнівський Чернігівського полку (1703).....1
– Гафія (?–1643–1709–?).....1

Ч.: Яків Кіндратович Лизогуб (Яцько Кобизенко) (?–1629–9 серпня 1698) – шляхтич герба «Погоня польська»¹. Козак Гельмязівської сотні Переяславського полку (1649), полковник канівський (1666–1669). Генеральний осавул у Петра Дорошенка (1669–1673), наказний гетьман від Петра Дорошенка (1670–1673). Чернігівський полковник. У його тестаменті, написаному 25 травня 1698 р., зазначалося: «До воли добродейской Ясне Велможного Єго Милости Пна Гетмана взглядом моих же сродніков при убоztве в местечку Гельмязове живучих, злецаю жоне моєй абы по моєй смерти оних товаром рогатим поделило, даючи кому по три, по четверо, и по шевлюзе, иж бы мене свойственника своего ведали, кгдаж тоє чиню для памяти себе»². У Києво-Микільській пустині записаний у синодику спомин його роду: *Яків, Гафія, Юфим, Любов, Стефан, Пелагея, Іван, Григорій, Василь, Іван, Леонтій, Дмитро, черниця Анастасія, іереї Григорій, Максим, Настасія*³.

III

7. N Павлович (?–1698–?)5
8. N Павлович (?–1698–?)5
9. Іван Степанович – козак с. Келеберди⁴. У 1712 р. купив двір у Келеберді⁵6
Д.: Ірина Остапівна N (1687–1767–?)

IV

10. Данило – козак Гельмязівської сотні?
11. Остап – отаман сотенний гельмязівський (1743–1752). У жовтні 1754 р. його двір був звільнений від податків та постоїв, як маєтність колишнього сотенного отамана⁶?
12. Іван Іванович (1747, с. Келеберда –?)9

Д.: Гафія Іванівна N (1748–?), донька козака Бирлівського хутора 2-ї полкової Переяславської сотні.	
13. Гнат Іванович (1749–?)	9
Д.: Меланія Степанівна N (1752–?).	
14. Гордій Іванович	9
Д.: Ганна Іллівна N, донька козака с. Войтівців 2-ї полкової Переяславської сотні.	
– Васса Іванівна	9
Ч.: Василь N Техтенко, козак.	
– Віра Іванівна	9
15. Матвій N (?– ран. 1782)	?
V	
– N Данилівна	10
Ч.: Яків N Падалеев, значковий товариш.	
16. Петро Гордійович (1755–?)	14
17. Назар Гордійович (1757–?)	14
18. Тарас Гордійович (1766–?)	14
– Євдокія Гордіївна (1754–?)	14
– Євдокія Гордіївна (1764–?)	14
– Параска Гордіївна (1765–?)	14
19. Петро Матвійович (1755–?)	15
20. Назар Матвійович (1759–?)	15

Липські

I	
1. Лук'ян – в Яготинській сотні мав 5 підданих. Службу розпочав 3 липня 1756 р., був полковим канцеляристом (1758–1771), писарем сотенним гельмязівським (1771–1780). У серпні 1776 р. оскаржував рішення переяславського міського суду у справі про стягнення з нього коштів за векселем на користь Борковської, дружини військового товариша ⁷ .	
Д.: NNN, донька священика.	
II	
2. Данило Лук'янович	1
3. Григорій Лук'янович	1

Євтушевські

I

1. Данило – військовий товариш (1775⁸), житель с. Безпальчого Гельмязівської сотні.

Д.: NNN, донька козака.

2. N – молодший брат.

II

3. Михайло Данилович (1766–?)1

4. Севастьян Данилович (1768–?)1

5. Андрій Данилович (1771–?)1

Тоцькі

I

1. Іван (?–1629–1649–?) – козак 3-ї Іркліївської сотні в 1649 р.⁹, «во многих местах польських диспозитор», помер у Каневі, мав двір і ґрунти в Гельмязові¹⁰.

Д.: NNN (Драбівна?).

II

2. Федір Іванович (?–1663 – бл. 1707) – козак с. Маслівки Канівського полку, сотник гельмязівський (1693–1706), потрапив у полон під Ляховичами, помер у Швеції¹¹1

Д.: Мотрона NN (можливо, Дрижака), заповіт 1719 р.

III

3. Сава Федорович (?–1690–1752–?) – значковий товариш в 1707–1715 рр., сотник гельмязівський (1706, 1715–1747). 8 березня 1752 р. його млини були звільнені від військового податку, а 31 липня того ж року він клопотав про звільнення від податку млина в Домонтові¹²2

Д.: Марія Денисівна Деркач, донька бубнівського сотника.

4. Іван Федорович (?–1706–1767–?) – у реєстрі 1726 р. записаний першим серед можних козаків, знатний товариш Гельмязівської сотні в 1745 р. Володів родовим хутором2

Д.: NNN.

5. Матвій Федорович (?–1690–1737 – ран. 1745) – священик у Домонтові (1736–1737), переселився наприкінці XVII ст. з м. Маслівки, що на Канівщині¹³2

Д.: NNN (?–1740–?).

- Орина Федорівна (?–1745–?)2
 Ч.: Яків Іванович Нецкевич, священник с. Дмитрівки.
- Гафія Федорівна (?–1745–?)2
 Ч.: NN Педик (Педченко).
- Химка Федорівна (?–1745–?)2
 Ч.: Степан NN.
- N Федорівна2
 Ч.: (1767) Іван Федорович Жежелівський, намісник піщанський.

IV

6. Йосип Савич (бл. 1726–1802 – ран. 1806) – після закінчення «латинських шкіл» став військовим канцеляристом ГВК (15 березня 1742–1747), сотник гельмязівський (2 червня 1747 – 11 серпня 1770), абшитований полковим суддею. У 1782 р. був засідателем верхнього земського суду Золотоніського повіту, з 1784 р. – засідателем совісного суду Київського намісництва. У 1784 р. мав 264 підданих у м. Гельмязові, хуторах Оробіївському й Топальському. Колезький асесор (1802)3
 Д.: Катерина Андріївна Киселівська (1731–1806–?), донька священника преображенського баришівського¹⁴.
- Ганна Іванівна – у 1749 р. обміняла предківські ґрунти драбівський і дрижаківський під с. Підставками (отримані від предків – Стефана Драба та Павла Дрижаки) на ґрунти С.Томари в Гельмязові¹⁵. У реєстрі 1649 р. в сотні записані Степан Драба, Кіндрат і Андрій Дрижаки¹⁶4
 Ч.: Іван Іванович Свірський (?– ран. 1767) – отаман сотенний гельмязівський (1754–1759–?).
 - Параска Матвіївна (?– ран. 1786)5
 Ч.: Федір Іванович Томара (1701–1786–?), значковий товариш.
7. Михайло – козак Домонтівської сотні (1752)5?

V

8. Юхим Йосипович (1750–1806–?) – військовий товариш (1784–1802)6
 Д.: (?–1802–?) Ганна Іванівна Канієвська, донька колезького радника.

9. Іван Йосипович (1757–1806–?) – у службі з 1771 р., спочатку у глухівському земському повітовому суді, потім став колезьким канцеляристом (1772–1779) у Малоросійській колегії, секретарем «приказа общественного призрения» Курського намісництва (1780–1784), повітовим секретарем там же (1784)6
Д.: (1802) Гликерія Андріївна Макова, донька поручика.
10. Андрій Йосипович (1760–1783–?)¹⁷ – служив у губернському магістраті Курського намісництва (1784)¹⁸6
11. Василь Йосипович (1764–1784–?)6
12. Григорій Йосипович (1766–1784–?) – навчався в Московському університеті (1784).....6
– Марія Йосипівна (1748–1802–?)6
Ч.: (бл. 1770) Василь Н Леонтович, полковий суддя¹⁹.
– Ірина Йосипівна (1756 – до 1802), у 1784 р. жила в Остерському повіті6
Ч.: Семен Іванович Афендик, поручик.
– Варвара Йосипівна (1759–1802–?)6
Ч.: (1802) Федір Н Кандиба, колезький асесор²⁰.

Свірські

I

1. N.
2. Томаш – ротмістр ЙКМ татарської корогви (1655).

II

3. Юрій Н – шляхтич, який під час Визвольної війни залишився на Роменщині1
4. Федір Н – шляхтич, вийшов з Лівобережжя до Мінського воєводства.....1

III

5. Петро Юрійович – значковий товариш Лубенського полку, священник2
6. Іван – міщанин?

IV

7. Григорій Петрович (?–1784–?) – військовий канцелярист ГВК (1739–1742²¹–1744), військовий товариш (з 1744²²), абшитований 22 червня 1771 р. Проживав у с. Салогубівці Роменського повіту5

Д.: Настасія Яківна N, донька значкового товариша Лубенського полку.

8. Іван Іванович (?– ран. 1767) – міщанський син. Полковий канцелярист переяславський (1732), військовий канцелярист (з 1739)²³, значковий товариш (?–1754), сотенний отаман Гельмязівської сотні (1754–1759–?)²⁴6

Д.: Ганна Іванівна Тоцька, донька знатного товариша Гельмязівської сотні.

9. Федір Іванович – службу розпочав у 1733 р. військовим канцеляристом ГВК. Брав участь у польському поході. У 1736 р. організував набір волів для артилерії в Переяславському полку. У 1737 р. після арешту всіх урядників Київського магістрату виконував функції писаря гродського київського. «По порученню секретной комиссии генералу Ивану Афанасьевичу Шипову к произведению казни над явившимся самозванцем и прочими с ним... казни с Петербурга присланными, в Киевском полку в Бобровицкой сотне в селе Ярославке»²⁵. Сотник іваницький (1738²⁶–1764). Очолював у 1739 р. команду проти татар у хотинському поході. У 1749 р. захопив 20 кіп конопель у полковника Андрія Горленка²⁷. Член земського суду (з 1764), колезький реєстратор. Мав володіння в м. Іваниці, хуторі Загонах, у с. Березовім і при млинах яценковських6

Д.: Настасія Іванівна Романович, донька полкового судді. Вдова Стороженка.

10. Лука – священик с. Дмитрівки (1740)?
V

11. Данило Григорович (1748/1752–?) – навчався у КМА (з 6 жовтня 1763 р.), поручик, колезький канцелярист у відставці (1788). Разом із братами мав 422 підданих в 1 місті, 4 селах і 4 хуторах²⁸7

Д.: NNN (?– ран. 1788).

12. Юхим Григорович (1753–?) – прапорщик, колезький протоколіст7

Д.: Параска Михайлівна Тихонович, донька військового товариша.

13. Амфіан Григорович (1769–?)7

14. Іван Григорович (1775–?)7
– Лизавета Григорівна7
– Феодосія Григорівна7
15. Петро Федорович – полковий ад'ютант новосформованого компанійського полку (1778), поручик у відставці (1782). Разом із братами мав 634 підданих (1788)²⁹9
16. Василь Федорович (1764–?) – кадет новосформованого компанійського полку (1778), прапорщик Сіверського легкокінного полку (1782). Корнет (1788).....9
17. Олексій Федорович (1768–?) – військовий товариш (1788)9
18. Іван Федорович (1770–?) – військовий товариш³⁰9
– Настасія Федорівна9
 Ч.: Федір Н Ракович, бунчуковий товариш.
– Уляна Федорівна9
 Ч.: Андрій Павлович Горленко.
19. Григорій – службу розпочав 10 квітня 1774 р., взявши участь у турецькому поході, згодом став сотенним осавулом II компанійського полку. Абшитований сотник компанійський (1782)?

Хорученки

Федір (?–1700–1775–?) – брав участь у походах 1717–1739 рр., у 1741 р. конвоював турецького посла, у 1742–1743 рр. – комісар. У 1758 р. – абшитований військовий товариш³¹. Жив у с. Горбанях, де мав 10 підданих.

Д.: Пелагея Федорівна Кохна, донька значкового товариша.

Мехеди

Починаючи з 30-х рр. XVIII ст., у Гельмязівській сотні фіксується рід покозачених любецьких шляхтичів Мехед³². За ревізією 1732 р. серед значкового товариства записаний Яків Мехеденко³³. Присяжні списки 1741 р. підписав значковий товариш (з 1733) Семен Мехеда з братаничами Антоном, Іваном і Савою (значкові товариші з 1758 р.)³⁴. З 1732 р. значковим товаришем був Тимофій Мехеда. У другій половині XVIII ст. Мехеди через шлюби поріднилися з багатьма сотенними старшинськими родинами. Значковими товаришами були

Олександр (службу розпочав 1769 р., полковий канцелярист з 1774 р., значковий товариш з 1782 р.) та Іван (службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист з 1770 р., значковий товариш з 1782 р.)³⁵.

Антип Мехеда мав 10 підданих у с. Нехайках Гельмязівської сотні (1774). Службу розпочав у 1745 р. значковим товаришем. У 1772 р. став сотенним отаманом гельмязівським³⁶.

Д.: NNN, донька значкового товариша. Мали синів Григорія, Тимофія (службу розпочав з 1772 р., значковий товариш з 1782 р.) та Петра.

Кустовські

Степан – сотник гельмязівський (?–1662–?).

Степан – козак гельмязівський. У 1749 р. до ГВС надійшла справа про привласнення його ґрунтів, що знаходилися біля р. Коврай, бунчуковим товаришем Стефаном Томарою³⁷.

Вертиполохи

I

1. Іван – хорунжий сотенний гельмязівський (1725–1732), значковий товариш (1736–1751–?).

II

2. Федір – військовий товариш (1775), житель с. Богданів³⁸.

Д.: NNN, донька козака.

III

3. Іван Федорович (1763–?)2

4. Павло Федорович (1766–?).....2

– Марія Федорівна (1755–?)2

– Катерина Федорівна (1757–?)2

– Єфросинія Федорівна (1764–?)2

Козловські

I

1. Феодосій (?–1670–1691–?).

II

2. Дмитро Феодосійович (1692–1760–?) – значковий товариш1

Д.: Уляна Йосипівна N (1697–1760–?) жила в с. Лісняках.

III

3. Андрій Дмитрович (1726/1719–1782–?) – службу розпочав 8 лютого 1742 р., полковий канцелярист (з 8 лютого 1745), значковий товариш (15 липня 1745), сотник гельмязівський (з серпня 1770 р.). У с. Ліснях мав 48 підданих (1774). У 1782 р. мав 28 хат у Гельмязівській сотні³⁹. У 1787 р. у хуторі Лисняківському мав 14 підданих⁴⁰, у хуторі Ковтунівському Золотоніського повіту – 5⁴¹2

Д.: Марія Андріївна N (1730–1777–?), донька перекладача київської губернської канцелярії.

4. Захар Дмитрович (1744–1760–?)2

5. Семен Дмитрович (1751–1760–?)2

– Ганна Дмитрівна (1727–1760–?)2

Ч.: Василь NN (1725–1760–?).

– Гафія Дмитрівна (1739–1760–?)2

IV

6. Микола Андрійович (1759–1774–?)3

7. Дмитро Андрійович (1760–1774–?). У 1774 р. навчався у переяславській семінарії⁴²3

8. Яків Андрійович (1773–?)3

– Євдокія Андріївна (1765–?)3

– Уляна Андріївна (1768–?)3

– Ганна Андріївна (1775–?)3

XII. ТРАХТЕМИРІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
167	19	11, 4

Козацько-селянськими були села Козинці (44 козацьких і 29 селянських хат), Стовпяги (відповідно 53 і 51 хата), Підсінне (46 і 30), Городище (27 і 11).

Селянсько-козацькими були села Ячники (64 селянських і 20 козацьких хат), В'юнища (відповідно 69 і 30 хат).

Повністю селянськими були села Андруші (38 хат), Карань (34), слобода Полуботківська (19).

Сотники

Цепковський (?–1649–?), Сергій, Труш, Лесенко Семен (?–липень 1682–?), Цибуленко Семен (?– грудень 1682–1683–?), Дараган Федір (?–1695–1706–?), Іскра Клим Захарович (?–1708–1712–?), Рустанович Яків (?–1717–1732), Гриневич Сава Петрович (7 червня 1732–1754), Дах Кость (нак.: 1736, 1737), Милаш Григорій (нак.: 1738, 1739), Салута Степан (1747, нак.), Киселівський Федір (16 жовтня 1754 – 24 червня 1755), Гриневич Сава Петрович (червень 1755–1757), Гриневич Михайло Савич (1757 – грудень 1767), Гриневич Федір Савич (22 грудня 1767–1779–?).

Отамани

Дах Кость (?–1731–1737–?), Милаш Григорій (1738–1739), Салута Степан (1741), Городниченко Андрій (1743–1746), Масло Григорій (1752), Кривенко Андрій (?–1757–1758–?), Чубук Марко (?–1762–?), Савенко Григорій (25 серпня 1772–1774), Солонина Павло (1779–1782).

Писарі сотенні

Логвинович Герман (1732–1734), Кіндратович Іван (?–1736–1737–?), Гаврилович Яким (1738–1740), Васильович Назар (1741–1746), Романович Григорій (1752), Йосип Романович (?–1758–1763–?), Серик Стефан (?–1768–?), Бечка Стефан (8 травня 1769–1782).

Осавули сотенні

Федоренко Яким (1732), Печеник Лаврін (1734), Бович Дмитро (1736), Матяш Федір (1737–1762), Ємець Антон (1767–1782).

Хорунжі сотенні

Бовенко Василь (1729–1732), Тарасенко Максим (1734), Матюк Денис Тимофійович (?–1736–?), Туркало (Турченко) Ярема (1737–1762–?), Середа Григорій (?–1766–?), Савенко Григорій (5 травня 1769 – 24 серпня 1772), Матвієнко Яків (1772–1776), Курилко Данило (1776–1782).

Серед сотників другої половини XVII ст. фіксується Труш, а у війську Б.Хмельницького у Трахтемирівській сотні був Данило Трошенко (можливо, він чи його син став місцевим сотником). У 1689 р. Марія Трушенчиха продала панові Артему Лебединському ґрунти власний, дідизний і батьківський (цікаво, що згадка про неї пов'язана з документом на землі дружини небіжчика Северина Сулими)¹.

У часи Хмельниччини боровся і Цибульський Васко (чи не з його роду походив сотник Цибуленко Семен).

Іскри

Захар Іскра і його рід поминалися в синодику Любарського монастиря. У ньому згадані: Порфирій, Андрій (№ 2), Георгій (№ 6), Іван (№ 3), Семен, Гаврило, Андрій, Єфимія, Андрій, Ірина, Дем'ян, Павло, Іван (№ 5), Петро, Захар (№ 8), Климентій (№ 9), Григорій, Олена (донька № 8), Євдокія, Уляна, Євдокія, Варвара². Це один із найбільш ранніх поминальників роду.

Поминальник свідчить, що в Івана та Захара Іскр був брат Петро. Іван Іванович (?– 14 липня 1708) став полковником полтавським, а Захар – полковником козацьким королівським на Правобережжі. З Переяславщиною родина Іскр була пов'язана через шлюб їхньої сестри Євдокії Іванівни з Данилом Мартиновичем Пилипенком-Хмельницьким (?–1634–1654–?), пасинком Богдана Хмельницького.

I

1. Яків Остряниця (?–1641) – гетьман запорозький (1638).

II

2. Андрій Якович (?–1638 – ран. 1659)1

3. Іван Якович (?–1629–1659) – козак Полтавського полку (1649), претендент на гетьманську булаву (1659)1

4. Йосип Якович (?–1638–1668–?)1

– Марія Яківна (?–1638–1669–?) – обивателька полтавська (1669). Отримала універсали Юрія Хмельницького, Якіма Сомка (17 серпня 1661) на млин. 30 серпня 1669 р. подарувала лубенському Мгарському монастирю ґрунти чоловіка, що знаходилися біля с. Вовчків.....1

Ч.: 1) Трохим NN (?– ран. 1660).

2) (1661) Григорій N Федина (?– ран. 1669).

III

5. Іван Іванович (?–1640 – 3 червня 1708) – козак полтавський (1678), осавул полковий полтавський (1683), полковник полтавський (1696–1700), значний військовий товариш (1700–1708)3

Д.: Параска Федорівна Жученко, донька полтавського полковника.

6. Юрій (Георгій) Іванович (?–1641 – ран. 1659) – помер у молодості.....3

Д.: NNN.

– Євдокія Іванівна (?–1659–1680–?) – у 1680 р. продала свої
грунти біля с. Диканьки Петру Ковалю3

Ч.: Данило Мартинович Пилипенко-Хмельницький
(?–1634–1654–?), пасинок Богдана Хмельницького.

– N Іванівна (?–1659–1670–?), мала синів Івана (священника)
і Кліма (обозного полкового полтавського)3

Ч.: Йосип N Нащинський (?–1649–1706–?), священник пол-
тавський святомикольський (?–1669–1694–?), протопіп
полтавський (1706).

– N Іванівна3

Ч.: Петро NN.

IV

7. Йосип Іванович (?–1708 – ран. 1715)5

– N Іванівна5

Ч.: (1708) Дем'ян NN (Демченко?).

8. Захар Юрійович (?–1662 – ран. 1730) – полковник ЙКМ
(1692–1699). У 1708 р. разом із сином Климом був заарештова-
ний у Батурині за донос на Мазепу. Сотник погарський Старо-
дубського полку (1709–1712), значний військовий товариш
(1713), обозний полковий стародубський (1714–1721). У 1709 р.
отримав гетьманський універсал на право володіння селами
Посудичами і Перегоном. У 1722 р. маєтності в нього були
відібрані.....6

V

9. Клим Захарович (?–1692 – ран. 1730) – потрапив у шведський
полон. Після повернення з полону став трахтемирівським сот-
ником (1708–1712), був полковим хорунжим переяславським
(1703–1706, 1714–1721). 10 січня 1708 р. отримав гетьманський
універсал на с. Городище Переяславського полку, 4 жовтня
1709 р. – на с. Грушів у Канівській сотні і ставок у Капустиній
долині, 1 лютого 1716 р. – на с. В'юнища8

Д.: Євдокія Федорівна Дараган, донька сотника трахте-
мирівського.

10. Іван Захарович (?–1692–?) – сотник компанійський.....8
11. Григорій Захарович (?–1692–1710–?) – житель погарський
(1710)8
– Олена Захарівна (?–1690–1732–?).....8
Ч.: (1730) Карпо Н Часник³, сотник мотовилівський, компанійський полковник (1715–1737), близький родич Семена Палія.

VI

12. Яків Климович (1715–1798) – син трахтемирівського сотника, а потім полкового хорунжого. Після смерті чоловіка мати Якова в 1730 р. вийшла заміж вдруге за капітана переяславського гарнізону фон Вальдека. А малолітній Яків виховувався у Борзні у своєї тітки Олени, дружини компанійського полковника Карпа Часника. Службу Яків розпочав військовим канцеляристом (?–1745–?)⁴. 28 листопада 1751 р. став бунчуковим товаришем. Починаючи з 1751 р., він вів суперечки за ґрунти в с. В'юнищах із сотником трахтемирівським Савою Гриневичем⁵. У 1752 р. отаман і козаки Трахтемирівської сотні скаржились на Якова Іскру за привласнення ним сіножатей і риболовель⁶. 7 листопада 1765 р. Яків став підкоморієм Переяславського полку, а 11 жовтня 1779 р. отримав чин надвірного радника 9 Д.: (1744) Параска Н фон Брейншнедер, донька бригадира.
13. Григорій Іванович – значковий товариш10
14. Кузьма Іванович (?– ран. 1774) – значковий товариш10
15. Іван Григорович – отаман сотенний у Кропивнянській сотні11

Гриневичі

I

1. Петро (?–1677–1714 – ран. 1718) – дозорця гетьманських добр Переяславського полку (1697–1707–?). 9 червня 1704 р. в обозі під Паволоччю Мазепа надав йому універсал з дозволом побудувати млин на р. Дем'янівці⁷, а в 1707 р. – на володіння с. В'юнищами. У 1711 р. полковник переяславський Стефан Томара підтвердив Петру Гриневичу, знатному військовому товаришу, право володіння купленими Годонівськими

грунтами. У тому ж році гетьман І.Скоропадський дав йому універсал на володіння маєтностями в сотнях Домонтівській, Яготинській і Трахтемирівській⁸. Його свояком названий протопіп переяславський Моснецький⁹. Востаннє Петро Гриневич згадується в 1714 р.

Д.: Н Степанівна Томара.

II

2. Сава Петрович (?–1700–1757–?) – почав службу значковим товаришем (1718), сотник трахтемирівський в 1732–1757 рр. У 1754–1755 рр. був звільнений від уряду сотника, а потім поновлений¹⁰. У 1745 р. продав ґрунт із хатою в Козинцях шваґру – міщанину переяславському Федору Павловичу Шленчаку¹¹. У Переяславі двори полкового сотника Івана Добронизького, бунчукового товариша Степана Томари (у 1742 р. куплений у нього Семеном Сулимою) і трахтемирівського сотника Сави Гриневича стояли поруч¹². У 1747 р. підсусідки домонтівського сотника Якова Платковського захопили ґрунти Сави Гриневича в с. Матвіївці Домонтівської сотні¹³. У 1749–1753 рр. він вів суперечку з удовою протопіпа переяславського Марією Киселівською з приводу несплати боргу¹⁴ 1

Д.: (1746) Марія Павлівна Шленчак.

III

3. Михайло Савич (?–1725–1782–?) – службу розпочав з 1746 р., коли став військовим канцеляристом ГВК. З 6 липня 1757 р. став сотником трахтемирівським після звільнення з цієї посади його батька. Брав участь у пруському поході. Звільнився бунчуковим товаришем у грудні 1767 р. Михайло Гриневич намагався розширити свої земельні володіння, скуповуючи або відбираючи за борги пустоші в Переяславі. Так, у 1761 р. за борг у 8 рублів він забрав у козака Трахтемирівської сотні Кирила Шинкаренка пустий плец у Переяславі¹⁵. Раніше, у 1760 р., у козака 1-ї полкової сотні Павла Прокоповича Шапошника із с. Гайшина за 8 рублів, а у вдови Марії Корнецьківни за 1 рубель і 50 копійок викупив пустий плец, до якого в 1766 р. докупив за 14 рублів ще й пустош, що належала протопіпу Павлу Скрипчинському¹⁶. У 1774 р. священник успенський переяславський

Стебленський звинуватив Михайла Гриневича в захопленні церковних земель¹⁷. Згодом Михайло Савич був обраний предводителем переяславської шляхти, став колезьким асесором (з 1779). У 1780 р. мав підданих: у м. Переяславі – 25 дворів, у Трахтемирівській сотні в с. Городищі – 8 дворів, у с. В'юнищах – 22 двори, у с. Стовпягах – 42, у 1-й полковій сотні в с. Дем'янцях – 20, у 2-ї полковій сотні в с. Виповзках – 4, у 3-й полковій сотні в с. Великій Каратулі – 11, у Бубнівській сотні в с. Матвіївці – 40, у Піщанській сотні в м. Піщаній – 11, у Кропивнянській сотні в с. Богодухівці – 39, у Стародубському полку в м. Погарі та с. Кунові – 22 двори¹⁸2

Д.: 1) (?–1758–1775–?) Гафія Дмитрівна Дараган, донька судді полкового.

2) (1775) Марія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша, рідна сестра дружини переяславського полковника Григорія Григоровича Іваненка¹⁹.

4. Роман Савич – у службі з 1751 р., був полковим канцеляристом переяславським, з 9 серпня 1755 р. – військовим канцелярист ГВК²⁰2

5. Федір Савич (1730–1786–?) – розпочав службу 8 квітня 1760 р. полковим канцеляристом, 22 грудня 1763 р. отримав звання значкового товариша. З 14 листопада 1765 р. став переяславським поштмейстером, а з 22 грудня 1767 р. – останнім сотником трахтемирівським. У 1786 р. він був колезьким асесором у відставці, жителем Переяслава2

Д.: Ірина Андріївна Дмитрашко-Райча, донька бунчукового товариша.

6. Н Савич – згадувався в 1754 р.²¹2

– Марфа Савівна (?–1760–1784–?)2

Ч.: (?–1775–1784–?) Семен Н Скрипчинський, значковий товариш (з 1771), військовий товариш (з 1773)²².

IV

7. Микола Михайлович (1760/1762–1780–?) – службу розпочав з 1772 р., згодом став канцеляристом Малоросійської колегії (1780)²³. З 1781 р. – військовий товариш²⁴3

– Олександра Михайлівна (1765–1776–?)3

- Ч.: Яків Васильович Кулябка (1743–1804) – у службі з 1771 р. в Охтирському полку²⁵.
- Феодосія Михайлівна (1768–1776–?)3
- Марфа Михайлівна (1769–1776–?)3
8. Іван Романович (1762–?) – службу розпочав з 1777 р., у 1782 р. отримав чин військового товариша²⁶4
9. Петро Романович (1764–?) – службу розпочав з 1777 р., у 1782 р. отримав чин військового товариша4

Савенки

Григорій – козацьку службу розпочав з 1760 р. Мав 3 підданих. 5 травня 1769 р. став сотенним хорунжим, а 25 серпня 1772 р. – сотенним отаманом. Був одружений з донькою значкового товариша Михайла Ісаєвича Єфросинією²⁷.

Бечки

I

1. Степан – у с. Стовпягах мав 3 підданих (1774). Службу розпочав у 1759 р., з 1769 р. по 1782 р. був писарем сотенним трахтемирівським.
- Д.: N Артемівна Доценко, донька переяславського бургомістра.

II

2. Петро Степанович1

Матвієнки

Яків – службу розпочав з 2 травня 1766 р., з 1768 р. був підканцеляристом при міському переяславському суді. У 1772–1776 рр. був хорунжим Трахтемирівської сотні.

Д.: NN Погоріла, донька посполитого.

ХІІІ. ЛЕПЛЯВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
162	25	15, 4

Переважно козацькими були містечко Леплява (96 козацьких і 31 селянська хати), села Келеберда (відповідно 107 і 88 хат). У с. Решітках переважало селянське населення (13 селянських і 12 козацьких хат).

Сотники

Юхимович Семен (?–1667 – червень 1672–?), Петкало Іван (?– квітень 1672–? у Дорошенка), Гладченко Гнат (?– лютий 1673–1675), Гусяченко Іван (?– лютий 1676–?), Лавренко Матвій (?– січень 1679–?), Черкаський Іван (?– грудень 1682–1689–?), Лавренко Матвій (?– травень 1690–?), Нерод Іван (?– лютий 1691– 24 жовтня 1696¹–?), Черкаський Іван (1696–1709–?), Рядно Іван (жовтень 1696, нак.), Семенович Іван (раніше 1703), Суховієнко Василь (серпень 1706, нак.), Буковський (16 вересня 1706, нак.²), Данилович Олефір (1707, нак.), Печеніков Тиміш (1718, нак.), Тонкошкур Григорій (?–1721–?), Степан (травень 1723), Яременко Михайло (?– жовтень 1723–?), Киржа Іван (?–1725–1730–?), Зубченко Григорій (1729, нак.), Костенко Герасим (1729, 1740, нак.), Лисак Іван (1731, нак.), Лазаревич Василь (?– вересень 1732–1752), Князенко Захарій (1734, 1735, нак.), Давиденко Кузьма (1734, 1736,

нак.), Гирман Матвій (1740, нак.), Левицький Іван Мойсейович (липень 1752–1769), Левицький Іван Іванович (1769–1772), Левицький Микола Іванович (квітень 1772–1775–?), Левицький Василь Іванович (1779–1782).

Отамани

Убийбатько Роман (?– 8 вересня 1686–?), Ващенко Грицько (1692), Рядно Іван (1696), Козинець Карпо (?– травень 1697³–?), Данилович Олефір (1707–1709), Просейко Іван (1720–1724), Курдесенко Роман (1725), Павлович Денис (1725–1726), Костенко Герасим (1729–1734, 1741–1742), Давиденко Кузьма (1730), Лисак Іван (1731), Яременко Андрій (1734–1735), Радко Роман (1734, 1736), Хамаза Василь (1737–1738), Боровик Роман (1739–1740), Василь (1740), Костенко Михайло Герасимович (?–1743–?), Серик Іван (?–1744–?), Костенко Михайло Герасимович (?–1746–?), Яременко Андрій (1747–1749), Серик Іван (?–1750–?), Комендант Роман (1753), Князенко Петро (1753–1763), Штриха Остап (1764–1774).

Писарі сотенні

Левицький Василь (1707), Андрійович Федір (1725), Сологуб Іван (1726), Зубченко Максим Тимофійович (1729–1733), Соболевський Кирило (1734–1735), Білявський Іван (1736), Зубченко Ничипір Тимофійович (1736–1738), Миколайович Василь (1738), Кантаторський Клим (1739–1746), Михайлович Іван (1747–1753), Федорович Сидір (1754), Гриневський Павло (1755–1759), Даценко Іван (1761), Онисимович Максим (1766–1780), Рубан Прокіп (1780–1782).

Осавули сотенні

Халява Тишко (?–1720–?), Кеша Яків (?–1732–?), Насипайко Фесько (?–1736–?), Герасименко Михайло (?–1737–1739–?), Жук Максим (1741–1754), Слюсаренко Панко (1755–1767), Йосип (1774–1775), Ус Юхим (1780–1782).

Хорунжі сотенні

Кривошея Яків (1726–1743), Давиденко Андрій (1743 – 16 лютого 1755⁴–?), Гирман Сава (1762–1763), Жук Андрій

(1767–1768), Пелех Іван (1774–1780), Могилевський Григорій (1780–1782).

Петкало

I

1. Гаврило – козак сотні Леплявської (1649).

II

2. Іван – сотник леплявський (?– квітень 1672–? у Дорошенка).

Тонкошкури

I

1. Григорій (?–1691–1721–?) – сотник леплявський (?–1721–?).
Ч.: Домінікія NN (?– ран. 1734).

II

– Феодосія Григорівна (?–1724–1734) – померла бездітною ..1
Ч.: (з 1724) Григорій N Зубченко, значковий товариш, наказний сотник леплявський (1729).

– Меланія Григорівна (?–1721–1757)1
Ч.: Василь Данилович Осиповський, син священника прохорівського.

Зубченки

I

1. Іван – козак сотні Андрієвої Канівського полку (1649⁹).

II

2. N.

III

3. Тимофій.

4. Григорій – із шляхтичів. Значковий товариш (?–1734⁶–?). Наказний сотник леплявський (1729).

IV

5. Максим Тимофійович – писар сотенний леплявський (1729–1733)3

6. Ничипір Тимофійович – службу розпочав 1 лютого 1735 р., писар сотенний леплявський (1736–1738)⁷, писар переяславського магістрату (1738–1746), канцелярист полковий (1746–1757). Отаман городовий переяславський (1757–1774), підсудок (з 17 лютого 1774)⁸3

Д.: Марфа Василівна Ремнева, донька відставного прапорщика київського гарнізону.

7. Семен – козак Трахтемирівської сотні (1755)⁹.....?

Лазаревичі

I

1. Лазар – шляхтич¹⁰, обиватель леплявський. 28 травня 1701 р. продав за 8 золотих ґрунт, що знаходився поміж ґрунтами Ткача та Микифора Мильченка, званого Світличним, панові Павлу Матвійовичу Серику, мешканцю Келеберди¹¹. До складу цих ґрунтів належали: нива на 16 днів обробітку в урочищі Бубнівському, нива на 4 дні в урочищі Хубновій долині, ниви на 9 днів, на 2 дні й на 1 день в урочищі Гобленій могилі, сіножать в лузі Келебердинському в урочищі Пасного озера і 3 ліси в урочищах болота Циблів і Міщенкової гори та в урочищі Гниловода¹².

II

2. Василь Лазаревич (?–1700–1752) – сотник леплявський (1732–1752). Ставши сотником лише в 1732 р., він уже в 1723 р. мав володіння в с. Келеберді, зафіксовані ревізією (можливо, ці володіння були взяті у придане за дружиною)¹³1

Д.: Єфросинія Остапівна N (?–1723–1755–?).

III

3. Володимир Васильович (15 липня 1749 – 1782 – ран. 1790)¹⁴ – службу розпочав з 10 вересня 1765 р., 20 червня 1767 р. отримав чин значкового товариша, потім став сотником піщанським (23 квітня 1771–1782). Мав 10 підданих у м. Леплявій і 30 – у с. Келеберді¹⁵2

Д.: Євдокія Степанівна Ілляшенко, донька бунчукового товариша.

– Уляна Василівна (?–1731–1775–?)2

Ч.: (1752¹⁶) Іван Мойсейович Левицький, сотник леплявський (1752–1769).

– Марфа Василівна2

Ч.: Іван Леонтійович Максимович, сотник бубнівський (1752–1770).

– Мотря Василівна (1731–1790–?)2

Ч.: Максим Степанович Афендик (1722–1770), сотник бориспільський.

На сотницькому уряді Василя Лазаревича заступив його зять – Іван Мойсейович Левицький, син ніжинського полкового судді (1720–1734) (попередником останнього на уряді був Роман Лазаревич; можливо, Василь також перейшов з Ніжинського полку)¹⁷.

Левицькі

На Лівобережжя до Ніжина Левицькі переходять з Корсунського полку, де вони були відомі як старовинний шляхетський рід, що покозачився в роки Хмельниччини. Сотник кролевецький Федір Левицький був сином значного військового товариша Корсунського полку Івана Левицького. Про родоначальника цієї родини Андрія Левицького відомо, що в 1456 р. він був старостою черським. Пізніше інший мазовицький шляхетний Андрій Левицький герба «Рогаль» одружився з донькою воєводи люблінського Бурнеттою Валевською, за якою до маєтностей роду Левицьких додалися землі в Люблінському та Сандецькому воєводствах, що раніше належали її родичу – воєводі люблінському Олесничу. Подружжя мало сина Якова, а їхній онук – Мартин-Леон – перебував на Гродненщині (1623, 1640)¹⁸. Вже його син – Іван Мартинович – якимось чином потрапив до козацького війська і став значним військовим товаришем. У 1660 р. йому пропонували зайняти сотницький уряд у Корсунському полку. Чи став він сотником, невідомо, але в 1669 р. він знову-таки згадується значним військовим товаришем цього полку. Вважаємо, що він був зафіксований у реєстрі 1649 р. в сотні Демка Прутилчича як Іван Мартиненко¹⁹, поруч з яким знаходився Овсій Мартиненко, можливо, його рідний брат. З цієї родини походить Іван Мойсейович Левицький.

I

1. Іван Мойсейович (?–1752–1772–?) – сотник леплявський у 1752–1769 рр. У задніпровських походах 1753, 1755 і 1757 рр. був за полкового командира. У 1759 р. він був відряджений полковою канцелярією в І армію. 24 квітня 1772 р. нагороджений

в абшит чином полкового судді. Мав у м. Лепляві 14, с. Келеберді – 16, Решітках – 2, у Кропивненській сотні в хуторі Краконовському – 5 підданих²⁰.

Д.: Уляна Василівна Лазаревич, донька леплявського сотника.

– Ганна Мойсеївна – у 1760 р. її брат Іван Левицький подарував їй двір у Лепляві.

Ч.: Петро Н Богдановський (?–ран. 1760), військовий товариш²¹.

– Ірина Мойсеївна.

Ч.: (з 1728 р.) Андрій Карпович Часник (?–1730), син компанійського полковника.

2. Федір.

II

3. Опанас Федорович – службу розпочав у 1741 р. значковим товаришем, потім був отаманом сотенним Кропивнянської сотні (1753–1754). Абшитований полковий осавул, жив у м. Кропивні, де мав 7 підданих.....2

Д.: 1) (?–1744–1761–?) NNN.

2) (?–1765–1775–?) Дарія Дмитрівна Дараган, донька абшитованого полкового судді.

4. Іван Іванович – сотник леплявський (1769–1772)1

5. Микола Іванович (1753–1775–?) – службу розпочав 18 грудня 1768 р. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш (з 16 грудня 1771), сотник леплявський (24 квітня 1772–1775–?), у 1774 р. був у поході в І армії²².....1

6. Василь Іванович (1757–1782–?) – військовий канцелярист (1775), сотник леплявський (1779–1782)1

– Феодосія Іванівна (1753–1790–?)1

Ч.: Василь Н Кондратьєв, полковий писар (1774), земський переяславський суддя (1779), надвірний радник (1790)²³.

– Параска Іванівна (1755–1774–?)1

Ч.: Петро Іванович Неверовський, сотник бубнівський.

– Ірина Іванівна (1762–1774–?).....1

– Варвара Іванівна (1766–1774–?)1

– Олена Іванівна (1768–1774–?)²⁴1

III

7. Григорій Опанасович (1745–1775–?) – розпочав службу в 1764 р., військовий канцелярист (з 24 вересня 1768), отаман сотенний (з 1770)²⁵, військовий товариш (з 1773). Брав участь у російсько-турецькій війні²⁶3
8. Петро Опанасович (1752–?) – козак на Запорозькій Січі3
9. Федір Опанасович (1756–?) – прапорщик Тобольського піхотного полку (1775)3
10. Олександр Опанасович (1771–?) (від другого шлюбу)3
- Тетяна Опанасівна (1753–?)3
- Ч.: (1775) NNN.
- Параска Опанасівна (1760–?)3
- Настасія Опанасівна (1761–?)3
- Євдокія Опанасівна (1766–?) (від другого шлюбу)3
- Ганна Опанасівна (1769–?) (від другого шлюбу)3
- Уляна Опанасівна (1774–?)3

XIV. БУБНІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
241	31	12,9

Переважно козацьким було містечко Бубнівка (75 козацьких і 47 селянських хат). Переважно селянськими були села Прохорівка (130 селянських і 111 козацьких хат), Сушки (відповідно 80 і 62 хати), Слобідка Бубнівська (97 і 77).

Сотники

Омельченко Богдан (?–1672–?), Туранський Федір (?– лютий 1676–?), Курощуп Левко (червень 1676, нак.), Сацько Кіндрат (?–1680), Канівець Іван (?– червень 1680 – липень 1693), Величко Василь (1682, 1689, нак.), Деркач Денис (27 червня 1693–1706, 18 липня 1707 – квітень 1708–?), Деркач Іван Денисович, Прохорович Михайло (1708–1738), Антипенко Іван (1718, 1721, нак.), Гуржій Олефір (1729, нак.), Петровський Олексій (1736, 1738, нак.), Савон Прокіп (1737, нак.), Павленко Федір (1737, 1743–1745, нак.), Базилевич-Кулябка Федір Васильович (1738 – липень 1752), Канювецький Юсько (1740, нак.), Савич Василь (1740, нак.), Кошовецький Юсько (1741, нак.), Максимович Іван Леонтійович (червень 1752–1770), Козюра Василь (1767, нак.), Неверовський Петро Іванович (травень 1770–1782).

Отамани

Котляренко Яцько (1672–1682), Стукало Петро (1700), Григорій (1716), Баглай Степан (1725–1726), Кривonos Семен (1731–1733), Хруленко Тиміш (1734), Засенко Йосип (1736–1738), Румина Василь (1738), Охрименко Яків (1739), Биринда Роман (1740), Черномаз Ярема (1741), Палій Грицько (1743–1746), Павленко Федір (1746, 1749–1753), Антипович Дем'ян (1759), Леонов Петро (1759–1760), Фесун Йосип (1762–1764), Прохорович Іван (1767), Базилевич Василь Федорович (1768–1771), Якименко Василь (травень 1771–1782).

Писарі сотенні

Мовчан Павло (1726), Степанович Хома (?–1729–1731–?), Антипенко Іван (1732), Степанович Захар (1734), Тимофійович Максим (1736–1739, 1745–1754), Трибенко Іван (1741), Миколайович Василь (1743–1746), Даценко Іван (1759–1767), Прохорович Іван (20 листопада 1772–1779), Богуш Іван (1780–1782).

Осавули сотенні

Кучуренко Процько (1732), Тищенко Улас (1734), Самоненко Ничипір (?–1736–1743–?), Красник Григорій (1746–1748), Красник Іван (1752–1763), Костючевський Степан (1763), Проскурня Григорій (2 серпня 1767–1782).

Хорунжі сотенні

Пінчук Ждан (1676), Даценко Гнат (1732), Макаренко Кирило (1734–1746), Засенко Йосип (1747–1756), Лисенко Яків (1767), Ярошевський Трохим (1771–1781).

Омельченки

Богдан – сотник бубнівський (?–1672–?), житель прохорівський. Продав свої став і греблю священику с. Келеберди Леплявської сотні Павлу Ярмоловичу, які й були затвержені за останнім універсалом переяславського полковника Івана Лисенка 8 лютого 1691 р.¹

Деркачі²

У реєстрі 1649 р. Сергій і Яцько Деркачі записані в полковому товаристві Канівського полку, а Семен Деркач – у Золотоніській сотні Черкаського полку, Тишко Деркач і Грицько Деркаченко – у Білій Церкві³.

I

1. Денис (?–1668–1708) – сотник бубнівський (1693–1706, липень 1707–1708), потрапив у шведський полон під Ляховичами. Після повернення з полону (травень 1707) він зайняв попередній уряд; у 1708 р. став осавулом полковим переяславським. Як компенсацію за перебування у шведській неволі й завдане розорення майна отримав у володіння за універсалом Мазепи 1708 р. с. Сушки.

Д.: Гафія NN (можливо, Мовчан: їхнього сина Андрія називає двоюрідним братом Григорій Мовчан, козак Єлисаветського полку Аджамської сотні в 1761 р.)⁴ (?–1716–?).

II

2. Іван Денисович (?–1727–1737–?) – козак золотоніський⁵.....1?

3. Федір Денисович (?–1690 – ран. 1747) – був за полкового хорунжого в 1721 р., значковим товаришем (1726–1741–?)⁶1

Д.: Євдокія Данилівна N (бл. 1691–1763–?), жила в Бубнівській Слобідці.

4. Іван Денисович (бл. 1688/1689 – ран. 1757) – сотник бубнівський, потім став священником.....1

Д.: Євдокія Максимівна N (1697–1767–?), народилася на Правобережжі в с. Деренцовичах⁷.

5. Андрій Денисович (1696/1704–1763 – ран. 1767)⁸ – наказний полковий осавул (1722–1724), комісар полковий (1730), значковий товариш (1736–1747), бунчуковий товариш (червень 1747–1763–?).....1

Д.: 1) Євдокія Стефанівна N (бл. 1721–1746 – ран. 1759) – у неї була сестра Наталія Стефанівна (1746).

2) (ран. 1760) Олена Федорівна N (1729–1779–?)⁹.

6. Ілля Денисович (?– ран. 1739) – його двором володіла сестра Євдокія Денисівна¹⁰1?
– Уляна Денисівна (бл. 1688–1746–?).....1

- Ч.: Нестор Васильович Карлицький (бл. 1692–1756–?), у 1738 р. – компанієць, у 1746 р. – значковий товариш¹¹.
- Євдокія Денисівна (?–1746–?)¹²1?
 Ч.: Михайло Костянтинович Прохорович, сотник бубнівський (1708–1738).
- Марія Денисівна.....1
 Ч.: Сава Федорович Тоцький, сотник гельмязівський (1706, 1715–1747).

III

7. Корній Іванович (?–1731–1750) – козак Золотоніської сотні 1-ї статті (1732), 3-ї статті (1734–1743), абшитований військовий товариш (1747)¹³2
 Д.: Ірина NN.
8. Максим Іванович (?–1728 – ран. 1756) – священник антипівський (1748)2
9. Антон Федорович (1725–1795–?) – службу розпочав у 1757 р.¹⁴, значковий товариш (1763), жив у Бубнівській Слобідці, возний піщанський (1764–1767), військовий товариш (з 1781), поручик (1795)3
 Д.: Ганна Іванівна Шаркевич (1740–1779–?), донька полкового комісара¹⁵.
- Наталія Федорівна (?–1747–1790–?)¹⁶3
 Ч.: Леонтій Йосипович Засенко, значковий товариш (1774).
10. Семен Іванович (1726–1774 – ран. 1779) – значковий товариш (1748–1774), житель с. Сушок.....4
 Д.: Ганна Григорівна Юрець (1732–1779–?), донька козака¹⁷.
11. Павло Андрійович (1761–1790–?) – від другого шлюбу, народився в с. Сушках, губернський реєстратор (1784–1790).....5
 Д.: Анастасія Леонтіївна Базилевич, донька абшитованого полкового судді¹⁸.
- Катерина Андріївна (1745/1749–1774–?)5
 Ч.: Данило Григорович N, син священника.
- Євдокія Андріївна (1748/1754–1768–?)¹⁹5
 Ч.: Максим Григорович Лейбенко (1743–1768–?), син священника домонтівського.

- Ганна Андріївна (1754–1779–?)5
IV
- Горпина Корніївна – у 1763 р. продала с. Деркачівку вдові полковника київського Вірі Дараган²⁰7
Ч.: (ран. 1750) Семен Семенович Слюз, значковий товариш Лубенського полку (1757).
- Гафія Максимівна (?–1757–1774–?) – разом із сестрою Катериною Максимівною в 1757 р. продала частку дідівських ґрунтів родичу – військовому канцеляристові Степану Карлицькому (під час судової справи за ґрунти з двоюрідною сестрою Горпиною)²¹8
Ч.: Яків Н Яковенко, значковий товариш (1757).
- Катерина Максимівна (?–1748–1778–?)8
Ч.: (1748) Іван Васильович Пасенко (1713 – 15 липня 1786), козак Золотоніської сотні²².
12. Степан Антонович (1755–1783–?) – у службі з 1775 р.; з 1779 р. – сотенний отаман, з 1782 р. – значковий товариш²³9
13. Іван Антонович (1758–1787–?) – у службі з 1774 р., хорунжий сотенний (1780), отаман сотенний (1782–1787)9
14. Павло Антонович (1762–1788–?) – отаман сотенний, губернський реєстратор (1784–1788–?)9
– Марія Антонівна (1774–1790–?)9
– Ганна Антонівна (1777–1790–?)9
– Євдокія Антонівна (1782–1790–?)²⁴9
15. Матвій Семенович (1757–1784–?) – у службі з 1775 р. підписком, у 1778 р. став полковим канцеляристом, з 1779 р. – отаман сотенний10
16. Максим Семенович (1760–1795–?) – у службі з 1779 р., у 1782 р. – значковий товариш, у 1784 р. – корнет10
– Ганна Семенівна10

Прохоровичі

I

1. Шинкаренко Прохір (?–1629 – ран. 1662) – козак сотні Євхимової в реєстрі 1649 р.²⁵, осавул полковий канівський (ран. 1662).

Д.: Марія Іванівна Лебідь, жителька піївська (1662), її батько був козаком сотні Євхимової (№ 2) Канівського полку в 1649 р.

II

2. Костянтин Прохорович (? – ран. 1682) – сотник остерський....1
Д.: Ірина NN (?–1663–1682–?).

III

3. Михайло Костянтинович (?–1682–1738) – сотник бубнівський (1708–1738)2
Д.: Євдокія Денисівна Деркач (?) (?–1708–1746–?).

IV

4. Антон Михайлович (?–1725 – ран. 1767) – служив у сербському гусарському полку, потім став значковим товаришем (?–1741–1761–?)3
Д.: Марія Йосипівна Павленко (?–1736–1761–?), донька сотника яготинського.

5. Данило Михайлович (?–1698–1757–?) – у службі з 1708 р., брав участь у боях під Полтавою (1709), значковий товариш (1741–1757), заповіт – 28 листопада 1757 р.²⁶3

Д.: 1) NN Костюк, її рідний брат – Тимофій Костюк (1692–1767–?) – козак бубнівський. У 1660 р. їхній бабці Марії Мойсеїсі та батькові Ясю (Яну?) полковник канівський Іван Лизогуб надав луку біля Прохорівки²⁷. Рід Костюченків продовжувався у Прохорівці, де згадується Яків Костюченко (?– ран. 1782) з дружиною Євдокією Михайлівною (1732–1782–?) та їхні діти: Кирило Якович (1752–?) – козак м. Прохорівки²⁸ з дружиною Євдокією Іванівною (1757–?), його брати Василь (1762–?) та Матвій (1773–?) і сестра Гафія (1770–?).

2) Анастасія Федорівна Кохна (?–1738–1766–?), донька значкового товариша, її заповіт – 25 квітня 1766 р.

6. Дмитро Михайлович (1701–1761) – у службі з 1730 р., у 1757 р. – абшитований бунчуковий товариш. Поминальник його роду: Гафія, Софія, Мойсей²⁹. У золотоніському Благовіщенському дівочому монастирі поминався його рід: Пантелеймон, Євдокія, *Мойсей*, Софія, Яків, ієрей Василь, Настасія,

Адам, Гафія, Дмитро, Василь, Парфеній, Любов, Євфимія, Степанида, *Марія*, Петро, Євдокія, убитий Василь, Олена, Іван, Ганна, Іван, Гафія, Андрій, Семен, Іван, Григорій, Григорій, Уляна, убитий Михайло, Євдокія, Федір, Христина, Уляна, Марія, Катерина, Уляна, Марія, Пелагея, Катерина, Іван, Гафія, Настасія, Ганна, Мар'яна, Пелагея, Степан, дівка Пелагея, Євдокія, Семен, Сергій, Петро, Ілля, убитий Іван, *Костянтин* (№ 2), Євфимія, немовля Марія, Євдоким, Марія³⁰. У цьому поминальнику немає імені батька Дмитра – Михайла. Це може свідчити про те, що запис зроблений до 1738 р.3
 – Гафія Михайлівна3

Ч.: 1) NNN, бурмістр.

2) (з 1738) Григорій Васильович Рубан, осавул полкової артилерії (1752).

V

7. Мардарій Антонович (?–1741 – ран. 1760)4

8. Григорій Антонович (?–1741–1761 – ран. 1772)4

9. Федір Антонович (?–1731–1772–?) – разом з батьком і братами в 1741 р. склав присягу імператриці³¹4

– Феодосія Антонівна (?–1772–?)4

Ч.: (з 1759) Іван Н Нечкевич³².

10. Павло Данилович (?–1738–1772–?) (від першого шлюбу) – значковий товариш (1761–1772), судився зі своїм дядьком Антоном за хутір Остапівський в Яготинської сотні; називав рідним дядьком козака бубнівського Тимофія Костюка³³5

11. Овсій Данилович – значковий товариш (1767).....5

12. Гнат Данилович – значковий товариш (1767).....5

13. Петро Данилович (від другого шлюбу) – значковий товариш (1767)³⁴, біля нього жили його двоюрідні чи троюрідні сестри Феодосія (1734–1767–?) і Катерина (1737–1767–?) Тихонівни, уродженки сотенного містечка Ніжинського полку Вороніжа³⁵5

14. Яків Дмитрович – перебував на Запорозькій Січі6

15. Іван Дмитрович (?–1763–1779–?) – отримав чин отамана сотенного (1767), сотник піщанський (1770), писар сотенний бубнівський (1772–1779)6

Базилевичі

I

1. Левоненко (Леонт'єв) Василь Леонтійович – писар полковий компанійський (?–1697–?), володів хутором на р. Буромці, купленим у жителя іркліївського Семена Балабана. Надбання стверджене полковником лубенським Свічкою (1697) і гетьманом Скоропадським (1710).

Д.: Тетяна N Кулябка (?–1732). Не виключено, що в першому шлюбі вона була за Кулябкою.

II

2. Петро Васильович (Кулябка) (?–1707–1715–?) – до 1715 р. розлучився з дружиною Євдокією з приводу нібито свого постригу в монастирі. Після смерті тестя намагався відновити шлюб, на що дружина згоди не дала³⁶1

Д.: Євдокія Стефанівна Томара, донька полковника переяславського; у другому шлюбі (з 1724 р.) була за Павлом Черняхівським, полковим переяславським суддею.

3. Костянтин Васильович – сотник смілянський Лубенського полку1

4. Семен Васильович – бунчуковий товариш (1731)1

Д.: Анастасія Андріївна Ковбаса, донька компанійського полковника.

5. Яків Васильович – бунчуковий товариш (1731)1

6. Федір Васильович (Кулябка) (?–1711–1755) – у службі з 1711 р., брав участь у сулацькому поході (1723), коронації Петра II (1728), бунчуковий товариш (?–1733–1738), сотник бубнівський (1738–1752). У 1742 р. його називав швагром Модест Стефанович (з 1746 р. архімандрит Михайлівського Золотоверхого монастиря)³⁷1

Д.: Марія Стефанівна N (?–1729–1767–?)³⁸.

III

7. Леонтій Петрович (1707³⁹–1763–?) – у службі з 1732 р., був полковим переяславським канцеляристом, значковим товаришем (1732–1756), військовим товаришем (1756–1771–?)⁴⁰, полковий суддя переяславський, з 1773 р. – абшитований полковий суддя2

- Д.: Марія Іванівна Гондзеровська, донька військового товариша⁴¹.
- Євдокія Петрівна2
Ч.: Петро N Карпович (?–1700–1751–?), наказний сотник яготинський (1731, 1733, 1760), вакансовий сотник з 18 березня 1741 р.
- Марія Семенівна4
– Дар'я Семенівна4
– Параска Семенівна4
8. Василь Федорович (12 квітня 1748⁴²–1808) – з 1765 р. служив канцеляристом гродського переяславського суду, був отаманом сотенним бубнівським (1768–1771), значковим товаришем (1771–1774), вакансовим сотником (1774–1776), останнім сотником домонтівським (1776–1782). Брав участь у турецькому і кримському походах⁴³. Суддя золотоніський.....6
Д.: Настасія Іванівна Жила (1755–1790–?), донька хорунжого полкового Київського полку⁴⁴.
9. Іван Федорович (1752–1816) – службу розпочав з 1779 р. колезьким канцеляристом, став військовим товаришем (з березня 1774), бунчуковий товариш (1783), колезький асесор, золотоніський повітовий маршалок (1797)⁴⁵. Володів 69 підданими в м. Бубнові, селах Прохорівці, Сушках, хуторі Ковтунівці⁴⁶6
Д.: Олена Данилівна Лесевич (?–1823).
- Мотрона Федорівна (?–1757)⁴⁷6
Ч.: (1752⁴⁸) Іван Леонтійович Максимович⁴⁹ (1727–1801), сотник бубнівський (1752–1770).
- Параскевія Федорівна (?–1755–1775–?)⁵⁰6
Ч.: Іван N Данилевський (бл. 1719, с. Ухівка –?), навчався у КМА (1736)⁵¹, писар земський (1764–1775–?).

IV

10. Іван Леонтійович (бл. 1747⁵²/1752⁵³–1782 – ран. 1790) – службу розпочав у 1760 р., у 1773 р. отримав чин сотника, призначений сотником 3-ї полкової сотні (1774–1782)⁵⁴. Брав участь у кримському поході. У 1782 р. у с. Великій Каратулі мав 62 хати підданих⁵⁵. Ротмістр.....7
Д.: (1772) Софія Дмитрівна Дараган (1751–1790–?), донька полкового судді⁵⁶.

11. Степан Леонтійович (1749/1752–1790–?) – військовий товариш (1775), титулярний радник (1790).....7
Д.: Уляна Степанівна Ілляшенко, донька бунчукового товариша⁵⁷.
- Ганна Леонтіївна (1743–1774–?)7
Ч.: Микола Остапович Жеребецький (1731–1782–?), полковий осавул I компанійського полку⁵⁸, син сотника I компанійського полку.
- Марфа Леонтіївна (1756–1774–?)7
Ч.: Іван Андрійович Платковський, значковий товариш⁵⁹.
- Анастасія Леонтіївна (1757–1790–?)7
Ч.: Павло Андрійович Деркач (1761–1790–?), губернський реєстратор.

Неверовські

- I
1. Павло Неверовський (?–1718–1734–?) – ротмістр компанійського полку, мав великі володіння в Золотоніській сотні⁶⁰.
Д.: Ганна NN.
- II
- Маріанна Павлівна (?–1726–1779–?)1
Ч.: (ран. 1726) Іван Васильович N (син священика)⁶¹, зять Неверовського⁶², значковий товариш (?–1735–1759–?), наказний сотник полковий (1736). Їхні діти носили прізвище діда Неверовського.
- III
3. Петро Іванович (1737–1811) – походив з покозачених шляхтичів, службу розпочав з 15 вересня 1757 р. полковим канцеляристом, у 1764 р. був призначений значковим товаришем, згодом став сотником бубнівським (травень 1770–1782)⁶³, золотоніським городничим (1783–1786–?)2
Д.: Параска Іванівна Левицька, донька абшитованого полкового судді.
4. Павло Іванович – титулярний радник, колезький асесор (1785), катеринославський віце-губернатор (1807–1809)⁶⁴2
- Пелагея Іванівна (?–1786) – вдова в 1785 р.⁶⁵2
Ч.: Микита Петрович Куленський, сотник канівський (1777–1781).

XV. ПІЩАНСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
125	13	10, 4

Козацько-селянськими були містечко Піщана (438 козацьких і 97 селянських хат) та село Шабельники (відповідно 42 і 29 хат). Повністю селянським було село Нова Гребля (31 хата).

Сотники

Федорович Кость (?– жовтень 1649–?), Товстевич Онисько (?– червень 1659–?), Федорович Кость (?– січень 1662–?), (полковник наказний переяславський у Піщаній), Федоренко (Фесенко) Мойсей (?– червень 1672–?), Шкрабко Фесько (?– лютий 1676–?), Костенко Андрій (?–1679–?), Шкрабко Фесько (?– липень 1682–?), Коптевач Андрій (1685, нак.), Костенко Андрій (?–1689–1693–?), Джеджалій Іван Філонович (1692, нак.), Притиско Павло (?–1696–1698–?), Романович Іллюшка (1704, нак.), Глубка Кіндрат (червень 1710, нак.), Гармаш Іван (?–1710–1718–?, нак.), Кандиба Семен (?–1710–1732), Йосипів Панко (1719, нак.), Безрученко Іван (1719, нак.), Шарата Федір (1723, нак.), Орешко Данило (1724, нак.), Малик Матвій (1724, нак.), Шарата Гнат (1727, 1732, нак.), Кандиба Іван (лютий 1731, нак.), Лукашевич Григорій (березень 1733, нак.), Кандиба Михайло (травень 1733–1750), Третяк Лесько (1735, нак.), Мельник Григорій (1736, нак.), Дубина Павло (1738, нак.),

Андрієнко Василь (1739, нак.), Ковтун Іван (1740, 1741, 1743, нак.), Кандиба Петро Семенович (1750 – 24 жовтня 1757), Жила Іван (10 листопада 1757–1767–?), Деркач Іван (?–1770), Прохорович Іван Дмитрович (1770), Лазаревич Володимир Васильович (1771–1782).

Отамани

Бишовець Андрій (1679), Притиско Данило (1682), Самуїленко Іван (1682, 1690–1698), Коптевач Андрій (1685), Кириченко Михайло (1704), Глубка Кіндрат (1710), Притиско Павло (1710, 1718–1719), Вітер Федір (1712–1715), Шкарупа Григорій (1716–1720), Орешко Данило (1719–1733, 1737, 1741–1746), Шарата Гнат (1728, 1731), Олексієнко Іван (1732), Кандиба Іван (1732), Скорик Кирило (1734), Каздоба Клим (1734–1737), Бородавка Мартин (1736), Сердюк Максим (1738), Бородавченко Лесько (1739–1740), Скорик Михайло (1744–1761), Дидас Іван (1751–1752), Ярош Андрій Семенович (1762–1767, 1773–1781), Чайковський Іван Іванович (1767–1769).

Писарі сотенні

Ковбич Яків (1679), Левицький Матвій Васильович (1685), Сальковський Степан (1692), Копнотинський Семен (1701), Костовський Андрій Пилипович (1712–1714, 1718), Семенович Костянтин (1715), Федорович Іван (1717), Григорович Василь (1720), Сторожевський Хома Стефанович (1716, 1720–1727), Бихкало Захар (1731–1759), Мельницький Яким (1761–1774), Бихкало Михайло, Шейко Петро (1760–1761), Раєвський Яків, Желіовський Стефан (1777–1781), Мельницький (1781).

Осавули сотенні

Тарасенко Процько (1732), Паламаренко Яцько (1734), Лебідь Семен (?–1736–1744), Мельник Григорій (1744–1748), Дидас Іван (1748–1750), Ісаєнко Григорій (1752–1753), Дидас Іван (1754–1755), Манжула Йосип (1754, 1764), Ісаєнко Назар (1759), Ярош Андрій (1761, 1770), Петренко Корній (?–1767–?), Кривенко Семен (1774–1781).

Хорунжі сотенні

Чучукало Іван (1726–1746), Шарата Павло (1744–1759), Лівий Семен (1752–1753), Чучукало Мартин (1754, 1761–1764), Безрукий Федір (?–1767–?), Прокопенко Петро (1771–1781).

Федоренки-Костенки

У реєстрі 1649 р. записані сотник Кость Федоренко та Федір Костенко¹. Федоренко Кость був наказним полковником у Піщаній (1662). Сотником піщанським у 1679, 1689–1693 рр. був Андрій Костенко. Його син Василь у 1700 р. продав греблю і ґрунти дідівські й батьківські, що знаходилися в місці впадіння р. Коврай у Супой, осавулу полковому Стефану Томарі². Згадується Василь і в 1718 р. як житель піщанський.

Серед інших представників роду відомі Роман Костенко – товариш сотні в 1685 р., Матвій Костенко – житель піщанський у 1720 р. Останній у 1753 р. проживав у с. Келеберді, свої володіння в Шабельниках продав братові – Івану Лівому³. У 1732 р. серед значкового товариства полку записаний Федір Костенко⁴.

Кандиби

I

1. N (можливо, Леонтій)⁵.

II

2. Семен – сотник піщанський (?–1710–1732).....1
Д.: Євдокія Федорівна N (?–1710–1737–?)⁶.

3. Іван – наказний сотник піщанський (лютий 1731), городовий отаман (1732). У 1733 р. продав спадковий двір у Піщаній братовій – Семеновій Кандибиній⁷1

4. Михайло – у 1726 р. жив у Ніжині, сотник піщанський (1733–1750). У 1743 р. уступив усі добра дружині, помер бездітним⁸1
Д.: (з 1722) Марія Іванівна Якубович (?–1707–1766–?), у ?–1761–1766 рр. – черниця Меланія Києво-Вознесенського Фроловського монастиря⁹.

III

5. Петро Семенович (?–1731–1757) – значковий товариш (1741–1750), сотник піщанський (1750–1757)2

Д.: Ганна Ісаївна Ісаєвич (?–1728–1775–?), донька сотника баришівського. Мала в м. Піщаній 18 підданих, у хуторі при містечку –17 (1775)¹⁰.

- IV
6. Степан Петрович (1741–1774–?)5
7. Григорій Петрович (1750–1775–?) – прапорщик у відставці¹¹5
Д.: Ірина Н Пелехова, донька військового товариша.
8. Іван Петрович (1751–1775–?), прапорщик (1775)¹²5
– Євдокія Петрівна (1754–1775–?)5
Ч.: Федір Н Гаптаренко, возний золотоніського підкоморного суду (1775).
– Марія Петрівна (1756–1775–?)¹³5

Жили

I

1. Ярема – сотник козелецький Київського полку (?–1729–1737–?).

II

2. Петро Яремович (Борисович) – жив у першій половині XVIII ст.1

III

3. Іван Петрович (?–1730–1775–?) – службу розпочав з 1740 р. при київській полковій канцелярії, сотник піщанський (1757– 1767–?), абшитований хорунжий полковий (1774–1775). У 1757 р. йому як своєму племінникові продав власні володіння в Піщаній полковник ніжинський П.Розумовський¹⁴. Іван Жила мав 55 підданих у Переяславському полку (з них у Піщаній 29) і 3 підданих у с. Бологах Козелецької сотні Київського полку (1775)2
Д.: Ганна Василівна Чепурна, донька значкового товариша Київського полку.

IV

4. Степан Іванович (1755–1775–?).....3
Д.: Н Василівна Базилевич, донька значкового товариша.

5. Тимофій Іванович (1760–?) – навчався в «латинських школах» (1775), служив при полковому суді.....3

6. Семен Іванович (1767–1775–?) – навчався граматики (1775)3

- Настасія Іванівна (1755–1774–?)3
 Ч.: Василь Федорович Базилевич, сотник домонтівський
 (1776–1782).
– Домінікія Іванівна (1759–1774–?)3
– Ганна Іванівна (1765–1774–?)3
– Фекла Іванівна (1772–1774–?)3
– Марія Іванівна (1773–?)3

Терлецькі

I

1. Василь.

II

2. Іван Васильович (?–1688–1745–?) – студент КМА (1727)¹⁵,
священик бубнівсько-слобідський (?–1741–1745–?)1
 Д.: Тетяна Григорівна Н (бл. 1690–1763–?).
3. Гаврило – студент КМА (1727)¹⁶?
4. Григорій – студент КМА (1727)¹⁷?
5. Василь – студент КМА (1727)¹⁸?
6. Михайло – священик троїцький келебердинський (1745)?

III

7. Сава Іванович (1708–1770–?) – службу розпочав з 1733 р., сотник
охочекомонного полку Часника (?–1739–1742), військовий
товариш (6 квітня 1742–1770–?). У 1747 р. відсудив у сотника Ми-
хайла Кандиби родове село своєї дружини Шабельники.....2
 Д.: Ганна Олексіївна Шабельник-Стефанович (?–1729–
 1774–?), називала своїм швагром Івана Свірського¹⁹.
8. Федір Іванович – священик бубнівсько-слобідський (?–1763–
1791²⁰–?)2
 Д.: Параска Степанівна Н.

9. Леонтій Іванович (1752)2
10. Петро Іванович (бл. 1728–1745–?)²¹2
11. Карпо Михайлович6
12. Тит – священик бубнівсько-слобідський (?–1765–?).....?

IV

13. Платон Савич (1759–1782–?) – військовий канцелярист
(1782). Мав маєтність у с. Деньгах7

– Наталія Савівна (1743–1774–?)	7
Ч.: Кирило Васильович Петрашевич (бл. 1729–?), син священика михайлівського с. Деньгів (згодом золотоніського протопопа).	
– Уляна Савівна (1745–1774–?)	7
Ч.: Гаврило N Григорович, військовий товариш.	
– Феодосія Савівна (1751–1774–?)	7
Ч.: Іоан N Сизонович, священик.	
– Ганна Савівна (1755–1774–?)	7
Ч.: Петро Федорович Тимковський, полковий осавул.	
– Євдокія Савівна (1758–1774–?)	7
– Дар'я Савівна (1764–1774–?) ²²	7
14. Петро Федорович ²³ (мав сина Павла 17 лютого 1781 р. народження, який у 1791 р. був дяком) ²⁴	8
– Єфросинія Федорівна	8
– Ольга Федорівна	8
15. Іван – священик яготинський ²⁵	?

Каздоба

I	
1. Клим (?–1687– ран. 1782) – отаман городовий піщанський (1734–1737).	
Д.: Феодосія Кирилівна N (1687–1782–?).	
II	
2. Ілля Климович (1732–1782–?) – козак м. Піщаної ²⁶	1
3. Василь Климович (1739–?)	1
Д.: Мотрона Лаврівна N.	
4. Герасим Климович (1742–?)	1
Д.: Гафія Петрівна N (1745–?).	
5. Іван	?
III	
6. Іван Васильович (1769–?)	3
7. Парфен Васильович (1781–?)	3
– Євдокія Василівна (1762–?)	3
– Ганна Василівна (1777–?)	3
8. Яким Герасимович (1772–?)	4

9. Василь Герасимович (1773–?)4
10. Яким Герасимович (1781–?)4
– Ганна Герасимівна (1765–?)4
– Євдокія Герасимівна (1767–?)4
– Гафія Герасимівна (1775–?)4
11. Леонтій Іванович – виборний козак5
Д.: Домникія Іванівна N (1762–?).

Мельницькі

I

1. Федір – вікарій троїцький піщанський (?–1738–1745–?).

II

2. Федір Федорович (бл. 1723–?) – навчався у КМА (1737), а потім у переяславському колегіумі (1738–?)1
3. Михайло Федорович (бл. 1730–?)1

III

4. Яким – походив з покозаченого шляхетського роду. Службу розпочав 29 травня 1755 р. З 1761 р. писар – сотенний піщанський?

Д.: N Іванівна Жежелівська, донька піщанського священноамісника.

Чайковські (Чайки)

Чайка – боярин, власник Пирятинської землі в XVI ст.²⁷

I

1. Опанас.

II

2. Федір Опанасович – покозачений шляхтич, козак Омельницької сотні Миргородського полку1
3. Мойсей?

III

4. Федір Федорович (?– ран. 1765) – козак Омельницької сотні2
Д.: Ганна NN²⁸.
5. Данило – козак омельницький можний, служив з дідівської козацької землі (1723)²⁹?
6. Іван – полковий канцелярист переяславський (1737)³⁰?
7. Андрій?

- Д.: Гафія Федорівна N (1692-?).
8. Михайло – козак піщанський Переяславського полку?
9. Степан Мойсейович (1723–1782–?) – козак піщанський Переяславського полку3
 Д.: Дарія Семенівна N (1732–?).
10. Карпо (?–1781)?
 Д.: Пелагея Якимівна N (1732–?).
- IV
11. Петро Федорович Чайковський – навчався у КМА. Став військовим лікарем4
12. Іван Іванович – отаман піщанський (1767–1769). 18 березня 1769 р. переведений на службу в Лубенський полк³¹6
13. Пилип Андрійович (1732–?).....7
 Д.: Марія Павлівна N (1732–?).
14. Іван Михайлович (1754–?)8
 Д.: Параска Петрівна N.
15. Іван Степанович (1756–?).....9
 Д.: Горпина Іванівна N (1757–?).
16. Клим Степанович – козак виборний піщанський9
 Д.: Євдокія Кирилівна N (1760–?).
17. Ничипір Степанович (1775–?)9
18. Іван Карпович (1763–?).....10
 Д.: Марія Федорівна N (1765–?).
19. Трохим Карпович (1765–?).....10
20. Іван Карпович (1775–?).....10
21. Корній Карпович (1781–?)10
 – Пелагея Карпівна (1762–?)10
 – Євдокія Карпівна (1767–?)10
 – Дар'я Карпівна (1773–?)10
- V
22. Ілля Петрович (1795–?) – гірничий інженер.....11
 – Ганна Пилипівна (1763–?).....13
 – Катерина Пилипівна (1771–?)13
- VI
23. Петро Ілліч – відомий композитор22

XVI. ДОМОНТІВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
131	23	17, 6

Переважно козацькими були села Дмитрівка (62 козацьких і 42 селянських хати), Коробівка (відповідно 68 і 40 хат).

Переважно селянськими були містечко Домонтів (184 селянських і 119 козацьких хат) та село Матвіївка (відповідно 21 і 3 хати).

Сотники

Цапко Степан (?–1649–?), Шкода Ярмола (?– травень 1659–?), Саченко Тимко (?– червень 1672–?), Іванович Левко (?– лютий 1676–?), Серденко Дмитро (?– 2 травня 1681–?), Волошин Тодорашко (?– липень 1682–?), Томара Степан Іванович (?–1683–?), Савенко Мартин (березень 1689, нак.), Костенко Андрій (?– вересень 1689–?), Іваниця (1689, нак.), Чюта Іван (1692, нак.), Томара Степан Іванович (?–1693), Колос Яків (1700, нак.), Великоіваненко Кіндрат Васильович (?– 4 травня 1701–?), Романович Мусій (березень 1702, нак.), Колосенко Юхим (?– жовтень 1703–?), Кириченко Данило (23 серпня 1704, нак.), Черномаз Іван (1705, нак.), Колибоженко Сергій (?–1706 – липень 1707–?), Манадика Роман (?–1710–1714), Богдан Михайлович (1713, липень 1715, нак.), Добронизький Стефан (?–

липень 1714–?), Кривенко Яків (?– 1 серпня 1714–?), Манадик Іван, Великоіваненко Кіндрат Васильович (?– 15 березня 1715–1733), Манадик Стефан (1718, нак.), Ісаєнко Семен (жовтень 1723, нак.), Дорофей Ничипір (жовтень 1729, нак.), Гавриленко Матвій (1729, 1732, нак.), Платковський Яків Германович (1 червня 1734–1761), Манадик Харко (1736, нак.), Зуєнко Кирило (1737, 1739, 1740–1741, 1743, нак.), Плошкевич Антон Васильович (1761–1774–?), Красовський Михайло, Базилевич Василь Федорович (1776–1782).

Отамани

Хидак (?– 2 травня 1681–?), Володко Дмитро (1681), Савенко Мартин (?–1689), Похожей Васько (?– 12 березня 1689–?), Лозовий Ананій (?– вересень 1689–?), Щербина Андрій (?– 4 березня 1690–?), Василенко Іван (?–1693–1695–?), Шимко Яким (?–1700–?), Горлач Тарас (?– 11 березня 1701–?), Шимко Яким (?– жовтень 1703–?), Кириченко Данило (?– 23 серпня 1704–?), Василенко Іван (?–1705–?), Великоіваненко Кіндрат (?– 5 січня 1712–?), Пелех (?– 1 серпня 1714–?), Кривенко Яків (1714–1715), Горлач Тарас (?– 15 березня 1715–?), Повжій Герасим (?– 4 травня 1715–?), Горлач Тарас (?–1718–1719–?), Цюра Григорій (?–1721–?), Цюра Андрій (?–1723–1725–?), Морухонич Павло (?–1725–1726–?), Зуб(-ко) Кирило (?–1727–1729), Цюра Андрій (1729–?), Зуєнко Кирило (1731–1732, 1737, 1743–1752), Проскурєнко Роман (1734, 1736), Крючка Павло Герасимович (1735), Кручка Семен Герасимович (1736, 1741–1743, 1746), Дорофей Ничипір (1738), Жмурко Іван (1740), Брайко Самійло (1755), Крамар Пилип (1757), Сербин Пилип (1761–1762), Зеленський Іван (1764–1767), Томара Прокіп (7 листопада 1768–1774), Харченко Остап Левкович (1774–1781).

Писарі сотенні

Стависький Стефан (1689–1693), Григоркевич Василь (1718–1726), Новодворський Іван Стефанович (1729–1735), Роєнко (Роєвський) Яків (1737–1762), Бакай Опанас (1764–1768), Кислінський Василь Ярмолайович (1765), Тесленко Андрій (1771–1774), Каневецький Іван (1775–1781).

Осавули сотенні

Сириця Андрій (1732–1736), Шишченко Лесько (1736–1746), Яресько Іван (1737), Сачко Матвій Якимович (1752–1762), Харченко Остап Левкович (15 серпня 1767–1774), Романович Іван (1778–1781).

Хорунжі сотенні

Цюра Кирило (1732–1734), Зуєнко Кирило (1736–1737), Проскурєнко Роман (1737–1743), Кондратенко Корній (1746), Цюра Іван (?–1748–?), Орляченко Антон (1752), Бакай Мойсей Кирилович (1762), Самойлович Андрій (1767), Шведин Павло (30 серпня 1767–1774–?), Романович Іван (1777–1778), Арабський Тимофій (1778–1781).

Манадики

I

1. Роман – сотник домонтівський (?–1710–1714–?).

II

2. Іван – сотник домонтівський.

3. Стефан – наказний сотник домонтівський (1718).

4. Харко – наказний сотник домонтівський (1736).

III

5. Іван (?– ран. 1782).

Д.: Євдокія Яківна N (1734–1782–?).

6. Аврам Харитонович (1747–1782–?) – козак домонтівський.....4

Д.: Ганна Семенівна N (1750–?).

IV

7. Степан Іванович (1754–1782–?) – козак домонтівський.....5

8. Федір Іванович (1757–?) – козак домонтівський5

Д.: Ганна Трохимівна N (1762–?).

9. Юхим Іванович (1763–?) – козак домонтівський.....5

10. Тимофій Іванович (1767–?) – козак домонтівський5

Горлачі

I

1. Тарас – отаман городовий домонтівський (1701, 1715, 1718–1719).

II
2. Іван.....?

III
3. Григорій Іванович2
4. Іван Іванович2
5. Михайло Іванович – козак2

Харченки

Шляхетський рід¹.

I
1. Харко Юрченко.

II
2. N Харченко1
3. N Харченко1

III
4. Стефан Харченко2
5. Левко Харченко3
6. Тиміш Харченко (1762).....3
7. Каленик Харченко (1762).....3

IV
8. Остап Левкович – осавул (1767–1774), отаман сотенний до-
монтівський (1774–1781)5
9. Сава Каленикович – козак с. Дмитрівки7

Арабські

Шляхетський рід².

Іван – козак (1762).

Тимофій – сотенний хорунжий (1778–1781).

Бакаї

I
1. Лаврін.

II
2. Федір – належав до братії церковної (1760).
3. Кирило (?– ран. 1782) – козак домонтівський 4-ї статті
(1748)³.
Д.: Марія Степанівна N (1686⁴–1782–?).
4. Хома – козак домонтівський 4-ї статті (1748)⁵.

5. Назар Лаврінович (1701–1782–?) – козак домонтівський 4-ї статті (1748)⁶1
Д.: Катерина Лук'янівна N (1716–1782–?).
6. Андрій?
- III
7. Яків Федорович – домонтівський козак (1757)2
8. Мартин Федорович (1722–1782–?) – козак домонтівський2
Д.: Марина Прокопівна N (1730–?).
9. Данило Кирилович (1727–1782–?) – козак домонтівський (1754)3
Д.: Євдокія Федорівна N (1737–?).
10. Мойсей Кирилович – козак домонтівський (1754), сотенний хорунжий домонтівський (1762)⁷, козак виборний (1782⁸).....3
Д.: Марина Кіндратівна N (1752–?).
11. Кіндрат Хомич (1741–?) – козак домонтівський4
Д.: Параска Тимофіївна N (1743–?).
12. Микита Хомич (1748–?) – козак домонтівський4
Д.: Ганна Трохимівна N (1752–?).
13. Опанас – писар сотенний (1764–1768).....?
14. Юхим Назарович (1738–?) – козак домонтівський5
Д.: Марина Харитонівна N (1752–?).
15. Максим Назарович (1747–?) – козак домонтівський5
Д.: Ганна Григорівна N (1751–?).
16. Гнат Назарович (1756–?) – козак домонтівський5
Д.: Мотрона Олексіївна N (1761–?).
17. Лук'ян Назарович – козак домонтівський5
Д.: Олена Трохимівна N (1765–?).
18. Артем Назарович (1765–?) – козак домонтівський.....5
19. Гордій Назарович (1767–?) – козак домонтівський5
20. Іван Андрійович (1757–?) – козак домонтівський6
Д.: Марія Данилівна N (1762–?).
21. Семен Андрійович (1762–?) – козак домонтівський6
- IV
22. Григорій Мартинович (1761–?) – козак домонтівський8
Д.: Марина Михайлівна N (1756–?).
23. Григорій Мартинович (1763–?) – козак домонтівський8

– Параска Мартинівна (1766–?)	8
– Ірина Данилівна (1752–?)	9
Ч.: Олексій Герасимович Н (1746–?).	
24. Сава Кіндратович (1770–?) – козак домонтівський.....	11
25. Василь Кіндратович (1776–?).....	11
26. Петро Кіндратович (1780–?)	11
27. Григорій Опанасович – син писаря сотенного. Службу розпо- чав з 11 січня 1773 р. З 17 травня 1778 р. підканцелярист, з 25 трав- ня 1779 р. канцелярист полковий переяславський ⁹	13
28. Петро Юхимович (1773–?).....	14
29. Іван Юхимович (1776–?).....	14
– Марія Юхимівна (1771–?).....	14
– Тетяна Юхимівна (1781–?).....	14
30. Яків Максимович (1772–?)	15
– Ганна Максимівна (1777–?)	15
– Марина Максимівна (1781–?).....	15

Крючки

I	
1. Герасим.	
2. Остап.	
II	
3. Семен Герасимович (1692–1782–?) – отаман городовий до- монтівський (1736, 1741–1743, 1746). Сліпий на обидва ока (1782) ¹⁰	1
4. Яким Остапович (1702–1782–?) – козак домонтівський.....	2
Д.: Тетяна Василівна Н (1722–1782–?).	
5. Кіндрат	?
III	
6. Павло Семенович (1742–?).....	3
Д.: Настасія Кирилівна Н.	
7. Степан Якимович (1737–?).....	4
Д.: Софія Кирилівна Н (1742–?).	
8. Харитон Кіндратович (1737–?)	5
Д.: Марія Савівна Н (1747–?).	

IV

9. Іван Харитонович (1759–?)8
10. Степан Харитонович (1766–?)8
11. Тимофій Харитонович (1768–?)8
12. Семен Харитонович (1776–?)8
– Пелагея Харитонівна (1767–?)8
– Дарія Харитонівна (1770–?)8
– Мотря Харитонівна (1781–?)8

Зуєнки

I

1. Кирило – отаман городовий (1731–1732, 1737, 1743–1752), сотник наказний домонтівський (1737, 1739, 1740–1741, 1743).

II

2. Кирило – сотенний хорунжий (1736–1737).
3. Максим (?– ран. 1782).

Д.: Феодосія Григорівна N (1742–?).

III

4. Михайло Максимович (1754–?)3
Д.: Феодосія Василівна N (1757–?)
5. Прокіп Максимович (1767–?)3
– Наталія Максимівна (1762–?)3

Плошкевичі

I

1. Василь.

II

2. Антон Васильович – походив з покозаченої шляхти, навчався в переяславському колегіумі. У м. Домонтові мав 35 підданих (1774). Козацьку службу розпочав у листопаді 1748 р. полковим канцеляристом переяславським. 15 вересня 1753 р. отримав чин значкового товариша, а 4 липня 1761 р. став сотником домонтівським. Одружився з донькою значкового товариша Петра Платковського¹¹. Синів не мав1

III

- Марфа Антонівна (1766–1779–?)2
Ч.: Данило N Шпаковський, значковий товариш¹².

- Ганна Антонівна (?–1790–?)2
Ч.: Мойсей N Велентай (1742–1790–?), колезький асесор.

Сачки

I

1. Адам Сачко – шляхтич (1636), засновник м. Козельця¹³.

II

2. Саченко Захарко – козак сотні Домонтівської (1649) Черкаського полку.
3. Саченко Васько – козак сотні Переяславської Чекмана (1649) Переяславського полку.
4. Андрій – козак сотні Переяславської Чекмана (1649) Переяславського полку.
5. Пилип – козак сотні Переяславської Чекмана (1649) Переяславського полку.
6. Саливон – козак Вороньківської сотні (1649) Переяславського полку.
7. Федір – козак Баришівської сотні Переяславського полку.

III

8. Саченко Тимко – сотник домонтівський (?– червень 1672 –?).
9. Сачко Мартин – козак домонтівський (1691¹⁴).

IV

10. Трохим – сторож тюремний Домонтівської сотні (1736)¹⁵.
11. Яким.

V

12. Матвій Якимович (бл. 1712–1782–?) – осавул сотенний домонтівський (1752–1762)11
Д.: Настасія Мойсеївна N (бл. 1722–?).

13. Гаврило?

14. Тимко – осавулець Домонтівської сотні (?–1748–?), осавул сотенний домонтівський (1752–1762)?

15. Прохір – козак домонтівський 5-ї статті (1748)?

VI

16. Омелян Матвійович.....12
Д.: Євгенія Павлівна N (бл. 1765–?).

17. Андрій Матвійович (бл. 1748–?)12
Д.: (1775) Ганна Павлівна N (бл. 1752–?).
18. Ілля Гаврилович (1736–?)13
Д.: Настасія Сидорівна N (бл. 1742–?).

Щасні

I

1. Щасненко Богдан – козак сотні Домонтівської (1649).

II

2. Іван (?–1660–1690–?) – пан-шляхтич, товариш сотні Домонтівської¹⁶, купив млинове місце (1689)¹⁷.

III

3. Григорій.

IV

4. Степан Григорович (1712–1782–?) – козак с. Дмитрівки3
Д.: Гафія NN (1722–?).

5. Кирило Григорович (1732–1782–?).....3
Д.: Гафія Кирилівна N (1733–?).

6. Яків.....?

V

7. Микита Степанович (1762–?).....4
– Горпина Степанівна (1752–?).....4

8. Іван Якович.....6
Д.: Гафія Іллівна N (1749–?).

Шимки

I

1. Яким – отаман городовий домонтівський (1700, 1703). Знатний товариш (?–1715¹⁸–1729–?).

II

2. Леонтій.

3. Петро (?– ран. 1782).

Д.: Євдокія Микитівна N (1737–1782–?).

III

4. Михайло.

5. Федір Леонтійович (1742–?) – козак домонтівський.....2
Д.: Мотря Степанівна N (1748–?).

6. Опанас Леонтійович (1747–?)	2
Д.: Ганна Федорівна N (1752–?).	
7. Степан Леонтійович – козак виборний домонтівський	2
Д.: Параска Харитонівна N (1756–?).	
8. Лазар Петрович (1759–?)	3
Д.: Єфросинія Прокопівна N (1762–?).	
– Марфа Петрівна (1764–?)	3
– Олена Петрівна (1766–?)	3
IV	
9. Юхим Михайлович (1762–?)	4
10. Іван Федорович (1767–?)	5
11. Яків Федорович (1777–?)	5
– Олена Федорівна (1769–?)	5
– Пелагея Опанасівна (1770–?)	6

Чорномази

I	
1. Петро – житель костенецький (середина XVII ст.) ¹⁹ .	
II	
2. N – козак келебердинський.	
III	
3. N – козак келебердинський	2
4. Іван – сотник наказний домонтівський (1705)	?
IV	
5. Михайло N (?–1736 ²⁰) – отаман келебердинський (1735)	3
6. Омелько N (?–1736) – козак 3-ї статті келебердинський (?–1732 ²¹ –1736 ²²), брат Михайла	3
7. Ярема (?–1711–1748 ²³ –?) – отаман городовий бубнівський (?–1741–?), козак бубнівський 6-ї статті (1748)	?
8. Стефан (1664– 17 травня 1734 ²⁴) – козак бубнівський	?
V	
9. Михайло – отаман келебердинський (1749 ²⁵)	?
– N Михайлівна	5
Ч.: Григорій N Доценко.	
– N Омелянівна	6
Ч.: Роман N Баландюк, козак.	
10. Яким (1694–1759) – значковий товариш ²⁶	?

11. Яків (1699–1756) – козак бубнівський?
– Ірина Степанівна8
Ч.: (з 1735) Василь NN, козак.

Цюри

I

1. Федір – товариш сотні Домонтівської (?–1703–?), старший брат Кирила.
2. Кирило – товариш сотні Домонтівської (?–1703–?). У жовтні 1703 р. продали ґрунти Кабанівські Томарі²⁷.

II

3. Григорій – отаман городовий домонтівський (?–1721–?).
4. Андрій – отаман городовий домонтівський (?–1723–1725–?), (?–1729–?).
5. Семен – козак домонтівський (1729²⁸), подарував платок Троїцькій ірклівській церкві.

III

6. Кирило – хорунжий сотенний домонтівський (1732–1734).
7. Іван – хорунжий сотенний домонтівський (?–1748–?).
8. N (?– ран. 1782).

Д.: Гафія Давидівна N (1722–1782–?).

9. Григорій.
10. Василь.
11. Прокіп.

IV

12. Ілля Іванович7
Д.: Меланія Лазарівна N (1748–1782–?).
13. Конон Іванович (1752–?)7
Д.: Зіновія Матвіївна N (1754–?).
14. Прокіп Григорович (1754–?)9
Д.: Параска Лаврівна N (1757–?).
15. Пилип Васильович (1760–?)10
– Параска Василівна (1769–?)10
16. Пилип Прокопович – козак виборний м. Домонтова (1782²⁹)11
Д.: Тетяна Іллівна N (1760–?).

XVII. ЗОЛОТОНІСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
167	15	9,0

Козацько-селянськими були села Липівське (48 козацьких і 21 селянська хата), Ковтуни (відповідно 84 і 57 хат), Антонівка (206 і 68), Дрaбівці (124 і 86) та Богуславець (37 і 30).

Селянсько-козацькими були містечко Золотоноша (340 селянських і 252 козацькі хати), села Миколаївка (відповідно 24 і 19 хат), Мицалівка (61 і 35), Синьківці (58 і 34), Синьооківка (44 і 8), Деркачівка (97 і 28).

Селянськими були села Ольхи (31 хата), Ільвовка (30), Дрaбів (162), Великий Хутір (99), Вознесенське (96), Хрущівка (50), Кривоносівка (62), Башківщина (59), Лукашівка (96), слобода Михайлівщина (65), Дунинівка (113), Великохуторянська (63), Коломістів (69).

Сотники

Заєць Остап (?–1649–?), Мурав'єнко Онисим (?–1660–?), Степанів Михайло (?– січень 1666–?), Апостол (?–1667'–?), Сербин Войца Станіславович (?– лютий 1672–1675–?), Бурмака Тишко (1672, нак.), Побиванець Хилько (?– лютий 1676–?), Іванович (Степанович) Корній (?– липень 1682–?), Мирович Іван (?–1690–?), Нащичій (Нагорний, Надточий?) Трохим Семенович (1690 – нак., квітень 1707, нак., ?– серпень 1710 – листопад

1712, повн.), Третяк Тарас (?– червень 1691–1703–?), Лавренко Фесько (1697, нак.), Шульга Лук'ян (?–1706 – вересень 1707–?), Третяк Леонтій (?–1709–?), Конотопець Степан (1712, нак.), Андрущенко Кузьма (1712, 1715, 1718–1719, 1721, нак.), Урсул Василь (1713 – червень 1717), Черушинський Антон (листопад 1717–1730), Бутенко Лесько (1725, 1726, 1729, нак.), Таран Данило (1726, нак.), Васильович Зіновій (1729–1731, нак.), Леонтович Костянтин (1730–1732, нак., травень 1732–1763), Логвинов Кирило (1730, 1732, 1734–1735, 1738, нак.), Михайлів Григорій (1737–1738, нак.), Леонтович Степан Костянтинович (1763–1769), Козюра Василь (грудень 1769 – березень 1770), Лукашевич Яків (квітень 1770–1782).

Отамани

Бут Михайло (1660), Бурмака Тишко (червень 1672), Нащочий (Нагорний, Надточий) Трохим (1690), Янчій Павло (1691), Синьоок Андрій (1691), Яременко Дем'ян (1692), Михайленко Лазар (1693–1694), Панченко Фесько (1695), Лавренко Фесько (1696–1697, 1702–1703), Шпана Василь (1699–1701), Федченко Семен (1707–1709), Кашпуровський Іван (1710), Барабаш Карпо (1710, нак.), Аполенко Степан (1711, нак.), Андрущенко Кузьма (1711, 1713–1715, 1717, 1721–1724, 1727), Дидас (Дудик) Матвій (1712, 1719), Урсул Василь (1714, нак.), Сухопара Павло (1717), Муравей Клим (1718–1720), Лавренко Кирило (1723, 1725–1726), Синьоок Андрій (1724), Онисько Андрій (1725), Бутенко Леонтій (1729–1732, 1735), Михайлович Григорій (1730, 1735–1736), Логвинов Кирило (1730–1732), Грищенко Іван (1731), Васильович Зіновій (1732, 1734), Котляренко Григорій Іванович (1737–1769), Логвиненко Григорій (1739, нак.), Романів Іван (1745, нак.), Мойсеєнко Федір (1772–1782).

Писарі сотенні

Семеренко Семен (1660), Тимошенко Карпо (1690), Клопотевич Сидір (1709–1710), Данило Андрійович (1711–1724), Яким Михайлович (1717), Корніловський Данило (1725, 1728–1737, 1740), Федорович Сидір (1726), Бусленко Василь (1727–1729), Дем'яненко Данило (ран. 1732), Яновський Андрій (1732,

1743–1745), Синьоок Іван (1737–1738), Гроновський Петро (1737–1739), Грудницький Григорій Гнатович (1740–1745), Олексійович Іван (1745–1748), Грудницький Федір Гнатович (1750–1754), Котляревський Матвій (1754–1758), Муравей Степан (1759 – 16 квітня 1770), Джулай Іван (1771–1782).

Осавули сотенні

Третяк Іван (1736–1737), Ващенко Іван (1737–1752), Опеньок Іван (1740), Таранець Григорій (1754), Носенко Гаврило Григорович (1764), Тарановський Іван (1767), Кривенко Семен (1774–1775), Близнюков Григорій (1775–1782).

Хорунжі сотенні

Каранда Яків (1731–1737, 1740), Шульга Дем'ян (1737–1748), Шульга Самійло (1752), Шульга Яків (1764), Гребінський Федір (1767), Близнюков Григорій (1771–1774), Носенко Яків (1774–1778), Носенко Василь (1778–1782).

Мурав'ї

I

1. Мурав'єнко Онисим був сотником золотоніським у 1660 р.

II

2. Семен Онисимович (?) (?–1687–1712–?).....1?

3. Стефан Онисимович (?) (?–1680–1712–?)²1?

4. Клим Онисимович (?) (?–1693–1720–?) – отаман городовий золотоніський (1718–1720)1?

III

5. Андрій Стефанович (?–1700–1724–?) – продав двоюрідним братам Леонтію і Григорію Мурашам свою частку спільних предківських ґрунтів Мурав'їв. Мураші тут же перепродали ці ґрунти ротмістру П.Неверовському³3

Д.: Феодосія Гнатівна Н.

6. Леонтій (Семенович чи Климович) (?–1700–1724–?)?

7. Григорій (Семенович чи Климович) (?–1700–1724–?)?

IV

8. Стефан Андрійович – службу розпочав 1 листопада 1751 р. в золотоніській сотенній канцелярії, з листопада 1754 р. –

писець, з лютого 1756 р. – підписок, а потім – сотенний писар (1759–1770). З 16 квітня 1770 р. касир золотоніського комісарства.....5

Д.: Єфросинія Максимівна Крамар, донька козака⁴.

9. Василь Андрійович5

– Тетяна Андріївна5

Ч.: Сергій Павлович Шапочник⁵.

У 1767 р. нащадки одного з братів (Леонтія або Григорія) були підсусідками Маріанни Неверовської.

10. Йосип Муравей (1727–1767–?)?

Д.: Гафія NN (1735–1767–?).

11. Семен (1732–1767–?) – брат Йосипа?

Д.: Меланія NN (1737–1767–?)⁶.

V

12. Андрій Йосипович (1759–?)10

13. Григорій Йосипович (1761–?)10

14. Петро Йосипович (1765–?)10

– Христина Йосипівна (1763–?)10

– Євдокія Йосипівна (1766–?)10

Побиванці

I

1. Хилько – сотник золотоніський (?– лютий 1676 –?).

2. Григорій.

II

3. Григорій Григорович (1676–1782–?) – козак с. Богуславця Золотоніської сотні⁷2

Д.: Тетяна NN (1682–1782–?).

III

4. Мусій – козак с. Богуславця Золотоніської сотні⁸?

IV

5. Корній Мусійович (1732–?) – козак с. Богуславця4

Д.: Параска Іванівна N (1756–?).

6. Григорій Мусійович (1742–?) – козак с. Богуславця4

Д.: Мотрона Мойсеївна N (1752–?).

7. Петро Мусійович (1747–?) – козак с. Богуславця4

Д.: Феодосія Антонівна N (1752–?).

8. Данило Мусійович (1757–?) – козак с. Богуславця4

Д.: Євдокія Наумівна N (1760–?).

- V
9. Михайло Корнійович (1773–?)5
10. Семен Корнійович (1779–?)5
- Катерина Корнійвна (1767–?)5
11. Григорій Петрович (1770–?)7
12. Петро Петрович (1772–?)7
13. Антін Петрович (1775–?)7
- Євдокія Петрівна (1779–?)7
14. Семен Данилович (1771–?)8
15. Пантелеймон Данилович (1776–?)8
- Гафія Данилівна (1772–?)8
- Єфросинія Данилівна (1780–?)8

Третяки-Перетяцьки

I

1. Тарас – покозачений шляхтич⁹. Сотник золотоніський (?– червень 1691–1703–?).

II

2. Леонтій – сотник золотоніський (?–1709–?).

3. Панко – козак можний піщанський (1726¹⁰).

III

4. Іван – осавул сотенний золотоніський (1736–1737).

5. Данило – козак Піщанської сотні (1739)¹¹.

IV

6. Лук'ян Третяк-Перетяцько (1752–?) – службу розпочав з 1 березня 1767 р., сотенний підписок (з 20 лютого 1770), полковий канцелярист (з 6 січня 1771), сотенний писар (з 12 червня 1782)¹².

Падалки

Василь (?–1753) – священик с. Дрaбівців Золотоніської сотні¹³. Козацька гілка роду проживала в с. Жорнокльовах. Відомі Василь з трьома синами, Дем'ян з чотирма братами, Гордій¹⁴.

Котляренки

I

1. Іван.

II

2. Григорій Іванович (?–1719–1775–?) – службу розпочав з 1729 р. Був у походах за полкового квартирмейстера (1731, 1734). Отаман сотенний золотоніський (1737–1769), абшитованний військовий товариш1
Д.: NNN (?– ран. 1775).

II

3. Іван Григорович (1737–?) – отаман сотні II компанійського полку (1775)2
– Любов Григорівна (1741–?)2
Ч.: (1775) NNN.
4. Матвій – писар сотенний золотоніський (1754–1758)?

Яковенки

I

1. Семен – козак сотні Золотоніської (1649).

II

2. N.

III

3. Данило.

IV

4. Леонтій Данилович (1726–?) – козак с. Ковтунів Золотоніської сотні¹⁵3
Д.: Гафія Іванівна N (1748–?).
5. Павло Данилович (1734–?) – козак с. Ковтунів Золотоніської сотні¹⁶3
Д.: Устина Кирилівна N.
6. Сила Данилович (1744–1782–?) – козак с. Ковтунів Золотоніської сотні¹⁷3
Д.: Марія Антонівна N (1754–?).
7. Григорій Данилович (1746–?)3
Д.: Ганна Антонівна N (1755–?).

8. Семен Данилович (1751–?) – козак с. Ковтунів Золотоніської сотні¹⁸ 3

Д.: Євфимія Микитівна Н (1756–?).

9. Яків (?–1730–1775–?) – службу розпочав з 1740 р. козаком с. Антипівки Золотоніської сотні, абшитований 24 грудня 1771 р. військовим товаришем..... ?

Д.: Марія Якимівна Деркач, донька священика.

- V
10. Михайло Леонтійович (1758–?)..... 4
11. Василь Леонтійович (1770–?)..... 4
12. Павло Леонтійович (1773–?) 4
13. Василь Леонтійович (1781–?)..... 4
- Пелагея Леонтіївна (1777–?) 4
14. Андрій Павлович (1757–?) 5
15. Яків Павлович (1759–?)..... 5
16. Микита Павлович (1762–?) 5
17. Петро Павлович (1765–?)..... 5
18. Микола Павлович (1768–?) 5
19. Ничипір Павлович (1770–?) 5
20. Іван Павлович (1772–?)..... 5
21. Яким Павлович (1774–?)..... 5
22. Прокіп Павлович (1777–?) 5
- Марія Павлівна (1772–?)..... 5
- Ганна Павлівна (1781–?) 5
23. Василь Григорович (1761–?) 7
- Параска Григорівна (1768–?)..... 7
- Катерина Григорівна (1775–?) 7
- Марта Яківна (1753–?)..... 9
- Ч.: (1775) Федір Н Мойсеєнко, отаман сотенний золотоніський.
- Параска Яківна (1757–?)..... 9
- Марія Яківна (1765–?) 9
- Горпина Яківна (1769–?)..... 9

XVIII. КРОПИВНЯНСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
196	28	14, 3

Переважно козацькими були містечко Кропивна (251 козацька і 129 селянських хат), села Щербинівка (відповідно 35 і 19 хат), Крупське (89 і 43), Деньги (193 і 49), Панське (65 і 32), Чехівка (62 і 44), Богушкова Слобідка (190 і 95), слобідки Заліське (30 і 3) та Дубинка (8 і 7).

Переважно селянськими були села Красенівка (Красенівка) (122 селянські і 25 козацьких хат), Богодухівка (відповідно 199 і 151 хата), Чернобаї (291 і 60).

Виключно селянським було с. Крестителів (190 хат).

Сотники

Талда Клим (1648), Ігнатенко Демко (?–1649–?), Кульженко Прокіп (?–1663), (?– червень 1672–?), Демченко Лук'ян (?–лютий 1676–?), Дробницький Стефан (?–1681 – липень 1682–?), Талда Василь (?– січень 1698–1706), Ісаєвич Григорій Денисович (1706 – січень 1715–?), Следзинський Костянтин Якович (1709–1712, нак., 1715 – лютий 1729–?), Артюшенко Василь (травень 1710, нак.), Горбань Дем'ян (1710, 1723, 1724, нак.), Попович Павло (1718, 1730, 1731, нак.), Науменко Тиміш (липень 1718, нак.), Пергамен Тиміш (грудень 1718, 1724, 1728–1729, нак.), Гомон Данило (1719, 1722, 1726–1727, нак.),

Петриченко Процик (1720, 1724, нак.), Яковенко Остап (1722, 1725, нак.), Шишковський Іван (вересень 1729, нак.), Дараган Дмитро Федорович (травень 1731–1759), Бутенко Леонтій (1733, нак.), Кривонос Іван (1734, нак.), Гаркавенко Григорій (1736, 1737–1738, 1739–1740, нак.), Дараган Петро Дмитрович (15 січня 1759 – 21 квітня 1764), Лесевич Михайло (1759, нак.), Дараган Антон Дмитрович (1762, нак., 1764–1782).

Отамани

Грихно Василь (до 1663, 1676), Талда Клим (січень 1663, нак.), Зенченко Гаврило (1681), Жежелівський Хома (1706), Науменко Яцько (1709), Клец Ярема (1710), Усуленко Хвесько (1710), Кривоконь Іван (1710–1711, 1717, 1718), Джемелинський Хома (1712, 1714–1715, 1718), Артеменко Василь (1714), Горбаненко Дем'ян (1715), Науменко Тиміш (1716), Пергамен Тиміш (1718), Голенка Артем (1719), Шепель Іван (1719), Пергамен Тиміш (1720–1722), Давиденко Сава (1722, нак.), Артюх Василь (1723), Горбаненко Дем'ян (1724), Матвіїв Тимофій (1725), Пергамен Тиміш (1725–1726), Кузьменко Тимофій (1726), Голенка Артем (1727), Кузьменко Тимофій (1729), Сусло Радко (1729–1732), Шишченко Іван (1733–1738), Коваленко Тарас (1733, 1737, нак.), Дзюбан Логвин (1735–1736), Джемелинський Степан (1736, 1737, нак., 1738–1746), Тищенко Василь (1737), Шишка Іван (1748, 1752, 1759), Левицький Опанас Федорович (?–1753–1754–?), Леонтович Іван (1759–1764), Гаврик Василь (1765–1767), Охрименко Іван (1773–1775), Петраш Василь (1777–1782).

Писарі сотенні

Ольшанський Петро (1663), Ярмоленко Нестор (1681), Баккай Степан (1710–1712), Іван Іванович (1718–1723), Василь Олексійович (1722), Кривоконь Карпо (1725), Борзаківський Григорій (1726–1729), Федоров Федір (1729, 1736–1737), Петрашевич Конон (1731), Павлов Федір (1732), Кропивенський Федір (1733–1734), Змижнівський Іван (1734–1737, 1740–1743, 1748), Удодинський Федір (1744–1746), Гавриш Василь (1752),

Палчевський Федір (1758), Гвоздевич Лук'ян (1759–1766), Домонтович Стефан (1766–1775), Савенков Йосип (1776–1782).

Осавули сотенні

Джемелинський Степан (1734–1738), Джулай Роман (1740), Шепеленко Зенець (1741), Ющенко Сава (1741, 1748), Грихно Іван (1752), Яценко Сава (1759–1764), Шакур Овсій (1767), Луценко Лук'ян (1767), Охрименко Іван (1770–1773), Ілляшенко Яків (1773–1782).

Хорунжі сотенні

Кусюра Фесько (1672–1676), Петриченко Прокіп (1732), Артюшенко Юсько (1734–1736), Звосколовський Андрій (1738, 1741, 1744–1748), Шут Ничипір (1741, 1752, 1762–1764), Грицай Прокіп (1767–1782).

Дробницькі

I

1. Стефан – сотник кропивнянський (?–1681– липень 1682 –?).

II

2. N.

III

3. Семен – значковий товариш (1750–?).

4. Зіновій – значковий товариш (1750–?).

IV

5. Петро – значковий товариш (1780–1786–?), житель с. Богодухівки.

6. Андрій (?–1786–?).

V

7. Дем'ян Петрович (1 листопада 1786¹–?)5

Ілляшенки

Яків – службу розпочав з 1764 р. Осавул сотенний кропивнянський (30 квітня 1773–1782)².

Д.: Н Петрівна Петраш, донька значкового товариша. Мали сина Івана.

Дарагани

I

1. Федір Дараган (?–1658 – січень 1708) – осавул полковий переяславський (?–1688 – травень 1690), сотник трахтемирівський (?–1695–1706), наказний полковник переяславський (серпень 1697), потрапив у шведський полон у Польщі, помер у неволі. Володів селами Підсінним, Козинцем і В'юнищами.

Д.: Ганна NN, 10 січня 1708 р. отримала гетьманський універсал на млин під Каневом.

II

2. Степан Федорович – згаданий у 1714 р., коли три брати Дарагани – Степан, Григорій та Дмитро – жителі переяславські, продали батьківську діброву в с. Стовпягах своєму зятеві – хорунжому полковому переяславському Климу Іскрі³1

3. Григорій Федорович – сотник наказний 1-ї полкової сотні (1724 – лютий 1728). У лютому 1728 р. за наказом гетьмана Апостола був відставлений від уряду й покараний «арматным вязеньем чрез целый тиждень ... за свое непостоянство»⁴1

4. Дмитро Федорович (м. Кропивна, ?–1695–1767 – ран. 1774) – службу розпочав з 1715 р., наказний сотник 2-ї полкової сотні (1725–1727), сотник кропивнянський (1731–1759), абшитований суддя полковий (1764). Мав володіння в Курському повіті (чи не взяті як придане за дружиною), які він продав Неплюєвим. У 1743 р. підсусідок Деркача Петро Косий захопив у нього телячу шкіру, борошно, ячмінь, скриню з речами. У 1748 р. Дмитро захопив майно та розорив кушнірські майстерні запорозького козака Петра Косого у Кропивні й побив його⁵. У 1752 р. Дараган отримав у власність 50 посполитих дворів у Яготинській, Гельмязівській, Піщанській та Бубнівській сотнях⁶. У березні 1754 р. військовий канцелярист Дем'ян Петрашевич скаржився на Дмитра Дарагана з приводу привласнення ним лісу його батька – козака кропивнянського Петра Петраша⁷. У 1769 р. Дараган захопив майно козака Кирила Ворони⁸, у 1770 р. разом з полковим обозним Канієвським побив дозорця Чехівської волості таємного радника Неплюєва⁹ й у тому ж році побив сина ротмістра Кукура¹⁰1

Д.: 1) NNN.

2) Ганна Петрівна N, у 1775–1778 рр. вона вдова й позивалася з пасинками Петром та Антоном за землі¹¹.
– Євдокія Федорівна, вдова в 1734 р., у 1743 р. жила в Переяславі 1

Ч.: (1714) Климентій Захарович Іскра, хорунжий полковий (?–1703–1706), сотник трахтемирівський (1708–1712).

III

5. Петро Дмитрович (1736 – ран. 1790) – у службі з 1755 р., спочатку був військовим канцеляристом ГВК, потім сотником кропивнянським (15 січня 1759–1764), з 27 квітня 1764 р. – полковий суддя переяславський¹². Колезький асесор (1781) 4

Д.: Настасія Дем'янівна Туранська (1744–1790–?), донька бунчукового товариша Ніжинського полку¹³.

6. Антон Дмитрович (1746–1790–?) – службу розпочав 10 травня 1760 р., був військовим канцеляристом ГВК (22 листопада 1761–1764), сотником кропивнянським (1764–1782). Брав участь у турецькому поході. У с. Кропивні мав 14 підданих і 8 на ранг¹⁴. Колезький асесор (1784) 4

Д.: Марфа Антонівна Булавка, донька чернігівського полкового осавула.

– Параскевія Дмитрівна (1730–?) 4

– Гафія Дмитрівна (1733–1775) 4

Ч.: (з 1754) Михайло Савич Гриневиц, сотник трахтемирівський.

– Ганна Дмитрівна (1738–?) 4

– Дар'я Дмитрівна (1741–1775–?) 4

Ч.: (з 1765) Опанас Федорович Левицький, абшитований полковий осавул (1774), це його другий шлюб¹⁵.

– Софія Дмитрівна, у 1790 р. – вдова 4

Ч.: (1772) Іван Леонтійович Базилевич, сотник 3-ї полкової сотні¹⁶.

Ворона

Козак Кропивнянської сотні, абшитований значковий товариш (в 1774)¹⁷.

Іваницькі

I

1. Іван Стефанович (?–1700–1740–?) – священик м. Чехівки (?–1736–1740–?).

II

2. Юхим Іванович (бл. 1726–1764) – студент КМА (1730–1740)¹⁸, потім навчався в переяславському колегіумі (1740), священик с. Васютинців (?–1764)¹⁹.

Ярошенки

У 1766 р. полковий компанійський обозний Мелес зруйнував греблю і млин на р. Кропивній²⁰, які належали значковому товаришеві Ярошенку.

Клюка

Іван – походив з козацької родини, службу розпочав з 14 лютого 1745 р., значковий товариш (23 вересня 1762–1780–?).
Д.: N Михайлівна N, донька козака Кропивнянської сотні.

Гришко

Філон – службу розпочав 8 квітня 1737 р., значковий товариш (1762–1774–?), у с. Красному Кропивнянської сотні мав 2 підданих.

Д.: NN Ярема, донька козака.

Яків – значковий товариш (1762–1780–?).

Грицаї

I

1. Прокіп – мав 9 підданих у с. Чорнобаях. Розпочав службу з 3 грудня 1761 р. Полковий канцелярист переяславський (6 листопада 1762–1767), сотенний хорунжий кропивнянський (24 вересня 1767–1782)²¹.

Д.: NN Бельниченко, донька жительки м. Кропивни.

II

2. Дем'ян Прокопович

ХІХ. ІРКЛІЇВСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
631	47	7, 4

Виключно козаки населяли село на Ліснях (48 хат). Переважно козацькими були містечко Іркліїв (333 козацькі і 204 селянські хати), села Скородистка (відповідно 183 і 21 хата), Митки (103 і 58), Самовище (62 і 8), Пищики (74 і 5), Бузки (72 і 9), Демки (91 і 2), Мойсенці (109 і 3), Васютинці (385 і 69), Котлів (49 і 11), Москаленки (156 і 15), слобода Білики (28 і 4). Виключно селянським було село Коврай (85 хат).

Полковники

Телюченко Михайло (1648–?), Масенко Лук'ян (жовтень 1654, нак.), Панкевич Матяш (?–1658–1663).

Сотники

Семенович Клим (1-ї сотні, ?–1649–?), Вергун Кузьма (2-ї сотні, ?–1649–?), Воропай Іван (3-ї сотні, ?–1649–?), Митя Тиміш (?–1665–?), Буша Терешко (?–1670–?), Андрієнко (Андрющенко) Пилип (?–1672–?), Тулуб Дем'ян (?–1674–1676), Рубан Грицько (?– лютий 1676 – липень 1682–?), Петренко Ярема (?–1688–?), Завойко Василь Савич (1689–1690), Тулуб Дем'ян (1690–1711), Рубан Григорій (1702, 1708, нак.), Велбінський Тарас Трохимович (1711–1715), Требинський Славуй

Миколайович (1716–1739), Красовський Семен (1718–1719, 1721, 1725, 1727–1729, нак.), Рубан Максим (1721, 1729–1731, 1740, 1745, нак.), Копил Іван (1721, 1725–1727, 1729), Требинський Максим Миколайович (1722, нак.), Тур Іван (1723, нак.), Журба Іван (1724, 1732, нак.), Джулай Степан Іванович (1726, 1737, нак.), Требинський Олексій Миколайович (1739 – 19 березня 1753), Завойко Павло Петрович (24 липня 1753 – 28 серпня 1763), Красовський Семен Остапович (28 серпня 1763–1779), Юзефович Павло (19 березня 1779–1781), Кононович Олексій Йосипович (1781–1782).

Отамани

Логвин Семен (1670), Бабич Василь (1672), Северин (1674), Батрак Кирило (1676, 1688), Рубан Григорій (1676, 1690–1691, 1700–1701), Пилип Іванович (1702), Красовський Семен (1702, 1714, 1719), Грушка Стефан (1707, 1719), Гунта Філон (1711), Джулай Яків (1718), Журба Іван (1718, 1721, 1725–1729, 1731–1734, 1736), Копил Іван (1721, 1727), Мезин Григорій (1724), Рубан Іван (1732), Рубан Максим (1737–1747), Джулай Стефан (1746–1750), Рубан Федір (1751, 1753, 1755–1763), Джулай Федір Якович (1752–1754), Журба Федір (1764–1765), Мойсеєнко Федір (1773–1774–?), Устимович Мартин (?–1775–?), Устимович Степан (1778–1782).

Писарі сотенні

Ісаєвич Іван (1688), Джулай Іван Семенович (1699), Деменко Андрій (1700), Джулай Іван Семенович (?–1703), Журба Іван (1703–1707), Джулай Яків Іванович (1707–1709–?), Джулай Степан Іванович (1718–1728), Андрієнко (Перехрест) Антон (1726, 1731), Рубан Іван (1730), Олександрівський-Москаль Іван Федорович (1732–1746), Джулай Іван Семенович (1746), Олександрівський-Москаль Григорій Іванович (1746–1748), Устимович Мартин (1748–1764), Нестерович Семен (1764–1767), Дорошенко Роман (4 листопада 1769–1782).

Осавули сотенні

Журба Лук'ян (1736–1746), Чорний Тимофій (1748), Чорний Яків (?–1752¹–1754–?), Доброштан Семен (1764), Война Трохим (1771–1782).

Хорунжі сотенні

Рубан Стефан (1734–1738), Сененко Опанас (?–1740–1754²–?), Митя Матвій (12 січня 1771–1782).

Не виключено, що сотенними старшинами були предки козаків, які в 1781 р. володіли хуторами в цій сотні. До таких родин належали Коцові, Ясенські, Ляхи, Богуші, Касименки, Грушки, Журби, Мигрини, Явтушевські, Войни, Миті, Санки, Ковтуни, Устимови і Ворвикишки³.

Миті

Тиміш – козак 2-ї Іркліївської сотні (1649), сотник іркліївський (1665).

Матвій – службу розпочав у 1763 р., сотенний хорунжий іркліївський (1771–1782)⁴.

Угрічичі-Требинські⁵

I

1. Микола Угрічич-Требинський, жив у другій половині XVII ст. у Сербії.

Д.: Єфросинія NN⁶, жива в 1721 р. (у Сербії).

II

2. Стефан Миколайович, архимандрит⁷1

3. Сава Миколайович1

4. Петро Миколайович (?– ран. 1756) – жив у Сербії1

Д.: Степанида Кузьмівна N, прибула із Сербії в Україну в 1756 р. разом з молодшими синами Савою, Марком та Олексієм. У 1763 р. вона судилася зі своїм старшим сином Данилом за маєтності⁸.

5. Славуй Миколайович (1677 – 22 березня 1749) – венеціанський воевода, вийшов із Сербії в 1711 р., «всегда содержал одну компанію своим коштом во всех военных потребах»⁹. Сотник іркліївський (1716–1739). Наказний полковник переяславський

(один рік на царичанській лінії, один рік у Петербурзі, три роки в дербентському поході й у фортеці Святого Хреста). Неодноразово претендував на вакантну посаду переяславського полковника. Помер бездітним1

Д.: (з 1719) Олена Олександрівна Н, вдова сотника лукомського Піковця. У 1754 р. на неї скаржилися курінні отамани й козаки сотні за намагання привласнити сотенну громадську сіножать під с. Мотишинцями¹⁰. Сестри Олени були заміжніми за генеральним хорунжим Дем'яном Оболонським, глухівським сотником Степаном Уманцем та ковалівським сотником Данилом Лесевичем.

6. Олексій Миколайович (1684 – 19 березня 1753) – брав участь у походах з братом Славуєм волонтером¹¹. Сотник іркліївський (1739–1753). У 1749 р. він привласнив човновий перевіз через р. Оржицю й луку поблизу, захопив козацькі ґрунти та ліс¹²1

Д.: 1) NNN.

2) (з 1741) Феодора Варлаамівна Булацель (1721–19 липня 1767), донька полковника Молдавського гусарського полку (1752).

7. Максим Миколайович (?– ран. 1767) – прибув в Україну разом з братом Олексієм, брав участь у походах з братом Славуєм волонтером¹³. Наказний сотник іркліївський (1722). Помер бездітним.....1

Д.: Степанида NN.

III

8. Данило Петрович Угрічич (1728–1785–?) – у 1740 р. вивчав німецьку мову у КМА, у 1744 р. був учнем школи ситаксими в Переяславі¹⁴. Згодом став бунчуковим товаришем. У 1755 р. військовий товариш Гаврило Григорович скаржився на Данила Угрічича за напад його на хутір Григоровича, захоплення там хліба та худоби¹⁵4

Д.: (з 1754) Олена Андріївна Лизогуб, у першому шлюбі була за Іваном Васильовичем Піковцем¹⁶.

9. Микола Петрович Угрічич (?–1753–1779–?) – у 1763 р. він та його брат Іван були вахмістрами Хорватського гусарського полку в Новосербському корпусі. У 1779 р. Микола був уже капітаном.

У тому ж році разом з братами Іваном, Савою та Олексієм він судився з рідним братом Данилом за маєтності Славуя (села Чутівку й Мохначі Горошинської сотні) на Лубенщині¹⁷4

Д.: Євдокія NN (?–1779–?).

10. Іван Петрович Угрічич (1732–1795–?) – у 1753 р. розділив маєтності Славуя з рідними братами Данилом і Миколою та двоюрідними – Максимом і Степаном (після смерті їхнього батька Олексія Миколайовича опікуном їх та їхньої матері став А.Безбородько)¹⁸. Підполковник (1779–1795–?)4

Д.: Марія NN (?–1779–?).

11. Олексій Петрович Угрічич-Требинський (1747–1802–?) – вийшов із Сербії у 1756 р., у 1779 р. – капітан, після 1795 р. – підполковник і кавалер.....4

Д.: 1) NNN.

2) (з 11 січня 1786 р.) Єлизавета Костянтинівна Маркович (1770–1802–?)¹⁹.

12. Сава Петрович Угрічич-Требинський – вийшов із Сербії в 1756 р., у 1779 р. він – «дворянин сербской нации», після 1795 р. – прапорщик4

13. Марко Петрович – згадується в 1756–1763 рр. як малолітній.....4

14. Сава Олексійович (1739–1757)6

15. Степан Олексійович (1740–1757)6

16. Максим Олексійович (1741–1825) – службу розпочав з 21 липня 1760 р. військовим товаришем²⁰, брав участь у пруському поході. З 1768 по 1775 рр. – комісар у золотоніському комісарстві по виборі дворянства. У 1778 р. став бунчуковим товаришем. Пізніше був колезьким асесором, підкоморієм Золотоніського повіту. У 1780 р. мав 602 підданих у містечку Іркліві, хуторі Коврай, селах Коврай, Крутьках, Мельниках, Канівцях, Ревбинцях, Митках, Самовищі, Будках, Васютинцях, Мамаленках, Котках Переяславського полку, м. Оржиці, слободі Іржавці, хуторах Бражниківщині й Запорожанському Лубенського полку²¹6

Д.: 1) (з 1765) Настасія Якимівна Канівська (?–1750–1793), донька полкового обозного переяславського.

2) (з 1794) Настасія Семенівна N²².

- Ганна Олексіївна (1738–1763–?)6
– Параска Олексіївна (1751–1787)6
 Ч.: (з 1774) Харлам Н Бузаківський, сотник решетилівський²³.
– Н Олексіївна, видана заміж у с. Манжелівку Миргородського полку6
- ІV**
17. Максим Данилович Угрічич (?–1780–1795–?) – титулярний радник8
18. Лазар Іванович Угрічич (?–1795–?) – майор10
19. Олексій Максимович (1766–1777 – ран. 1795)16
20. Андріян Максимович (1774–1851) – у 1795 р. – поручик²⁴16
 Д.: Ганна Максимівна Н.
21. Костянтин Максимович (1778–1826)16
 Д.: Марія Михайлівна Н.

Білоцерківці

I

1. Іван – сотник (можливо, компанійський), козак Іркліївської сотні.

II

2. Арсеній Іванович Білоцерковець-Безбородько (1724, Переяслав, 1754–?) – навчався в переяславському колегіумі (1740), студент філософічних мистецтв Йенського університету (1754)1
3. Степан – син козака Іркліївської сотні²⁵. Військовий канцелярист ГВК (1738–1755–?). У 1739 р. ГВК заборонила мешканцям Ірклієва ловити рибу у ставку при млині Степана та звільнила його шинок від військових повинностей²⁶. У січні 1755 р. козак Прокіп Форешко²⁷ порубав у Степана ліс, захопив сіножаті і спадковий двір?

Завойки²⁸

I

1. Сава – жив у середині XVII ст. Завойки ведуть свій родовід від Сави. В Ірклієві в середині XVII ст. у першій сотні фіксується лише Сава Омельченко²⁹, у другій – Савка Миненко³⁰. Можливо, вони мають якесь відношення до цієї родини. Проте,

враховуючи той факт, що Василь Савич уже в 1688 р. зазначений як значний військовий товариш, можна припустити можливість його переходу з Правобережжя. А те, що й він, і його рідний брат Петро були священиками, свідчить про близькість роду Завойок до духовного середовища. Таким чином, не виключено, що Сава Завойко був священиком.

II

2. Василь Савич (?–1668–1711–?) – значний військовий товариш (1688, 1691), сотник іркліївський (1689–1690), у 1689 р. отримав на уряд с. Митки, намісник іркліївський (?–1700–1711–?)³¹1?

3. Петро Савич (?–1702–1745) – намісник (?–1722–1738–?), священик воскресенський піщанський (1740)1

III

4. Михайло Васильович (1697–1752–?) – священик михайлівський іркліївський (1736–1752).....2

Д.: Феодосія Семенівна Красовська (1700–1725–?), донька іркліївського городового отамана³².

5. Павло Петрович (1709–1777) – службу розпочав з 15 січня 1738 р., значковий товариш (з січня 1738), сотник іркліївський (1753–1763). Брав участь у хотинському і пруському походах. У 1749 р. на його хутір Попівщину в Піщанській сотні вчинив напад священик піщанський Іван Чайковський³³. У 1754 р. Павло Завойко судився з командиром Псковського драгунського полку Францом фон Роденом за письмову образу³⁴. У нього було 188 підданих (1774) в Іркліївській сотні в селах Митках, Сомівці, Пищиках, Москаленках, Котлевій, Краснохижинцях і хуторі Степовому при р. Ірклії³⁵3

Д.: (ран. 1738) N Василівна Грихно, донька священика.

6. Євстафій Петрович (1725–1765–?) – навчався у КМА (1735–1738), потім у переяславському колегіумі (1738–?), військовий канцелярист ГВК (1750). У 1761 р. він уступив свою частку батьківських володінь у Піщаній своєму братові Федору³⁶3

7. Федір Петрович (1727–1767–?) – навчався в переяславському колегіумі, священик Троїцької церкви в Піщаній (?–1764–1767–?)3

- Пелагея Петрівна (1738–1761–?).....3
 Ч.: (з 1761) Семен Максимович Якубовський, священник
 у с. Самовищі.

IV
 8. Дем'ян Михайлович (1727–1767–?) – навчався в переяславському колегіумі (1740), священник михайлівський іркліївський (1767)4

– Євдокія Михайлівна (1717–1767–?)4
 Ч.: Петро Н Чернявський (?– ран. 1767).

9. Данило Павлович (1739–1766–?) – навчався в Москві, військовий канцелярист ГВК (1761), капрал лейб-гвардії кінного карабінерного полку (1766), ротмістр Астраханського полку в І армії (1774)³⁷5

– Ірина Павлівна (1746–1770–?)5
 Ч.: (з 1770) Іван Федорович Ілленко, військовий товариш (1774).

– Тетяна Павлівна (1752–1778–?)³⁸5
 Ч.: (з 1778) Іван Андрійович Білостоцький, корнет Московського карабінерного полку.

Джулаї³⁹

Іван Джулаї фіксується в полковому товаристві Канівського полку (1649), Федір Джулаї – полковник черкаський (1658–1659, 1663–1664).

I

1. Семен – жив у середині XVII ст.

II

2. Іван Семенович (?–1654–1703–?) – у 1674 р. купив дім з плецом в Іркліїві⁴⁰, сотенний писар іркліївський (1699, 1703).....1
 Д.: Катерина NN (1678–1750–?).

III

3. Яків Іванович (?–1689–1709–?) – писар сотенний іркліївський (1707–1709–?), отаман городовий іркліївський (1718).....2

4. Семен Іванович (?–1706–1726–?) – козак сотницького куреня (1726)⁴¹, у 1726 р. продав ґрунти С.Требинському2
 Д.: Меланія Степанівна Грушка, донька городового отамана іркліївського, онука сотника Д.Тулуба⁴².

5. Степан Іванович (1700–1760) – писар сотенний іркліївський (1718–1728), сотник наказний іркліївський (1726, 1737), городовий отаман іркліївський (1746–1750), значковий товариш2
Д.: Єфросинія Семенівна Красовська⁴³, донька сотника іркліївського. У 1766 р. позивалася за володіння с. Скопцями зі старшинами Корсунем і Бахчевським⁴⁴.
6. Петро Іванович (1713–1759)2
Д.: Меланія Григорівна N (1714–1768–?).
7. Яків Іванович – значковий товариш (1726–1748).....2
– Ганна Іванівна2
Ч.: NN Сутула.

IV

8. Федір Якович (?–1730 – ран. 1766) – значковий товариш, городовий отаман іркліївський (1752–1754).....3
Д.: Олена Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша.
9. Семен Якович – козак убогий Васютинського куреня3
10. Іван Семенович (?–1741–1751–?) – склав присягу імператриці 1741 р., писар сотенний іркліївський (1746). У 1751 р. разом з матір'ю продав плец в Іркліїві (спадок діда Д.Тулуба) отаману іркліївському Ф.Рубану⁴⁵4
11. Яків Степанович (1738–1795) – полковий канцелярист (1760–1763), військовий канцелярист (1764–1774–?), поручик (1789)5
Д.: Марія Василівна Петрашевич (1742–1774–?), донька протопопа золотоніського.
12. Антон Степанович5
13. Іван Степанович5
14. Іван Петрович (1739–1767–?) – службу розпочав з 10 грудня 1764 р. полковим канцеляристом, писар сотенний золотоніський (1771–1782)⁴⁶6
Д.: NNN, вдова сотника шаповалівського Ніжинського полку Небаби.
15. Яків Петрович (1745–1767–?)6
Д.: Марія Василівна N (1749–1767–?).
16. Леонтій Петрович (1749–?)6
17. Омелян Петрович (1754–?)⁴⁷6

Луцаковські

I

1. Іван.

II

2. Федір Іванович – священик успенський іркліївський (1720–1745)1

III

3. Григорій Федорович (бл. 1783–?)2

4. Матвій Федорович (бл. 1725–?)2

Красовські

I

1. Семен (?–1672–1719–?) – отаман городовий іркліївський (1702, 1714, 1719), сотник наказний іркліївський (1718–1719, 1721, 1725, 1727–1729).

Д.: Марфа Андріївна Петрова (1682–1767–?), донька значкового товариша Андрія Петрова, внучка сотника Тараса Велбінського)⁴⁸.

II

2. Остап Семенович – козак іркліївський, який у 1739 р. просив про надання універсалу з підтвердженням права власності на млин у с. Загородищі⁴⁹. Абшитований значковий товариш (1774)⁵⁰1

– Єфросинія Семенівна (1700–1725–?)⁵¹1

Ч.: Степан Іванович Джулай (1700–1760), наказний сотник іркліївський.

– Феодосія Семенівна.....1

Ч.: Михайло Васильович Завойко, священик.

III

3. Петро Остапович – службу розпочав у 1769 р. при полковій канцелярії, брав участь у багатьох закордонних походах. Отаман сотенний вакансовий. Абшитований військовий товариш (1775)2

Д.: NNN, донька козака. Мали дітей: Федора (1766–?), Івана (1768–?), Якова (1770–?).

4. Павло Остапович – значковий товариш (1783), військовий товариш (1784)2

5. Семен Остапович (1727³²–?) – службу розпочав 17 березня 1746 р., з 17 березня 1747 р. – військовий канцелярист ГВК. У 1763–1779 рр. був сотником іркліївським, з 1779 р. – бунчуковим товаришем. З 30 квітня 1779 р. – предводитель переяславської шляхти. Мав 30 підданих у містечках Ірклієві й Канівцях і в селах Загородищі та Лихолітках (1780).....2
Д.: NN Леонтович, донька сотника.

Кононовичі

I

1. Іван – у 1715, 1724 рр. був городовим отаманом баришівським. Рід Кононовичів пов'язаний не тільки з Баришівською, а й з Іркліївською сотнями.

II

2. Йосип Іванович – після 1743 р. Йосип Кононович став намісником іркліївським, а його брати залишились козаками. У 1761 р. Йосип уступив свою частку батьківських ґрунтів під с. Морозівкою племінникові – Федору Даниловичу Кононовичу1
3. Данило Іванович – козак1
4. Григорій Іванович (?– ран. 1761) – козак1
Д.: Меланія N Кончакувна.

5. Хома Іванович1

III

6. Олексій Йосипович – службу розпочав колезьким канцеляристом у 1770 р. в золотоніському повітовому земському суді. У 1772–1774 рр. колезький канцелярист ГВС. У 1774–1779 рр. брав участь у поході до Польщі в корпусі генерал-майора Ширкова. Мав 10 підданих в Іркліївській і Канівській сотнях (1780)³³. Мав хутір у Канівській сотні³⁴. Сотник іркліївський (1781–1782).....2
7. Федір Данилович (?– ран. 1767)3
Д.: Ксенія NN.

Фуршай

Дмитро – козак іркліївський (1752). Мав один двір посполитих з двома сім'ями в с. Васютинцях, млин-вишняк в одне коло, лісок, двох коней³⁵.

Захарченки

I

1. Филип – військовий товариш (1775)⁵⁶, житель с. Самовища Іркліівської сотні.
2. Гаврило (1740–?) – шляхтич, службу розпочав 10 лютого 1770 р., полковий канцелярист (18 червня 1776), осавул сотенний (з 19 березня 1778).
3. Іван (1748–?) – син військового товариша, службу розпочав 26 березня 1772 р., полковий канцелярист (з 15 травня 1773), осавул сотенний (з 18 серпня 1776), мав 2 підданих⁵⁷.
4. Макар (1748–?) – син військового товариша, службу розпочав 3 лютого 1771 р., полковий канцелярист (10 листопада 1771), отаман сотенний (з 15 вересня 1776).
5. Микола (1755–?) – походив з шляхти, службу розпочав 2 грудня 1775 р., сотенний канцелярист у кропивнянському сотенному правлінні (з 18 лютого 1777), сотенний хорунжий (з 19 листопада 1779)⁵⁸.

II

6. Ілля Пилипович (1755–?) – козак, перебував у I армії (1775)1
7. Данило Пилипович (1760–?)1
8. Матвій Пилипович (1762–?).....1
9. Микола Пилипович (1764–?)1

Олефіренки

Данило – виборний козак с. Скородистки Іркліівської сотні (1752). Мав 1 двір з 1 сім'єю посполитих, під с. Самовищем – млин у два кола, лісок, сіножать на 300 кіп, ріллі на 100 кіп⁵⁹.

Антон – з козаків, службу розпочав з 6 лютого 1772 р., полковий підканцелярист (з 27 листопада 1773 р.), полковий канцелярист (з 22 грудня 1777)⁶⁰.

Лавриненки

Федір – виборний козак с. Скородистки Іркліівської сотні (1752). Мав млин в одне коло, сіножать на 300 кіп, поля на 300 кіп, 2 коней⁶¹.

XX. КАНІВЕЦЬКА СОТНЯ

Переважно козацькими були села Великі й Малі Канівці, в яких у 1781 р. нараховувалось 348 козацьких і 70 селянських хат, а також села Лихолітки (відповідно 124 і 34 хати), Ревбинці (123 і 24), Крутьки (122 і 28), Воронинці (52 і 30), Мельники (158 і 26).

Сотники

Лебединський Іван (1757–1767), Ілленко Федір (23 серпня 1767–1777), Куленський Микита Петрович (15 травня 1777–1781), Богдановський Федір Петрович (1781–1782).

Отамани

Ісаєвич Олексій (1757), Волошин Олексій Арсенійович (1758), Чернявський Матвій (1767), Волошин Стефан Арсенійович (5 березня 1768–1775), Чернявський Павло (1776–1782).

Писарі сотенні

Бакай Павло (1757–1767), Бихкало Павло (1767), Удодинський Данко (1769–1782).

Осаули сотенні

Щипака Григорій (6 листопада 1768–1782).

Хорунжі сотенні

Яременко Андрій (19 березня 1771–1774), Гришин Роман (1775–1782).

Волошини

- I
1. Арсеній – походив з покозаченої шляхетської родини¹.

- II
2. Олексій Арсенійович – отаман сотенний канівецький (1758)1
3. Стефан Арсенійович – службу розпочав 25 жовтня 1751 р., отаман сотенний канівецький (5 березня 1768–1775)1
Д.: NNN, шляхтянка. Мали сина Миколу.

Ілленки

- I
1. Федір – походив з покозаченої шляхти, у селах Канівцях і Мельниках мав 10 підданих і 3 служителів (1774). Козацьку службу розпочав у лютому 1738 р., у 1756 р. став значковим товаришем, а в 1767 р. – сотником канівецьким (23 серпня 1767²–1777).
Д.: NNN, донька шляхтича.

- II
2. Іван Федорович (1742³–?) – службу розпочав у 1760 р.; був військовим канцеляристом (з 1764 р.); військовим товаришем (з 25 грудня 1765 р.); з квітня 1767 р. по 1769 р. здійснював генеральний опис Переяславського полку. У 1770 р. – член слідчої комісії над сотником піщанським Жилою1
Д.: Ірина Павлівна Завойко, донька сотника іркліївського.
3. Федір Федорович1
4. Яків Федорович1
5. Павло Федорович – у 1774 р. – навчався латині в переяславському колегіумі⁴1
6. Петро Федорович – у 1774 р. – навчався латині в переяславському колегіумі⁵1

Богдановські

- I
1. Петро (?– ран. 1760) – військовий товариш.
Д.: Ганна Мойсеївна Левицька.

- II
2. Федір Петрович – був сотенним отаманом, значковим товаришем, з 1773 р. – військовим товаришем, сотником канівецьким (1781–1782)1

Д.: Уляна Олексіївна Канаровська, донька сотника яготинського⁶.

3. Андрій Петрович (?–1768 – ран. 1774) – військовий товариш (1768–1772)1

Д.: Ірина Семенівна Пелехова, донька військового товариша⁷.

Міхновські

Ми вже писали щодо статті Олександра Стовби «Матеріали до історії роду Міхновських», опублікованою в «Українському історичному журналі»⁸. Нагадаємо основні висновки його праці:

– «священницький рід Міхновських походив з дрібної української шляхти». Автор локалізує шляхтичів Міхновських у Перемишльському повіті, Волинському та Київському воеводствах, родова відзнака – герб «Труби»;

– «сини дрібної української шляхти досить часто йшли в священство з міщанами і селянами»;

– рід Міхновських мав постійні зв'язки з Києво-Могилянською академією: Матвій навчався у 1702 р, Іван – у 1717 р, Петро – у 1779 р.;

– «наприкінці 1760-х років Міхновські переходять на Лівобережжя й оселяються в Золотоніському повіті на Переяславщині. Дуже правдоподібно, що Міхновські покинули Правобережжя у зв'язку з подіями під час Коліївщини»;

– «потомки правобережних шляхтичів Міхновських дожили теж до 20-го століття»;

– «колискою лівобережних Міхновських став Золотоніський повіт, а особливо село Мойсенці з церквою Якіма та Анни».

Зробимо деякі зауваження до наведених положень О.Стовби.

Ще Кушнір-Марченко звернув увагу не на козака Білоцерківського полку Левка Міхновського (1649), а на Пархома Міхненка – козака Іркліївської сотні Кропивнянського полку. У відомому козацькому реєстрі Переяславського полку 1726 р. у тій же Іркліївській сотні в с.Мельниках знаходимо заможних козаків Міхновських – братів Лавріна та Андрія. У реєстрі

немає їхнього батька. Якщо вважати, що він помер своєю смертю і прожив років 60, то дата його народження припадає десь між 1665–1670. Отже, він міг бути сином або онуком Пархома. Таким чином, рід Міхновських належить до корінних родин Золотоніщини, який у середині XVII ст. покочався. Правобережна – уманська – гілка мала свій окремих від лівобережного родівід.

Родовим для Міхновських було село Мельники, а не Мойсенці. Знаходить підтвердження теза про тісні зв'язки Міхновських з Києво-Могилянською академією.

Поколінний розпис роду Міхновських.

I

1. Пархом – козак Іркліївської сотні Кропивнянського полку (?–1649–1650–?).

II

1а.....1?

III

2. Лесько – козак Іркліївської сотні (?–1726–?), хорунжий полкової артилерії Переяславського полку (?–1732–1737–?)1а

3. Андрій – козак Іркліївської сотні Переяславського полку с. Мельників (?–1726–?). У реєстрі 1752 р. його вже немає.....1а

IV

4. Н Андрійович (?–1767–?) – народився в с. Мельниках. У реєстрі Іркліївської сотні 1752 р. його немає. Згадка про нього зустрічається в 1767 р.3

5. Ничипір Андрійович (?–1726–1767–?) – у 1727 р. продав частину степу. У списках студентів КМА 1737–1747 рр. і переяславського колегіуму 1739–1745 рр. його немає. З 1747 р. він фіксується священиком у с. Пищиках⁹, яке мало у приході лише 40 дворів (1738)¹⁰. У 1752 р. він володів ще хатою в с. Мельниках. До 1767 р. мав уже значне господарство в цьому селі та частину плечу коло с. Мельників3

6. Прокіп – козак с. Мельників (1752). Разом з Йосипом, Олексієм і Петром жили чотирма сім'ями в чотирьох хатах на одному дворі. Мали ліс, чотирьох коней, вісім волів, ріллі на 80 кіп¹¹?

7. Йосип – козак с. Мельників (1752).....?

8. Олексій – козак с. Мельників (1752)?
9. Петро – козак с. Мельників (1752)?
- V
10. Явдоким (бл. 1743–1767–?) – у 1767 р. жив у с. Пищиках при батькові5
Д.: (з 2 липня 1765) NN Шевченко.
11. Федір (бл. 1751–1767–?) – народився в с. Пищиках, був дячком у цьому ж селі (?–1801–?)5
12. Іван (бл. 1752–1819–?) – народився в с. Пищиках. Не навчався. Паламар у с. Пищиках (?–1801–?). Звільнений за старістю та хворобою (до 1814)5
13. Петро (бл. 1755–1779–?) – народився в с. Пищиках. У 1779 р. навчався в Києво-Могилянській академії5
14. Михайло (бл. 1756–1827), народився в с. Пищиках. Штатний паламар церкви Якіма й Анни в Мойсеїцях (?–1801–1819–?) при священнику Андрієві Михайловичу Ващенкові5
- VI
15. Максим Явдокимович (бл. 1766–?) – народився в с. Пищиках10
16. Данило Явдокимович (бл. 1770–1801–?) – закінчив курс філософії КМА, священник у с. Пищиках (?–1801–1819–?)10
17. Василь Явдокимович (бл. 1786 – ран. 1869) – паламар у с. Мотишинцях (?–1819–?), потім у с. Пищиках10
Д.: Мар'яна NN (?–1840–1869–?).
18. Іван Федорович (бл. 1792–1823–?) – народився в с. Пищиках, у 1814 р. був указним дячком у цьому ж селі. У 1814–1823 рр. навчався в переяславській семінарії, у 1819 р. був дяком Миколаївської церкви с. Васютинців11
19. Омелян Іванович (бл. 1792–?) – указний паламар (?–1814–?), потім паламар Михайлівської церкви с. Пищиків.12
20. Микита Іванович (бл. 1795–1861) – у 1814 р. навчався у класі риторики переславської семінарії12
21. Харитон Михайлович (бл. 1786–?) – у 1808 р. закінчив переяславську семінарію і став священником. Був священником с. Крестеньова (?–1819–1821–?)14
22. Іван Михайлович (бл. 1794 – ран. 1841) – у 1801 р. навчався часослову. У 1817 р. закінчив переяславську семінарію.

У 1819 р. – священник церкви Іоанно-Богородичанської Золотоніського жіночого монастиря, декан гельмязівський (1826)14
 23. Григорій (Георгій) Михайлович (1805 – 5 січня 1861).
 З 1828 р. священник у с. Красенівці, а з лютого 1829 р. – у с. Мойсенцях. У 1858 р. церква згоріла, і він багато клопотав над її відновленням14

Д.: Лизавета NN (?–1840–1869–?).

24. Андріан Михайлович (бл. 1809–?) – дячок Успенської церкви в Гельмязові (з 1847)14
 25. Яків (?–1795–1830–?) – у 1815–1830 рр. священник с. Коробівки.....?

VII

26. Гаврило Данилович (бл. 1798–?) – народився в с. Пищиках. У 1814 р. навчався в переяславській семінарії у класі граматики16

27. Крискент Данилович (бл. 1804–1875) – у 1814 р. навчався у класі інфіми переяславської семінарії, яку закінчив у 1825 р. по другому розряду. Був священником с. Зубанів16

28. Микола Данилович (бл. 1808–?) – народився в с. Пищиках. У 1814 р. навчався граматиці16

29. Іоль Харитонович (1813–1864–?) – народився в с. Пищиках. Священник Введенської церкви с. Мутів (?–1864–?)21

30. Михайло Харитонович (1819–1865–?) – священник Воскресенської церкви с. Піщаного (1841–1865)21

31. Іван Харитонович (1820–?) – у 1842 р. закінчив переяславську семінарію. Півроку був священником у Золотоніському повіті, а потім у с. Турівці Прилуцького повіту в маєтку Миколи Андрійовича Маркевича, автора 5-томної історії України. Іван збирав фольклорний матеріал і публікував його на сторінках «Полтавских губернских ведомостей». Розмовляв лише українською мовою.....21

32. Василь Іванович (?–1854–1896) – паламар с. Пищиків (1864) ..22

33. Дмитро Іванович (1821/1823–1907) – у 1846 р. закінчив полтавську семінарію. Священник монастирської дівочої школи при Золотоніському дівочому монастирі (з 1876). Нагороджений орденом Св. Володимира 4-го ступеня (1894)22

34. Іван Андріанович (1837–1923) – священик (1861–1923)24
VIII
35. Ничипір Гаврилович (1815–1865–?) – закінчив переяславську семінарію (1837). Священик с. Луки Золотоніського повіту (1865)26
36. Микита (?–1843–1861) – протоієрей церкви в с. Андрушах Переяславського повіту, у 1843 р. нагороджений скуфією.....?
37. Явдоким (?–1842–1865–?) – паламар с. Мойсенців?
38. Павло (?–1844–1864–?) – священик с. Пищиків (1864)?
39. Яків (?–1888) – дяк церкви с. Сазонівки Лубенського повіту, потім дяк Благовіщенської церкви м. Золотоноші?
40. NN (?–1885) – дяк церкви с. Панського.....?
41. Петро (?–1896) – священик Преображенської церкви м. Оржиці Лубенського повіту?
42. Олександр (1843–1917–?) – священик церкви с. Мельників (?–1887–1917)?
43. Дмитро Іолійович (?–1888–1917–?) – диякон Успенської церкви м. Кременчука (до 1888), священик с. Обичева Прилуцького повіту (1888–1890), священик с. Власівки Кременчуцького повіту (1890–1917)29
44. Микола Іолійович (?–1903–1915–?) – на цивільній службі29
45. Віктор Іолійович (?–1912–1915–?) – проживав у Києві29
46. Володимир Іванович (?–1874–1916–?) – у 1874 р. закінчив полтавську семінарію. Священик Покровської церкви с. Колесників Прилуцького повіту, священик Троїцької церкви с. Товкачівки Прилуцького повіту (з 1894), священик Михайлівської церкви с. Хорунжівки Роменського повіту31
47. Микола Іванович (1873–1924) – ідеолог національно-визвольного руху, автор «Самостійної України»31
48. Гаврило Іванович – навчався на юридичному факультеті Київського університету. Працював присяжним повіреним у Прилуках31
IX
49. Іван Павлович (1874–1923) – закінчив астраханську семінарію. Священик церкви с. Малої Бурімки. З 1910 р. зайняв батьківське місце в с. Мойсенцях38

50. Михайло Павлович38
51. Василь Павлович38
52. Іван Павлович (?–1875–1894–?) – дяк Троїцької церкви м. Ірклієва, дяк церкви с. Пищиків (1875–1894).....38
53. Костянтин Олександрович (1868–?) – у 1888 р. закінчив полтавську семінарію і призначений псаломщиком у с. Чутівку Лубенського повіту. У 1889 р. став учителем земського училища с. Богданів Золотоніського повіту, у 1890 р. переведений помічником учителя земського училища с. Мельників. У 1895 р. отримав сан диякона, став священником в хуторі Коврай. З 1896 р. – законоучитель Троїцького народного училища, а з 1901 р. – новоковрайського земського училища42
54. Іоан Олександрович (?–1886–1917–?) – священник с. Білоцерківки Лохвицького повіту (1906–1917)42
55. Олександр Володимирович (1876–?) – у 1895–1896 навчальному році навчався в 4 класі полтавської семінарії. Член Полтавської Вільної громади (ВГ) РУП. Студент Харківського ветеринарного інституту. Заарештований у справі місцевої ВГ РУП. 27 листопада 1903 р. звільнений з-під арешту. Під час революції в 1905 р. перебував на Кубані. У 1912 р. працював помічником присяжного повіреного *Миколи Міхновського* (№ 47) у Харкові. Перебрався до Переяслава, де в 1916 р. був присяжним повіреним і законоучителем приватного чоловічого комерційного училища46
56. Володимир Володимирович (1879–?) – з 1895 р. навчався в полтавській семінарії, член Полтавської Вільної громади РУП. Студент Харківського ветеринарного інституту. В грудні 1902 р. призначений дияконом у м. Орлик. У 1903–1904 рр. перебував під арештом як активіст РУП. У 1906 р. закінчив київську семінарію. Священик с. Калинівки Роменського повіту, збирав церковну старовину (1906–1907). Священик Михайлівської церкви м. Березані (1907–1913). Священик Преображенської церкви м. Переяслава (1914–1915), священник церкви с. Турівки Прилуцького повіту46
57. Юрій Михайлович (1869–1937) – у 1888 р. був звільнений з 4 класу полтавської семінарії. З 1889 р. учителював

- у с. Піщаному. Потім був дяком у церквах Ірклієва, Домонтова, Нових Санжар, Золотоноші. Священик церков у селах Богданах, Жовнині, Бубнівській Слобідці, Прохорівці. У 1921–1922 рр. був єпископом УАПЦ та архієпископом Чернігівським. Священик церкви с. Прохорівки (1926–1927). У 1933 р. – останній настоятель Київської Софії. Репресований.....50
58. Олександр (?–1902–1916) – син дяка. Дяк Успенського собору в Миргороді (1902–1905). З 1905 р. військовий капелан. Дяк у Миргороді (?–1912), дяк у с. Богданівці Пирятинського повіту (1912–1916).....?
59. Леонтій (?–1886–1896–?) – дяк церкви с. Білоусівки Золотоніського повіту.....?
60. Леонід (?–1890–1914–?) – навчався в полтавській духовній семінарії, але закінчив лише 2 класи (1896). Священик с. Дівичок Переяславського повіту, з 1914 р. священик с. Бубнівської Слобідки?
61. Веніамін?
- Х**
62. Іван Костянтинович53
63. Володимир Костянтинович (1896–?)53
64. Дмитро Костянтинович (1902–?)53
65. Сергій Костянтинович (1906–?)53
66. Микола (?–1908–1915–?) – дяк с. Филиповичів Лубенського повіту?

З наведених 66 представників чоловічої статі родини Міхновських один був єпископом УАПЦ, 2 – протоієреями, 6 – козаками, 3 – юристами, решта мала сан духовний: від паламарів до священиків. Як бачимо, Міхновські були типово священицькою родиною упродовж двох століть. Цей суспільний пласт особливо зберігав і консервував українську ідею і традиції. Хоча за переписом 1897 р. він складав лише 1% населення, але діти представників його відігравали провідну роль в українському визвольному русі.

XXI. ЯГОТИНСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
152	28	18, 4

Сотники

Оброженко Стас (?–1649–?), Челюскін Петро Іванович (?–квітень 1661–?), Захар'ященко Опанас (?– березень–травень 1661–?), Скоченко Лаврін (?– червень 1672–?), Литовченко Іван (?– липень 1682–?), Савоненко Роман (?–1685 – квітень 1687–?), Момот Григорій Іванович (?– березень 1690 – квітень 1691–?), Рокитний Логвин (?–1695–1705–?), Павлович Йосип (?– травень 1706–1733), Рокитний Іван Логвинович (1710 – березень 1713, нак.?), Бережний Лук'ян (1723, нак.), Феодосіїв Дмитро (1729, нак.), Карпович Петро (1731, лютий 1733, нак.), Купчинський Пилип Григорович¹ (3 червня 1733–1751), Крижно Федір (1736, 1739, нак.), Калита Федір (1737, 1740, нак.), Сезченко Дорош (1738, нак.), Лукомський Степан (1752 – 12 грудня 1757), Канаровський-Соха Олексій Григорович (грудень 1757–1760), Ісаєвич Михайло, значковий товариш (1759, 1760, нак.), Славатинський Федір Стефанович (1761–1770), Козловський Андрій Дмитрович (1761, нак.), Юзефович Михайло Іванович (1770–1782).

Отамани

Карпович Гавриш (1691), Ройко Захар (1710, 1718), Дикий Стефан (1713–1718, 1728), Кущенко Дмитро (1723), Крихно Федір (1725–1730), Андрій (1729), Розум Григорій (1730–1735, 1738–1740, 1748), Куєвда Федір (1736), Непийвода Гордій (1737, 1740–1741), Дикий Дмитро (1742–1747, 1752–1753), Колчевський Іван, Колежний Григорій (1751), Ошкал Андрій (1753–1757), Турчиновський Олексій (1759), Колодей Дмитро (1760), Батрак-Згурський Тимофій Леонтійович (1762–1764), Плакса Семен (1764–1767), Лукашевич Данило (1772–1779).

Писарі сотенні

Загоровський Яків (?–1718–1723–?), Мойсеєнко Матвій (1729), Кордовський Степан (1732–1733), Чаяловський Михайло (1734–1737), Полешко Яким (1734, нак.), Скибинський Прокіп (1738–1746), Козярин Григорій (1747, нак.), Боровицький Тимофій (1749–1750), Даценко Артем (1752–1757), Павловський Іван (1755), Дацей Юхим (1758), Бохановський Петро (1759–1767), Лен Іван (8 липня 1769–1779), Анатієнко Йосип (1779–1782).

Осавули сотенні

Калита Іван (1732), Ганжа Влас (1736), Розум Григорій (1737), Мичка Матвій (1738, нак.), Саранча Іван (1738–1751–?), Коркач Іван (?–1758–1773), Полонський Федір (1775–1782).

Хорунжі сотенні

Близнюченко Охрім (1723), Калита Іван (1732–1746), Козярин Григорій (1746–1758), Плакса Семен (1759), Полонський Федір (1761–1774), Перетятко Василь (1775–1782).

Непийвода

I

1. Кирило (?– ран. 1730) – купив греблю й лани поблизу Яготи-на навпіл з козаком Мойсеєм Чиргикалом².

Д.: Пелагея NN (?–1730–?).

II

2. Гордій – отаман городовий яготинський (1737, 1740–1741).

Розуми (Розуменки)

I

1. N – «от Полтавской баталии гребелку в Покотила Яготинского купил с полями и на том от того году построивши» хутір¹.

II

2. Яків N – козак яготинський (1730).....1

3. Сидір N1

4. Григорій N – отаман городовий яготинський (1730–1735, 1738–1740, 1748), осавул сотенний яготинський (1737)1

III

5. NN – козак яготинський, тримав хутір поблизу Яготина (1781)⁴.

Калитинські (Калити)

I

1. Іван – священик спаський переяславський (1652)¹.

II

2. Клим Калитенко – козак сотні Переяславської Романенка (1649).

3. Овсій – козак сотні Переяславської Романенка (1649).

4. Дорош – козак сотні Переяславської Романенка (1649).

5. Сахно – козак сотні Переяславської Чикмена (1649).

III

6. N.

IV

7. Микита Калита – козак яготинський. Пополам з Іваном Твердохлібом тримав хутір на р. Іржавці, куплений у Стефана Дикого (1728)⁶.

V

8. Федір Калита – наказний сотник яготинський (1737, 1740).

9. Іван – осавул сотенний яготинський (1732).

VI

10. Іван Калита – хорунжий сотенний яготинський (1732–1746).

VII

11. Дмитро Калитинський – писець полковий (1755)⁷.

Пустий плец у Переяславі як борг Калитихи перейшов полковому осавулу Михайлу Лукашевичу⁸.

Бурляї

I

1. Кіндрат⁹ – отаман (1638), козак Медведівської сотні (1649), сотник медведівський Чигиринського полку (?– травень–червень 1655 –?). У червні 1656 р. Кіндрат Бурляї із старцем Данилом були відправлені Богданом Хмельницьким до Швеції¹⁰. Затриманий у Москві, Кіндрат отримав царської нагороди дві пари соболів (12 і 8 рублів) і 10 рублів.

II

2. Василь Кіндратович – козак сотні Медведівської Чигиринського полку (?–1656–?).....1

3. Федір – обозний генеральний у Ханенка (?–1674¹¹), полковий обозний компанійського полку Якова Павловського (?–1682¹²–?)?

III

4. Іван – військовий товариш (1684), посланець гетьмана Самойловича до Москви (жовтень 1684)¹³.

5. Гаврило (?–1675–1730–?) – полковник сердюцький. У 1715 р. отримав гетьманський універсал на 18 дворів у с. Сосновій Яготинської сотні. Володів с. Глибоким Вороньківської сотні, яке пізніше перейшло у володіння генерала Вейсбаха¹⁴. Гаврило Бурляї купив землі в жителя яготинського Козолки (прозваного Шаруном) і панфільського жителя Моргуна, на яких побудував хутір в Яготинській сотні¹⁵. На 1723 р. з-під його володіння в Сосновій у число нововписаних козаків перейшло 14 його підданих, тут у нього залишилися в підданстві дворів: тяглих – 19, піших – 5, вдовиних – 3; у селі Городищі в нього було 9 тяглих дворів¹⁶.

IV

6. Карпо Гаврилович – писар полковий переяславський наказний (1723–1727, 1728–1730, 1730–1732). Затримав підтвердження купівлі хутора над Іржавцем Яковом і Сидором Розуменками в Покотила через суперечку із священником яготинським Іваном Терлецьким¹⁷. У 1730 р. Карпо фіксується як колишній писар полковий переяславський наказний. Він володів с. Мельниками Іркліївської сотні¹⁸. Наказний полковий суддя переяславський (1733–1734)5

- V
7. Іван Карпович¹⁹6
8. Михайло Карпович6
9. Пилип – гусар у відставці, мав хутір під с. Коробівкою Домонтівської сотні Переяславського полку (1767²⁰)?

Жуковські

- I
1. Михайло.
- II
2. Стефан.
3. Євстафій Михайлович – священик микольський переяславський (?–1738–1746–?). У 1742 р. продав плец у Переяславі Андрію Романовичу Цилеріну²¹ (?)1
4. Іван – священик рождественський бориспільський, протопіп бориспільський (?– 23 жовтня 1739), викладач переяславського колегіуму?
- III
5. Олександр Стефанович – священик рождественський бориспільський (1738)2
6. Федір Євстафійович (бл. 1723–?) – син священика з Переяслава, навчався у КМА (1736–1744²²–?), військовий канцелярист ГВК (1752), священик микольський с. Лісняків Яготинської сотні (1753–1784²³–?3
- Д.: Уляна Н Афендик, донька священика вороньківського.
7. Кирило Євстафійович (бл. 1720–?) – син священика з Переяслава, навчався у КМА (1734–1742²⁴–?), священик у Переяславі (1746)3
8. Петро – священик переяславський (1753)?
9. Григорій – священик успенський бориспільський (?–1761–1768–?)?
- IV
10. Іван Олександрович (бл. 1721–?) – учень переяславського колегіуму (1738–?)5

Коркачі

I

1. Іван – шляхтич (1782), сотенний осавул яготинський (1758, 1761–1773). Жив у с. Денисах, де мав 7 підданих²⁵.

Д.: Феодосія Кіндратівна Остранська, донька козака с. Карпаї Остерської сотні.

II

2. Денис Іванович (1763–?) – служив при полковій канцелярії переяславській (1775)1

3. Галактіон Іванович (1767–?)1

Ошкали

Шляхетський рід, який мав свій герб²⁶.

I

1. Тарас.

II

2. Ярмола – козак сосновський (1712–1726). 25 серпня 1712 р. він продав ліс поблизу с. Комарівки (що знаходився між лісом помокльської мешканки Прокопової та протопопа золотоніського Антонія Романовського, який придбав його в 1707 р. у вдови священника переяславського Івана Васильовича²⁷) Олександрю Сулимі²⁸. У 1712 р. Ярмола Ошкал був названий знатним товаришем Яготинської сотні.

3. Андрій Тарасович (?–1720–1790–?) – службу розпочав з 1733 р., був отаманом сотенним яготинським (1753–1757), значковим товаришем (з 1758). У 1761–1762 рр. правив у Гельмязівській сотні, з 1764 р. – возний Гельмязівської сотні, з 1767 р. – військовий товариш; шляхтич. Проживав у с. Сосновій Яготинської сотні, де мав 20 підданих, поблизу села мав 2 хутори²⁹1

Д.: 1) NNN.

2) (1775) Марія Несторівна Карлицька (1735–1775–?), донька значкового товариша, це її другий шлюб. Від першого шлюбу мала синів: Кирила Чернявського (1754–?), який був канцеляристом Малоросійської колегії, та Петра Чернявського (1756–?).

4. Петро – службу розпочав з 30 березня 1748 р., з 3 липня 1758 р. – значковий товариш. У Яготинській сотні мав 4 підданих (1774).

Д.: Н Павлівна Коркач, донька козака Яготинської сотні.

III

5. Пилип Андрійович (1747–?) (від першого шлюбу)3

6. Дмитро Андрійович (1751–?) (від першого шлюбу).....3

7. Іван Андрійович (1757–?) (від першого шлюбу) – вахмістр гусарського полку (1775)3

8. Онисим Петрович (?– ран. 1762–1780–?).....4

9. Григорій Петрович (бл. 1762–1780–?) – розпочав службу з 1776 р., з 1781 р. – значковий товариш. Проживав у Пирятинському повіті4

10. Гаврило Петрович4

Хмари

Ілля – полковий канцелярист переяславський, шляхтич³⁰.

Андрій – службу розпочав у 1774 р., підканцелярист (з 6 червня 1776), канцелярист полковий переяславський (з 5 квітня 1781).

Якубовські

Іван (?–1740–1779–?) – шляхтич, службу розпочав 10 грудня 1751 р., був підканцеляристом (з 1754), полковим сторожем переяславським (1758–1762), значковим товаришем (з 10 січня 1762).

Д.: Н Максимівна Лисенко, донька значкового товариша.

У 1774 р. вже народила йому трьох синів.

Юзефовичі

I

1. Павло – жив у другій половині XVII ст., мав володіння в Яготинській сотні – слободу Сотниківку³¹.

II

2. Йосип Павлович – сотник яготинський (?–1706–1733). Купив у козаків і посполитих яготинських місце на р. Іржавці, де побудував хутір (1715)³². Микита Калита й Андрій Твердохліб подарували йому поблизу хутора греблю.....1

Д.: NNN, жива в 1734 р.

3. Карпо Павлович³³ 1
Д.: (або Н Степанівна Томара, або Н Миколаївна Синда-
ровська, або Н Олексіївна Лесаневич).

III

4. Іван Йосипович (?–1732–1747) – значковий товариш
(1732–1738), бунчуковий товариш (1740–1743)³⁴ 2
Д.: Софія NN, у другому шлюбі (раніше 1752) була за Фе-
дором Васильовичем Галенковським, прилуцьким полко-
вим обозним³⁵.
– Марія Йосипівна (?–1733–1761–?)³⁶ 2
Ч.: Антон Михайлович Прохорович, син сотника бубнів-
ського.
5. Петро Карпович – студент КМА (1727)³⁷, сотник наказний
яготинський (1731, 1733), вакансовий сотник у 40–60-х рр. 3
Д.: Євдокія Петрівна Базилевич, пасербиця П.Черняхов-
ського, полкового судді³⁸.
6. Семен Карпович – канцелярист переяславського полкового
суду (1746)..... 3

IV

7. Михайло Іванович Юзефович (6 вересня 1745–1786–?)³⁹ –
службу розпочав з 1 травня 1760 р., з 5 січня 1765 р. – полко-
вий канцелярист, з 5 серпня 1768 р. – військовий канцелярист,
з 1770 р. – військовий товариш, сотник яготинський (15 квітня
1770–1782). Мав володіння в хуторі Сотниківці Яготинської
сотні, с. Студениках 3-ї полкової сотні, у с. Калитівці та хуторі
Березанському⁴⁰ 4
Д.: (після 1774) Катерина Якимівна Канієвська
(1758–1786–?), донька переяславського полкового судді.

V

8. Дмитро Михайлович 7
9. Володимир Михайлович..... 7

Рокитні

I

1. Іван (?–1629–1649–?) – козак Переяславської сотні Івана Ба-
бича (1649)⁴¹.

II
2. Логвин (?–1665–1716–?) – сотник яготинський (1695–1705–?). 16 жовтня 1708 р. разом з чотирма козаками подав чолобитну з проханням про покращання матеріального стану у зв'язку з трирічним перебуванням у шведському полоні⁴². Полковий осавул (?–1710–1716–?). Семен Лизогуб купив у нього хутір над р. Іржавцем⁴³.

III
3. Іван Логвинович (?–1685–1733) – сотник яготинський (1710–1713), значковий товариш (1729–1733). У 1733 р. перед походом заставив родове с. Ничипорівку бунчуковому товаришу Андрію Дмитрашці-Райчі.....2
Д.: Анастасія Прокопівна Н (?–1718–1739 – ран. 1759), у 1739 р. підтвердила заставу села⁴⁴.

IV
4. Василь Іванович (?–1734–1759–?) – єдиний спадкоємець Рокитних, у 1759 р. продав с. Ничипорівку Федору Андрійовичу Дмитрашці-Райчі⁴⁵3

Згурські-Батраки

Село Безуглівка було осаджене на місці хуторів Алоя та Лупула греком Згурою, який втратив усі володіння, «когда с Мазепою пошел в измену»⁴⁶.

Грек, що оселився в Україні, мав маєтність в Яготинській сотні Переяславського полку (нині – Згурівка, районний центр Київської області). Він здійснював дипломатичні місії від Мазепи в Молдавію (1688, 1698, 1700, 1703), Волощину (1698), Мультяню (1697), Туреччину, був гінцем до Москви (1697, 1698). О.Оглоблин вважає, що через нього «властиво, йшли дуже важливі зносини Мазепи з турецькими урядовими чиновниками в справі допомоги Туреччині проти Росії»⁴⁷.

У середині XVIII ст. Батраки – розгалужений козацький рід в Яготинській сотні. Тимофій Леонтійович Батрак був отаманом сотенним яготинським, у 1764 р. обирався возним яготинським під старим родовим прізвищем Згурський. Змінюють прізвище і його брати (значкові товариші Іван, Федір і Григорій) та їхні нащадки. З 60-х рр. XVIII ст. бачимо

Згурських серед активної шляхти Переяславського полку. Тимофій Згурський був одружений з Ганною, донькою військового товариша Федора Харченка⁴⁸.

Маленовські

I

1. Олексій (?–1730–1752 – ран. 1755) – бунчуковий товариш. Мав дві крамниці в Переяславі (одну придбав у 1749 р. у значкового товариша Григорія Ризи, а другу – 21 вересня 1752 р. у значкового товариша Аврама Вакуловича⁴⁹). У 1751 р. Олексій купив за 24 карбованці кузню в Переяславі в харківського священика Тимофія Дмитрієва⁵⁰. У листопаді 1752 р. Олексій Маленовський скаржився на полкового писаря Канієвського з приводу його нападу на маєтність Олексія (хутір Бурляївський Яготинської сотні) і привласнення ґрунтів⁵¹. Наявність у власності хутора Бурляївського може свідчити про якісь родинні зв'язки його з Бурляями.

Д.: Настасія NN (?–1735–1766⁵²–?).

II

2. Григорій Олексійович – службу розпочав полковим канцеляристом (1762–1766), був військовим канцеляристом (1766–1780–?), у селах Харківцях і Дівичках спільно з братом мав 83 підданих (1780).

Д.: Домникія Яківна Зарудна⁵³, донька підсудка Остапівського повіту Миргородського полку.

3. Степан Олексійович – учень інфіми переяславського колегіуму (1765), відставний поручик, мав 6 хат підданих у с. Харківцях (1782)⁵⁴.

Куклярські

I

1. Мартин (?–1700–1763–?) – священик троїцький яготинський (?–1744–1755–?), намісник яготинський (1763)⁵⁵.

II

2. Андрій Мартинович (бл. 1731–1745–1776 – ран. 1784) – священик.

3. Мартин (бл. 1733–1783–?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний (з 1770), значковий товариш (з 1775).

4. Карпо (бл. 1743–?) – священник троїцький яготинський (1784)¹⁶.
III

5. Дмитро Андрійович (бл. 1776–?).

6. Андрій Карпович (бл. 1778–?).

Загорульки

Яків – абшитований значковим товаришем у 1749 р.¹⁷

Олексій – козак, значковий товариш (1734–1750–?).

Тихін – шляхтич с. Соснової (1782).

Лукашевичі

I

1. Данило – козак. У 1737 р. купив за 10 рублів двір у Переяславі в козака 2-ї полкової сотні Івана Соболя¹⁸.

Д.: Олена Н Сизонова (бл. 1700–1765–?), донька переяславського міщанина.

II

2. Данило Данилович – службу розпочав 3 липня 1751 р., полковий канцелярист (з 1758), писар при переяславському комісарстві (з 1760). Писар сотенний березанський (з 1765), отаман сотенний яготинський (з 20 листопада 1772).

Д.: Н Федорівна Яновська, донька священника леплявського.

Кандиби

1. Федір – запорозький козак, значковий товариш (з 1765), сотник (з 29 червня 1773). Мав у підданстві 5 душ в Яготині й 11 – в хуторі Іржавці Яготинської сотні (1775).

Д.: Ганна Павлова, донька значкового товариша.

II

2. Максим Федорович (1741–?) – ротний квартирмейстер у відставці (1786), проживав у Яготині.

Д.: Уляна NN.

3. Корнило Федорович (1750–?) – сотенний отаман, опікун виховного будинку, проживав у Яготині (1786).

Д.: NNN (?–1779 – ран. 1786).

XXII. БОРИСПІЛЬСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
196	22	11, 2

Сотники

Герасименко Антон (?–1649 – 14 січня 1653–?), Світличний Семен (?– 3 травня 1654–?), Цицюра Тиміш Ярмолайович (?– листопад 1656–?), Сулима Степан Іванович (?– січень–березень 1659–?), Волочай Василь (?– 20 лютого 1660–?), Бут Никон (?– січень 1661), Гаркуша Григорій (лютий 1661 – січень 1663, в лютому 1662 р. – полковник бориспільський), Носач Василь (?– 5 червня – липень 1663–?), Кулик Данило (жовтень 1664, нак.), Ручка (?–1665–?), Новакович Іван (?– липень 1669–?), Вовк Федір (1670, нак.), Носач Василь (?– травень 1672–?), Григоренко (Гриненко) Лук'ян (1672, нак.), Новакович Іван (?– листопад 1673–?), Волочай Василь (?– лютий 1676–?), Новакович Іван (?– березень 1678–?), Григоренко (Гриненко) Лук'ян (липень 1678, нак., повн.: 1678 – січень 1680–?), Магіровський Федір Філонович (травень 1682–1687), Москаленко Василь (травень 1682, нак.), Сенич Конон (1686, нак.), Григоренко (Гриненко) Лук'ян (1686, нак.), Шорсткий Іван (вересень 1687–1688, нак.), Розлач Михайло, Гордієнко Грицько (?– лютий 1692–?), Шорсткий Іван (?–1694–?), Магіровський Федір Філонович (?–1696 – 14 травня 1697–?), Карабан Микола (липень 1697, нак.), Іван Пе-

рехрест (?– листопад-грудень 1698–?), Лавренченко Василь (?– січень 1703–?), Новакович Семен Іванович (1704–1716), Забіла Іван Юрійович (1716–1719), Афендик Степан Семенович (1719–1752), Жиян Олександр (1720, 1725, нак.), Шум Кіндрат Гапонович (1721, 1729, нак.), Лазар (1723, нак.), Горкун Мартин (1731, нак.), Яковенко Лук'ян (1731, нак.), Яковенко Кость (1734, нак.), Гордієнко Роман (1738, 1740, нак.), Височан Гаврило (1740, нак.), Сеніч Роман (1740, 1741, нак.), Яковенко Яким (1740, нак.), Яковенко Іван (1740, нак.), Забіла Юрій Юрійович, Афендик Максим Степанович (21 липня 1752 – квітень 1770), Афендик Корній Максимович (26 квітня 1770–1782).

Отамани

Нестеровський (або Гапоненко) Сидір (1652), Кривохижа Ждан (січень 1653), Шепеленко Данило (3 травня 1654), Кулик Данило (серпень 1660, листопад 1661), Полонченко Сидір (січень 1661), Кулик Данило Гордійович (22 листопада 1662), Розвиска Сахно (жовтень 1664), Верненко Давид (1665–1666, травень 1682 – травень 1683), Волочай Василь (листопад 1669 – січень 1671), Рудченко Онисько (1672, 1678, нак.), Помошний Нестор (листопад 1673), Шорсткий Іван (лютий 1676 – березень 1677, 1680, січень 1685, 1688 – травень 1689), Гриненко Лук'ян (1678, травень 1682, 1687 – 17 грудня 1688), Москаль Василь (1678 – січень 1680, 14 травня 1697–1698), Горкун Іван (1686), Кириченко Григорій (вересень 1687), Коваленко (Ковалівський) Гордій (травень 1688), Левоненко Микита (1696 – березень 1697, листопад-грудень 1698), Ісай Матвійович (січень 1703), Дганяк Самійло (1712), Шум Кіндрат Гапонович (1715–1716), Шорсткий Іван (1719), Шум Кіндрат Гапонович (?–1721–?), Кузьменко Яким (?– квітень 1723–1726, 1731), Жиян Іван (1728), Зленко Іван (1728–1729), Шум Кіндрат Гапонович (1729–?), Горкун Мартин (червень 1731), Гаркавенко Прокіп (вересень-листопад 1731), Яковенко Лук'ян (листопад 1731), Лук'яненко Павло (1734, 1736, 1738), Михайленко Остап (1736), Безлюда Йосип Іванович (1737), Гиченко Лесько (1737), Хурські Левко й Ничипір (1739, нак.), Горкавенко Яким (1740),

Сенко Роман (1740–1744, 1746, 1752), Щиголь Микола (1740), Колодяжний Левко (1740), Безпедний Йосип (1740), Височан Гаврило (1744, 1748–1750, 1755–1758), Кузьменко Степан (1753–1755, 1757–1758, 1763–1766), Ярмач Василь (1755), Щербань Іван (1759–1761), Горковський Йосип (1760–1763), Розлач Пилип Михайлович (1767).

Писарі сотенні

Стефанович Роман (1680, 1682, 1685–1687), Васильович Юхим (1698), Тимофійович Григорій (1715–1716), Зеленський Артем Леонтійович (1717, 1723), Дадзинський (1725), Шкурка Сидір Федорович (1728, 1732, 1736–1749), Федоров Федір (1729), Митрофанів Павло (1731), Лещинський Мойсей (1734, 1737, нак.), Борисенко Андрій (1736), Федорович Сидір (?–1746–?), Тишко (Тищенко) Пилип Іванович (1749, 1751, 1755–1761), Яковенко Іван (1754, 1763), Яновський Іван (1759–1767).

Осавули сотенні

Світличний Мойсей (?–1735–1737–?), Світличний Іван Опанасович (1738), Карпенко Іван (1740), Буняка Корній (?–1746–?), Обєда Федір (1748), Максименко Іван (1749), Ярмач Василь (1754, 1759), Безлюда Іван (1759), Полонський Федір (1775–1782).

Хорунжі сотенні

Нехорошко Фесько (?– лютий 1676–1677), Волочаєнко Степан (1680–1685), Павло Філонович (1697), Бублик Іван (1722, 1726, 1731), Бублик Леонтій (1735–1736), Бублик Олексій (1737), Кузьменко Федір (1738, 1740–1743), Кордаш Михайло (?–1746–?), Афєндик Михайло (1751), Жук Григорій (1759, 1764), Жук Герасим (1761), Полонський Федір (1761–1774), Розлач Пилип Михайлович.

Герасименки

1. Герасим Йосипович – війт бориспільський.

Д.: Тетяна Н Підгайна, у першому шлюбі була за Андрієм Банбіреком.

2. Антон – сотник бориспільський (?–1649–1653–?), на уряді бориспільському (1654, 1656)¹.

Д.: NNN.

Москаленки

Сергій Москаль у 1639 р. продав одну ниву Семену – зятю Світличного, а іншу – Іллі Прасолу.

Петро – козак бориспільський (1649)².

Андрушко Москаленко – козак Бориспільської сотні (1649)³.

Сидір – міщанин бориспільський (1650). 30 березня 1650 р. купив у Яцька Горбаня дім у Борисполі, на Карпилівці, між домами шевця Миколи й козака Гончара⁴.

Тишко Петрович – на уряді бориспільському (1672).

Василь – отаман городовий бориспільський (1678–1680), сотник наказний бориспільський (травень 1682), на уряді бориспільському (1685, 1686, 1687, 1696), отаман городовий бориспільський (1697⁵–1698).

Шорстки

Шляхтичі⁶.

I

1. Іван (?–1656–1694–?) – городовий отаман бориспільський (1676–1677, 1680, 1685, 1688–1689) і сотник наказний бориспільський (1688–1698), у 1678, 1687 рр. – у товаристві сотні. У 1680 р. купив ґрунт у Грицька Остаповича Тихого (це спадок його тестя – козака за реєстром 1649 р. Хвеська Товстого). Сотник бориспільський (1694).

Д.: Хвеська NN – вдова-козачка в Борисполі (1726)⁷.

2. Іван – городовий отаман (1719), курінний отаман (1722), збіднілий козак (1731).

II

3. Іван Іванович (1715–1765–?) – у 1736 р. продав за 50 золотих ґрунт, двір із хатою та городом сотникові бориспільському Стефанові Афендику⁸

Д.: Варвара Іванівна N (1723–1765–?).

III

4. Пилип Іванович (1748–1765–?)⁹

5. Кузьма Іванович (1754–1765–?)3
– Параска Іванівна (1751–1765–?)3
– Тетяна Іванівна (1755–1765–?)3

Світличні

I

1. NN Світличний – жив у першій половині XVII ст.

II

– NN Світлична.

Ч.: Семен NN, зять Світличного. У 1639 р. Сергій Москаль продав йому ниву біля Пункова озера¹⁰. Далі Семен згадується як Семен Світличний – козак (1649), сотник бориспільський (1654), у 1665 р. – серед «зацних» Бориспільської сотні.

III

2. Опанас Світличний (?–1660–1690–?)?

IV

3. Іван Опанасович (1680–1765–?)¹¹ – можний козак (1726), козак 3-ї статті (служив з дідівської землі) у 1736 р., осавул сотенний бориспільський (1738)2

Д.: Євдокія Михайлівна N (1699–1765–?).

4. Мойсей – осавул сотенний бориспільський (?–1735–1737–?)?

V

5. Максим Іванович (1737–1751–?)3

6. Роман Іванович (1743–1751–?)¹²3

– Катерина Іванівна (1731–1765–?) – вдова в 1765 р., у неї була донька Настасія (1746–1765–?)3

Верненки (Верни, Верначі)

Верна Сергієнко – війт бориспільський (1640, 1643)¹³, мав хутір в урочищі Ладжине (1637)¹⁴.

Давид (?–1628–1687–?) – «славетно урочений»¹⁵, козак бориспільський (1649)¹⁶, отаман городовий бориспільський (1665–1666, ?– травень 1682 – травень 1683–?), на уряді бориспільському (1654, 1669, 1673, 1686, 1687)¹⁷.

Мисько – житель бориспільський (бл. 1657).

Хома – житель бориспільський (1657).

Мойсей – козак бориспільський (1726).

Остап – козак бориспільський (1726), козак 4-ї статті в с. Іванкові Бориспільської сотні (1736).

Корній – козак бориспільський (1726).

Степан Вернач – можний козак Іванківського куреня Бориспільської сотні (1736).

Полонські

Шляхтичі герба «Леліва»¹⁸.

Поминальник Антонія Полонського: Іван, Ілля, Євдокія, Матвій, Тетяна, Віра, Параска, Уляна, Горпина, Феодосія¹⁹.

I

1. Сидір – покозачений шляхтич, отаман городовий бориспільський (1661), на бориспільському уряді (1665).

II

2. Федір (?–1680–1700–?)

III

3. Микола – священик Миколаївської церкви с. Корніївки (1741)

4. Іван Федорович (1700–1756–?) – священик Миколаївської церкви с. Корніївки (?–1738–1753–?). У Корніївці йому належав двір, у 1756 р. він вдівець

IV

5. Михайло Миколайович (бл. 1728–?) – учень переяславського колегіуму (1741–?)

6. Марко Іванович (бл. 1723–?) – студент КМА (1741–1750²⁰–?)

7. Євстафій Іванович (бл. 1724–?) – студент КМА (з 1736), а потім переяславського колегіуму (1738–1749–?)

8. Михайло Іванович (бл. 1724–?) – навчався в переяславському колегіумі (1745)²¹

V

9. Федір – представник шляхетського роду²², сотенний хорунжий яготинський (1761–1774), осавул сотенний яготинський (1775–1782)²³

10. Григорій (1744–1782–?) – службу розпочав з 1762 р., військовий товариш (з 1774 р.)²⁴

Височини (Височани)

I

1. Гаврило Височан (?–1700 – ран. 1765) – козак-підпомічник (1736), наказний сотник бориспільський (1740), отаман сотенний бориспільський (1744, 1748–1750, 1755–1758).

Д.: Марія Іванівна N (1690–1765–?)².

II

2. Василь Гаврилович (1726–1765–?)1

Д.: Тетяна NN (1729–1765–?).

3. Денис Гаврилович (1737–1765–?)1

Д.: Домінікія Сергіївна N (1741–1765–?).

III

4. Стефан Васильович (1747–1765–?)2

5. Фома Васильович (1759–1765–?)2

- Єфросинія Василівна (1751–1765–?)2

- Варвара Василівна (1752–1765–?)2

- Катерина Василівна (1754–1765–?)2

- Уляна Василівна (1757–1765–?)2

- Ганна Денисівна (1760–1765–?)3

Гапоненки-Шуми

I

1. Іван Гапоненко – козак Бориспільської сотні, у реєстрі 1649 р. записаний третім.

2. Сидір Гапоненко – козак бориспільський (1649).

II

3. Опанас Гапоненко – у товаристві сотні (1677).

III

4. Кіндрат Гапоненко-Шум (?–1680–1729–?) – курінний отаман (1712), городовий отаман бориспільський (1715–1716, 1721, 1729), можний козак (1726), наказний сотник бориспільський (1721, 1729)?

5. Омелян Шум (?–1695–1729–?)?

IV

6. Василь Кіндратович Шум (1700–1765–?)4

Д.: Ганна Тимофіївна N (1701–1765–?).

7. Василь Омелянович (1715–1765–?) – у 1755 р. разом з братами Іваном і Федором продав спадкового дідівського і батьківського поля на 20 днів обробітку полковнику київському Дарагану²⁶5
 Д.: Параска Лазарівна N (1732–1765–?).
8. Іван Омелянович (1721–1765–?)5
 Д.: Марія Юхимівна N (1725–1765–?).
9. Федір Омелянович (1730–1765–?).....5
 Д.: Гафія Іванівна N (1734–1765–?).

V

10. Андрій Васильович (1730–1765–?)6
 Д.: Уляна Василівна N (1731–1765–?).
11. Карпо Васильович (1740–1765–?)6
12. Максим Васильович (1745–1765–?)6
13. Зіновій Васильович (1755–1765–?)7
14. Ілля Васильович (1757–1765–?).....7
15. Дмитро Васильович (1758–1765–?).....7
16. Іван Іванович (1752–1765–?)8
17. Микола Іванович (1764–1765–?)8
- Параска Іванівна (1749–1765–?)8
- Феодосія Федорівна (1752–1765–?)9
- Марія Федорівна (1753–1765–?)9
- Євдокія Федорівна (1762–1765–?).....9

VI

18. Корній Андрійович (1756–1765–?)10

Гаркуші (Горкуші, Горкуни, Гаркавенки)

14 січня 1653 р. на сотенному бориспільському уряді підписали розподіл майна Василя Леха його син Сидір, донька Хвеська та онук Іван Гаркуша²⁷.

I

1. Григорій Горкуша – у 1662 р., будучи полковником бориспільським, привласнив «виморочний» хутір у Требухові²⁸. Сотник бориспільський (?–1661–1663).

II

2. Іван Горкун (?–1666–1718–?) – отаман городовий бориспільський (1686), у товаристві сотні (1697).

III

3. Мартин Горкуненко (?–1690–1731–?) – курінний отаман (1712, 1717, 1728, 1731), городовий отаман бориспільський (червень 1731), наказний сотник бориспільський (1731)?
4. Прокіп Горкавенко (?–1681–1737–?) – можний козак бориспільський (1726). У 1728 р. продав сотникові бориспільському Стефанові Афендику город із садом за 20 золотих²⁹. У вересні-листопаді 1731 р. був городовим отаманом бориспільським. У 1736 р. записаний у ревізії як заможний козак, що служить з дідівської землі, разом із сином Якимом?
5. Микита Іванович (1701–1765–?) 2
6. Федір Іванович (1708–1765–?) 2
Д.: Тетяна Федорівна N (1718–1765–?).
7. Дем'ян Іванович (1719–1765–?) – жив разом з братом Федором (№ 6) в одному дворі 2
Д.: Євдокія Іллівна N (1710–1765–?).
8. Борис Горкуненко (?–1713–1736–?) – козак можний (1736), служив з дідівської землі ?

IV

9. Яким Прокопович Горкавенко (1701–1751–?) – козак (1736–1737), отаман городовий бориспільський (1740) 4
Д.: Ірина Леонтіївна N (1705–1751–?)³⁰.
10. Мартин Прокопович Горкавенко (1715/1718–1765–?) 4
Д.: Єфросинія Іванівна N (1719–1765–?).
11. Леонтій Прокопович (1720–1751–?) 4
Д.: Параска Яківна N (1721–1751–?).
12. Максим Микитович (1730–1765–?) 5
Д.: NNN.
– Євдокія Микитівна (1750–1765–?) 5
– Марина Микитівна (1753–1765–?) 5
13. Микифор (Ничипір) Федорович (1730–1765–?) 6
Д.: Гафія NN (1733–1765–?).
14. Лук'ян Федорович (1741–1765–?) 6
Д.: Гафія NN (1742–1765–?), їхній син – Костянтин Лук'янович (1759–1765–?)³¹.
15. Павло Дем'янович (1743–1765–?) 7

16. Леонтій Дем'янович (1748–1765–?)	7
17. Петро Дем'янович (1753–1765–?)	7
18. Кирило Дем'янович (1759–1765–?)	7
– Пелагея Дем'янівна (1742–1765–?)	7
19. Йосип Борисович Горковський (1733–1766–?) – отаман сотенний бориспільський (1760–1763), возний (1764–1766)	8
Д.: Параска NN (1739–1765–?)	

V	
20. Мирон Якимович (1728–1751–?)	9
21. Герасим Якимович (1740–1751–?)	9
– Ірина Якимівна (1735–1751–?)	9
22. Пилип Мартинович (1743–1765–?)	10
23. Федір Мартинович (1748–1765–?)	10
24. Федір Мартинович (1749–1751–?)	10
25. Захар Мартинович (1750–1751–?)	10
26. Захар Леонтійович (1746–1751–?)	11
– Уляна Леонтіївна (1748–1751–?)	11
27. Тимофій Максимович (1757–1765–?)	12
28. Микита Микифорович (1754–1765–?)	13
29. Микола Микифорович (1756–1765–?)	13
30. Петро Микифорович (1759–1765–?)	13
– Домінікія Микифоровна (1763–1765–?)	13

Розлачі

I
 1. Михайло (?–1670–1709–?) – сотник бориспільський при Мазепі. Перед Полтавською битвою прибув до Петра I з проханням відмінити «незаконні грошові побори», що їх наклав на сотню Мазепа. Царським указом сотняни були звільнені від цих податків³².

II
 2. Пилип Михайлович – хорунжий сотенний 1-ї полкової сотні (1736, 1737, 1754–1757), отаман сотенний бориспільський (1767). Брав участь у ладозькому, сулацькому, польському, кримському, дністровському та хотинському походах. З 1767 р. – значковий товариш.....

Безлюди

I

1. Сава Безлюденко – козак (1649).

II

2. Фесько (?–1662–1726–?) – у 1682 р. фіксується в товаристві сотні, убогий козак бориспільський (1726).....?

3. Іван (?–1677–1736–?) – убогий козак (1726)³³, козак-підпомічник (1736).....?

III

4. Йосип Іванович (1697–1751–?) – отаман сотенний бориспільський (1737). У 1751 р. – вдівець³⁴3

IV

5. Тимофій Йосипович (1728–1751–?)4
Д.: Єфросинія NN (1731–1751–?).

Бублики

I

1. Клим Бубличенко – козак бориспільський (1649)³⁵.

II

2. Іван Бублик (?–1700–1743 – ран. 1751) – сотенний хорунжий бориспільський (1722, 1726, 1731).....?

Д.: Ганна Іванівна N (1710–1751–?).

III

3. Василь Іванович (1730–1751–?).....2
Д.: Ганна NN (1731–1751–?).

– Ганна Іванівна (1743–1751–?)2

До розпису не увійшли хорунжі сотенні бориспільські:
Бублик Леонтій (1735–1736), Бублик Олексій (1737).

Волочаї

I

1. Василь Волочай (?–1632–1670 – ран. 1697) – виступав у 1652 р. свідком на судовому слуханні³⁶. Сотник бориспільський (?–1660–?, лютий 1676 р.), отаман городовий бориспільський (1669–1671).

Д.: Гафія NN, духовний заповіт 25 травня 1697. Заповіла майно синові Степану і його сином³⁷.

II
2. Степан Васильович (?–1660–1697–?) – хорунжий сотенний бориспільський у 1680–1685 рр., у товаристві сотні – 1686 р.1
Д.: NNN.

III
3. N Степанович (?–1697–?)2
4. N Степанович (?–1697–?)2

До розпису не увійшли:

Яків Волоченко – можний козак с. Борочичі Бориспільської сотні (1726).

Магіровські

З роду Федора Філоновича Магіровського, сотника бориспільського у 1682–1687 рр. та 1696–1697 рр., сотником у 1698 р. був Магіровський Іван Перехрест³⁸. Його онук Григорій Магіровський 1791 р. змушений був доводити своє право на винокуріння і своє дворянське походження взагалі. Григорія спіткала доля багатьох старшинських родин, помилково записаних у 1782 р. в «подушний оклад»; більшості з них так і не вдалося повернути свого привілейованого становища³⁹. У 1764 р. значковими товаришами Київського полку були Василь та Іван Магіровські. До цієї родини належав і прилуцький протопіп Іван Магіровський (1700).

Бунчуковим товаришем і комісаром глухівським (1781), який володів пасікою, був Василь Магеровський⁴⁰. Він разом з бунчуковим товаришем Андрієм Борзаківським тримав греблю і 2 млини в с. Некрасові Глухівської сотні, де й проживав. Там же він мав 44 двори підданих.

Сеньки

Серед родин сотенної старшини як приклад її формування з різних верств суспільства виділяється рід Сенків (Сеничів). Це відомий з початку XVII ст. міщанський рід. Відомі вийти бориспільські: Сенович Кіндрат (1614–1615), Сенович Богдан (1615), Сенченко Семен (1637)⁴¹. У 1686 р. наказним сотником був Сенич Конон, городовим отаманом і наказним сотником у 40-х рр. XVIII ст. бачимо Сенича (Сенка) Романа.

Деревицькі

I

1. Ілля.

II

2. Стефан Ілліч – сотенний писар басанський (1731–1735), священник вознесенський басанський (1736–?)⁴², протопіп бориспільський (?–1753–1764–?).

III

– N Степанівна Деревицька, донька протопіпа бориспільського.

Ч.: Антон N Радченко, службу розпочав 30 квітня 1761 р., полковий канцелярист (29 серпня 1766–1771), писар сотенний басанський (1771–1782). У с. Красному мав 6 дворів підданих (1774)⁴³.

XXIII. БЕРЕЗАНСЬКА СОТНЯ

<i>Кількість козаків</i>	<i>Кількість шляхтичів</i>	<i>Частка шляхтичів</i>
124	10	8,0

Сотники

Поліченко Грисько (1630), Лисовець Остап (1638), Биченко Полуян (?–1649–?), Лаврентіїв Пилип (?– січень 1666–?), Кислий (?–1667¹–?), Козловський Антон (?–1669–?), Бузинарський Федір (?–1672–?), Ігнатенко Федір (?– лютий 1676–?), Брайко Кирило (?– квітень 1678–?), Безбородченко Дем'ян (?– липень 1682–?), (можливо, Думитрашко Марко, раніше 1688), Пилипенко Михайло Іванович (?–1692–1693–?), Турчин Михайло Степанович (?–1695–?), Пилипенко Михайло Іванович (?–1696–1697–?), Турчин Михайло Степанович (?–1701–1706–?, 1710), Корнієнко Яків (1702, нак.; повний – ?–1716–1733), Іванович Іван (1721, нак.), Загорульченко Яків (1725, 1729, 1749, нак.), Безбородько Семен Якович (1 квітня 1734–1737), Бабич Василь (1736, нак.), Ющенко Лесько (липень 1737, нак.), Безбородько Петро Якович (грудень 1737), Думитрашко-Райча Василь Олексійович (1738–1753), Таратурка Іван (1738, нак.), Кулябка Леонтій (1739–1740, нак.), Дахно Пилип (1741, 1743, 1744, нак.), Лялька Іван Андрійович (1753–1763), Головачевський Петро Якович (1764–1782).

Отамани

Федоренко Тиміш (1671), Гавриленко Степан (1676), Антон (1682), Бурдюк Панко (1685), Козловський Антон (1692, 1696), Зуй Іван (1717–1731), Волошин Вакула (1729, нак.), Чобіток Давид (1731–1733), Бондар Антон (1734), Лисовець Гнат (1736), Супрун Грицько (1737), Терех Лесько (1738), Рибалка Ілля (1739–1740, 1744), Штепа Яків (1741), Роздобудько Леонтій (1743), Глушак Яків (травень 1744), Карпенко Степан (1746), Карпенко Семен (1748), Дахно Пилип (1748, 1755, 1759), Бакум Василь (1752), Турчиновський Олександр Ілліч, Турчиновський Павло Ілліч (1761–1766), Таратурка Петро (1767), Волошин Давид (1774), Головачевський Павло (3 вересня 1766–1782).

Писарі сотенні

Юськович Данило (1692, 1696), Іванов Данило (1697), Федоров Стефан (1717, 1721, 1729–1733), Троїцький Устим (1734), Яновський Іван (1736), Кисіль Семен (1737), Стахович Петро (1737–1740), Барабаш Трохим Іванович (1741–1746), Ведмідь Михайло (1748, 1753–1756), Гулей Федір (1752), Шевель Степан (1750, 1759, 1762–1763), Федоров Іван (1755–1756, 1758²), Лукашевич Данило (1765–1767), Турчиновський Павло Павлович (10 січня 1773–1774–?), Макар Якович (1777, нак., 1778–1781).

Осаули сотенні

Третяк Іван (1734–1748), Роздобудько Лесько (1738), Третяк Лесько (1739), Турка Тарас (1754), Таратурка Петро (1752–1755), Курилко Іван (1759–1766), Мелешко Трохим (3 вересня 1766–1781), Тригуб Василь (1782).

Хорунжі сотенні

Василенко Хвесько (1676), Стрикайло Вакула (1682), Пилипенко Михайло (1718), Таран Іван (1736), Таран Леонтій Федорович (1731–1752), Курилко Іван (1755), Коломійченко Михайло (?– квітень 1758³–1759–?), Коломієць Степан (1762–1767), Крамаренко Тимофій (8 грудня 1769–1782).

Лисовці

I

1. Остап – сотник яготинський (1637), сотник березанський (1638), козак бориспільський (1649), другий осавул військовий у війську Богдана Хмельницького.
2. Овсій – козак бориспільський (1649).
3. Йосип Лисовченко – козак Березанської сотні (1649)⁴.
4. Юсько Лисовченко – козак Березанської сотні (1649)⁵.

II

5. Григорій Лисовець (?–1670–1731–?) – збіднілий козак бориспільський (1731).....?
6. Роман Лисовець – козак-підпомічник у Борисполі (1736).....?
7. Гнат – козак можний березанський 3-ї статті (1726–1732), отаман городовий березанський (1736).
8. Василь – можний козак березанський (1726)⁶.
9. Іван – можний козак у 1731 р.⁷; у 1736 р. – виборний козак березанський 3-ї статті, жив разом з братом Григорієм, козаком-підпомічником, в одному дворі. У 1741 р. Іван склав присягу із синами Власом, Савою та Василям.
10. Григорій – козак-підпомічник березанський (1736). У 1752 р. в одному дворі жили брати Влас і Сава, а в другому – Григорій із синами Антоном та Іваном.

III

11. Павло Григорович (1720–1765–?)5
Д.: Горпина Каленикова Н (1730–1765–?).
12. Влас Іванович – козак березанський9
13. Сава Іванович – козак березанський9
14. Василь Іванович – козак березанський9
15. Яків Іванович – козак березанський9
16. Антон Григорович – козак березанський10
17. Федір Григорович – козак березанський10
18. Іван Григорович – козак березанський10

IV

19. Михайло Павлович (1754–1765–?)11
20. Кирило Павлович (1759–1765–?)11
21. Андрій Павлович (1760–1765–?)⁸11
- Параска Павлівна (1752–1765–?)11

Турчиновські

I

1. Степан Турчин (?–1655–1717–?) – прожив 130 років, віку доживав біля сина в Березані⁹.

Д.: NNN (?–1660 – раніше 1717).

II

2. Михайло Степанович (?–1675–1746–?) – сотник березанський (?–1695–?, ?–1701–1706–?, ?–1710–?)¹⁰. З-під Ляховичів (1706) повернувся без сотні. Обозний полковий у царичанському поході (березень 1718)¹¹. Військовий товариш (1726)¹², значковий товариш (?–1732–1746–?)¹³

Д.: Ганна Кузьмівна Садковська¹⁴ (?–1680–1717–?).

III

3. Ілля Михайлович (4 липня 1695–1766–?) – навчався в 1705–1708 рр. при монастирі Святомихайлівському й у Києво-Могилянській академії. У 1710 р. утік з дому (свої численні пригоди описав у автобіографії), з 3 листопада 1718 р. – священник Успенської церкви у Березані, потім намісник березанський. Через постійні конфлікти з родиною Дмитрашок-Райчів (зокрема із сотником березанським Василем Олексійовичем) у 1746 р. позбавлений сану, приходу й намісництва¹⁵. У 1752 р. він знову намісник березанський

Д.: (з 1718) Настасія Михайлівна Пилипенко (1697–1760 – ран. 1766), донька сотника березанського.

4. Стефан Михайлович Турчиновський (1705–1760 – ран. 1786) – значковий товариш (1730–1752–?)¹⁶

Д.: Уляна Василівна N (1714–1760–?)¹⁷, донька священника, у другому шлюбі була за Іваном Дмитровичем Думитрашком.

5. Іван Турчин (?–1710–1741–?) – можний козак березанський у 1726 р.¹⁸, у 1741 р. присягав разом із сином Дмитром

– N Михайлівна (?–1717–?)

– N Михайлівна (?–1717–?)

IV

6. Олексій Іллч (1723/1724¹⁹–1766–?) – навчався в переяславському колеґіумі (1738)²⁰, учень риторики в Переяславі в 1744 р., отаман сотенний яготинський (жовтень-листопад 1759)²¹

- Д.: 1) Ганна Іванівна N (1726–1760–?).
 2) Ганна Григорівна N (1722–1766–?)²².
7. Андрій Ілліч (1728/1730–1761–?) – учень граматики КМА (1742)²³, учень синтаксими у Переяславі (1744), у 1745 р. виїхав до Москви, у 1746 р. перебував на службі в Петербурзі, сотник інгульський (1761)²⁴ 3
 Д.: Євдокія Семенівна N (1736–1760–?)²⁵.
8. Павло Ілліч (1730/1736–1766–?) – сотенний отаман березанський (1761–1766)²⁶ 3
 Д.: Ганна Іванівна N (1735–1766–?).
9. Максим Стефанович (1737–1774–?) – у 1741 р. разом з батьком і дідом Михайлом присягнув на вірність Єлизаветі Петрівні²⁷; сержант гольштанської служби, жив у Яготині (1774)²⁸ 4
 Д.: Гафія Петрівна Славатинська, донька військового товариша.
10. Михайло Стефанович (1757–1760–?) 4
 – Варвара Стефанівна (1744–1760–?) 4
 – Гафія Стефанівна (1744–1760–?) 4
 – Дар'я Стефанівна (1747–1760–?) 4
 – Марія Стефанівна (1751–1786–?) 4
 Ч.: Макар Якович N, у службі з 1765 р., з 1776 р. – полковий канцелярист²⁹, писар березанський (1777, 1778–1781).
 – Єфросинія Стефанівна (1759–1760–?)³⁰ 4
11. Дмитро Іванович – у 1741 р. присягав разом з батьком, городничий березанський (1746–1748)³¹, у 1752 р. – убогий козак підпомічник 5
- V
- Катерина Олексіївна (1750–1766–?)³² 6
 – Олена Олексіївна (1754–1766–?) 6
 – Настасія Олексіївна (1756–1766–?) 6
 – Марина Олексіївна (1758–1766–?) 6
 – Гафія Олексіївна (1759–1766–?) 6
 – Ганна Андріївна (1758–1760–?) 7
12. Павло Павлович – службу розпочав 6 жовтня 1766 р., був підписком земським переяславським, писарем сотенним березанським (1773–1774–?) 8

- Марія Павлівна (1761–1766–?).....8
- Марія Павлівна (1764–1766–?).....8
- 13. Іван Максимович – у 1774 р. малолітній9
- Євдокія Максимівна (1768–1774–?)9

Корнієвичі

Рід відомий із середини XVII ст. У реєстрі 1649 р. записані Савка і Федір Корнієнки³³. У XVIII ст. це був сотницький рід. Бачимо сотником Якова Корнієнка в ?–1702–?, ?–1716–1733 рр. Відомо, що його батько та дід мали в сотні значну кількість земель. За час перебування на уряді Яків скупив і захопив великі земельні володіння, але, зачепивши маєтності Думитрашок, потрапив під слідство в 1733 р. і був тимчасово звільнений з уряду. Слідство показало великі зловживання сотника владою, і від покарання його врятувала смерть³⁴.

Корнієнко Яків був одружений із Христиною Василівною N (1675–1743)³⁵. По чоловічій лінії рід переривається. Відомі доньки сотника, за якими перейшли маєтності Корнієнків: Гафія (1698–1774) – Ч.: Яків Іванович Загорулько, наказний сотник березанський у 1725, 1729, 1749 рр.; Пелагея – жила в Лукашах; Одарка – Ч.: (з 1734) Омелян Якимович N, син священика микільського бориспільського; Горпина (1722–1763–?) – Ч.: (з 1743) Іван N Михайловський (1720–1770), полковий канцелярист, значковий товариш.

Після слідства частину володінь померлого сотника Якова Корнієнка, як власні, Петро Думитрашка продав Семену Безбородьку за 200 руб.³⁶ Іншу частину продали Андрієві Безбородьку доньки Корнієнка Гафія й Горпина (прадідизні ґрунти в с. Войтове) у 1758 р. Тобто володіння роду Корнієнків поступово переходять до Безбородьків.

Ляльки

Сотник березанський І.Лялька отримав уряд за довгу службу. Рід Ляльок походить із села Леляків, яке входило до Березанської, а потім до 3-ї полкової сотні.

І

1. Андрій Лялька (?–1645–1705–?).

- II
2. Яким Андрійович (1665–1766 – ран. 1768) – вдівець³⁷, жив у с. Семенівці на одному дворі з братами1
3. Семен Андрійович (1682–1766–?)1
Д.: Гафія Зіновіївна N (1703–1766–?).
4. Іван Андрійович (?–1708–1763 – ран. 1766) – у 1734 р. Семен та Іван Ляльки купили плец у с. Лесяках (у ревізію підписав Гаврило Лялька)³⁸, хорунжий сотенний 2-ї полкової сотні (1750), сотник березанський (1753–1763)1
Д.: Параска Іванівна N (1707–1766–?).
- III
5. Дем'ян Якимович (1721–1768–?) – у 1768 р. жив з родиною в с. Лесяках, на батьківському дворі, купленому в 1758 р.2
Д.: Марія Іванівна N (1728–1766–?).
6. Лаврін Якимович (1736–1766–?)2
Д.: Мотрона Сидорівна N (1739–1766–?).
7. Григорій Семенович (1727–1766–?)3
Д.: Ірина Касянівна N (1731–1766–?).
8. Данило Семенович (1740–1766–?).....3
Д.: Олена Іванівна N (1741–1766–?).
9. Іван Семенович (1744–1766–?)3
10. Семен Іванович (?–1736–1764 – ран. 1766)4
Д.: Олена NN (1734–1766–?).
11. Яків Іванович (1734–1768–?) – у 1768 р. у с. Лесяках мали свій двір і 7 посполитих дворів сини сотника Івана Ляльки полкові канцеляристи Яків і Гаврило. Двір був скуплений батьком у 1735–1756 рр. частинами, до нього належали 31 нива, 11 сінокосів, ліс, винокурня на 1 казан, пасіка на 42 вулики.....4
Д.: Марта Павлівна N (1737–1766–?).
12. Гаврило Іванович (1746–1768–?).....4
– Марина Іванівна (1744–1766–?).....4
– Марія Іванівна (1750–1766–?)4
- IV
13. Кирило Дем'янович (1742–1768–?).....5
Д.: Євдокія Данилівна N (1743–1768–?).
14. Тимофій Дем'янович (1748–1768–?).....5

– Євдокія Дем'янівна (1753–1768–?)	5
– Варвара Дем'янівна (1758–1768–?)	5
15. Лук'ян Лаврентійович (1755–1766–?).....	6
16. Федір Лаврентійович (1761–1766–?).....	6
17. Федір Лаврентійович (1763–1766–?).....	6
– Мотрона Лаврентіївна (1754–1766–?)	6
– Гафія Лаврентіївна (1757–1766–?)	6
– Ганна Лаврентіївна (1765–1766–?)	6
18. Андрій Григорович (1756–1766–?)	7
19. Прокіп Григорович (1760–1766–?)	7
20. Павло Григорович (1765–1766–?)	7
– Ганна Григорівна (1752–1766–?)	7
– Софія Григорівна (1755–1766–?).....	7
– Ксенія Григорівна (1762–1766–?)	7
– Параска Данилівна (1762–1766–?)	8
21. Василь Семенович (1762–1766–?)	10
– Гафія Семенівна (1765–1766–?)	10
22. Григорій Якович (1765–1766–?).....	11
V	
– Євдокія Кирилівна (1767–1768–?).....	13

Головачевські

Рід Головачевських походить із Басанської сотні, де вони мали володіння, які продали в 50–60-х рр. XVIII ст.

I

1. Яків Головачевський (?–1707–1740–?) – житель м. Басані.

II

2. Петро Якович (1727–1782–?)³⁹ – службу розпочав 5 травня 1739 р. козаком Басанської сотні⁴⁰, військовий товариш⁴¹ (19 квітня 1754–1764), сотник березанський (25 травня 1764–1782). Мав 30 підданих у с. Басані, 8 – у Березані, 4 – при хуторі Кобизькому Київського полку (1774)⁴²1
Д.: Параска Ісаківна Таращукова (1731–1775–?), донька абшитованого значкового товариша (1775).
3. Герасим Якович (1733–1765–?)
- Д.: Параска Федорівна N (1735–1765–?).

4. Павло Якович (1740–1782–?) – службу розпочав у 1753 р., з 1755 р. полковий канцелярист, отаман сотенний березанський (3 вересня 1766–1782–?). У Басані мав 4 двори підданих (1774)1
Д.: 1) Васса Григорівна N (1746–1765–?).
2) N Дорофіївна Савченко, донька абшитованого значкового товариша.

III

5. Іван Петрович (1775).....2
– Ганна Петрівна (1753–1765–?).....2
– Ксенія Петрівна (1754–1765–?)2
– Марина Петрівна (1758–1765–?)2
– Феодосія Петрівна (1762–1765–?).....2
6. Тимофій Герасимович (1762–1765–?)3
– Тетяна Герасимівна (1755–1765–?)3
7. Василь Павлович4
8. Петро Павлович.....4

Підгаєцькі

I

1. Семен.

II

2. Микола Семенович (1665– 5 листопада 1760)⁴³.

III

3. Павло Миколайович (1705 – 22 вересня 1752) – був священником войтівським. Він був близький до Безбородьків, Пилипенків, Корнієнків та інших значних родин сотні2
Д.: Олена NN (?–1762–?).

IV

4. Василь Павлович (?–1746–1758⁴⁴) – у 1756–1758 рр. був священником у с. Войтовому.....3
Д.: Олена Григорівна N (1736–1763–?).
5. Тимофій Павлович (1732–1774–?) – у 1744 р. – учень інфіми переяславського колегіуму⁴⁵, військовий канцелярист (1748–1763), II компанійського полку хорунжий (з 1763), з 1774 р. – бунчуковий товариш3

6. Федір Павлович (1728–1770) – полковий писар II компанійського полку 3
7. Володимир Павлович (1744–1779–?) – службу розпочав з 1761 р., подвійний товариш II компанійського полку (з 1771), отаман сотенний компанійський (1771)⁴⁶, військовий товариш (1771–1779), полковий осавул компанійський (1779–1780) 3
- Д.: 1) (?–1766–1776) Уляна Савівна Філонова (1746–1776), донька значкового товариша⁴⁷.
- 2) (з 1776) N Петрівна Головачевська, донька березанського сотника.
8. Іван Павлович (1747–?) 3
- Марія Павлівна (1737–1774–?) 3
- Гафія Павлівна (1739–1740) 3
- Ганна Павлівна (1741–?)⁴⁸ 3
- V
9. Севастян Володимирович (1769–?) 7
10. Іван Володимирович (1772–?) 7

Невгади

Упродовж більше ста років у сотні проживали Невгади: Грицько Невгад за реєстрами 1638, 1649 рр.⁴⁹, Павло – можний козак (1731–1736), його син Іван – комісар сотенний (1732), можний (3-ї статті) козак (1736). У 1741 р. Іван з братами Василем та Іваном складав присягу на вірність імператриці Єлизаветі Петрівні⁵⁰. А в 1752 р. Іван жив в одному дворі з братами Павлом і Василем. До двору: 3 хати, 6 волів, 6 коней, 1 ліс, хліба на 80 кіп, винокурня на 2 котли⁵¹.

Роздобудьки

I

1. NNN.

II

2. Максим (?–1726–1752–?) – козак виборний (1736), у 1752 р. з ним на одному дворі в трьох хатах жили його сини й онуки, всього 5 сімей. Разом мали 4 воли, 4 коня, 2 ліски, висівали на 150 кіп хліба⁵² 1
3. Гнат (?–1678–1741 – ран. 1752) – козак (1726 р.)⁵³ можний, у 1732 р. жив на одному дворі з братом Максимом 1

III

4. Іван Максимович (?–1736–1752–?) – у 1736–1752 рр. козак-підпомічник, жив на одному дворі з батьком⁵⁴.....2
5. Пилип Максимович (?–1738–1752–?) – жив з батьком на одному дворі.....2
6. Андрій Гнатович (1698–1777–?)⁵⁵ – значковий товариш (1777)3
Д.: Уляна Василівна N (1701–1777–?).
7. Леонтій Гнатович (?–1741–1752–?) – жив на одному дворі з братами Андрієм та Олефіром, до двору належало 6 волів, 5 коней, 3 ліски, пасіка на 10 вуликів, вітряний млин⁵⁶. Осавул сотенний (1738), у 1743 р. – городовий отаман березанський3
8. Олефір Гнатович (?–1741–1752–?)3

IV

9. Федір (?–1731–1752–?) – присягав з дідом (№ 2) і братом (№ 10) у 1741 р.; у 1752 р. мав свою сім'ю, жив на дідівському дворі5?
10. Іван (?–1731–1780–?) – у 1752 р. був одружений, жив на дідівському дворіщі, значковий товариш (1763–1780–?)5?
11. Юхим Андрійович (1747–1780–?) – службу розпочав 14 липня 1767 р., значковий товариш (з 27 лютого 1767) Мав 3 підданих у Березані (1774)6
Д.: 1) (1774) N Іванівна Онищенко, донька осавула 3-ї полкової сотні.
2) (1777) Катерина Василівна N (1748–1777–?).

Кисляки

I

1. Омелян – козак Березанської сотні (1649)⁵⁷.

II

2. Тиміш (?–1686). У 1686 р. переяславський полковник Леонтій Полуботок розділив маєтності, які залишилися після смерті Тимоша Кисляка, між його нащадками від двох шлюбів. Від першого шлюбу з Любкою Гаврилівною (померла раніш 1686 р.) Тиміш мав сина Федора (який і позивався) і доньку Тетяну, а від другого – з Марією Максимівною – двох синів. За розподілом частина добр і хата в Пилипчихах відійшли Марії Максимівні із синами, а друга частина добр (грунт, гай, гребля) і хата в м. Березані

дісталися Федору й Тетяні. У 1767 р. цей документ підписав козак пилипчанський Данило Кисляк⁵⁸.

3. Лук'ян – козак можний пилипчанський у 1726–1732 р., козак виборний 3-ї статті (1736). У 1741 р. мав синів Данила, Івана та Якіма. Лук'ян, виборний малоґрунтовий козак (1752), жив на одному дворі із синами Данилом, Іваном і братаничем Іваном.

Зуї

I

1. Іван (?–1688–1731–?) – отаман городовий березанський (1717–1731), значковий товариш.

II

2. Григорій Іванович Зуєвич (1708–1767–?) – значковий товариш (1731–1767–?)⁵⁹ 1

Д.: Єфросинія Яківна Пилипенко (1710–1766–?). У 1763 р. Єфросинія Яківна, дружина абшитованого значкового товариша Григорія Зуєвича, продала з дозволу сестер діди́зні ґрунти в с. Войтовому Андрієві Безбородьку⁶⁰.

3. Олексій Іванович (1726–1766–?) – значковий товариш (1766) 1
Д.: Христина Григорівна N (1728–1766–?).

III

– Єва Олексіївна (1748–1766–?) 3

– Ташка Олексіївна (1753–1766–?) 3

– Феодосія Олексіївна (1752–1766–?) 3

– Горпина Олексіївна (1757–1766–?) 3

– Тетяна Олексіївна (1764–1766–?) 3

Бузинарські

I

1. Федір – сотник березанський (1672), згадується в товаристві сотні в 1697 р.

II

2. Давид (?–1678–1698–?) ?

3. Денис (1657–1737) – козак убогий 5-ї статті войтівський (1732).

У 1735 р. Денис як найстаріший козак войтівський дав свідчення в судовій справі проти Думитрашок-Райч. Він вказував, що степ біля с. Войтового за часів Родіона Думитрашки був вільним⁶¹ ?

4. Степан – козак войтівський 3-ї статті (?–1679–1736–?), у документах 30-х рр. XVIII ст. він записаний як «Степан, Бузунарського зять»⁶²?
- III
5. Григорій Давидович (1698–1763–?)2
Д.: Юхимія Іванівна N (1702–1763–?).
6. Іван Денисович (1704–1763–?) – козак убогий войтівський (1732)3
Д.: Ганна Леонтіївна N (1704–1763–?).
7. Василь Денисович (1708–1763–?) – козак войтівський виборний 3-ї статті, жив на одному дворі з братом Іваном, козаком-підпомічником3
Д.: Наталія Семенівна N (1708–1763–?).
8. Пилип Степанович (1699–1769) – козак войтівський (1741). У 1752 р. – виборний убогий козак войтівський, жив з братом Савою окремими дворами. У 1767 р. Пилип був значковим товаришем4
Д.: Юхимія NN (1717–1777).
9. Сава Степанович (1729–1774) – козак-підпомічник войтівський4
Д.: Марія Тимофіївна N (1738–1763–?).
- IV
10. Йосип Григорович (1735–1763–?)5
Д.: Варвара Василівна N (1732–1782).
11. Яків Григорович (1743–1763–?)5
– Феодосія Григорівна (1739–1763–?)5
– Уляна Григорівна (1746–1763–?)⁶³5
12. Клим Іванович (1749–1763–?)6
13. Федір Іванович (1752–1763–?)6
14. Іван Васильович (1729–1763–?) – значковий товариш (1775). Мав 6 підданих у с. Войтовому7
Д.: 1) Параска Якимівна N (1735–1763–?).
2) (1775) Горпина NN, донька козака.
17. Опанас Васильович (1736–1763–?)7
Д.: Тетяна Стефанівна N (1736–1763–?).
18. Петро Васильович (1744–1763–?)⁶⁴7

ПІСЛЯМОВА

Переяслав – одне із найстаровинніших козацьких міст, вивчення історії якого завдяки наявності добре збережених архівних матеріалів може мати кілька окремих монографічних досліджень.

Враховуючи це, зазначимо, що написання історії лівобережних козацьких полків – проблема, котра вимагає як великої підготовчої, так і не меншої систематизаторської роботи. На матеріалах Переяславського полку вчені останнім часом захистили дві кандидатських дисертації, однак ця багатопланова тема залишається далеко не вичерпаною. Поза увагою фахівців залишаються священицькі й міщанські родини полку, дослідження яких розкриє нові сторінки української історії. Потребують спеціального вивчення роль і місце переяславського колегіуму в суспільно-політичному житті та в освітній підготовці старшинських кадрів краю й України в цілому.

Значний внесок у дослідження історії Переяславського полку зроблений автором однієї з дисертацій про долю переяславського козацтва І.І.Кривошеєю. Багато поколінних розписів, доповнених і уточнених, використані як основа при написанні цієї книжки. Персональний склад старшини в ній представлений значно ширше, а наявна документальна база не вичерпує можливостей його доповнення.

Наявність інформації про сотників Переяславського полку протягом 1648–1782 рр.

Назва сотні	1648	1649	1650	1651	1652	1653	1654	1655	1656	1657	1658	1659	1660	1661	1662	1663	1664	1665	1666	1667	1668	1669	1670	1671	1672	1673	1674
I полкова		*																					*				
II полкова		*																				*					
III полкова		*																				*					
Басанська		*				*			*													*			*		
Баришівська		*				*										*						*			*		
Воронківська		*																*				*			*		
Гельмязівська		*														*						*			*		
Трахтемирівська		*																			*				*		
Леплявська																					*				*		
Бубнівська																								*			
Піщанська		*														*								*			
Домонтівська		*													*									*			
Золотоніська		*											*											*			
Кропивнянська	*	*																						*			
Іркліївська		*																					*				
Канівецька																											
Яголинська		*												*										*			
Бориспільська		*					*		*			*		*								*		*	*	*	
Березанська		*																		*		*		*	*	*	

Продовження таблиці

Назва сотні	1675	1676	1677	1678	1679	1680	1681	1682	1683	1684	1685	1686	1687	1688	1689	1690	1691	1692	1693	1694	1695	1696	1697	1698	1699	1700	1701
I полкова		*																									*
II полкова																											*
III полкова					*																						*
Басанська				*	*				*						*						*						*
Баришівська				*	*																*						*
Вороньківська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Гельмязівська		*		*				*		*					*						*						*
Трахтемирівська								*		*											*						*
Леплявська		*			*			*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бубнівська		*				*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Піщанська		*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Аомонтівська		*						*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Золотоніська	*	*						*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Кропивнянська		*					*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Іркліївська	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Канівецька																											*
Яготинська						*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бориспільська		*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Березанська		*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

Продовження таблиці

Назва сотні	* 1702	* 1703	* 1704	* 1705	1706	1707	1708	1709	1710	1711	* 1712	* 1713	* 1714	* 1715	* 1716	* 1717	* 1718	* 1719	* 1720	* 1721	* 1722	* 1723	* 1724	* 1725	* 1726	* 1727	* 1728		
I полкова								*																					
II полкова	*																												
III полкова																													
Басанська	*										*			*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Баришівська		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Воронківська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Гельмязівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Трахтемирівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Леплявська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бубнівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Піщанська																													
Домонтівська					*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Золотоніська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Кропивнянська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Іркліївська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Канівецька																													
Яготинська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бориспільська		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Березанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

Продовження таблиці

Назва сотні	1729	1730	1731	1732	1733	1734	1735	1736	1737	1738	1739	1740	1741	1742	1743	1744	1745	1746	1747	1748	1749	1750	1751	1752	1753	1754	1755
I полкова	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
II полкова	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
III полкова	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Басанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Баршівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Вороньківська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Гельмязівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Трахтемирівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Леплявська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бубнівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Піщанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Домонтівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Золотоніська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Кропивнянська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Ірклівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Канівецька	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Яготинська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бориспільська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Березанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

Продовження таблиці

Назва сотні	1756	1757	1758	1759	1760	1761	1762	1763	1764	1765	1766	1767	1768	1769	1770	1771	1772	1773	1774	1775	1776	1777	1778	1779	1780	1781	1782	
I полкова	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
II полкова	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
III полкова																												
Басанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Баришівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Воронківська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Гельмязівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Трахтемирівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Леплявська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бубнівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Піщанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Домонтівська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Золотоніська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Кропивнянська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Іркліївська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Канівецька	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Яготинська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Бориспільська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Березанська	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

Наведені вище таблиці дозволяють з упевненістю сказати, що джерельна база історії Переяславського полку є однією з найбагатших і дозволяє виявити більше імен не лише полковників, полкової старшини, сотників, а й сотенної старшини.

Проведене дослідження історії сотенної старшини Переяславського полку дозволяє зробити деякі попередні зауваження:

– більшість її представників були нащадками сотницьких родин. Особливо багато серед них вихідців із Правобережжя, що обумовлено порубіжним розташуванням полку;

– всередині цієї категорії був значний прошарок шляхти, яка пережила 1648–1764 рр. у козацькому середовищі й після відродження станових установ активно включилася в їх зміцнення, будучи підканцеляристами, канцеляристами, писарями.

У різних регіонах Переяславського полку були свої специфічні особливості формування й розвитку козацтва. Значний інтерес викликає Остерсько-Козелецький район, де панувало покозачене остерське боярство зі своїми традиціями, менталітетом. Ми лише звернули увагу дослідників на історію остерського боярства в козацький період, але ця проблема варта спеціального вивчення. Тим паче, що козацьке середовище, як лівобережних, так і правобережних полків рясніє представниками цього суспільного стану, батьківщиною яких були Остер і навколишні села та хутори.

Частка покозачених шляхтичів
Переяславського полку

Назва сотні	Кількість козаків	Кількість покозачених шляхтичів	Частка
I полкова	224	33	14,7
II полкова	219	29	13,2
III полкова	226	30	12,3
IV полкова	251	41	16,3
V полкова	129	14	10,9
VI полкова	202	24	11,9
Березанська	124	10	8,0
Басанська	80	12	15
Баришівська	111	19	17,1
Вороньківська	101	18	17,8
Гельмязівська	128	7	5,5
Яготинська	152	28	18,4
Бориспільська	196	22	11,2
Биківська	141	23	16,3
Всього	2284	310	13,9
Гоголівська	157	21	13,4
Козелецька	200	51	25,5
Остерська	100	27	27,0
Заворицька	110	18	16,4
Муравська	131	24	18,3
Всього	698	141	19,7
Всього в полку	2982	451	15,1

4802 – умовна загальна чисельність полку після реформування його в 1663 р. гетьманом Брюховецьким. 12% становили козаки колишнього Канівського полку, 8,8% – козаки Черкаського, 17,2% – Кропивнянського. Таким чином, 38% новоутвореного Переяславського полку становили козаки не цього полку.

Назва сотні	Кількість козаків	Кількість покозачених шляхтичів	Частка
Колишні сотні Канівського полку			
Трахтемирівська	167	19	11, 4
Леплявська	162	25	15, 4
Бубнівська	241	31	12, 9
Всього	570	75	13, 2
Колишні сотні Черкаського полку			
Піщанська	125	13	10, 4
Домонтівська	131	23	17, 6
Золотоніська	167	15	9, 0
Всього	423	51	12, 0
Колишні сотні Іркліївського полку			
Іркліївська	631	47	7, 4
Кропивнянська	196	28	14, 3
Всього	827	75	9, 0

Окремою проблемою є дослідження історії сотень, які раніше входили до складу правобережних полків. Це дає виняткову можливість вивчення історії Черкаського й Канівського полків на прикладі їх лівобережних сотень, що й буде зроблено в подальших книгах серії «Генеалогія українського козацтва».

Історія родин – це лише один зріз історії, генеалогічний. Необхідні явищно-хронологічний і причинно-наслідковий ряди, які поки що відсутні.

Пропонована книга відкриває дослідження історії козацько-старшинських родин лівобережних полків. У майбутніх книгах читач зустрінеться з чернігівськими й полтавськими, ніжинськими й гадацькими, лубенськими і стародубськими, прилуцькими й київськими, миргородськими і кропивнянськими козацькими родинами.

ПРИМІТКИ

Вступ

¹ *Мицик Ю.* Історія українського козацтва: актуальні проблеми досліджень // Київська старовина. – 1992. – № 3. – С. 6.

І. Полковники

¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К., 1995. – С. 349.

² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 264. – Арк. 1.

³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 349.

⁴ ЦДІА України. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 36.

⁵ Там само. – Арк. 37.

⁶ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 321.

⁷ *Смолій В.А., Степанков В.С.* Українська державна ідея XVII–XVIII століть: проблеми формування, еволюції, реалізації. – К., 1997. – С. 137.

⁸ Українське козацтво: Мала енциклопедія. – К.; Запоріжжя, 2002. – С. 127.

⁹ *Стороженко А.В.* Старые владельцы Переяславского побережья (Акты и заметки) // *Стороженко А.В.* Очерки Переяславской старины. Исследования, документы и заметки. – К., 1900. – С. 109.

¹⁰ Там само. – С. 110.

¹¹ *Опись Конотопской сотни 1711 г.* – Чернигов, 1892. – С. 22.

¹² Там само. – С. 19.

¹³ Там само. – С. 14.

¹⁴ *Местечко Борисполе в XVII веке: Акты мейского уряда 1612–1699 г.* – К., 1892. – С. 53.

¹⁵ *А.О. К биографии Тимофея Цыцюры* // Киевская старина. – 1889. – Т. XXVI. – С. 771.

¹⁶ Там само. – С. 770–772.

¹⁷ Акты ЮЗР. – Т. VII. – С. 312.

¹⁸ Акты Московского государства. – Т. 3: Разрядный приказ. Московский стол. 1660–1664. – СПб., 1901. – С. 192.

¹⁹ Там само. – С. 199.

²⁰ *Замлинський В.О., Іваненко А.М.* «Чернігівський літопис» – цінне джерело з історії України кінця XVI – першої половини XVIII ст. // Архіви України. – 1989. – № 5. – С. 64.

²¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15405. – Арк. 39.

²² А.О. К биографии Тимофея Цыцюры // Киевская старина. – 1889. – Т. XXVI. – С. 772.

²³ *Липинський В.* Твори. – Т. 2: Участь шляхти у великому українському повстанні під проводом гетьмана Богдана Хмельницького. – Філадельфія, 1980. – С. 492.

²⁴ *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини. – Ч. 1. – К., 1998. – С. 7.

²⁵ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8236. – Арк. 108.

²⁶ Документы российских архивов. – Т. 1. – С. 312.

²⁷ Акты ЮЗР. – Т. V. – СПб., 1867. – С. 52. У листі до думного дяка Алмаза Іванова (1661) Яким Сомко пише: «Прошу вашей милости о брате своем Богдане Колющенке и о хлопце Филке, которого я послал к Федору Михайловичу Ртищеву; заступи к его царскому пресветлому величеству чтобы отпустил их с иными посланниками моими вкоре, понеже здесь жена его плачет с малыми детки, во время нынешнего безвременья».

²⁸ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. 1729–1731 гг. – Харьков, 1896. – С. 12.

²⁹ Там само. – С. 20.

³⁰ *Крип'якевич І.П.* Богдан Хмельницький. – К., 1954. – С. 239.

³¹ Акты ЮЗР. – Т. 4. – С. 126.

³² ІР НБУ. – Ф. II. – № 15405. – Арк. 40.

³³ Там само.

³⁴ Акты Московского государства. – Т. 3: Разрядный приказ. Московский стол. 1660–1664. – СПб., 1901. – С. 202.

³⁵ Там само.

³⁶ Там само. – С. 250.

³⁷ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15405. – Арк. 40.

³⁸ Див. про Черкаса детальніше: *Корнієнко М.П., Кривошея В.В.* Персональний склад старшини правобережних полків (1648–1678 рр.). – К., 2000. – С. 29.

³⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15407. – Арк. 16.

⁴⁰ Там само. – № 15410. – Арк. 1.

⁴¹ Там само. – Арк. 5.

⁴² Там само. – Арк. 8.

⁴³ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 96.

- ⁴⁴ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15407. – Арк. 16.
- ⁴⁵ Там само. – № 15410. – Арк. 12.
- ⁴⁶ Там само. – Арк. 6. Про цей факт не згадують автори біографічних нарисів: *Горобець В.* Іван Брюховецький // *Історія України в особах: Ко-заччина.* – К., 2000. – С. 109.
- ⁴⁷ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 14.
- ⁴⁸ Там само. – Арк. 16.
- ⁴⁹ Там само. – Арк. 12.
- ⁵⁰ *Мицик Ю.* З джерел до історії Сіверянської України та Білорусії XV–XVII ст. (за матеріалами польських архівосховищ) // *Сіверянський літопис.* – 2001. – № 3. – С. 58.
- ⁵¹ Там само.
- ⁵² Там само.
- ⁵³ Там само. – С. 59.
- ⁵⁴ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 7.
- ⁵⁵ Там само. – Арк. 8.
- ⁵⁶ Там само. – № 15406. – Арк. 8.
- ⁵⁷ *Акты Московского государства.* – Т. 2. – С. 323.
- ⁵⁸ ЦДІАУК. – Ф. КМФ–7. – Оп. 1. – Спр. 264. – Арк. 5. Він ще в червні 1660 р. їздив від переяславського полковника Цицори в Москву з проханням золота, срібла та церковного начиння, а також з проханням звільнити з Костроми племінника дружини.
- ⁵⁹ Там само. – Спр. 276. – Арк. 2.
- ⁶⁰ Там само. – Спр. 278. – Арк. 1–3.
- ⁶¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 13.
- ⁶² Там само. – № 15405. – Арк. 39; ЦДІАУК. – Ф. КМФ–7. – Оп. 1. – Спр. 293. – Арк. 2.
- ⁶³ *Мицик Ю.* З джерел до історії Сіверянської України та Білорусії XV–XVII ст. – С. 61.
- ⁶⁴ Там само.
- ⁶⁵ *Тесленко І.* Помянник Любарського монастиря // *Генеалогічні записки Українського геральдичного товариства.* – Біла Церква, 2001. – Вип. 2. – С. 256.
- ⁶⁶ *Оглоблін О.* До історії Руїни. – С. 208.
- ⁶⁷ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15583–15590. – Арк. 40.
- ⁶⁸ Там само. – Арк. 42.
- ⁶⁹ Там само. – Арк. 52.
- ⁷⁰ Там само. – № 15407. – Арк. 85.
- ⁷¹ Там само. – № 15405. – Арк. 52.
- ⁷² Там само. – Ф. I. – № 64344. – Арк. 1.
- ⁷³ Там само. – Ф. II. – № 15405. – Арк. 52.
- ⁷⁴ Там само. – № 15583–15590. – Арк. 41.
- ⁷⁵ Там само. – Арк. 39–40.

⁷⁶ Див.: *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини (Персональний склад і генеалогія козацької старшини. 1648–1782 рр.). – К., 1998. – Ч. II. – С. 232.

⁷⁷ *Востоков А.* Нежинская рада 1663 г. // Киевская старина. – 1888. – № 5. – С. 137; Черниговские губернские ведомости. – 1858. – № 25. – С. 196.

⁷⁸ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15402. – Арк. 23.

⁷⁹ Там само. – Арк. 64.

⁸⁰ Там само.

⁸¹ *Максимович М.* Обзорение городовых полков и сотен, бывших на Украине со времени Богдана Хмельницкого // Собр. соч. – Т. I. – К., 1876. – С. 711; ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 197. – Арк. 79.

⁸² ІР НБУ. – Ф. II. – № 15413. – Арк. 4.

⁸³ *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. I. – К., 1908. – С. 49.

⁸⁴ *Лазаревский А.* Из семейной хроники Берлов (1672–1805) // КС. – 1899. – № 1. – С. 132.

⁸⁵ *Костомаров Н.* Гетманство Ю.Хмельницкого.

⁸⁶ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 749. – Арк. 3.

⁸⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1 зв.

⁸⁸ Акты ЮЗР. – Т. VII. – С. 354.

⁸⁹ АЮЗР. – Ч. VI. – Т. I. – С. 26.

⁹⁰ Там само. – Ч. III. – Т. I. – С. 1.

⁹¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 357.

⁹² ІР НБУ. – Ф. II. – № 15402. – Арк. 22–23.

⁹³ Местечко Борисполе в XVII веке: Акты мейского уряда 1612–1699. – К., 1892. – С. 74.

⁹⁴ Источники малороссийской истории. – М., 1858. – Ч. I. – С. 137.

⁹⁵ Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 291.

⁹⁶ Там само.

⁹⁷ *Стецюк К.І.* Народні рухи на Лівобережній і Слобідській Україні в 50–70-х роках XVII ст. – К., 1960. – С. 273.

⁹⁸ Див. погляди на церкву переяславську козацьку (Воскресенську) і міщанську (Успенську): *Набок Л.* До питання місця прийняття присяги у 1654 р. // Переяславська рада: історичне значення та політичні наслідки. – К., 2003. – С. 153–158. Не слід забувати, що Успенська церква була соборною й у ній правили протопопи переяславські.

⁹⁹ Його сини: Іван Артамонович (?–1698–1732–?) – у 1712 р. поселений у Москві, звідки випущений 1715 р., осавул полковий гадацький (вересень 1729–1732–?), і Григорій Артамонович (?–1692–1740) – прибічник Мазепи, у 1712 р. був з Орликом в еміграції, у 1715 р. повернувся в Україну, потім його поселили в Москві. Одружений з Горленко Гафією Дмитрівною, донькою полковника прилуцького.

- ¹⁰⁰ Сулимовский архив. – К., 1884. – С. 112, 116.
- ¹⁰¹ Там само. – С. 11–12, 14.
- ¹⁰² Там само. – С. 15.
- ¹⁰³ Там само. – С. 20; Описи Київського намісництва 70–80 років XVIII ст. – К., 1989. – С. 269.
- ¹⁰⁴ Местечко Борисполе в XVII веке: Акты мейского уряда 1612–1699 г. – К., 1892. – С. 61.
- ¹⁰⁵ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15407. – Арк. 13.
- ¹⁰⁶ Там само. – Арк. 12.
- ¹⁰⁷ Там само. – Арк. 12, 13.
- ¹⁰⁸ Мотыжинский архив: Акты Переяславского полка XVII–XVIII вв. – К., 1890. – С. 113.
- ¹⁰⁹ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 114.
- ¹¹⁰ Мотыжинский архив. – С. 114.
- ¹¹¹ *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 1: Урядники гетьманської адміністрації: Реєстр. – К., 1997. – С. 58–60.
- ¹¹² Мотыжинский архив. – С. 133.
- ¹¹³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 117.
- ¹¹⁴ Сулимовский архив. – С. 26.
- ¹¹⁵ Мотыжинский архив. – С. 134.
- ¹¹⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 117.
- ¹¹⁷ Там само.
- ¹¹⁸ Там само.
- ¹¹⁹ Там само.
- ¹²⁰ Там само. – Арк. 90.
- ¹²¹ Там само. – Арк. 190.
- ¹²² *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 2: Синодики як джерело до козацько-старшинської генеалогії. – К., 1998. – С. 47, 55.
- ¹²³ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 164.
- ¹²⁴ Там само.
- ¹²⁵ Там само. – № 15419. – Арк. 9.
- ¹²⁶ Там само.
- ¹²⁷ Там само. – № 15422. – Арк. 32.
- ¹²⁸ Там само. – Арк. 48.
- ¹²⁹ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 77, 79.
- ¹³⁰ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 15.
- ¹³¹ *Соловьев С.М.* История России с древнейших времен. 1676–1703. – Кн. VII. – Т. 13–14. – М., 2002. – С. 271.
- ¹³² *Стороженко А.В.* Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род. – К., 1900. – С. 165.
- ¹³³ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
- ¹³⁴ ЦДІАУК. – Ф. КМФ–7. – Оп. 3. – Спр. 497. – Арк. 2.

- ¹³⁵ З епістолярної спадщини гетьмана Івана Мазепи. – К., 1996. – С. 17.
- ¹³⁶ Там само. – С. 18.
- ¹³⁷ Там само. – С. 62.
- ¹³⁸ *Оглоблин О.* Гетьман Іван Мазепа. – С. 169.
- ¹³⁹ *Эварницкий Д.И.* Источники для истории запорожских казаков. – Владимир, 1903. – С. 219.
- ¹⁴⁰ Там само.
- ¹⁴¹ З епістолярної спадщини гетьмана Івана Мазепи. – С. 27.
- ¹⁴² Там само. – С. 59.
- ¹⁴³ Там само.
- ¹⁴⁴ Там само. – С. 60.
- ¹⁴⁵ Там само.
- ¹⁴⁶ *Стороженко А.В.* Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род. – С. 169.
- ¹⁴⁷ Там само.
- ¹⁴⁸ АЮЗР. – Т. XIII. – С. 444.
- ¹⁴⁹ *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 2: Синодики як джерело до козацько-старшинської генеалогії. – С. 45.
- ¹⁵⁰ АЮЗР. – Т. VII. – С. 18.
- ¹⁵¹ Універсали Івана Мазепи. – С. 222.
- ¹⁵² Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
- ¹⁵³ *Стороженко А.В.* Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род. – С. 169.
- ¹⁵⁴ Універсали Івана Мазепи. – С. 216.
- ¹⁵⁵ Там само. – С. 455.
- ¹⁵⁶ Там само. – С. 456.
- ¹⁵⁷ *Стороженко А.В.* Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род. – С. 165.
- ¹⁵⁸ ІР НБУ. – Ф. II. – № 1863–2050. – Арк. 77.
- ¹⁵⁹ Там само. – Арк. 78.
- ¹⁶⁰ Там само. – Ф. I. – Спр. 53039. – Арк. 75; Спр. 53057. – Арк. 120.
- ¹⁶¹ Сулимовский архив. – С. 211.
- ¹⁶² ІР НБУ. – Ф. II. – № 1863–2050. – Арк. 76.
- ¹⁶³ Там само. – Ф. I. – № 57480. – Арк. 121.
- ¹⁶⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 151. – Арк. 97.
- ¹⁶⁵ ІР НБУ. – Ф. I. – Спр. 55908. – Арк. 118.
- ¹⁶⁶ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 326. – Арк. 1.
- ¹⁶⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 703. – Арк. 2.
- ¹⁶⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 93.
- ¹⁶⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – Спр. 53056. – Арк. 118.
- ¹⁷⁰ Там само. – Ф. 113. – № 2. – Арк. 1. Його батько Григорій Данилович (?–1717–1746–?) – службу розпочав з 1733 р. бунчуковим товаришем, отримав патент на чин (1735), дружина його невідома.

- ¹⁷¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1049. – Арк. 1.
¹⁷² Там само. – Оп. 3. – Спр. 8236. – Арк. 170.
¹⁷³ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 412а. – Арк. 1.
¹⁷⁴ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 875. – Арк. 7.
¹⁷⁵ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 414. – Арк. 79.
¹⁷⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 184. – Арк. 5.
¹⁷⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3380. – Арк. 16.
¹⁷⁸ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 326. – Арк. 6.
¹⁷⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 331.
¹⁸⁰ Там само. – Спр. 571. – Арк. 1–7.
¹⁸¹ Там само. – Спр. 322. – Арк. 330.
¹⁸² Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3380. – Арк. 12; Спр. 1905. – Арк. 5.
¹⁸³ Гаєцький Ю. Сторінки з побуту Гетьманщини: Вибір полковника // Сіверянський літопис. – 1997. – № 1–2. – С. 48.
¹⁸⁴ Універсали Івани Мазепи. – С. 566.
¹⁸⁵ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 128.
¹⁸⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 33.
¹⁸⁷ Там само. – Арк. 32 зв.
¹⁸⁸ Акты ЮЗР. – Т. XII. – С. 397.
¹⁸⁹ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 17.
¹⁹⁰ Там само. – С. 19.
¹⁹¹ Універсали Івана Мазепи. – С. 84.
¹⁹² Вук Сербин, полковник Переяславский (1675–1682). – С. 133.
¹⁹³ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 119.
¹⁹⁴ ІР НБУ. – Ф. І. – № 272. – Арк. 7.
¹⁹⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 104.
¹⁹⁶ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 17.
¹⁹⁷ Там само. – С. 13.
¹⁹⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 141.
¹⁹⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 323.
²⁰⁰ Там само.
²⁰¹ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. 3. – С. 299.
²⁰² З епістолярної спадщини гетьмана Івана Мазепи / Упорядник та автор передмови В.В.Станіславський. – К., 1996. – С. 59.
²⁰³ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
²⁰⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 81.
²⁰⁵ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 199.
²⁰⁶ В основу розпису Сулим покладені матеріали: Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. IV. – С. 806–809.
²⁰⁷ Мицик Ю. Джерела з історії національно-визвольної війни українського народу середини XVII століття. – Дніпропетровськ, 1996. – С. 16.
²⁰⁸ Сулимовский архив. – С. 13.

- ²⁰⁹ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 22.
- ²¹⁰ Сулимовский архив. – С. 29.
- ²¹¹ Там само. – С. 56.
- ²¹² Мотыжинский архив. – С. 39.
- ²¹³ Сулимовский архив. – К., 1884. – С. 50.
- ²¹⁴ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 22.
- ²¹⁵ Сулимовский архив. – С. 45.
- ²¹⁶ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 243. – Арк. 1–2.
- ²¹⁷ Мотыжинский архив. – С. 57.
- ²¹⁸ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 212.
- ²¹⁹ Там само. – Арк. 132.
- ²²⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 382. – Арк. 1–2.
- ²²¹ Там само. – Спр. 1468. – Арк. 5–6.
- ²²² Там само. – Спр. 1464. – Арк. 7.
- ²²³ Там само. – Спр. 1052. – Арк. 12.
- ²²⁴ Див. розпис роду за: *Модзалевський В.* Матеріали до «Малоросійського родословника». – К., 1996. – Т. V. – Вип. 1. – 40 с.
- ²²⁵ Переписні книги 1666 р. – К., 1933. – С. 205.
- ²²⁶ *Модзалевський В.А.* Малоросійський родословник. – К., 1996. – Т. V. – Вип. 1. – С. 59.
- ²²⁷ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 594. – Арк. 19.
- ²²⁸ Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 185.
- ²²⁹ *Модзалевський В.А.* Малоросійський родословник. – Т. V. – Вип. 1. – С. 60.
- ²³⁰ ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498–51680. – Арк. 47.
- ²³¹ Універсали Івана Мазепи. – С. 385.
- ²³² Там само. – С. 618.
- ²³³ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 5.
- ²³⁴ ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498–51680. – Арк. 51.
- ²³⁵ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 159.
- ²³⁶ Там само. – Спр. 296. – Арк. 1.
- ²³⁷ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – С. 214.
- ²³⁸ *Модзалевський В.А.* Малоросійський родословник. – Т. V. – Вип. 1. – К., 1996. – С. 61.
- ²³⁹ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 20.
- ²⁴⁰ *Модзалевський В.А.* Малоросійський родословник. – Т. V. – Вип. 1. – С. 62.
- ²⁴¹ *Барвинський В.* Генеральное следствие о маетностях Миргородского полка. 1729–1730. – Полтава, 1912. – С. 26.
- ²⁴² ІР НБУ. – Ф. І. – № 154479. – Арк. 301, 303.

- ²⁴³ Там само. – Арк. 301.
- ²⁴⁴ ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 3. – Спр. 18. – Арк. 1.
- ²⁴⁵ Материалы для отечественной истории. – Т. 2. – С. 148.
- ²⁴⁶ *Окіншевич Л.* Значне військове товариство. – С. 202.
- ²⁴⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 132.
- ²⁴⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 3.
- ²⁴⁹ Там само. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 50 зв.
- ²⁵⁰ *Мицик Ю.* Джерела з історії національно-визвольної війни українського народу середини XVII століття. – Дніпропетровськ, 1996. – С. 261.
- ²⁵¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 412. – Арк. 1. Автор складає подяку за надання в його розпорядження цього факту Р.Н. і В.Ф.Лякіним.
- ²⁵² *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 212.
- ²⁵³ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. V. – Вип. 1. – С. 1.
- ²⁵⁴ Там само. – С. 2.
- ²⁵⁵ Там само.
- ²⁵⁶ Порівняльний розпис роду див.: *Кривошея І.І.* Козацька старшина Переяславського полку; *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – К., 1908. – С. 21–30.
- ²⁵⁷ ІР НБУ. – Ф. II. – № 1704. – Арк. 1.
- ²⁵⁸ ЦДІАУК. – Ф. 53. – Оп. 2. – Спр. 13. – Арк. 1–16.
- ²⁵⁹ Там само. – Спр. 175. – Арк. 5.
- ²⁶⁰ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 213.
- ²⁶¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 92. – Арк. 3.
- ²⁶² ІР НБУ. – Ф. I. – № 5410. – Арк. 305.
- ²⁶³ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 126. – Арк. 101.
- ²⁶⁴ Там само. – Спр. 764. – Арк. 62.
- ²⁶⁵ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 22.
- ²⁶⁶ Реестр учителей и учеников в коллегииуме братском Киевском обретающихся, року 1727 поданный // Описание документов и дел, хранящихся в архиве святейшего правительствующего Синода. – Т. VII. – СПб., 1885. – С. СХVI–СХХIX.
- ²⁶⁷ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 2.
- ²⁶⁸ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 54.
- ²⁶⁹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 503. – Арк. 6.
- ²⁷⁰ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 126. – Арк. 101.
- ²⁷¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 20.
- ²⁷² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 140. – Арк. 1.
- ²⁷³ Там само. – Спр. 208. – Арк. 2.
- ²⁷⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 541. – Арк. 6.

- ²⁷⁵ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 7.
²⁷⁶ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 6 зв.
²⁷⁷ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 16.
²⁷⁸ Там само. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1 зв.
²⁷⁹ Там само. – Спр. 3380. – Арк. 7.
²⁸⁰ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 8.
²⁸¹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 468. – Арк. 9.
²⁸² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 414. – Арк. 269.
²⁸³ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 540. – Арк. 4.
²⁸⁴ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1114. – Арк. 44.
²⁸⁵ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 7.
²⁸⁶ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548. – Арк. 492.
²⁸⁷ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 1410. – Арк. 92.
²⁸⁸ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 107.
²⁸⁹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 70.
²⁹⁰ Універсали Івана Мазепи. – С. 84, 211.
²⁹¹ Генеральное следствие о маестностях Переяславского полка. – С. 20.
²⁹² Хижняк З.І. Мирович Федір Іванович // Києво-Могилянська академія в іменах XVII–XVIII ст. – К., 2002. – С. 364.
²⁹³ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. III. – К., 1912. – С. 550.
²⁹⁴ ІР НБУ. – Ф. I. – № 63344. – Арк. 165.
²⁹⁵ Див. детальніше: Бойко І. Іваненки на Переяславщині в XVIII ст. // Історико-географічний збірник. – Т. 3. – К., 1929. – С. 9–16.
²⁹⁶ ІР НБУ. – Ф. I. – № 63344. – Арк. 166.
²⁹⁷ Там само. – Ф. II. – № 1590. – Арк. 176, 175.
²⁹⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 227. – Арк. 1–2.
²⁹⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 149.
³⁰⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 102. – Арк. 2.
³⁰¹ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 94.
³⁰² ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 1.
³⁰³ Сулимовский архив. – С. 113.
³⁰⁴ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 180.
³⁰⁵ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 1.
³⁰⁶ Там само. – Арк. 7.

II. Полкові обозні

- ¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 123.
² Мотыжинский архив: Акты Переяславского полка XVII–XVIII в. – К., 1890. – С. 24.
³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 287. – Арк. 85.
⁴ Там само. – Арк. 130.

- ⁵ Реєстр. – С. 326.
- ⁶ Там само. – С. 321.
- ⁷ Акты ЮЗР. – Т. IV. – С. 250.
- ⁸ Там само. – Т. IX. – С. 185.
- ⁹ Акты Московского государства. – Т. 3: Разрядный приказ. Московский стол. 1660–1664. – СПб., 1901. – С. 199.
- ¹⁰ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15413. – Арк. 5.
- ¹¹ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – К., 1908. – С. 366.
- ¹² *Мякотин В.* Генеральное следствие о маестностях Переяславского полка (1729–1731 гг.). – Харьков, 1896. – С. 23.
- ¹³ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 550.
- ¹⁴ Там само. – С. 367.
- ¹⁵ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
- ¹⁶ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 367. Детальніше про рід Гайворонських див.: *Кривошея В., Кривошея І.* Палії, Самусі, комонники // Сіверянський літопис. – 1998. – № 4. – С. 14–16.
- ¹⁷ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
- ¹⁸ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 77.
- ¹⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 6.
- ²⁰ Архів Коша Нової Запорозької Січі: Корпус документів. 1734–1775. – Т. I. – К., 1997. – С. 537.
- ²¹ *Кравченко В.В.* Рубан Василь Григорович // Українське козацтво: Мала енциклопедія. – К.; Запоріжжя, 2002. – С. 431.
- ²² ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 48.
- ²³ Опис герба Потаповичів-Гайдовських див.: *Лукомский В.К., Модзалевский В.А.* Малороссийский гербовник. – С. 29.
- ²⁴ *Костомаров Н.И.* Собрание сочинений. – Кн. 6. – С. 240.
- ²⁵ Описи Київського намісництва. – С. 144.
- ²⁶ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
- ²⁷ *Кривошея І.І.* Старшина Баришівської сотні Переяславського полку у XVII–XVIII ст. – К., 1998. – С. 3.
- ²⁸ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 114.
- ²⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 7513. – Арк. 4.
- ³⁰ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 232.
- ³¹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 53763. – Арк. 9.
- ³² ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1480. – Арк. 1.
- ³³ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 232.
- ³⁴ Оригінал герба див.: ІР НБУ. – Ф. I. – № 62415. – Арк. 336. Це герб нічого спільного з гербом «Наленч» не має. Тому В.Лукомський і В.Модзалевський помилково відносять його до цього герба. *Лукомский В.К.,*

Модзалевский В.А. Малороссийский гербовник. – К., 1993. – С. 67–68, ХХІХ.

³⁵ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 245. – Арк. 1.

³⁶ Там само. – Спр. 248. – Арк. 1.

³⁷ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 200.

³⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 119.

³⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1050. – Арк. 1.

⁴⁰ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 92.

⁴¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 21.

⁴² Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6773. – Арк. 2.

⁴³ Там само. – Спр. 6900. – Арк. 1.

⁴⁴ Там само. – Спр. 7598. – Арк. 3–4.

⁴⁵ Лазаревский А. Список водяных мельниц Черниговского полка (1742 г.). – С. 133.

⁴⁶ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 7129. – Арк. 12.

⁴⁷ Там само. – Спр. 7414. – Арк. 10.

⁴⁸ Лазаревский А. Список водяных мельниц Черниговского полка. – С. 129.

⁴⁹ Там само. – С. 133.

⁵⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2271. – Арк. 5.

⁵¹ Там само. – Спр. 2564. – Арк. 63.

⁵² Там само. – Спр. 2898. – Арк. 9.

⁵³ Там само. – Спр. 4236. – Арк. 1.

⁵⁴ Там само. – Спр. 18014. – Арк. 6.

⁵⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 232.

⁵⁶ Сулимовский архив. – С. 113.

⁵⁷ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 18.

⁵⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 14 зв.

⁵⁹ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 278–279.

⁶⁰ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1478. – Арк. 5.

⁶¹ Описи Київського намісництва. – С. 252.

⁶² ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 7522. – Арк. 39.

⁶³ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. V. – Вып. 1. – С. 55.

⁶⁴ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. I. – Арк. 51.

⁶⁵ Лукомский В.К., Модзалевский В.А. Малороссийский гербовник. – С. 3.

⁶⁶ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 79.

⁶⁷ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 200.

⁶⁸ Козубенко К. Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 212.

⁶⁹ Модзалевский В.А. Малороссийский родословник. – Т. V. – Вып. 1. – С. 62.

⁷⁰ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 223. – Арк. 60.

⁷¹ Там само. – Спр. 676. – Арк. 1.

⁷² Там само. – Спр. 278. – Арк. 70.

⁷³ *Кривошея В.В.* Українська козацька старшина. – Ч. 2. – С. 11.

⁷⁴ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 4.

III. Полкові судді

¹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 59.

² Мотыжинский архив. – С. 31.

³ Описание актовой книги. – № 8. – С. 56.

⁴ АЮЗР. – Ч. VII. – Т. I. – С. 379.

⁵ ІР НБУ. – Ф. I. – № 4104. – Арк. 205.

⁶ *Кривошея І.І.* Козацько-старшинські родини грецького походження на Переяславщині в XVII–XVIII ст. // Наукові праці Кам'янець-Подільського державного педагогічного університету. Історичні науки. – Кам'янець-Подільський, 1999. – Т. 3. – С. 57.

⁷ ЦДАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 409. – Арк. 1.

⁸ *Мухин Н.* Киево-Брацкий училищный монастырь: Исторический очерк. – К., 1883. – С. 114.

⁹ Отдача с. Леянец Переяславскому епископу Захарии Корниловичу и ограничение лелинецких земель от соседских (1701–1707) // Полтавские епархиальные ведомости. – 1891. – № 9. – С. 448.

¹⁰ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 16.

¹¹ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 538/1744. – Арк. 31 зв.

¹² Там само. – Ф. I. – № 696. – Арк. 1.

¹³ *Жук В.Н., Шевченко О.М.* Корнилович // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 284.

¹⁴ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 17.

¹⁵ *Антонович В.Б.* Неизвестный доселе гетьман и его приказ. – С. 190.

¹⁶ *Кулиш П.* Материалы для истории воссоединения Руси. – Т. I. – М., 1877. – С. 97.

¹⁷ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 2, 7.

¹⁸ Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 52.

¹⁹ Реєстр. – С. 315.

²⁰ Акты ЮЗР. – Т. 7. – С. 54.

²¹ *Кривошея І.І.* Синодики як джерело до генеалогії козацько-старшинських родин Переяславського полку. – С. 80.

²² *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 20.

²³ Див. розпис Піковців: *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини. – Ч. II. – С. 187–188.

- ²⁴ Універсали Івана Мазепи. 1687–1709 / Упорядкування І.Бутича. – К., 2002. – С. 203–204.
- ²⁵ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 210.
- ²⁶ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
- ²⁷ Сулимовский архив. – С. 32.
- ²⁸ *Козубенко К.І.* Яготинська сотня за даними ревізії 1723 року // Записки Полтавського ІНО. – Полтава, 1925. – Вип. III. – С. 219.
- ²⁹ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 212.
- ³⁰ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 12.
- ³¹ ЦДАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 510. – Арк. 2.
- ³² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 200. – Арк. 97.
- ³³ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 201.
- ³⁴ Там само. – С. 664.
- ³⁵ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 15. – Арк. 1–11.
- ³⁶ Там само. – Спр. 40. – Арк. 1.
- ³⁷ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548. – Арк. 18.
- ³⁸ Там само.
- ³⁹ *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 2: Синодики як джерело до козацько-старшинської генеалогії. – С. 14.
- ⁴⁰ Там само. – С. 59.
- ⁴¹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 58261. – Арк. 1.
- ⁴² *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 2. – С. 14.
- ⁴³ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 49.
- ⁴⁴ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
- ⁴⁵ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 50–51.
- ⁴⁶ Матеріали про рід Берлів див.: *Лазаревский А.* Из семейной хроники Берлов (1672–1805) // Киевская Старина. – 1899. – № 1. – С. 101–133; *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 49–53.
- ⁴⁷ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 265.
- ⁴⁸ Там само. – Т. I. – С. 50–51.
- ⁴⁹ Там само.
- ⁵⁰ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 219. – Арк. 1.
- ⁵¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 21.

IV. Полкові писарі

- ¹ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 94–95.
- ² Зо основу взято поколінний розпис роду Максимовичів: *Модзалевський В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 297–310.
- ³ *Василенко Н.П.* Генеральное следствие о маетностях Черниговского полка. – С. 104.
- ⁴ ЦДІАУК. – Ф.57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 282.
- ⁵ Універсали Івана Мазепи. – С. 194.
- ⁶ Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст.: 36. акт. док. – К., 1986. – С. 172.
- ⁷ Універсали Івана Мазепи. – С. 215–216.
- ⁸ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 594. – Арк. 21.
- ⁹ Універсали Івана Мазепи. – С. 65.
- ¹⁰ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1062. – Арк. 1.
- ¹¹ Там само. – Спр. 1460. – Арк. 1.
- ¹² *Мельник А.* Гетьманщина першої чверті XVIII століття. – К., 1997. – С. 105.
- ¹³ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-9. – Оп. 3. – II. – Спр. 181. – Арк. 1.
- ¹⁴ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 21.
- ¹⁵ Хроніка Павла Полуботка / Підгот. до друку, передмова і примітки Олександра Коваленка // Сіверянський літопис. – 1995. – № 6. – С. 108.
- ¹⁶ Там само.
- ¹⁷ *Лукомський В.К., Модзалевський В.А.* Малороссийский гербовник. – С. 104.
- ¹⁸ Універсали Івана Мазепи. – С. 316.
- ¹⁹ *Сьєдіна Дж.* Максимович Іван Петрович // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 347–348.
- ²⁰ *Модзалевський В.А.* Малороссийский родословник. – Т. IV. – С. 251.
- ²¹ ЦДІАУК. – Ф.51. – Оп. 3. – С. 4163. – Арк. 3.
- ²² *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 211.
- ²³ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 144. – Арк. 2.
- ²⁴ Там само. – Оп. 3. – Спр. 634. – Арк. 3.
- ²⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 189.
- ²⁶ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 20.
- ²⁷ *Кагамлик С.Р.* Максимович // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 349.
- ²⁸ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 16 зв.
- ²⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 5410. – Арк. 281.
- ³⁰ *Панашенко В.* З історії національних державних інституцій. – С. 263.

- ³¹ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 454.
³² Там само. – Спр. 16938. – Арк. 139.
³³ ІР НБУ. – Ф. II. – № 2584. – Арк. 1.
³⁴ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 540. – Арк. 2.
³⁵ Там само. – Арк. 1.
³⁶ Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 282.
³⁷ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 18.
³⁸ Там само.
³⁹ Див. детальніше: *Кривошея В.В.* Генеалогія українського козацтва. Білоцерківський полк. – К., 2002. – С. 95–98.
⁴⁰ *Кривошея І.І.* Старшина Баришівської сотні Переяславського полку у XVII–XVIII ст. (персональний склад та генеалогія). – К., 1998. – С. 4.
⁴¹ ЦДАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 1.
⁴² Сулимовский архив. – С. 24–25.
⁴³ Універсали Івана Мазепи. – С. 294.
⁴⁴ Там само.
⁴⁵ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 157.
⁴⁶ ІР НБУ. – Ф. I. – № 58172. – Арк. 1.
⁴⁷ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 70.
⁴⁸ Переписні книги 1666 р. – К., 1933. – С. 205.
⁴⁹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 150.
⁵⁰ Мотыжинский архив: Акты Переяславского полка XVII–XVIII вв. – К., 1890. – С. 40.
⁵¹ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 6.
⁵² Там само. – Арк. 12.
⁵³ Там само.
⁵⁴ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 75.
⁵⁵ ІР НБУ. – Ф. I. – № 51675. – Арк. 100.
⁵⁶ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 121 зв.
⁵⁷ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 210.
⁵⁸ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 121 зв.
⁵⁹ Там само. – Арк. 129.
⁶⁰ Там само. – Спр. 181. – Арк. 93.
⁶¹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 185.
⁶² Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 63. – Арк. 1.
⁶³ Там само.
⁶⁴ Мотыжинский архив. – С. 55.
⁶⁵ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 107.
⁶⁶ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 202.

⁶⁷ Григорович Н. Канцлер князь Александр Андреевич Безбородко в связи с событиями его времени // Сборник Императорского Русского Исторического Общества. – Т. 26. – СПб., 1879. – С. 8.

⁶⁸ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 168.

⁶⁹ Там само. – Арк. 180.

⁷⁰ Григорович Н. Канцлер князь Александр Андреевич Безбородко в связи с событиями его времени. – С. 3.

⁷¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 52.

⁷² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 414. – Арк. 190 зв.

⁷³ Там само. – Спр. 5. – Арк. 166.

⁷⁴ Там само. – Арк. 178.

⁷⁵ Описание документов и дел, хранящихся в архиве Святейшего Правительствующего Синода. – Т. X. – СПб., 1901. – С. 78.

⁷⁶ Там само. – С. 75.

⁷⁷ Мотыжинский архив. – С. 148.

⁷⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 243. – Арк. 1.

⁷⁹ Там само. – Спр. 313. – Арк. 1.

⁸⁰ Там само. – Спр. 374. – Арк. 1.

⁸¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 46.

⁸² Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 899. – Арк. 1.

⁸³ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 480. – Арк. 1.

⁸⁴ Там само. – Спр. 393. – Арк. 1.

⁸⁵ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 3 зв.

⁸⁶ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 2 зв.

⁸⁷ Андреевский А. Последние киевские сотники. – К., 1896. – С. 6.

⁸⁸ Мотыжинский архив. – С. 104.

⁸⁹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 1.

⁹⁰ Там само. – Спр. 278. – Арк. 78.

⁹¹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 8.

⁹² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 124.

⁹³ Там само. – Арк. 78.

⁹⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 19 зв.

⁹⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 46.

⁹⁶ Там само. – Спр. 278. – Арк. 109.

⁹⁷ Там само. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

⁹⁸ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8725. – Арк. 134.

⁹⁹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 672. – Арк. 1.

¹⁰⁰ Там само. – Спр. 1145. – Арк. 1.

¹⁰¹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 20.

¹⁰² Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 63.

¹⁰³ Там само. – Арк. 59.

¹⁰⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 197.

- ¹⁰⁵ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 15 зв.
¹⁰⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 10 зв.
¹⁰⁷ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 147.
¹⁰⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
¹⁰⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 147.

V. Полкові осавули

- ¹ Памятники КК (1898). – Т. I. – С. 173.
² *Дипинський В.* – С. 532.
³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 320.
⁴ ІР НБУ. – Ф. I. – № 272. – Арк. 7.
⁵ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 114.
⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 287. – Арк. 9.
⁷ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 20.
⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 123.
⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 61664. – Арк. 40.
¹⁰ Мотыжинский архив. – С. 182.
¹¹ ЦДІАУК. – Ф. 53. – Оп. 2. – Спр. 713. – Арк. 2.
¹² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 9, 11, 23.
¹³ Там само. – Ф. 53. – Оп. 2. – Спр. 363. – Арк. 1.
¹⁴ Там само. – Спр. 13. – Арк. 1–8.
¹⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 9.
¹⁶ Там само. – Арк. 74.
¹⁷ Там само. – Спр. 181. – Арк. 14.
¹⁸ Там само. – Спр. 278. – Арк. 101.
¹⁹ Там само.
²⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 194.
²¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 287. – Арк. 8.
²² ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 22.
²³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 241.
²⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 18.
²⁵ АЮЗР. – Ч. III. – Т. I. – С. 102.
²⁶ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 1010. – Арк. 1.
²⁷ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 7.
²⁸ Там само. – Спр. 278. – Арк. 163.
²⁹ *Соколовский А.* Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучье, Переяславского повету // Труды Полтавского церковного историко-археологического комитета. – Полтава, 1912. – Вып. III. – С. 131.
³⁰ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 224. – Арк. 1; Спр. 488. – Арк. 2.
³¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2050. – Арк. 2.
³² *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 205.
³³ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 126. – Арк. 274.

³⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 56.

³⁵ Там само. – Арк. 47.

³⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 9.

³⁷ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 280. – Арк. 59.

³⁸ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1468. – Арк. 13 зв.

³⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2775. – Арк. 9.

⁴⁰ Мотыжинский архив. – С. 137.

⁴¹ Там само. – С. 24.

⁴² ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 14.

VI. Полкові хорунжі

¹ Генеральное следствие о маестностях Переяславского полка. – С. 14.

² Мотыжинский архив. – С. 14.

³ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 626. – Арк. 2.

⁴ Там само. – Спр. 463. – Арк. 1.

⁵ Там само. – Спр. 792. – Арк. 1.

⁶ Там само. – Спр. 911. – Арк. 1.

⁷ Там само. – Спр. 1473. – Арк. 1.

⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 83.

⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 16726–16727. – Арк. 1.

¹⁰ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

¹¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 7 зв.

¹² Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19372. – Арк. 1.

¹³ Про нього див.: Мицик Ю.А. Леонтович // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 317.

¹⁴ В.Модзалевський помиляється, пор.: *Модзалевский В.А.* Малорос- сийский родословник. – Т. III. – С. 69.

¹⁵ ІР НБУ. – Ф. I. – № 696. – Арк. 19 зв.

¹⁶ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1560. – Арк. 1–4.

¹⁷ Сулимовский архив. – С. 113.

¹⁸ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 12.

¹⁹ *Модзалевский В.А.* Малоросийский родословник. – Т. III. – С. 70.

²⁰ ЦДАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 201. – Арк. 2.

²¹ Він відсутній у розписі Красовських, див.: *Слабченко М.* К истории малорусских родов (По фамильным архивам): Красовские // Труды Полтавской ученой архивной комиссии. – Полтава, 1916. – Вып. 14. – С. 229–234.

²² ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 21.

²³ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 1.

²⁴ *Павловский И.Ф.* Полтавцы: Иерархи, государственные и общест- венные деятели и благотворители: Опыт краткого биографического сло- варя Полтавской губернии с половины 18 в. – Полтава, 1914. – С. 286.

²⁵ Про нього див.: *Сандалюк О.М. Леонтович* // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 316.

²⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 21.

²⁷ Про нього: *Висоцька Т.А. Леонтович Йосип* // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 316–317.

²⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2355. – Арк. 1.

²⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 9 зв.

³⁰ *Модзалевский В.А. Малороссийский родословник.* – Т. V. – Ч. I. – С. 65.

³¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 15.

³² Там само. – Спр. 535. – Арк. 1 зв.

³³ Там само. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

³⁴ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 3184. – Арк. 1.

³⁵ Там само. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 18.

³⁶ Там само.

³⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 8.

³⁸ Там само.

VII. Полкові (Переяславські) сотні

¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1179. – Арк. 34.

² *Дорошенко Д. Гетьман Петро Дорошенко: Огляд його життя і політичної діяльності.* – Нью-Йорк, 1985. – С. 85.

³ *Корніяка М., Кривошея В., Кривошея І. Нариси історії Київщини періоду козацтва.* Бориспіль. – Бориспіль, 2000. – С. 27.

⁴ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 341.

⁵ Там само. – С. 317.

⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 75.

⁷ *Стороженко А.В. Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род.* – С. 165.

⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 220.

⁹ Там само. – Арк. 80.

¹⁰ Там само. – Спр. 282. – Арк. 13.

¹¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317.

¹² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 9; Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317.

¹³ *Корнієнко М.П., Кривошея В.В. Персональний склад старшини правобережних полків (1648–1678 рр.).* – К., 2000. – С. 46; Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 91.

¹⁴ *Модзалевский В. Малороссийский родословник.* – Т. II. – С. 298.

¹⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 106, 101.

¹⁶ Там само. – Арк. 101.

¹⁷ *Модзалевский В. Малороссийский родословник.* – Т. II. – С. 298.

¹⁸ Козубенко К. Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 211.

¹⁹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 107.

²⁰ Там само. – Ф. 56. – Оп. 1. – Спр. 160. – Арк. 1.

²¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 106.

²² Там само.

²³ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 71. – Арк. 3.

²⁴ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 781. – Арк. 1.

²⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 106.

²⁶ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 91. – Арк. 1.

²⁷ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 52.

²⁸ Материалы, относящиеся к первым временам исторического существования Переяславско-Полтавской семинарии. – С. 574.

²⁹ Модзалевский В.Л. Малороссийский родословник. – Т. V. – Вип. 1. – С. 63–64.

³⁰ Кривошея І. Генеалогічні розписи козацько-старшинських родин Яготинської сотні Переяславського полку (XVII–XVIII ст.). – С. 25.

³¹ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 183. – Арк. 110.

³² Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 15.

³³ Стороженко А.В. Старые владельцы Переяславского побережья. – С. 90.

³⁴ ІР НБУ. – Ф. I. – № 57326. – Арк. 70.

³⁵ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 102.

³⁶ Там само. – Спр. 278. – Арк. 238.

³⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 16 зв. – 17.

³⁸ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 324. – Арк. 1–2.

³⁹ Там само. – Спр. 1146. – Арк. 2.

⁴⁰ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 325.

⁴¹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 41.

⁴² Мотыжинский архив. – С. 86.

⁴³ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 78.

⁴⁴ Там само.

⁴⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 14 зв.

⁴⁶ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 318.

⁴⁷ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 24.

⁴⁸ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 78.

⁴⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 101.

⁵⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.

⁵¹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 20.

⁵² Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 327.

⁵³ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 231.

⁵⁴ Там само. – Арк. 99.

- ⁵⁵ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 78.
⁵⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 57.
⁵⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 17 зв.
⁵⁸ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 20.
⁵⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 244.
⁶⁰ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 77.
⁶¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 93.
⁶² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 176.
⁶³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.
⁶⁴ Там само.
⁶⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 112.
⁶⁶ Там само. – Спр. 278. – Арк. 154.
⁶⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 79.
⁶⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 112.
⁶⁹ Тут подається генеалогічний розпис лише переяславської гілки роду.
⁷⁰ ІР НБУ. – Ф. І. – № 5410. – Арк. 336.
⁷¹ *Лазаревский А.* Описание Старой Малороссии: Материалы для истории заселения, землевладения и управления. – Т. III: Полк Прилуцкий. – К., 1902. – С. 94.
⁷² *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Прилуцкого полка (1729–1731). – К., 1896. – С. 31.
⁷³ *Іванюк Я.Г.* Міста-фортеці Охтирка і Суми у XVII–XVIII ст. // УІЖ. – 1980. – № 9. – С. 101.
⁷⁴ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Прилуцкого полка (1729–1731). – С. 16.
⁷⁵ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 594. – Арк. 12.
⁷⁶ *Тесленко І.* Помянник Любарського монастиря // Генеалогічні записки Українського геральдичного товариства. – Біла Церква, 2001. – Вип. 2. – С. 246.
⁷⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 42.
⁷⁸ Мотыжинский архив. – С. 29.
⁷⁹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 51526. – Арк. 133.
⁸⁰ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317; ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 9, 43 зв.
⁸¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317; ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 43 зв.
⁸² Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317.
⁸³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 43 зв.
⁸⁴ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317; ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 9.
⁸⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 119.
⁸⁶ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 344 зв.

- ⁸⁷ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 21.
⁸⁸ Там само. – Спр. 19366. – Арк. 265 зв.
⁸⁹ Там само. – Спр. 8236. – Арк. 98.
⁹⁰ Там само. – Спр. 19352. – Арк. 258.
⁹¹ Там само. – Спр. 19366. – Арк. 265.
⁹² ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336–54337. – Арк. 29.
⁹³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 81.
⁹⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 280. – Арк. 59.
⁹⁵ Там само. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 52 зв.
⁹⁶ Руська (Волинська) метрика: Регести документів Коронної канцелярії для українських земель (Волинське, Київське, Брацлавське, Чернігівське воєводства) 1569–1673 / Передмова П.Кеннеді Грімстед. – К., 2002. – С. 443.
⁹⁷ АЮЗР. – Ч. VII. – Т. І. – С. 387.
⁹⁸ ІР НБУ. – Ф. ҚДА, Лебедев. – № 605. – Арк. 36.
⁹⁹ Руська (Волинська) метрика. – С. 783.
¹⁰⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2502. – Арк. 7.
¹⁰¹ Там само. – Спр. 16599. – Арк. 5.
¹⁰² Там само. – Спр. 16993. – Арк. 23.
¹⁰³ Там само. – Ф. 72. – Оп. 1. – Спр. 6. – Арк. 1.
¹⁰⁴ Там само. – Спр. 10. – Арк. 1.
¹⁰⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 46.
¹⁰⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 156.
¹⁰⁷ Там само. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 61.
¹⁰⁸ Там само. – Оп. 3. – Спр. 6769. – Арк. 17.
¹⁰⁹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 22.
¹¹⁰ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 149.
¹¹¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 237.
¹¹² Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 14.
¹¹³ Там само. – Арк. 13 зв.
¹¹⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3 зв.
¹¹⁵ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 20.
¹¹⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 14 зв.
¹¹⁷ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 21 зв.
¹¹⁸ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 317.
¹¹⁹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19366. – Арк. 265.
¹²⁰ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 322.
¹²¹ Там само. – С. 333.
¹²² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 287. – Арк. 91.
¹²³ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1237. – Арк. 1.
¹²⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 183. – Арк. 225.
¹²⁵ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 157.

- ¹²⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 58.
¹²⁷ Там само. – Арк. 234.
¹²⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 533. – Арк. 1.
¹²⁹ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 20.
¹³⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 157.
¹³¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 320.
¹³² ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 16.
¹³³ Акты Московского государства. – Т. 3: Разрядный приказ. Московский стол. 1660–1664. – СПб., 1901. – С. 199.
¹³⁴ *Щербак В.* Українське козацтво: формування соціального стану. – С. 127.
¹³⁵ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 316.
¹³⁶ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 375/374 С. – Арк. 268.
¹³⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 281. – Арк. 339.
¹³⁸ Там само. – Спр. 287. – Арк. 15.
¹³⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 332.
¹⁴⁰ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 19.
¹⁴¹ *Петровський М.* Нариси з історії України. – С. 403.
¹⁴² *Лазаревський А.* Описание Старой Малороссии: Материалы для истории заселения, землевладения и управления. – Т. III: Прилуцкий полк. – К., 1902. – С. 9.
¹⁴³ *Окіншевич Л.* Генеральна рада. – С. 420.
¹⁴⁴ *Дорошенко Д.* Гетьман Петро Дорошенко. – С. 487.
¹⁴⁵ Акты ЮЗР. – Т. XI. – С. 411.
¹⁴⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 131.
¹⁴⁷ Там само. – Спр. 287. – Арк. 98.
¹⁴⁸ Украинские исторические мелочи / А.Лазаревский. – К., 1901. – С. 57.
¹⁴⁹ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 159.
¹⁵⁰ Там само. – Ф. I. – № 57325–57343. – Арк. 79.
¹⁵¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 42.
¹⁵² Там само. – Арк. 43.
¹⁵³ ІР НБУ. – Ф. I. – № 57325–57343. – Арк. 79.
¹⁵⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 237.
¹⁵⁵ Там само. – Спр. 278. – Арк. 235.
¹⁵⁶ Там само. – Спр. 288. – Арк. 46.
¹⁵⁷ Там само. – Спр. 436. – Арк. 166.
¹⁵⁸ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 468. – Арк. 465.
¹⁵⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 324.
¹⁶⁰ *Стороженко А.В.* Радион Григорьевич Дмитрашко, полковник переяславский, и его род. – С. 165.

¹⁶¹ Акты Московского государства. – Т. 3: Разрядный приказ. Московский стол. 1660–1664. – С. 199.

¹⁶² Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 325.

¹⁶³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 82.

¹⁶⁴ ІР НБУ. – Ф. 28. – № 762. – Арк. 27.

¹⁶⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 109.

¹⁶⁶ Там само. – Спр. 282. – Арк. 231.

¹⁶⁷ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. I. – С. 160.

¹⁶⁸ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 211.

¹⁶⁹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 20.

¹⁷⁰ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 212.

¹⁷¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 25.

¹⁷² ІР НБУ. – Ф. III. – № 8554. – Арк. 2.

VIII. Басанська сотня

¹ *Gajecy G.* The Cossak Administration of the Hetmanate. – V. I. – Cambridge, Massachusetts, 1978. – P. 319.

² Козакували в Басані із середини XVII ст., див.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 337.

³ Козакували у Воронькові із середини XVII ст., див.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 332. У 1649 р. Денис і Васько Вовки були козаками Биківської сотні, таким чином, курінь вороньківський у той час належав до Биківської сотні. У 1726 р. Іван Вовк був курінним отаманом.

⁴ Козакували із середини XVII ст. в Усівці, яка в той час, мабуть, входила до складу Биківської сотні. Див.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 332.

⁵ Козакували із середини XVII ст. у Красному, яке тоді, мабуть, належало до Биківської сотні. Див.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 332.

⁶ ЦДАДА. – Ф. 124. – Оп. 3. – Спр. 67. – Арк. 2. У 1707 р. після смерті в полоні у Штецині сотника басанського на батьківщину завдяки клопотанню надвірного маршала Данила Виговського повернулися полонені у фортеці Леховицькій козаки цієї сотні – курінний отаман Тихін Антоненко й Антон Карпенко.

⁷ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 112.

⁸ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 337.

⁹ Там само. – С. 333.

¹⁰ Там само. – С. 337.

¹¹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 112.

¹² Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 337.

- ¹³ Там само.
- ¹⁴ ЦДІАУК. – Ф. 4. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 55.
- ¹⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 42.
- ¹⁶ Там само. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.
- ¹⁷ Милорадович. – Ч. I. – С. 306.
- ¹⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1198. – Арк. 1.
- ¹⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 8.
- ²⁰ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 3 зв.
- ²¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К, 1995. – С. 337.
- ²² *Востоков А.* Суд и казнь Григория Самойловича // КС. – 1889. – № 1. – С. 43.
- ²³ *Костомаров Н.* Мазепа и мазепинцы // Собр. соч. – Т. 16. – СПб., 1905. – С. 408.
- ²⁴ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-9. – Оп. 3. – Спр. 77. – Арк. 2.
- ²⁵ Там само. – КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 1166. – Арк. 1.
- ²⁶ ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 216. – Арк. 1.
- ²⁷ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 1394. – Арк. 1.
- ²⁸ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 337.
- ²⁹ Мотыжинский архив. – С. 133.
- ³⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2338. – Арк. 3.
- ³¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 3150. – Арк. 4.
- ³² Там само. – Ф. I. – № 54336–54337. – Арк. 112.
- ³³ Там само.
- ³⁴ Можливо, донька Павла Бутка й сестра зінківського сотника (1680) Ілька Павловича Бутка. Родовід Бутків див.: *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини. – Ч. II. – С. 107.
- ³⁵ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 659.
- ³⁶ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 2.
- ³⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 11 зв.
- ³⁸ Там само. – Спр. 3380. – Арк. 15.
- ³⁹ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 6 зв.
- ⁴⁰ *Панашенко В.* З історії національних державних інституцій. – С. 271.
- ⁴¹ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 468. – Арк. 3.
- ⁴² Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 28 зв.
- ⁴³ Там само. – Арк. 11 зв.
- ⁴⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 161. – Арк. 151.
- ⁴⁵ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – К., 1998. – Т. V. – Вып. 2. – С. 61.
- ⁴⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 165. – Арк. 91.
- ⁴⁷ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 391.
- ⁴⁸ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 14.
- ⁴⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 331.

- ³⁰ ЦДАУК. – Ф. 1501. – Оп. 1. – Спр. 58. – Арк. 14.
- ³¹ Лазаревский А. Исторические очерки Полтавской Лубенщины XVII и XVIII вв. // Чтение в историческом обществе Нестора Летописца. – 1896. – Кн. XI. – С. 95.
- ³² ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 80.
- ³³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 124.
- ³⁴ Лазаревский А. Исторические очерки Полтавской Лубенщины XVII и XVIII вв. – С. 86.
- ³⁵ ЦДАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 14.
- ³⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 424. – Арк. 37.
- ³⁷ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 20. – Арк. 133 зв.
- ³⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 18.
- ³⁹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 203. – Арк. 15.
- ⁴⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 700. – Арк. 1.
- ⁴¹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 124.
- ⁴² ЦДАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 472. – Арк. 1.
- ⁴³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336–54337. – Арк. 115.

ІХ. Баришівська сотня

- ¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.
- ² Мотыжинский архив. – С. 218.
- ³ Кривошея І. Старшина Баришівської сотні Переяславського полку у XVII–XVIII ст. (персональний склад та генеалогія). – К., 1998. – С. 10.
- ⁴ Там само. – С. 8.
- ⁵ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 64.
- ⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 3 зв.
- ⁷ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 4 зв.
- ⁸ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 248. – Арк. 2.
- ⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 46.
- ¹⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 26.
- ¹¹ Там само. – Спр. 280. – Арк. 59.
- ¹² Там само. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
- ¹³ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 22.
- ¹⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 15.
- ¹⁵ Там само. – Арк. 4 зв.; Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 468. – Арк. 150.
- ¹⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 12.
- ¹⁷ Там само. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19 зв.
- ¹⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 149. – Арк. 114.
- ¹⁹ Там само. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 1.
- ²⁰ ІР НБУ. – Ф. 169. – № 172. – Арк. 19.
- ²¹ Мотыжинский архив. – С. 214.
- ²² ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 183. – Арк. 1.
- ²³ Там само. – Спр. 227. – Арк. 1.

²⁴ Мотыжинский архив. – С. 216.

²⁵ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 80. – Арк. 1.

²⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 60 зв.

²⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 32. – Арк. 5.

²⁸ Соколовский А. Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучье, Переяславского повету // Труды Полтавского церковного историко-археологического комитета. – Полтава, 1912. – Вып. III. – С. 128.

²⁹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 185 зв.

³⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19366. – Арк. 271.

³¹ Там само.

³² Розпис зроблений на основі даних Л.Багрій-Шахматової: особистий архів В.Кривошеї. Лист Л.М.Багрій-Шахматової до В.В.Кривошеї (1997).

³³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 336.

³⁴ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 282. – Арк. 227.

³⁵ Лукомский В.К., Модзалевский В.А. Малороссийский гербовник. – С. 211.

³⁶ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 3 зв.

Х. Вороньківська сотня

¹ Козакували у Воронькові із середини XVII ст.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.

² Козакували в Рогозові із середини XVII ст.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 333.

³ Козакували в Рогозові із середини XVII ст.: Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 333.

⁴ Акты ЮЗР. – Т. VI. – С. 170.

⁵ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15583–15590. – Арк. 19.

⁶ Лукомский В.К., Модзалевский В.А. Малороссийский гербовник. – С. 62.

⁷ Ситий І. Батурин доби Івана Мазепи // Сіверянський літопис. – 2000. – № 3. – С. 44.

⁸ Список черниговского дворянства. – С. 40.

⁹ ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 3. – Спр. 3640. – Арк. 2.

¹⁰ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. I. – Арк. 46.

¹¹ Материалы для истории землевладения в Полтавской губернии в XVIII в. – Отд. 1: Казачьи землевладения Золотоношского уезда. – К., 1883. – Вып. 1. – С. 15.

¹² Там само.

¹³ Там само.

¹⁴ Акты ЮЗР. – Т. V. – СПб., 1867. – С. 251.

¹⁵ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 11.

¹⁶ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 54.

¹⁷ Там само. – Ф. 56. – Оп. 1. – Спр. 316. – Арк. 1, 6, 13.

¹⁸ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1637. – Арк. 3.

¹⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 280. – Арк. 47.

²⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 30 зв.

²¹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336–54337. – Арк. 104.

²² Там само.

²³ *Стратій Я.М.* Щербацький Григорій // Києво-Могилянська академія в іменах XVII–XVIII ст. – К., 2002. – С. 599.

²⁴ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 10.

ХІ. Гельмязівська сотня

¹ *Ситий І.* Печатки генеральної та полкової старшини за матеріалами Чернігівського історичного музею ім. В.В.Тарновського // Родовід. – 1997. – Ч. 1 (15). – С. 101.

² *Ситий І.* Тестамент Якова Кіндратовича Лизогуба (15.05.1698 р.) // Пам'ять століть. – 1996. – № 3. – С. 13.

³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 1789. – Арк. 75.

⁴ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 470.

⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 277. – Арк. 75.

⁶ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1188. – Арк. 2.

⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2022. – Арк. 1.

⁸ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 18.

⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 357.

¹⁰ ЦДІАУК. – Ф. 1408. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 2.

¹¹ Там само.

¹² Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 727. – Арк. 1; Спр. 727а. – Арк. 1.

¹³ *Модзалевський В.* Матеріали до «Малоросійського родословника». – Вип. 1: Томари. – К., 1996. – С. 23.

¹⁴ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 85. – Арк. 55.

¹⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 200. – Арк. 37.

¹⁶ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 329.

¹⁷ ЦДІАУК. – Ф. 1408. – Оп. 1. – Спр. 31. – Арк. 1.

¹⁸ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 85. – Арк. 55.

¹⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 93.

²⁰ Там само. – Ф. 1408. – Оп. 1. – Спр. 40. – Арк. 2.

²¹ *Панашенко В.* З історії національних державних інституцій. – С. 265.

²² ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8596. – Арк. 13.

²³ *Панашенко В.* З історії національних державних інституцій. – С. 265.

²⁴ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1176. – Арк. 2.

²⁵ Там само. – Ф. 204. – Оп. 2. – Спр. 29. – Арк. 11.

²⁶ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6714. – Арк. 1.

²⁷ Там само. – Спр. 9784. – Арк. 2.

²⁸ ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 528/245. – Ч. II. – Арк. 249.

²⁹ Там само. – Ч. III. – Арк. 10.

³⁰ Там само.

³¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 29 зв.

³² *Кондратьєв І.* Любецький замок і любецька околиця за часів Хмельниччини // Сіверянський літопис. – 1998. – № 6. – С. 29–36;
Кондратьєв І., Кривошея В. Нариси історії Чернігівщини періоду козацтва. Любеч. – К., 1999. – С. 75.

³³ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 2.

³⁴ Там само. – Спр. 8236. – Арк. 360 зв.

³⁵ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 749. – Арк. 2.

³⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 47 зв.

³⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 361. – Арк. 2.

³⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 18.

³⁹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 18.

⁴⁰ Описи Київського намісництва. – С. 257.

⁴¹ Там само. – С. 253.

⁴² ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1043. – Арк. 21.

ХІІ. Трахтемирівська сотня

¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 306. – Арк. 6.

² *Тесленко І.* Помяник Любарського монастиря // Генеалогічні записки Українського геральдичного товариства. – Біла Церква, 2002. – С. 247.

³ Родовід Часників див.: *Кривошея В.В.* Нариси історії Київщини періоду козацтва. – Біла Церква. – К., 2001. – С. 92–96.

⁴ *Модзалевский В.А.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 252.

⁵ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 555. – Арк. 4.

⁶ Там само. – Спр. 637. – Арк. 2.

⁷ Універсали Івана Мазепи. 1687–1709 / Упорядкування І.Бутича. – К., 2002. – С. 438–439.

⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 306. – Арк. 55.

⁹ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка (1729–1731 г.). – Харьков, 1896. – С. 5.

¹⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1179. – Арк. 2.

¹¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 306. – Арк. 118.

¹² Мотыжинский архив. – С. 50.

¹³ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 336. – Арк. 1.

¹⁴ Там само. – Спр. 959. – Арк. 2.

¹⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 235.

¹⁶ Там само. – Арк. 237.

- ¹⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1497. – Арк. 2.
¹⁸ Там само. – Спр. 2893. – Арк. 1.
¹⁹ Там само. – Спр. 3380. – Арк. 1.
²⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1388. – Арк. 1.
²¹ Там само. – Спр. 1179. – Арк. 11.
²² Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3380. – Арк. 6.
²³ Там само. – Спр. 2893. – Арк. 2.
²⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.
²⁵ *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 683.
²⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.
²⁷ Там само. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 20.

ХІІІ. Леплявська сотня

- ¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 15.
² Там само. – Арк. 5.
³ Там само. – Арк. 17.
⁴ Там само. – Арк. 96.
⁵ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 118.
⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 67.
⁷ Там само. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 15.
⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 78.
⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 436. – Арк. 257.
¹⁰ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 15.
¹¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 23.
¹² Там само. – Спр. 277. – Арк. 75.
¹³ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3496. – Арк. 1.
¹⁴ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 973. – Арк. 3.
¹⁵ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 15.
¹⁶ Там само. – Спр. 1905. – Арк. 7 зв.
¹⁷ *Кривошея В.* Українська козацька старшина. – Ч. 1: Урядники гетьманської адміністрації: реєстр. – С. 49.
¹⁸ ІР НБУ. – Ф. І. – № 60497. – Арк. 325.
¹⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 138.
²⁰ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 8.
²¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 277. – Арк. 63.
²² Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 16 зв.
²³ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 1393. – Арк. 1.
²⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 94.
²⁵ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 13.
²⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.

XIV. Бубнівська сотня

- ¹ Універсали Івана Мазепи. – С. 566.
- ² За основу взято розпис за: *Модзалевский В.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С. 401–403.
- ³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 89, 99.
- ⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 193. – Арк. 107.
- ⁵ ІР НБУ. – Ф. II. – Спр. 27091. – Арк. 1–1 зв.
- ⁶ Там само. – Ф. I. – Спр. 54337. – Арк. 319.
- ⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 194. – Арк. 187.
- ⁸ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17699. – Арк. 25.
- ⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1368. – Арк. 27.
- ¹⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19334. – Арк. 459.
- ¹¹ Там само. – Спр. 19376. – Арк. 602.
- ¹² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 431. – Арк. 203.
- ¹³ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 75; Спр. 19368. – Арк. 338; Спр. 19346. – Арк. 413 зв.
- ¹⁴ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
- ¹⁵ Там само.
- ¹⁶ Там само. – Спр. 262. – Арк. 23.
- ¹⁷ Там само. – Арк. 22.
- ¹⁸ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 1410. – Арк. 46.
- ¹⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 216а. – Арк. 185 зв.
- ²⁰ ІР НБУ. – Ф. II. – № 27112. – Арк. 7.
- ²¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 226. – Арк. 23.
- ²² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1290. – Арк. 3.
- ²³ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 247. – Арк. 8.
- ²⁴ Там само. – Спр. 1410. – Арк. 46.
- ²⁵ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 116.
- ²⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 431. – Арк. 203.
- ²⁷ Там само. – Арк. 3.
- ²⁸ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 116.
- ²⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 5410. – Арк. 305.
- ³⁰ Там само. – № 696. – Арк. 18.
- ³¹ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8236. – Арк. 11.
- ³² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 23.
- ³³ Там само.
- ³⁴ Там само. – Спр. 431. – Арк. 203.
- ³⁵ Там само. – Арк. 204.
- ³⁶ ІР НБУ. – Ф. 14. – Спр. 4525. – Арк. 1.
- ³⁷ *Максимович М.* Бубновская сотня // Собр. соч. – Т. 1. – К., 1876. – С. 782.

- ³⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 431. – Арк. 193.
³⁹ Панащенко В. Військові товариші // КС. – 1998. – № 3. – С. 172.
⁴⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17700. – Арк. 14.
⁴¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 177. – Арк. 4.
⁴² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 731. – Арк. 1.
⁴³ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2 зв.
⁴⁴ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 875. – Арк. 16.
⁴⁵ Максимович М. Бубновская сотня // Собр. соч. – Т. 1. – С. 784.
⁴⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 15 зв. – 16.
⁴⁷ Максимович М. Сотник Іван Максимович і його рід // Неопалима купина. – 1995. – № 1/2. – С. 159.
⁴⁸ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 798. – Арк. 2.
⁴⁹ Про рід Максимовичів див.: Модзалевский В. Малороссийский родословник. – Т. 3. – К., 1912. – С. 297–312; Максимович М. Бубновская сотня // Собр. соч. – Т. 1. – К., 1876. – С. 747–834.
⁵⁰ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 468. – Арк. 3.
⁵¹ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 6 зв.
⁵² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
⁵³ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 12.
⁵⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 3.
⁵⁵ Там само. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 21 зв.
⁵⁶ Там само. – Оп. 1. – Спр. 1410. – Арк. 10–11.
⁵⁷ Там само. – Арк. 11.
⁵⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 93.
⁵⁹ Там само.
⁶⁰ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 221. – Арк. 61.
⁶¹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 696/1071. – Арк. 22.
⁶² ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 950. – Арк. 1; Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 264. – Арк. 123.
⁶³ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 16.
⁶⁴ Модзалевский В.Л. Малороссийский родословник. – Т. III. – С. 623.
⁶⁵ ЦДІАУК. – Ф. 127. – Оп. 1012. – Спр. 835. – Арк. 753.

XV. Піщанська сотня

- ¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К., 1995. – С. 91.
² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 193. – Арк. 21.
³ Там само. – Спр. 301. – Арк. 384.
⁴ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 1 зв.
⁵ ІР НБУ. – Ф. І. – № 696/1071. – Арк. 22.
⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 300. – Арк. 131.
⁷ Там само.
⁸ Там само. – Спр. 301. – Арк. 28.

- ⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 257. – Арк. 2.
¹⁰ Там само. – Спр. 1905. – Арк. 25 зв.
¹¹ Там само.
¹² Там само.
¹³ Там само. – Арк. 15.
¹⁴ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 301. – Арк. 21.
¹⁵ Описание документов и дел, хранящихся в архиве святейшего Правительствующего Синода. – СПб., 1885. – Т. 7. – С. СХХVI.
¹⁶ Там само. – С. CVII.
¹⁷ Там само. – С. СХХIV.
¹⁸ Там само. – С. СХХVI.
¹⁹ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1065. – Арк. 2.
²⁰ Там само. – Ф. 127. – Оп. 1012. – Спр. 943. – Арк. 16.
²¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 302. – Арк. 14.
²² Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 97.
²³ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4275. – Арк. 1.
²⁴ Там само. – Ф. 127. – Оп. 1012. – Спр. 943. – Арк. 16.
²⁵ Козубенко К. Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 213.
²⁶ ЦДАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 67.
²⁷ АЮЗР. – Ч. VII. – Т. I. – С. 103.
²⁸ Ситник А. Талант козацького роду // Старожитності. – 1993. – № 15/16.
²⁹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54479. – Арк. 85.
³⁰ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 73. – Арк. 2.
³¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 919. – Арк. 3.

XVI. Домонтівська сотня

- ¹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 51526. – Арк. 128.
² Там само. – Арк. 133.
³ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 594.
⁴ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 149.
⁵ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 594.
⁶ Там само.
⁷ ІР НБУ. – Ф. I. – № 51526. – Арк. 128.
⁸ ЦДАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 149.
⁹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 15 зв. – 16.
¹⁰ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 156 зв.
¹¹ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 15 зв.
¹² Там само. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 36 зв.
¹³ Бузун О. Історія Остерщини (нарис історії). – Чернігів, 1998. – С. 105.
¹⁴ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 216. – Арк. 13.

- ¹⁵ Там само. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10.
¹⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 216. – Арк. 12.
¹⁷ Там само. – Арк. 3.
¹⁸ Там само. – Арк. 44.
¹⁹ ІР НБУ. – Ф. 28. – № 762. – Арк. 8.
²⁰ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 277. – Арк. 56.
²¹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 169.
²² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 89.
²³ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 617.
²⁴ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4273. – Арк. 12.
²⁵ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 205, 78.
²⁶ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4273. – Арк. 66.
²⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 216. – Арк. 20.
²⁸ ІР НБУ. – Ф. XXVIII. – № 818. – Арк. 19.
²⁹ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 147.

XVII. Золотоніська сотня

- ¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 100.
² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 221. – Арк. 35.
³ Там само. – Арк. 76.
⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 19 зв.
⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 232. – Арк. 83.
⁶ Там само. – Спр. 238. – Арк. 15.
⁷ Там само. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 58.
⁸ Там само.
⁹ Там само. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 99 зв.
¹⁰ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54337. – Арк. 190.
¹¹ ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк. 7 зв.
¹² Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 99 зв.
¹³ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 171. – Арк. 1.
¹⁴ Матеріали для історії землевладення в Полтавській губернії в XVIII в. – Отд. 1. Казачьі землевладення Золотоношського уезда. – Вып. 1. – С. 15.
¹⁵ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 2. – Спр. 28. – Арк. 8.
¹⁶ Там само.
¹⁷ Там само.
¹⁸ Там само.

XVIII. Кропивнянська сотня

- ¹ ЦДІАУК. – Ф. 127. – Оп. 1014. – Спр. 99. – Арк. 46.
² Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 64 зв.
³ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 306. – Арк. 63.

- ⁴ Матеріали для отечественной истории, изданные М. Судьенко. — К., 1853. — Т. I. — Ч. I. — С. 2.
- ⁵ ЦДІАУК. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 194. — Арк. 1; Спр. 272. — Арк. 2.
- ⁶ Там само. — Спр. 651. — Арк. 2.
- ⁷ Там само. — Спр. 1076. — Арк. 2.
- ⁸ Там само. — Ф. 54. — Оп. 1. — Спр. 984. — Арк. 1.
- ⁹ Там само. — Спр. 1050. — Арк. 1.
- ¹⁰ Там само. — Спр. 1112. — Арк. 3.
- ¹¹ Там само. — Спр. 2385. — Арк. 75.
- ¹² Там само. — Спр. 1678. — Арк. 2.
- ¹³ Там само. — Ф. 193. — Оп. 1. — Спр. 1410. — Арк. 45.
- ¹⁴ Там само. — Ф. 54. — Оп. 1. — Спр. 1678. — Арк. 13 зв.
- ¹⁵ Там само. — Оп. 2. — Спр. 3380. — Арк. 14.
- ¹⁶ Там само. — Ф. 56. — Оп. 1. — Спр. 296. — Арк. 3.
- ¹⁷ Там само. — Ф. 54. — Оп. 1. — Спр. 1700. — Арк. 1.
- ¹⁸ ІР НБУ. — Ф. 160. — № 172. — Арк. 1 зв., 77.
- ¹⁹ ЦДІАУК. — Ф. 990. — Оп. 1. — Спр. 437. — Арк. 2.
- ²⁰ Там само. — Ф. 54. — Оп. 1. — Спр. 366. — Арк. 3.
- ²¹ Там само. — Оп. 2. — Спр. 262. — Арк. 64 зв.

ХІХ. Іркліївська сотня

- ¹ ІР НБУ. — Ф. II. — № 4275. — Арк. 3.
- ² Там само.
- ³ Описи Київського намісництва. — С. 144.
- ⁴ ЦДІАУК. — Ф. 54. — Оп. 2. — Спр. 262. — Арк. 71 зв.
- ⁵ Розпис зроблений на основі: *Кривошея І.І.* Козацька старшина Переяславського полку (1648–1782). — Дис. ... канд. іст. наук. — К., 1998.
- ⁶ ЦДІАУК. — Ф. 133. — Спр. 30, ориг. арк. книги XVIII ст.
- ⁷ ІР НБУ. — Ф. II. — № 1634. — Арк. 246.
- ⁸ ЦДІАУК. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 2414. — Арк. 3, 13.
- ⁹ ІР НБУ. — Ф. II. — № 1551–1708. — Арк. 482.
- ¹⁰ ЦДІАУК. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 1095. — Арк. 2.
- ¹¹ ІР НБУ. — Ф. II. — № 1551–1708. — Арк. 482.
- ¹² ЦДІАУК. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 355. — Арк. 3.
- ¹³ ІР НБУ. — Ф. II. — № 1551–1708. — Арк. 482.
- ¹⁴ Там само. — Ф. 160. — Спр. 172. — Арк. 69; *В.Г.* Ученики переяславських славяно-латинських шкіл в 1744 году // КС. — 1888. — № 10. — С. 22–26.
- ¹⁵ ЦДІАУК. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 1297. — Арк. 2.
- ¹⁶ *Лазаревский А.* Описание Старой Малороссии. — Т. II: Полк Нежинский. — К., 1893. — С. 205.
- ¹⁷ ЦДІАУК. — Ф. 54. — Оп. 1. — Спр. 2620. — Арк. 3, 22.
- ¹⁸ Там само. — Ф. 51. — Оп. 1. — Спр. 860. — Арк. 7.

- ¹⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 16644. – Арк. 1.
- ²⁰ Панащенко В. Військові товариші // КС. – 1998. – № 3. – С. 172.
- ²¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 3 зв.
- ²² ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 30. – Арк. 189.
- ²³ Там само. – Арк. 175.
- ²⁴ Там само. – Ф. I. – Спр. 1757(в). – Арк. 1–1 зв.
- ²⁵ Панащенко В. З історії національних державних інституцій: Генеральна військова канцелярія. – С. 264.
- ²⁶ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 102. – Арк. 1.
- ²⁷ Там само. – Спр. 1359. – Арк. 2.
- ²⁸ ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 17. – Арк. 3, 11.
- ²⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 353.
- ³⁰ Там само. – С. 356.
- ³¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 243. – Арк. 7.
- ³² ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 55. – Арк. 83.
- ³³ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 332. – Арк. 1.
- ³⁴ Там само. – Спр. 1242. – Арк. 2.
- ³⁵ Там само. – Спр. 1678. – Арк. 14.
- ³⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 302. – Арк. 3.
- ³⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 14.
- ³⁸ ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 30. – Арк. 193.
- ³⁹ За основу взято розпис роду: *Кривошея І.І.* Козацька старшина Переяславського полку. – Дис. ... кан. іст. наук. – К., 1998.
- ⁴⁰ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 243. – Арк. 3.
- ⁴¹ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54337. – Арк. 565.
- ⁴² ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 143. – Арк. 75.
- ⁴³ ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 55. – Арк. 112.
- ⁴⁴ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 379. – Арк. 1.
- ⁴⁵ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 244. – Арк. 104.
- ⁴⁶ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 56 зв.
- ⁴⁷ ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 17. – Арк. 4.
- ⁴⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 247. – Арк. 311.
- ⁴⁹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 94. – Арк. 1.
- ⁵⁰ *Слабченко М.* К истории малорусских дворянских родов (из фамильных архивов) // Труды Полтавской ученой архивной комиссии. – Полтава, 1916. – Вып. 14. – С. 230.
- ⁵¹ ІР НБУ. – Ф. 133. – Спр. 55. – Арк. 83.
- ⁵² ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.
- ⁵³ Там само. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 12 зв.
- ⁵⁴ Описи Київського намісництва. – С. 108.
- ⁵⁵ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 63, 6.

⁵⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 19.

⁵⁷ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 89 зв.

⁵⁸ Там само. – Арк. 107 зв.

⁵⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 62, 10.

⁶⁰ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 13 зв.–14.

⁶¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 10.

XX. Канівецька сотня

¹ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 49 зв.

² Там само. – Оп. 1. – Спр. 590. – Арк. 1.

³ Там само. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 9.

⁵ Там само.

⁶ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 1410. – Арк. 12.

⁷ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 177. – Арк. 9.

⁸ Див.: *Кривошея В.В.* Родовід Міхновських // Українська генеалогія: Теорія, методологія, історія та практика. – К., 1996.

⁹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4275. – Арк. 3.

¹⁰ Материалы, относящиеся к первым временам исторического существования Переяславско-Полтавской семинарии // Полтавские епархиальные ведомости. – С. 574.

¹¹ ІР НБУ. – Ф. II. – № 4278. – Арк. 27 зв.

XXI. Яготинська сотня

¹ Див. детальніше: *Кривошея В.В., Кривошея І.І.* Нариси історії Київщини періоду козацтва: Яготин. – К., 2002. – С. 12–14.

² *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 213.

³ Там само.

⁴ Описи Київського намісництва. – С. 104.

⁵ ІР НБУ. – Ф. II. – № 20869–20872. – Арк. 1.

⁶ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 209.

⁷ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 288. – Арк. 180.

⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 83.

⁹ Див. детальніше: *Брехуненко В.* Бурляй Кіндрат // Полководці Війська Запорозького. – Кн. 1. – К., 1998. – С. 27–38.

¹⁰ ІР НБУ. – Ф. II. – № 15557–15561. – Арк. 145.

¹¹ Диаруш или журнал то есть повседневная записка 1722 года Войсковой Канцелярии канцеляриста Николая Ханенка // Чтения в императорском обществе истории и древностей Российских при Московском университете. – 1858. – Т. I. – Ч. 5. – С. III.

¹² *Модзалевский В.А.* К истории компанейских полков // Труды Черниговской губернской ученой архивной комиссии. – Чернигов, 1915. – Вып. 11. – С. 181.

¹³ ЦДАУК. – Ф. КМФ–7. – Оп. 2. – Спр. 998. – Арк. 1.

¹⁴ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 21.

¹⁵ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 213.

¹⁶ *Козубенко К.І.* Яготинська сотня за даними ревізії 1723 року // Записки Полтавського ІНО. – Полтава, 1925. – Вип. III. – С. 219, 221.

¹⁷ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 213.

¹⁸ Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка. – С. 22.

¹⁹ Про них див. детальніше: *Кривошея В.В.* Бураляй Іван Карпович // Києво-Могилянська академія в іменах. – С. 93.

²⁰ ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498–51680. – Арк. 64.

²¹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 252.

²² ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 175.

²³ *Соколовский А.* Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучье, Переяславского повету // Труды Полтавского церковного историко-археологического комитета. – Полтава, 1912. – Вып. III. – С. 130.

²⁴ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 148.

²⁵ ЦДАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 27 зв.

²⁶ ІР НБУ. – Ф. І. – № 58261. – Арк. 221.

²⁷ Мотыжинский архив. – С. 139.

²⁸ Там само. – С. 22.

²⁹ Описи Київського намісництва. – С. 104.

³⁰ ІР НБУ. – Ф. І. – № 51526. – Арк. 425.

³¹ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 319. – Арк. 5.

³² *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 209.

³³ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка (1729–1731 г.). – Харьков, 1896. – С. 31.

³⁴ ЦДАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19365. – Арк. 1 зв.; Спр. 19334. – Арк. 36; Спр. 19346. – Арк. 331.

³⁵ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19352. – Арк. 409 зв.

³⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 23.

³⁷ Описание документов и дел, хранящихся в архиве святейшего Правительствующего Синода. – СПб., 1885. – Т. 7. – С. СІХ.

³⁸ ЦДАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 200. – Арк. 118.

³⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 1326. – Арк. 1.

⁴⁰ Описи Київського намісництва. – С. 251.

- ⁴¹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 327.
- ⁴² ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 1973. – Арк. 1.
- ⁴³ *Козубенко К.* Слідство про хутори в сотнях Яготинській і Березанській 1730 року. – С. 209.
- ⁴⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 156.
- ⁴⁵ Там само. – Спр. 312. – Арк. 352.
- ⁴⁶ *Мякотин В.* Генеральное следствие о маетностях Переяславского полка (1729–1731 г.). – С. 22.
- ⁴⁷ ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – Спр. 1470. – Арк. 2; Спр. 1516. – Арк. 2; Спр. 1568. – Арк. 3; *Оглоблин О.* Гетьман Іван Мазепа і його доба. – С. 150.
- ⁴⁸ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 95.
- ⁴⁹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 110.
- ⁵⁰ Там само. – Арк. 206.
- ⁵¹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 636. – Арк. 1.
- ⁵² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 149.
- ⁵³ Родовід Зарудних див.: *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини. – Ч. II. – С. 111–114.
- ⁵⁴ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 20.
- ⁵⁵ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 409. – Арк. 1.
- ⁵⁶ *Соколовский А.* Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучье, Переяславского повету // Труды Полтавского церковного историко-археологического комитета. – Полтава, 1912. – Вып. III. – С. 128.
- ⁵⁷ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 413. – Арк. 1.
- ⁵⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 278. – Арк. 139.

XXII. Бориспільська сотня

- ¹ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 52, 50.
- ² Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.
- ³ Там само. – С. 336.
- ⁴ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 43.
- ⁵ Мотыжинский архив. – С. 13.
- ⁶ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 92.
- ⁷ ІР НБУ. – Ф. I. – № 54336.
- ⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 348. – Арк. 43.
- ⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548.
- ¹⁰ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 28.
- ¹¹ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548.
- ¹² Там само. – Спр. 126. – Арк. 34.
- ¹³ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 37.
- ¹⁴ Там само. – С. 28.
- ¹⁵ Там само. – С. 79.

- ¹⁶ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.
- ¹⁷ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 99.
- ¹⁸ Лукомский В.К., Модзалевский В.А. Малороссийский гербовник. – К., 1993. – С. 139.
- ¹⁹ ІР НБУ. – Ф. І. – № 696. – Арк. 42 зв.
- ²⁰ Там само. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 21.
- ²¹ Ведомость о школьниках и учениках при Переяславском доме Архирейском обретающихся сего 1738 года // Переяславские епархиальные ведомости. – 1890. – № 15. – С. 507.
- ²² ІР НБУ. – Ф. І. – № 51526. – Арк. 420.
- ²³ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 536. – Арк. 1.
- ²⁴ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2 зв.
- ²⁵ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548. – Арк. 7.
- ²⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 348. – Арк. 112.
- ²⁷ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 46.
- ²⁸ Там само. – С. 64.
- ²⁹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 348. – Арк. 24.
- ³⁰ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 126. – Арк. 48.
- ³¹ Там само. – Спр. 548.
- ³² ДАКО. – Ф. 782. – Оп. 1. – Спр. 9871. – Арк. 1.
- ³³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336.
- ³⁴ ЦДІАУК. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 126. – Арк. 48.
- ³⁵ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 334.
- ³⁶ Местечко Борисполе в XVII веке. – С. 45.
- ³⁷ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 348. – Арк. 15.
- ³⁸ Ці дані не стикуються з гіпотезою українського генеалога С.Шурлякова про те, що бориспільський сотник Іван Перехрест-Магіровський та Іван Магерка, козак Чигиринського полку (1649), одна й та ж особа. Лист С.Шурлякова до В.Кривошеї від 3 травня 1997 р. // Особистий архів В.Кривошеї.
- ³⁹ ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 1661. – Арк. 1.
- ⁴⁰ Опис Новгород-Сіверського намісництва. – С. 462.
- ⁴¹ Шамрай С. До історії Баришполя у XVIII ст. // Історично-географічний збірник. – Т. І. – К., 1927. – С. 98.
- ⁴² Историко-статистическое описание Черниговской епархии. – Чернигов, 1874. – Кн. 5. – С. 248.
- ⁴³ ЦДІАУК. – Ф. 4. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 55.

XXIII. Березанська сотня

- ¹ ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 99.
- ² ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 340. – Арк. 114.
- ³ Там само.

- ⁴ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 330.
⁵ Там само.
⁶ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336–54337. – Арк. 77.
⁷ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19362. – Арк. 64.
⁸ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548. – Арк. 3.
⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 328.
¹⁰ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 337.
¹¹ Автобіографія южнорусского священника 1-й половини XVIII ст. // КС. – 1885. – № 2. – С. 328.
¹² ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336. – Арк. 1.
¹³ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 340.
¹⁴ Див. детальніше: *Кривошея В.В., Кривошея І.І.* Нариси історії Київщини періоду козацтва: Березань. – К., 2001. – С. 67–70.
¹⁵ Автобіографія южнорусского священника 1-й половини XVIII ст. // КС. – 1885. – № 2. – С. 321, 328.
¹⁶ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 335.
¹⁷ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 72.
¹⁸ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336. – Арк. 4.
¹⁹ В.Г. Ученики переяславских славяно-латинских школ в 1744 г. // КС. – 1888. – № 10. – С. 26.
²⁰ Ведомость о школьниках и учениках при Переяславском доме Архирейском обретающихся сего 1738 года // Переяславские епархиальные ведомости. – 1890. – № 15. – С. 507.
²¹ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 312. – Арк. 341.
²² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 593.
²³ ІР НБУ. – Ф. 160. – № 172. – Арк. 152.
²⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 314. – Арк. 309.
²⁵ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 92.
²⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 183. – Арк. 305.
²⁷ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8236.
²⁸ Там само. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262.
²⁹ Там само. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 875.
³⁰ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 72.
³¹ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 182. – Арк. 28.
³² Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 322. – Арк. 93.
³³ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К., 1995. – С. 331.
³⁴ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 127–128 зв.
³⁵ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 173.
³⁶ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 134.
³⁷ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 593. – Арк. 56.
³⁸ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 131.
³⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 548. – Арк. 23.

- ⁴⁰ Там само. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1200. – Арк. 1.
⁴¹ Панащенко В. Військові товариші. – С. 172.
⁴² ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 11.
⁴³ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 191.
⁴⁴ Там само. – Спр. 293. – Арк. 1.
⁴⁵ В.Г. Ученики переяславських славяно-латинських шкіл в 1744 г. // КС. – 1888. – № 10. – С. 23.
⁴⁶ ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2575. – Арк. 8.
⁴⁷ Там само. – Оп. 2. – Спр. 3380. – Арк. 5 зв.
⁴⁸ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 182.
⁴⁹ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 330.
⁵⁰ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8236. – Арк. 97.
⁵¹ Там само. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19352. – Арк. 257 зв.
⁵² Там само. – Арк. 257.
⁵³ ІР НБУ. – Ф. І. – № 54336–54337. – Арк. 77.
⁵⁴ ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19366. – Арк. 265 зв.
⁵⁵ Там само. – Спр. 8236. – Арк. 94.
⁵⁶ Там само. – Спр. 19352. – Арк. 257.
⁵⁷ Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – С. 331.
⁵⁸ ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 5.
⁵⁹ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 593. – Арк. 86.
⁶⁰ Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 183. – Арк. 157.
⁶¹ Там само. – Спр. 181. – Арк. 141.
⁶² Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 181. – Арк. 99.
⁶³ Там само. – Ф. 990. – Оп. 1. – Спр. 414. – Арк. 52.
⁶⁴ Там само. – Арк. 53.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ТА ПОКАЖЧИК ПРЕДСТАВНИКІВ РОДІВ

- А.О. 355**
Абаза Наталія 125
Аврам 6, 164, 192, 193, 200,
201, 298
Аврамович Тетяна 35
Адаменко Іван 166
Аза Федір 199
Альбовський 4
Ананко 21
Анатієнко Йосип 290
Андреевский А. 351
Андрієвський-Синьоок Іван 126
Андрієнки 237, 268, 269
Андрусенко Григорій 199, 200
Андрущенки 184, 191, 256
Андрющенки 256, 268
Антипенки 114, 160, 226, 227
Антиповичі 115, 117, 182, 183,
227
Антоненки 54, 359
Антонов Яким 182
Антонович В.Б. 347
Антоновичі 182, 183
Аполенко Степан 256
Апостоли 12, 15, 49, 59, 81, 93,
107, 111, 132, 171, 255, 265
Апостол-Кигич 59
- Арабські 161, 246, 247
Артем 31
Артеменко Василь 263
Артюхи 54, 263
Артюшенки 264
Асарлюки 166
Асахненки 166
Афендики 7, 49, 51, 52, 58, 59,
60, 93, 94, 114, 182, 206,
223, 293, 301–303, 308
Бабак Лесько 149
Бабичі 32, 68, 161, 162, 163,
269, 296, 313
Бабченки 167
Баглай Степан 227
Багрій-Шахматова Л.М. 362
Базилевичі 84, 100, 157, 227,
229, 233, 239, 240, 245, 266,
296
Базилевич-Верховська Євдокія
102
Базилевичі-Кулябки 78, 226,
333
Базилєвська Параска 174
Бакаї 114, 245, 246, 247, 263,
280
Бакум Василь 314

- Бакуменко Іван 106
Бакуринський Яків 110
Балабан Семен 233
Баландюк 253
Балаченки 167
Банбірек Андрій 302
Барабаші 86, 149, 154, 183, 256,
314
Барани 200, 201
Бараницькі 167
Барановський Василь 63
Барвинський В. 342
Баришівський Василь 46
Бартошевич Григорій 135
Басанки 167
Батраки 166, 269, 297
Батрак-Згурський Тимофій 290,
297
Батюки 182, 183
Бахчевські 78, 104, 115, 129, 276
Бачинська Варвара 125
Безбородченко Дем'ян 313
Безбородьки 35, 38, 51, 52, 67,
69, 70, 76, 84, 106, 107–109,
112, 313, 318, 321, 324, 350
Безлюденко Сава 310
Безлюди 301, 302, 310
Безпалый Іван 21
Безпедний Йосип 302
Безрукий Федір 238
Безрученко Іван 236
Безуглі 168
Бей Семен 183
Беличенко Денис 169
Белькевич Ян 85
Бельниченко 267
Бервицькі 167
Бережецькі 23, 95
Бережний Лук'ян 289
Березовський Василь 152
Берки 167
Беркович Мойсей 90
Берли 7, 22, 53, 61, 69, 84, 90,
91, 92, 96, 104, 192, 196,
338, 348
Бечки 212, 218
Биковський Василь 109
Биринда Роман 227
Бихало Павло 280
Бишовець Андрій 237
Білик Степан 24
Білокриницькі 176
Білостоцький Іван 275
Білоуси 80, 139
Білоусів Антон 114
Білоцерківці 168, 273
Білявський Іван 220
Бірон 109
Близнюков Григорій 257
Близнюченко Охрім 290
Бобровник Іван 161, 191
Бовенко Василь 212
Бович Дмитро 212
Бовтко Ісак 9, 135
Богданів Софрон 119
Богданови 7, 21
Богдановичі 119, 196
Богдановські 224, 280, 281
Богомаз Яків 168
Богословські 138
Бого(у)словські 138
Богун Іван 20
Богуславські 135, 138
Богущі 227, 270
Бодачевський Іван 90
Божки 167
Бойки 191
Бойко І. 344
Болдаковська Пелагея 54
Бондар Антон 314

- Бондаренки 167
Борзаківські 263, 311
Борисенки 191, 302
Борковські 56, 58, 76, 93, 96
Боровик Роман 220
Боровицький Тимофій 290
Бородавки 166, 237
Бородавченко Лесько 237
Борсуки 76
Боруховський Єлизар 72
Бохановські 113, 290
Бочечи́ха Гафія 28
Боярський Михайло 154
Брайки 192, 245, 313
Браславські 117
Браславецький Калістрат 114,
117
Брейншнедер фон Параска 215
Бреуси 167
Брехуненко В. 372
Брилевич Сільвестр 35
Брінкен фон Лизавета 55
Бруховецькі 16, 21–25, 27, 31,
40, 85, 104, 136, 137, 170,
333, 337
Бублики 302, 310
Бубличенко Клим 310
Бувайло Кирило 95
Бузаківський Харлам 273
Бузинарські 324
Бузун О. 368
Буковський 219
Булавки 80, 94, 266
Булацель Феодора 271
Буняки 193, 302
Бурбун Андрій 151
Бурдуни 141
Бурляї 84, 95, 292, 298, 372
Бурмаки 9, 10, 255, 256
Бусленко Василь 256
Бути 21, 300
Бутенки 92, 167, 263
Бутки 167, 173, 360
Бутовичі 25, 142, 173
Буша Терешко 268
В.Г. 376, 377
Вакуленко Семен 164
Вакуловичі 163
Валевська Бурнетта 223
Вальдек фон 215
Валькевич 51
Валюшки 166
Варфоломіїв Василь 94
Василевський Василь 95
Василенко Іван 54, 245
Василенко Н.П. 349
Васильовичі 139, 182, 212, 256,
302
Васильченки 167, 168
Васкович Іван 168
Васюта 18
Ващенки 144, 146, 257, 284
Вейсбах 292
Велбінський Тарас 268, 277
Велентеї 251
Великий Іван 182
Великоіваненко Кіндрат 244,
245
Велички 167, 169, 176, 266
Вербовський Микита 113
Вергун Кузьма 268
Вердеревський Григорій 136
Верначі 304, 305
Верненки 301, 304
Верни 304
Вертиполохи 200, 209
Виговські 8, 12, 14, 26
Висоцька Т.А. 254
Висоцький Герасим 133
Височани 302, 306

- Височини 302, 306
Витязенко Григорій 137
Вишневецькі 26, 27, 64, 72
Вітепський Василь 49
Вітер Федір 237
Власенки 156, 167
Власенкова Євфимія 139
Вовки 43, 167, 300, 359
Войни 270
Войнаровський А. 63
Войткевич Василь 95
Волевачі 94, 122
Воленський Іван 113
Волинченко Григорій 138
Волконські 17, 19, 21, 23, 44
Володки 245
Володковські 37, 93, 99
Волочаєнко Степан 302
Волочаї 300, 301, 310
Волоченко Яків 311
Волошини 150, 151, 158, 244,
250, 281, 314
Ворвикишки 270
Вормзер Федір 15
Вороб'єнко Кирило 75
Вороб'ї 17, 68, 119, 163, 164,
181
Ворони 105, 265, 266
Воропай Іван 268
Востоков А. 360
Вроблевський Степан 183
Вуяхевичі 12, 18, 21, 29, 34
Гаврик Василь 263
Гавриленко Матвій 87, 245
Гавриліві 143, 151
Гавриш Василь 263
Гавришенко Мирон 138
Гавцький Ю. 341
Гайворонські 57, 70, 130, 131,
345
Гайдабориси 166, 169
Галабурда Денис 192
Галатенки 119, 121
Галенковський Федір 296
Галецькі 98, 110
Галичі 167
Гамалії 7, 21, 33, 37, 145
Ганджа 120
Ганжа Влас 290
Гануші 167
Гапоненки-Шуми 306
Гапоненко Іван 192, 306
Гаптаренки 135, 239
Гарачі 167
Гарбузи 167
Гаркавенки 263, 301, 307
Гаркуші 183, 300, 307
Гармаш Іван 236
Гвинтівка Матвій 137
Гвоздевич Лук'ян 264
Герасименки 220, 300, 302
Герасько 6
Герман Михайло 144
Гирмани 220
Гладкі 14, 15, 21, 119, 166,
169, 199
Гладченки 138, 219
Глашенки 191
Глубка Кіндрат 236, 237
Глуховець Яків 32
Глушак Яків 314
Глушаченки 166
Глущенко Герасим 200
Гобачі 167
Гоголі 17, 160
Голенка Артем 263
Голіцини 32, 64
Головацький Петро 6
Головачевські 113, 320
Головик 163

- Головко Грицько 162
Головні 167
Головченки 7, 29, 34, 46, 69,
137, 138, 191
Голод Іван 168
Голубенко Матвій 181
Голуби 63, 192
Голубовський Іван 200
Голуховський Семен 19, 21
Гольоси 191
Гомон Данило 262
Гончарі 9, 37
Горбані 199, 262, 303
Горбаненко Дем'ян 263
Горбачі 167
Гордієнки 8, 300, 301
Горкавенки 302, 308
Горковський Йосип 302, 309
Горкуненки 308
Горкуни 301, 307
Горкуші 182, 183, 307
Горлачі 245, 246
Горленки 20, 56, 75, 121, 137,
207, 208, 338
Горобець В. 337
Городниченко Андрій 212
Горонович Семен 111
Гоярини 136, 142, 150, 151,
153, 162
Грабовецькі 121, 164
Гребінський Федір 257
Гречаний Степан 21
Григоренки 144, 300
Григор'єви 53
Григоркевич Василь 245
Григоровичі 77, 114, 139, 193,
237, 241, 271
Григорович Н. 351
Григоровичі-Потаповичі 30, 55,
72-74, 84
- Грин Іван 145
Гриневичі 39, 55, 88, 105, 106,
112, 114, 135, 139, 155,
211, 215, 216, 217, 266
Гриневський Павло 220
Гриненко Лук'ян 182, 300, 301
Грисенко Карпо 150
Грихни 165, 263, 264, 274
Грицаєнко Олексій 169
Грицаї 114, 264, 267
Гриценки 114, 167
Гришин Роман 280
Гришкевич Федір 9
Гришко 267
Грищенки 114, 256
Гроновські 40, 257
Грудницький Григорій 257
Грушки 269, 270, 275
Грущенко Герасим 200
Губа Василь 192
Губчиць Іван 51
Гуджол 18
Гудима-Левкович Іван 113
Гудими 192
Гузвенки 191
Гузеєнки 167
Гулаки 7, 29, 30, 34, 46, 67, 68,
69, 93, 107, 119, 139, 150,
161
Гулеї 145
Гуляницькі 14, 17
Гунта Філон 269
Гуржії 67
Гурські 45
Гуртовичі 113, 116
Гусаченко Іван 219
Давиденки 219, 220, 263
Дадзинський 302
Данилевські 174, 234
Данилів Єремій 200

- Данилова Галка 22
Даниловичі 219, 220
Дарагани 7, 34, 62, 76, 84, 119,
139, 150, 211, 214, 217,
224, 230, 234, 263, 265, 307
Дарега Федір 172
Даровська Настасія 40
Дах Кость 211, 212
Дахно Пилип 313, 314
Дацей Юхим 290
Даценки 67, 167, 192, 220, 227,
253, 290
Дворецькі 23, 116
Дганяк Самійло 301
Дейки 182, 183
Дейнеки 67, 182
Дейнечиха Єфросинія 68
Дем(Гра)бовецький Андрій 121,
165
Деменко Андрій 269
Демешки 172, 177
Демченки 214, 262
Дем'яненко Данило 256
Дем'яновичі 95, 140, 143, 145,
146, 154
Денисенки 145, 166, 169
Деревицькі 169, 170, 312
Деряшенко Петро 143
Деркачі 119, 126, 200, 204, 226,
228, 231, 235, 237, 261, 265
Децик 24
Джеджалії 7, 8–10, 14, 62, 86,
236
Джемеленські 263, 264
Джулаї 14, 114, 120, 264, 269,
275, 277
Дзиковський Іван 15
Дзюбан Логвин 263
Дзюбенко Федір 153
Дзюбла Василь 114
Дзюрдзевич Іван 47
Дибки 167
Диваченко Михайло 183
Дидаси 256
Дизаненки 168
Дикі 290, 291
Діаментовські 187
Дмитрашко 33–36, 38, 48, 125,
186, 217, 297, 316, 339,
340, 354, 358
Дмитренки 168, 183, 191
Дмитрів Тимофій 298
Добронизькі 111, 124, 139, 160,
184, 216, 244
Доброштан Семен 270
Довгополий Опанас 168
Долинський Гнат 200
Домонтовичі 32, 79, 159, 264
Донець Ярема 150
Дорофей Ничипір 245, 354, 358
Дорошенки 136
Дорошенко Д. 136
Доценки 218, 253
Драб Стефан 205
Дрижаки 205
Дробницькі 264
Дроздовський Тиміш 182
Дроновський Григорій 169
Дубини 86, 236
Дубковський Якуб 27
Дубровка, козак 20
Дубський Захарій 145
Дудик Матвій 256
Дульський Омелян 115
Думитрашки-Райчі 6, 7, 27, 29,
30, 31–36, 41, 43, 71, 80,
87, 91, 126, 137, 139, 159,
163, 172, 187, 316, 318, 324
Дуніни-Борковські 56, 58, 76, 93
Дяченки 9, 15, 21, 166

- Євтишевські 191
Євтушевські 204
Еко...ротка Лесько 17
Ємці 162, 167, 212
Ємченки 162
Єнкевич Тетяна 25
Єнко Степан 15
Єремійовичі 30, 41
Єрмоленки 136
Єршевич Уляна 73
Жежелі 7
Жежелювські 7, 205, 237, 242, 263
Железняк Степан 182
Жеребецькі 235
Животовський Павло 15, 16, 20
Жиденко 114
Жидченки 182
Жили 234, 237, 239, 281
Жилка 21, 22
Жияни 301
Жмурко Іван 245
Жолудки 166
Жук В.Н. 347
Жуки 192, 220, 302
Жуковські 61, 70, 82, 293
Жураховські 99, 111
Журби 270
Жученки 7, 15, 20
Забари 126
Забіла 23, 32, 36, 41, 56, 108, 109, 113, 168, 301
Заблотченко Степан 151
Заблоцькі 151
Забузькі 23, 90, 119, 120, 124, 126, 153
Забущенко Денис 120
Завойки 268, 269, 273, 274, 277, 281
Загарук Ярема 24
Загнибороди 182, 183
Загоровські 16, 290
Загородні 191, 193
Загорульки 166, 299, 313, 318
Задорожні 167, 169, 170
Зайці 255
Замлинський В.О. 336
Замойська 27
Заньковська Настасія 78
Зарудні 55, 154, 298, 374
Заруцький О. 64
Засенки 227, 229
Затиркевичі 37, 49, 133
Затутовський 6
Захаревський Клим 116
Захаренки 150, 192, 279
Захар'ященки 12, 17, 24, 137, 138, 139, 283
Заціні 166
Звосколовський Андрій 264
Згура 297
Згурський 297, 298
Згурські-Батраки 297
Зеленські 30, 65, 48, 92, 245
Зеличевна Анна 27
Зеневичі 100, 111
Зенович Іван 162
Зенченки 191, 263
Зібровський Влас 143, 145
Зінчиха, вдова 105
Зленко Іван 301
Злі 167
Злотницькі 114, 126, 132
Змижнівський Іван 263
Зозулі 168
Золота Настасія 141
Золотаренки 16, 18–21, 35, 148
Золотухи 143, 144
Зражевські 193, 200
Зуб Іван 119

- Зуб(-ко) Кирило 245
Зубковські 113, 116, 136
Зубченки 166, 191, 219–221
Зубці 168, 169
Зуї 199, 200, 314, 324
Зуєвський Тимофій 122
Зуєнки 245, 246, 250
Зумира Ян 12
Йосипів Панко 236
Іван, цар 33
Іван Антонович, імператор 76
Іваненки 7, 23, 51, 52, 64, 65,
89, 108, 112, 113, 119, 127,
166, 167, 188, 217, 344
Іваненко А.М. 336
Іваниха Катря 120
Іваниці 244
Іваницькі 169, 267
Іваніви 182, 192
Іванови 86, 314, 336
Івановичі 30, 31, 136, 138, 150,
244, 255, 263, 269, 313
Іванущенки 191
Іванцов Карпо 114
Іванюк Я.Г. 356
Ігнатенки 313
Ігнатовичі 25, 32, 40, 71, 85,
120, 137
Ілленки 275, 280, 281
Ілляшевич Яцько 199
Ілляшенки 52, 112, 114, 119,
120, 124–126, 150, 222, 235,
264
Ільїн Сидір 17
Ілющенки 191
Інін Тихін 161
Ісаєвичі 40, 76, 114, 122, 147,
182, 184, 218, 239, 262, 269,
280, 289
Ісаєнки 237, 245
Ісай Матвійович 301
Іскри 7, 213, 215, 266
Іскрицький 32
Кагамлик С.Р. 349
Каздоба 237, 241
Калениченки 6, 13, 167, 191
Каленський Федір 113
Калитенки 291
Калити 289–291, 295
Калитинські 291
Калитиха 127, 291
Калющенки 6, 13, 17, 86
Каменев Петро 15
Канаровські 39, 282
Канаровський-Соха Олексій 289
Кандиби 76, 171, 186, 206,
236–238, 240, 299
Канеvecький Іван 245
Канівці 16, 44, 63, 98, 184, 226
Канієвські 51, 67, 78, 84, 95,
96, 113, 185, 205, 265, 272,
296, 298
Канієвські-Оболонські 75
Кантаторський Клим 220
Канювецький Юсько 226
Капля Пелагея 122
Капрачі 166
Капцевичі 70, 89, 102, 118,
139–141
Карабан Микола 301
Караб-бей 16
Каранда Яків 257
Карач-мурза 14
Кардаші 193
Карлицькі 95, 127, 229, 230,
294
Карпаченко Микита 9
Карпека 7
Карпенки 168, 191, 302, 314,
359

- Карпенченки 167
Карповичі 141, 142, 169, 234,
289, 290
Карпухненки 166
Касименки 270
Катеринич Марія 79
Католей Пелагея 62
Кашниченко Іван 141
Кашпуровський Іван 256
Кедубиченки 166
Кендзеровський Андрій 141
Кернозинський Прокіп 85
Кеша Яків 220
Килдей Павло 21
Киржа Іван 219
Кирилов Данило 20
Кириченки 237, 244, 245, 301
Кириків Дмитро 39
Кирпичі 7, 106, 119, 120, 121
Кир'яненки 167
Киселівські 130, 135, 158, 183,
205, 211, 216
Кисіль 314
Кислі 191
Кислінські 245
Кисляки 323, 324
Кияшка 15
Клец Ярема 263
Клименки 167, 191
Климовичі 61, 100, 146, 169,
171, 173
Клопотевич Сидір 256
Клюка 267
Книші 167
Княгиницький Іван 42
Князенки 219, 220
Кобзаренко Улас 200
Кобизенко Яцько 202
Кобилецький Федір 199
Ковалевські 301
Коваленки 53, 80, 120, 158,
191, 263, 301
Коваль Петро 214
Ковбаси 126, 233
Ковбич Яків 237
Ковтуни 44, 92, 237, 270
Кожарський Каспер 85
Кожичі 166
Козельський Семен 94
Козинець Карпо 220
Козли 167
Козловські 113, 200, 209, 289,
313
Козолка 292
Козубенко К.І. 342, 343, 346,
348–350, 354, 359, 368, 372,
373
Козюра Василь 226, 256
Козярин Григорій 290
Кокленський Петро 141
Колезний Григорій 290
Колесники 192
Колибоженко Сергій 54, 244
Колки 167
Колодей Дмитро 290
Колодяжний Левко 302
Коломийченки 31, 191
Коломийчиха Власівна 156
Коломійці 151, 314
Коломійченки-Лукашевичі 80,
314
Коломійченко Лукаш 7, 67, 119,
126
Колос Яків 244
Колосенко Юхим 244
Колчевський Іван 113, 290
Колченко Іван 113
Колюбака 6
Комаровські 57, 80, 152
Комендант Роман 220

- Комлин Степан 169
Компаницька 139, 197
Конарські 76, 185
Кондратенки 111, 148, 161,
191, 224
Кондратовичі 148
Кондратьєв І. 363, 364
Кондратьєви 53, 56, 147, 148,
149, 224
Коник Іван 153
Кониські 37
Коновали 191
Кононенки 182, 183
Кононовичі 130, 269, 278
Конотопець Степан 256
Константинів 117
Константинович Христофор
118, 140, 142
Кончаковский Іван 183
Кончакувна 278
Конюшини 191
Копачі 167
Копил Іван 269
Копнотинський Семен 237
Коптевичі 236, 237
Копцевичі 64, 113, 114, 121
Корба Федір 35, 36
Корбе Євдокія 43
Кордаш Михайло 302
Кордишевські 114, 115, 117
Кордовський 290
Кореневські 95, 103
Кореняки 167
Корецькі 101, 135
Корибут Ярема-Михайло, князь
27
Корицька Гафія 42
Коркачі 290, 294, 295
Корнелєвичі 84, 85
Корнецьківна Марія 216
Корниліїв Іван 193
Корнилович Захарій 347
Корнієвичі 318
Корнієнко М.П. 336, 354
Корнієнки 157, 313, 318, 321
Корнієви 182, 199
Корніловський Данило 256
Корніяка М. 354
Коровка-Вольський Григорій 33
Королі 191
Коропи 22
Короткий 100
Корсуни 53, 62
Корчовський 155
Косенко Хома 30
Косий Петро 265
Косик Панас 24, 67
Косинський Григорій 200
Косинченко Петро 24
Косминенки 167
Косогов Григорій 15, 20, 21
Косташі 61, 62
Костенки 111, 219, 220, 236,
238, 244
Костерушичі 192
Костовський Андрій 237
Костомаров Н.И. 338, 345, 360
Костомаха Петро 146
Костюки 148, 231, 232
Костючевський Степан 227
Костюченки 166, 231
Костянецький Михайло 181, 182
Костянтиновичі 113, 117, 118,
140, 142
Котенко Микита 45
Котляревські 154, 257
Котляренки 227, 256, 260
Кохни 208, 231
Коцові 270
Коч-Ахмет-Башк 97

- Кочубеї 51, 57, 64, 79, 110
Кошелі 166
Кошиць Антон 143
Кошовецький Юсько 226
Кравченко В.В. 345
Кравченко Грицько 150
Краєв Лук'ян 113
Краєвський Андріан 52
Краманські 168
Крамари 9, 57, 245, 258
Крамаренко 34, 191, 314
Краско Лука 150
Красна Башта Степан 24
Красники 113, 227
Краснокутський Григорій 58
Краснооки 167
Красовські 130, 159, 201, 245,
269, 274, 276, 277, 353
Краткі 192
Крачевський Василь 79
Кривенки 212, 237, 245, 257
Кривченки 167
Кривоконі 263
Кривоносенко Дорош 81
Кривоноси 40, 114, 227, 263
Кривосуденки 191
Кривохижі 192, 301
**Кривошея В.В. 336, 338–340,
345, 347, 348, 350, 354, 360,
362, 364, 365, 372–375**
**Кривошея І.І. 4, 87, 326, 343,
345, 347, 350, 354, 355, 361,
370–372, 375**
Кривошея Яків 220
Крижановський 109
Крип'якевич І.П. 336
Криса Михайло 6
Крихни 165, 289, 290
Кришненко Богдан 192
Крит Назар 200
- Кропивенський Федір 263
Кропотов 49
Кротенко Пилип 200
Кручка Семен 245
Крючки 249
Кудиченко Іван 146
Кудичка Іван 146
Кудін Іван 182
Кудінов Степан 182
Куєвда Федір 290
Кузенки 191
Кузрі 191
Кузтович Самійло 200
Кузьменки 191, 263, 301, 302
Кузьминський Григорій 42
Куки 191
Куклярські 298
Кукуран 265
Кулаги 21, 86, 87
Кулага-Петрожицький Іван 86
Куленський Микита 235, 280
Кулики 166, 300, 301
Кулиненки 167
Куличевський Іван 153
Кулиш П. 347
Кулішенко Марко 182
Кулун Панько 139
Кульбаки 136
Кульбачка Григорій 24
Кульженки 35, 84, 87, 139, 262
Кулябки 55, 67, 69, 75, 77, 78,
89, 99, 101, 218, 226, 233,
313
Кунах Михайло 169
Кунашенки 166, 167
Купленик Остап 182
Куплямінов Остап 182
Купчинські 37, 109, 111, 289
Курацуп Мартин 20
Курдесенко Роман 220

- Курдиновський Іван 186
Куриленко Іван 68
Курилки 144, 212, 314
Курка (Цюрка) Василь 168
Курмаз 192
Курмани 192
Курнак Леонтій 139
Курошуп Левко 226
Кусії 167
Кустовські 17, 179, 199, 209
Кусюра Фесько 264
Куць 153
Кучерини 192
Кучуренко Процько 227
Куц Іван 193
Кущенко Дмитро 290
Лабат-Девівакс Ольга 83
Лавренки 166, 219, 256
Лаврентіїв 313
Лаврентьев 57
Лавренченко Василь 181, 301
Лавриненки 279
Ладжинський Ф. 20
Лазаревичі 60, 100, 125, 219,
222–224, 237
*Лазаревский А. 4, 338, 346, 348,
356, 358, 360, 370*
Лазарева Ганна 118
Лазко Максим 183
Лазоренки 191
Лапша Протас 200
Ласки 167
Лашки 166
Лащ Іван 170
Лащенки 167
Лащинські 170
Лащиха Параска 149
Лебединські 212, 280
Лебеді 187, 231, 237
Лебинський Андрій 113
Лебчинський Афанасій 169
Левицькі 114, 220, 222, 223,
224, 235, 237, 263, 266, 281
Левоненки 233, 301
Левоненки-Кулябки 89
Левухни 191
Левченки 150, 191
Лейбенко Максим 229
Лен Іван 290
Леонов Петро 227
Леонтієв 50
Леонтовичі 56, 67, 106, 127–
129, 131, 193, 196, 206, 256,
263, 278, 353
Леонтовичі-Доруміни 128, 131
Лепехи 167
Лесаневичі 51, 56, 65, 76–78,
84, 95, 110–112, 142, 157,
296
Лесевичі 152, 234, 263, 271
Лесенки 126, 166, 211
Лехи 307
Ливани 167
Ливинці 168
Лизакевичі 65
Лизикевичі 182, 183, 187
Лизогуби 15–17, 21, 31, 49, 54,
55, 58, 60, 81, 83, 106, 142,
202, 231, 271, 297, 363
Лимани 167
Липинський В. 336, 352
Липовики 166
Липські 114, 140, 200, 203
Лисак Іван 219, 220
Лисенки 7, 11, 28, 40, 41, 43,
56, 113, 182, 183, 227, 295
Лисий Мирон 183
Лиски 166, 169
Лисняченко (Лисенко) Іван
(Івашко) Якович 40

- Лисовці 168, 313–315
Лисовченки 8, 315
Литвини 167
Литовченко Іван 289
Лихогренко Семен 200
Ліві 288
Ліндаль Іван 52
Лісницький 17
Лободи 6, 11, 12, 14, 24, 122,
136, 181
Лобунець Гнат 200
Ловецький Симон 152
Логвин Семен 269
Логвиненко Григорій 256
Логвинів Герман 212
Логвинов Кирило 256
Лозовий Ананій 245
Локоть Лесько 67
Ломиковські 37
Лопатинський Феофілакт 37
Лужецькі 31, 71, 182, 183
Лукашевичі 51, 67, 80, 81, 89,
97, 105, 114, 119, 126, 127,
140, 154, 159, 236, 256,
290, 291, 299, 314
Лукомський В.К. 345, 346, 349,
362, 374
Лукомський Степан 289
Лук'яненко Павло 301
Луста Михайло 62
Луценки 277
Лучаковські 277
Лучченко Мойсей 139
Лушня Федір 182
Люті 146, 190
Лякіни Р.Н. і В.Ф. 343
Ляльки 153, 313, 318, 319
Ляхи 270
Магеровський Василь 311
Магіровські 300, 311, 375
Мазапета Ганна 92
Мазепи 29, 30, 32–36, 41, 44,
46, 53, 55, 56, 64, 69, 96–98,
104, 143, 148, 171, 214,
215, 228, 309, 338, 340–342,
344, 347, 349, 350, 360,
362, 364, 365, 373
Мезин Григорій 269
Мазкови 192
Мазури 167
Макаренки 192, 227
Макова Гликерія 206
Максименки 6, 67, 74, 84, 181,
302
Максимів Семен 169
Максимович М. 338, 366, 367
Максимовичі 7, 28, 46, 50, 78,
81, 95, 96, 97, 99, 104, 107,
141, 144, 172, 184, 185,
222, 226, 234, 348, 349, 367
Макухи 20, 167
Малама Ірина 37
Малеарсури 191
Маленовські 298
Малик Матвій 236
Малиновські 114, 165
Малишевські 196
Малютченко Матвій 137
Манадики 244–246
Мандженки 167
Манжула Йосип 237
Манки 167
Маномеки 191
Мантак 39
Мануйловичі 75, 76
Масенко Лук'ян 268
Масло Григорій 212
Матвієвський Іван 113, 114
Матвієнки 212, 218
Матвій Тимофій 263

- Маркевичі 76, 285
Марков Сидір 15
Марковичі 32, 38, 54, 56, 81,
82, 101, 102, 107, 123, 272
Марковченко Матвій 183
Мартиненки 223
Мartiнович 137
Мартоси 193, 195, 196
Марухенка Мотря 140
Марченки 57, 153, 282
Маслорські 191
Матвієнки 218
Матюк Денис 212
Матюшевський Семен 200
Матюшенки 192
Матяшенко 168
Матяші 166, 212
Махно Артем 168, 169
Мелес 267
Мелешки 314
Мелешенки 147
Мелещенки 146, 147, 148, 164
Мельник Григорій 236, 237
Мельник А. 349
Мельницькі 10, 237, 242
Мефодій, єпископ 16
Мехеденко Яків 208
Мехеди 208, 209
Мещенки 191
Мигай Митко 12
Мигалевський 31, 43
Мигатченки 167
Мигрини 270
Миклашевська Єлизавета 103
Миколайович Василь 220, 227
Микула Йосип 114, 136, 146
Микулеєв 53
Милаш Григорій 211, 212
Милорадовичі 38, 359
Мильченко 222
Миненко Савка 273
Миницький 103
Мировичі 7, 10, 30, 55, 62–65,
151, 255, 344
Мироненки 119
Миронович 50, 181, 182
Миті 268, 270
Миткевич Євфросинія 41
Митрофанів Павло 302
Михайленки 8, 95, 256, 301
Михайливи 24
Михайлівські 318
Михайлович 23, 51, 86, 95, 220,
244, 256
Михайловські 113, 114, 150, 155
Михалів Григорій 256
Михня Федір 142
Мицик Ю.А. 47, 335, 337, 341,
343, 353
Мичка Матвій 290
Мишецький Борис 14
Мізини 154
Мініх 51
Міхновські 282
Міщенко 176
Мовчани 151, 227, 228
Могилевські 137, 138, 221
Могіляновський Андрій 118
Могілянська Горпина 82
Модзалевський В.А. 53, 89,
341–346, 348, 349, 352–355,
359, 360, 362–365, 367, 372,
374
Модла Григорій 135
Мойсеєнки 183, 256, 261, 269,
290
Мокієвські 29, 32, 49, 59, 60,
95, 103, 104, 181, 187
Мокрієвичі 23, 25, 78, 84, 95,
129

- Молновецький Єрофей 13
Момоти 6, 7, 24, 44, 45, 84,
119, 289
Момотенки 167
Монастирський Григорій 200
Моргун 292
Моркотуни 181
Морозенки 191
Морозова Милохна 72
Морухонич Павло 245
Мосієнко 114
Москаленки 300, 303
Москалі 301, 303, 304
Московченки 167
Моснецький 216
Мостовий Григорій 153
Мосціцькі 114, 142, 143
Моцоки 67, 89, 112, 114, 126,
131, 132
Мошенські 72–74
Мурав'єнко Онисим 255, 257
Мурав'ї 256, 257, 258
Мурант 58
Мураші 257
Мурашка 43
Мухин Н. 347
Мякотин В. 345, 347–350, 356,
364, 373
Мяснов Василь 33
Набоки 167
Нагорні 166, 255, 256
Нагунні 191
Надимони 166
Надоренки 191
Надточий Трохим 255, 256
Насипайко Фесько 220
Насташі 167
Настич Прокіп 153
Науменки 262, 263
Нащинський Йосип 214
Нащичій Трохим 255
Нащочий Трохим 256
Небаба 276
Небувайло Федір 22
Невгади 322
Неверовські 114, 224, 226, 235,
257, 258
Неділька Іван 25
Недождей Кіндрат 192
Незамай Юрій 24
Непийвода 290
Неплюєв 76, 171, 265
Неради 168
Нерод Іван 219
Неродка Яків 182
Нестелії 168, 173
Нестеренки 168, 169, 192, 193
Нестерови 166
Нестеровичі 113, 269
Нестеровські 114, 161, 301
Нетеса Василь 135
Нехорошко Фесько 302
Нецкевичі 113, 156, 205
Нечкевич Іван 232
Ніживці 167
Новаковичі 84, 89, 95, 300, 301
Новицькі 38, 49, 96, 110, 142,
168, 173
Новодворський Іван 245
Носачі 14, 17, 300
Носенки 53, 93, 114, 154, 182,
183, 185, 257
Носилики 166
Обеда Федір 302
Обидовський Іван 64
Ободовський Олексій 28
Оболонські 75, 271
Оброженко Стас 289
Оглоблін О. 337, 340, 373
Одинець Андрій 17

- Окіншевич А.* 343, 358
Окуленко (Туровець) Іван 45, 140
Олександрівські-Москалі 269
Олексієнки 153, 167, 237
Олексійович 257, 263
Олеснич 223
Олефіренки 279
Олешкевич Олександр 182
Олізар-Волчкевич Адам 11
Оліференко Антон 114
Ольшанський Петро 263
Омелькові 167
Омельченки 226, 227, 273
Омети 166
Онисимов Максим 220
Онисько Андрій 256
Онищенки 162, 323
Онопрієнко 168, 191
Опанасенки 75
Опанасович Ісай 41
Опеньок Іван 257
Опілати 191
Опочинін Данило 53
Оранський Якуб 26
Орди 199–201
Орешко Данило 236, 237
Орлик 63, 98, 338
Орляченко Антон 246
Осауленки 167
Осиповські 95, 221
Остаповичі 197
Остражанин Петро 181
Острянська Феодосія 294
Острєнко Семен 137
Островський 114
Острозький Костянтин 85
Остряниця Яків 213
Осьмаковська 41
Отмостовий Леонтій 15
- Охрименки 227, 263, 264
Ошкали 200, 290, 294
Павленки 189, 226, 227, 231
Павлови 101, 135, 146, 150, 263
Павловичі 20, 54, 220, 289
Павловський И.Ф. 353
Павловські 46, 117, 290, 292
Павлуші 167
Павлюки 191
Павшули 167
Падалєєв Яків 203
Падалки 114, 191, 259
Паламаренки 121, 167, 237
Пелехи 221, 245
Пелехова Ірина 239, 282
Пелих Андрій 49
Палії 215, 227
Палчевський Федір 264
Панасенко Самійло 163
Панащенко В. 349, 360, 363, 366, 370, 376
Панкевичі 84, 88, 95, 200, 268
Панченки 145, 256
Пароженки 49, 112, 144
Парпур 177
Парфенович Прокіп 168
Пасенки 174, 230
Пацюки 135, 191
Пашковські 169
Пашченко Григорій 156
Педик 205
Педченко 205
Пергамен Тиміш 262, 263
Перетятки 259, 290
Перехрести 44, 155, 269, 301, 311, 375
Перфильєв Прокіп 119, 126
Петкало 219, 221
Петраші 263–265
Петрашевичі 241, 263, 265, 276

- Петренки 30, 48, 86, 151, 153,
167, 237, 268
Петренки-Романенки 150
Петриха Параска 48
Петриченки 263, 264
Петро I, цар 33, 36, 47, 58, 309
Петро II, цар 233
Петров М. 342, 347, 349, 356,
358, 360
Петрови 117, 277
Петрович Йосип 113
Петровський М. 358
Петровські 37, 93, 95, 98, 104,
113, 126, 139, 226
Петруша 142
Петрушенко Федір 139
Печеник Лаврен 212
Печені 191
Печеніков Тиміш 219
Печеніні 155
Печенко 156
Печерська Дарія 79
Пивовари 166
Пилипенки 51, 65, 70, 76, 96,
106, 107, 113, 114, 119,
125, 140, 151, 168, 174,
313, 314, 316, 321, 324
Пилипенко-Хмельницький
Данило 213, 214
Пилипович Леонтій 193
Пиріг Дмитро 45, 48, 55, 63, 151
Пироженки 192
Пироцький 77
Пирські 167, 179
Писаренки 167
Підгаєцькі 40, 321
Підгайна Тетяна 302
Підтереби 41, 42
Піковці 88, 153, 270, 347
Пілатович Олександр 109
Пінчук Ждан 227
Пісоцький Данило 21
Плакси 114, 290
Пламенець Радіон 79
Платковські 38, 235, 245, 250
Плотна 98
Плотники 167
Плошкевичі 113, 245, 250
Пляти 167
Побиванці 31, 255, 258
Повжій Герасим 245
Повинний Данило 21
Поголейки 191
Погоріла 218
Погорілки 191, 193
Погребевич Марко (Тарас) 199
Подолінські 191
Подольянка Яцько 86
Покотило 291, 292
Поладченко Олексій 145
Полатка Федір 145
Полено Степан 169
Полешко Яким 290
Поліни 166
Поліченко 313
Полозко 168
Полонські 290, 302, 305
Полонченко Сидір 301
Полоток 182
Полуботки 7, 28, 29, 32–34, 48,
63, 87, 121, 171, 172, 323,
349
Полуденські 191
Полуляшенки 140
Помошний Нестор 301
Попеко Софрон 199
Поповичі 24, 139, 262
Попонченко Агафон 119
Попченки 191
Попчинський Йосип 169

- Постоєнки 167
Потапенки 73, 114
Потапов Гнат 153
Потаповичі 30, 67, 72–74, 84,
107
Потаповичі-Гайдовські 72, 345
Потаповичі-Григоровичі 30, 55
Потаповичі-Мошенські 72
Потоцький 63
Потьомкін 72
Похожей Васько 245
Пранець Матвій 54
Прасоли 145, 303
Прибудьки 99, 101
Пригаренко Дмитро 68
Пригари 24, 67, 68, 119, 135
Пригарин Омелько 68
Придатки 191
Приймаки 168
Прийми 168, 175
Пристроменки 158
Притиски 119, 236, 237
Прозуби 167
Проколенки 165, 182–184, 191,
238
Прокопова 294
Прокоповичі 95
Просейко Іван 220
Проскурєнки 245, 246
Проскурня Григорій 227
Присяницький Іван 135
Прохорова 41
Прохоровичі 71, 89, 114, 126,
127, 176, 226, 227, 229, 230,
237, 296
Прохудьки 167
Процики 192
Прочений Григорій 143
Пруденко Васько 200
Прутилчич Демко 223
Пугаченки 191
Пугачі 167
Пучковський 17
Пушкаренко Давид 139
Пушкарі 8, 31
Пушкеля 20
Пясецькі 122
Рабенки 167
Рабки 167
Рабчуни 167
Радини 168
Радкевич Шимко 8
Радко Роман 220
Радченки 114, 169, 170, 312
Раєвський Яків 237
Райча 30, 32–36, 43, 125, 126,
137, 186, 217, 297, 313,
316, 324
Раковичі 7, 78, 208
Раксії 168
Ракушка-Романовський 98
Раски 191
Рашки 167
Рєви 113, 167, 168, 170, 200
Рєвенки 141, 200
Рємнева Марфа 222
Рєнне Карл-Евальд 55
Рєпи 164
Рижки 166
Риза Григорій 298
Робовий Мойсей 81
Робоволи 191
Рогоза Іван 113
Роден фон Франц 274
Родзянки 75, 77, 154
Родкевич 153
Роєнки (Роєвські) 245
Рожки 167
Розвиска Сахно 301
Роздєришин Андрій 89

- Роздобудьки 314, 322
Розлачі 145, 300, 302, 309
Розуми (Розуменки) 290, 291, 292
Розумкова Марина 195
Розумні 191
Розумовські 108, 135, 172, 239
Ройко Захар 290
Рокитні 119, 289, 296, 297
Романенки 6, 24–30, 44, 84,
120, 138, 140, 145, 146,
150, 151, 155, 291
Романенки-Кришталовські 26
Романиха 28, 122, 138
Романів Іван 256
Романова 102
Романовичі 116, 145, 147, 207,
212, 236, 244, 246
Романовські 98, 119, 122, 125,
294
Ромодановський 14, 16, 18, 19
Ртищев Федір 86, 336
Рубани 71, 135, 191–193, 220,
232, 268–270, 276, 345
Рубаник Григорій 31, 67
Рубаники 71
Рубани-Тищенки 71
Рубець Дем'ян 51
Руденки 166
Рудківські 59, 127, 168, 175
Рудченко Онисько 301
Румина Василь 227
Рум'янцев 8, 59, 66, 121
Рустановичі 49, 54, 81, 84, 92,
95, 104–106, 130, 139, 211
Рустановські 104
Ручки 192, 195, 200, 300
Ручковські 195
Рядно Іван 219, 220
Савенки 166, 187, 212, 218, 244,
245
Савенков Йосип 264
Савицький Дмитро 140
Савичі 38, 42, 50, 53, 64, 175,
226, 274
Савон Прокіп 226
Савоненко Роман 289
Савостяненки 151
Савченки 92, 193, 321
Садковська 316
Садовський Прокіп 145
Сакович Олександр 56
Саливони 192
Салогуб 103
Салоуни 191
Салута Степан 211, 212
Сальковський Степан 237
Самко 19, 23
Самойленко Григорій 168
Самойлова 38
Самойловичі 25, 28, 32, 41, 43,
44, 48, 53, 54, 69, 96, 103,
123, 138, 171, 246, 292, 360
Самойловська Настасія 61
Самоненко Ничипір 227
Самсоненки 167
Самуйленки 167, 237
Самусі 345
Сангурський Іван 126
Сандалюк О.М. 353
Санки 270
Сапон Василь 169
Сапуни 192
Саранча 290
Сахновські 42, 109
Сацько Кіндрат 226
Саченки 44, 139, 251
Сачки 246, 251
Свірські 113, 117, 200, 205, 206,
240
Світличні 222, 300, 302–304

- Свічка 165, 233
Свяжій Максим 135
Святуху Дмитра 21, 26, 84
Себастьяновичі 43
Себастьяновичі 107
Севериненки 151, 193
Северини 139, 269
Северинович Гнат 151
Сезонов Кирило 126
Сезоновичі 115, 139
Сезченко Дорош 289
Селецькі 52, 78
Селистрениченки 140
Селистренко Іван 140
С(З)еличівна Ганна 47
Семеновичі 15, 200, 219, 237,
255, 268
Семенченки 191, 199
Семеняки 167, 168
Семеренко Семен 256
Сененки 111, 270
Сеничі 300, 301, 311
Сенки 302, 311
Сеновичі 311
Сентії 168
Сенченко Семен 311
Сеньки 311
Сербини 7, 43, 44, 62, 63, 126,
245, 255, 341
Сергієнко Верна 304
Серденко Дмитро 244
Сердюки 145, 154, 191, 192, 237
Середа Григорій 212
Серепки 168
Серженки 192
Серики 212, 220, 222
Сибелєвич Леонтій 144
Сибілевич Леонтій 160
Сигизмунд III 73
Сиденки 168
Сидницькі 140
Сидоренки 167
Сидорови 192
Сидорович Оверко 163
Сизоненки 200
Сизонова Олена 299
Сизонович Іоан 241
Силин Карпо 17
Сильченко Григорій 193
Синдаровські 56, 78, 111, 296
Синеоков Антон 114
Синогради 192
Синьооки 216, 256, 257
Синьооков Андрій 114
Сириці 168, 169, 246
Ситенки 166
Ситий І. 362, 363
Ситник А. 368
Сичевські 62, 175
Сквирські 59
Скибинський Прокіп 290
Скидан Пилип 182
Скиленко Іван 139
Скорики 114, 152, 237
Скоропадський 47, 49, 53, 81,
88, 104, 216, 233
Скоченко Лаврін 289
Скрипки 192
Скрипчинські 154, 216, 217
Скрицький Яків 139
Скугаревський 101
Скук Петро 139
Слабченко М. 353, 371
Славатинські 39, 42, 123, 289,
317
Следзинський Костянтин 87,
262
Сливи 167
Словик Богдан 17, 21, 24, 137,
138, 158

- Слуцькі 114, 122
Сльозки 166
Слюз Семен Семенович 230
Слюзки 32, 169
Слюсаренко Панко 220
Слюсарі 145
Смелії 166, 169
Смелій Тишко 168
Смолий В.А. 335
Смольський Іван 33
Смолянченки 192
Сніжко Денис 192
Соболевський Кирило 100, 220
Соболь Іван 299
Созошенки 166
Сокальський Іван 30
Сокери 167
Соколовський А. 352, 361, 373, 374
Сокольничий 139
Солов Яків 53
Соловьев С.М. 339
Сологуб Іван 220
Солодовников Кирило 114
Соломченко Григорій 68
Солонини 35–38, 82, 156, 212
Солтанова Марфа 71
Сом Федько, Семен 13
Сомки 6, 12, 13, 14–23, 26, 27, 86, 87, 91, 92, 136, 139, 159, 193, 213, 336
Сомкович Яким 14
Сомченко 16
Сопуни 167
Сорока Юхим 114
Сорудький 59
Сотникови 146
Софія, цариця 33
Соха-Конаровський 289
Соховичі 197
Спис Сава 193
Сподин Герасим 200
Стависький Стефан 245
Старі 167
Старосвіт 176
Стасюки 167
Стаховичі 101, 113, 314
Шашевські 167
Шеблевський 112
Шебленський 217
Шеблівські 192
Штепаненко Лук'ян 181, 182
Штепанів Михайло 255
Штепанков В.С. 335
Штепановичі 182, 227, 255
Штепури 167
Штефан Іванів 182
Штефановичі 233, 240, 302
Штефановський Карпо 169
Штецюк К.І. 338
Штешки 167
Штовба О. 282
Штопановська-Ничеговська
Штепанида 172
Шторожевський Хома 237
Штороженки 11, 43, 56, 174, 207
Штороженко А.В. 335, 339, 340, 354, 355, 358
Шторонні 192
Штояненки 192
Штрадій Я.М. 198, 363
Штрешенці 80, 176
Штрешенцова 61
Штрикайло 314
Штрикуни 167
Штрівський Костянтин 6
Штріла Федір, Пилип 9, 24
Штрільник Павло 193
Штрокаченки 192

- Стукали 192, 227
Ступишин 23
Судиенко М. 369
Судики 167
Судієнко Степан 109
Судковські 167
Сужденки 168
Сук Ганна 62
Сулими 6, 7, 25–30, 37, 39, 44,
46–48, 50–53, 60, 63, 65,
67, 78, 81, 84, 88, 92, 97,
104, 105, 108, 112, 126,
129, 139, 142, 146, 149,
171, 182, 184, 192, 193,
199, 212, 216, 276, 294,
300, 339, 340–342, 344,
346, 348, 350, 353
Сулинські 192
Сусли 84, 85, 105, 263
Сусли-Жеребили 85
Сутула 276
Сухенки 180
Сухини 200
Суховієнко Василь 219
Сухонки 168
Сухопара Павло 256
Сушки 167, 192
Сьєдіна Дж. 349
Талди 262, 263
Танські 7, 50, 58–60, 108
Танчій Іван 136
Тарабани 192
Тарани 183, 192, 256, 314
Таранець Григорій 257
Тарановський Іван 257
Тарасевичі 39, 53
Тарасенки 148, 167, 200, 212,
237
Тарасов Іван 200
Таратурки 313, 314
Таращукова 320
Тарловський Антон 92
Тастаули 167
Татарин Іван 43
Твердохліби 291, 295
Телюченко Михайло 268
Терентієва Марія 196
Терех 314
Терещенки 14, 192
Терлецькі 115, 240, 292
Тесленко Андрій 114, 116, 245
Тесленко І. 337, 356, 364
Теслі 167
Тетеря Павло 6, 22, 95
Тимешко Лукаш 169
Тимківський Федір 113
Тимковський Петро 241
Тимофієви 160
Тимофіїви 150, 158, 162
Тимофійовичі 152, 227, 302
Тимошевич Богдан 9, 21
Тимошенки 152, 256
Тимošівський Пантелеймон 169
Тимченки 71, 192
Типушки 167
Тихий Грицько 303
Тихонів Пантелеймон 162
Тихонов Гнат
Тихоновичі 207
Тиша-Биковська 153
Тишкевич Януш
Тишко (Тищенко) Пилип 302
Тищенки 194, 200, 227, 263,
302
Ткач Демко 105, 222
Товбич Йосип 130
Товкач Тиміш
Товстевич Онисько 236
Товстий Хвесько 303
Товстоліс Настасія 42

- Товстяченко Онисим 84
Толачанов Семен 33
Томари 7, 42, 47, 52, 53, 54–56,
59, 67, 75, 80, 81, 89, 111,
112, 114, 119, 124, 132,
139, 141, 142, 205, 209,
215, 216, 233, 238, 244,
245, 254, 296, 363
Томашенко Мануїло 53
Томорка Іван 53
Тонкошкури 219, 221
Топальський Максим 113
Тоскали 167
Тоцькі 199, 200, 204, 207, 229
Требинські 79, 268–270, 272,
275
Третяки 256, 257, 259, 314
Третяки-Перетятки 259
Трибенко Іван 227
Тригуб 314
Тризни 17, 21, 95
Трипольські 188, 189
Троїцький 314
Трохименко Семен 182
Троцькі 11, 114
Трошенко Данило 212
Трубачі 167
Трубецькі 28, 112
Труш 211, 212
Трушенко Степан 17
Трушенчиха Марія 212
Тулуб Дем'ян 268, 275, 276
Туманський Василь 43, 113
Тупило Гордій 135
Тур Іван 269
Туранські 78, 226, 266
Турка Тарас 314
Туркало (Турченко) Ярема 212
Турковський 108
Туровець 45, 140, 142
Турчин 67, 313, 316
Турчиновські 38, 290, 314, 316
Убийбатько Роман 220
Угрічичі 271–273
Угрічичі-Требинські 270, 272
Удодинські 263, 280
Улезько Яків 17
Уманці 32, 78, 106, 188
Урсул Василь 256
Уси 139, 143, 220
Усенко Сава 54
Устименки 167
Устимови 270
Устимовичі 269, 270
Усуленко Хвесько 263
Усяки 167
Фаворські 146, 186
Фастовці 167
Фаявенки 167
Федина Григорій 213
Федоренки 9, 135, 192, 212,
236, 238, 314
Федоренки-Костенки 238
Федоріви 113
Федорови 71, 106, 159, 263,
302, 314
Федоровичі 104, 164, 187, 200,
220, 236, 237, 256, 302
Федорченки 167
Федченки 21, 167, 192, 193,
256
Фельдні 192
Феодосіїв Дмитро 289
Фесенко 236
Фесуни 227, 153
Фесунов Осип 153
Фираченки 167
Філевський Яків 145
Філонова 175, 322
Філонович Павло 302

- Форешко Прокіп 273
Фридрикевичі 56, 158
Фунесін 23
Фуршай 278
Халява Тишко 220
Хальчевський Дмитро 84
Хамаза Василь 220
Хандогії 113, 168, 180
Ханенки 128, 129, 292, 372
Харламовський Йосип 169
Харченки 119, 122, 167, 186,
245–247, 298
Хвастовець Петро 169
Хвесенко Лесько 135
Хвостики 167, 192
Хераскова Марія 111
Хидак 245
Хижняк З.І. 344
Хильчевський Дмитро 95
Хильченки 167
Химченки 192
Хисари 167
Хлопов 23
Хлусовичі 85
Хмари 114, 295
Хмарські 168, 169
Хмельницькі 8, 12–17, 19–22,
26, 47, 91, 164, 212–214,
223, 292, 315, 336, 338, 363
Хоменки 6, 7, 24, 29, 34, 114,
116, 135–140, 192, 193, 195,
197
Хоменченко Лукаш 168
Хомович 140
Хомутовський Яків 199, 200
Хорученки 208
Храни 192
Хрипко 5
Хрипуненко Іван 139
Хруленко Тиміш 227
Хубаси 192
Худолій Олена 174
Хурсей Іван 169
Хурські 301
Цалій Лизавета 59
Цапко Степан 244
Царенки 168, 170
Цепковський 211
Цецура 14
Цецюра 12
Цибуленко Семен 211, 212
Цибульський Васко 212
Циганенки 167
Цикали 167, 169
Цилерін Андрій 293
Цимбалії 192
Цицюри 3, 12, 13, 17, 68, 300,
337
Цурковський Олександр 24
Цюри 245, 246, 254
Цюрка Василь (Курка) 168
Цюцюра 12
Чайки 242
Чайковські 39, 40, 215, 224,
240, 242, 364
Чалі 167
Чарушинські 129
Часники 39, 40, 215, 224, 240,
364
Чаяловський Михайло 290
Чвори 167
Чеботко 21
Чекман 251
Челюскін Петро 17, 289
Челядники 192
Чемериси 167
Чепурні 9, 239
Чередниченки 192
Черкаси 15, 20, 146, 192, 336
Черкаський Іван 219

- Черненко 112
Чернеці 167
Черниченко 57
Черниші 192
Чернушки 167
Чернявські 126, 127, 130, 200,
275, 280, 294
Черняхівські 55, 59, 84, 88, 89,
95, 96, 132, 233, 296
Черняк Григорій 53
Черпаки 192
Черушинський Антон 7, 90,
154, 256
Чеснейший Іван 181
Четукін Василь 95
Чечки 167
Чикмени 9, 46, 68, 156, 163
Чимериси 167
Чиргикало Мойсей 290
Чириков 31
Чирський Ян 72
Чиські 192
Чопили 167
Чопурний Мойсей 8
Чорні 270
Чорномази 227, 244, 253
Чуби 139, 167
Чубуки 183, 212
Чучман Микита 156
Чучукали 238
Чюта Іван 244
Чючар Стефан 6
Шабаш Іван 200
Шабельники 87, 95, 240
Шаблинський Яковом 12
Шакун Овсій 264
Шамрай С. 375
Шамрицькі 14, 16, 20
Шаповаленки 167, 168, 171–173
Шапочники 183, 258
Шапошники 68, 216
Шаратенко Федір
Шарати 236–238
Шаргородські 179
Шаркевичі 185, 229
Шарун 292
Шастуни 192
Шатрани 168
Шаула Андрій 174
Шахворости 192
Швабовський Іосиф 64
Швайки 192
Шведи 168
Шведин Павло 246
Шевейко Петро 237
Шевель 314
Шевченки 167, 192, 193, 284
Шевченко О.М. 347
Шелехівна Олена 54
Шелешенко Корній 17
Шельпунчик Іоаникій 147
Шепеленки 139, 264, 301
Шепель Іван 263
Шепетьки 167
Шепотько Настасія 171
Шеремет 14
Шереметєв Петро 12, 31
Шереметєв В. 12
Шийкевич Захар 33
Шиман-Шимоновський Василь
15
Шимки 245, 252
Шимковський Ярема 8
Шинкар Олексій 76
Шинкаренки 216, 230
Шипов 207
Шипульки 167
Шираї 21, 66, 100, 110, 217
Ширков 23, 278
Шишка Іван 263

- Шишковський Іван 263
Шишченки 246, 263
Шкабура Овсій 181
Шкардуни 192
Шкарупа Григорій 237
Шкоденки 139, 140
Шкоди 139, 140, 244
Шкрабко Фесько 236
Шкурка Сидір Шкурники 167
Шленчаки 216
Шматкович Іван 21
Шорсткі 300, 301, 303
Шпаки 192
Шпаковский 196
Шпана Василь 256
Шпиндали 167
Штепа Яків 314
Штриха Остап 220
Шулговський Павло 145
Шульги 80
Шульчиха 123
Шуми 167, 301, 306
Шумки 192
Шумлянський 88
Шурляков С. 375
Шурупченки 192
Шурутури 167
Шут Никифор 264
Шушки 192
Щасні 252
Щегловський 169
Щенеївські 85
Щербак В. 358
Щербаки 40, 137, 197
Щербань Іван 302
Щербатов 137, 138
Щербацькі 197, 198, 363
Щербиненки 159, 167
Щербини 70, 88, 158–160, 181,
192, 245
- Щиголь Микола 302
Щипака Григорій 280
Щирі 143, 144
Щуренки 23, 199
Щури 23
Щуровські 6, 13, 21, 23, 92,
105, 200
Эварницький Д.И. 340
Юзефовичі 113–116, 142, 269,
289, 295, 296
Юрець Ганна 229
Юркевич 49
Юрковский Михайло 95
Юрченки 119, 135, 247
Юхименки 23
Юхимовичі 219
Ющенки 167, 264
Яблуновський Станіслав 32
Яворський Стефан 84
Явтушевські 270
Яготинський Крихно (Грихно).....
165
Ядзенки 192
Якименки 17, 114, 227
Якимович Андрій 53
Якимовський Григорій 193
Яковенки 145, 192, 230, 260,
263, 301, 302
Яковлев 58, 121
Якубенко Семен (Силуян) 199
Якубенський Федір 189
Якубовичі 43, 79, 238
Якубовські 43, 275, 295
Яли 167
Яловці 167
Янаки 167
Яненко 76
Яненко-Хмельницький 17
Янковські 115
Янов Іван 76

- Янович Іосиф 64
Яновські 72, 190, 256, 302, 314
Янчій Павло 256
Ярачі 192
Яременки 167, 219, 220, 256,
280
Ярьсько Іван 246
Ярещенки 192
Ярмак Василь 302
Ярмаченки 192
Ярмолаєнко 6
Ярмоленки 21, 23, 24, 67, 68,
263
Ярмолівч Павло 41, 227
Ярош Андрій 237
- Ярошевка Марія 142
Ярошевський Трохим 227
Ярошенки 167, 267
Ясенські 270
Яхнеї 192
Яценки 192, 264
Яцинич Михайло 92
Яцькевич 6
Яцьковичі 168, 171
Яцюти 192
Яшарицький Никифор 168, 169
Ященко Тишко 171
Ящирицькі
Gajecky G. 359

ПОКАЖЧИК НАЗВ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ТА ТОПОНІМІВ

- Аланд, *острів* 77
Алоя, *хутір* 297
Альта, *р.* 107
Андруші, *с.* 86, 211, 286
Антипівка, *с.* 261
Антонівка, *с.* 255
Архангельськ, *м.* 97
Аслан 47
Багновате, *войтівство* 27
Бакумівка, *с.* 34, 36–39
Баришівка, *м.* 31, 34, 36, 49–52,
65, 104, 136, 181, 183, 187, 188
Басань, *м./с.* 34, 166, 171, 173,
175, 176, 320, 321, 359
Басихин, *с.* 98
Батурин, *м.* 32–34, 46, 120,
194, 214, 362
Бахчисарай, *м.* 107
Башківщина, *с.* 255
Безпальче, *с.* 88, 155, 194, 199,
204
Безуглівка, *с.* 297
Белоусова могила 30
Бендери 56, 97, 98, 177
Березанка, *р.* 36
Березанка, *с.* 32, 35, 36
Березанський хутір 296
Березань, *м.* 32, 35, 36, 106,
136, 189, 287, 316, 320,
323, 376
Березки, *с.* 26
Березове, *с.* 207
Биків, *с./м.* 34, 166, 177
Бикова, *с.* 167
Бирлівський хутір 203
Біла Церква, *м.* 14, 25, 152,
228, 337, 356, 364
Білики, *слобода* 268
Білозерка 50
Білоусівка, *с.* 288
Білоцерківка, *с.* 156, 166, 286
Білоцерківці, *с.* 167
Бзів, *с.* 181
Богдани, *с.* 108, 143, 199, 209,
287, 288
Богданівка, *с.* 140
Богодухівка, *с.* 217, 262, 264
Богуслав, *м.* 20
Богуславець, *с.* 255, 258, 259
Богушківка, *с.* 136, 137
Богушківська Слобідка 57, 89
Богушкова Слобідка, *с.* 262
Богушова Слобідка 136
Бологи, *с.* 239

- Борзна, м. 215
Бориспіль, м. 26, 71, 80, 89, 90,
96, 103–105, 161, 303, 315,
335, 338, 339, 344–346,
348, 350, 352, 354, 374, 378
Борки, с. 96
Борочичі, с. 311
Брагин, м. 27
Брагинська економія 27
Брагинський ключ 27
Брагинці, с. 166, 167, 173,
177–179
Бражниківщина, хутір 272
Бранденбург 58
Брацлав, м. 45
Бубнів, м. 43, 234
Бубнівка, м. 226
Бубнівська Слобідка, с. 48, 128,
226, 228, 229, 288
Бубнівське урочище 222
Буг, р. 43
Буди, с. 148
Будки, с. 272
Бузки, с. 268
Буряївський хутір 298
Буромка, р. 233
Бучачок, хутір 48
Валахія 8, 30
Варшава, м. 16
Васютинці, с. 267, 268, 272,
279, 284
Велаське, с. 85
Велика гребля 81
Велика Каратуль, с. 63, 76, 79,
132, 150, 217, 234
Велика Могила, урочище 148
Великий Хутір, с. 112, 255
Великі Канівці, с. 280
Великомостянська башта 49
Великохуторянська, с. 255
Веприк, с. 166, 167
Виповзки, с. 54, 70, 146, 151,
217
Висока Могила 146
Власівка, с. 52, 181, 286
Вовківня, сінокіс 148
Вовчки, с. 121, 164, 213
Вовчків, с. 142, 149, 172
Вовчок, с. 35
Вознесенське, с. 255
Войнинці, с. 69
Войтів, с./м. 32
Войтівці, с. 45, 57, 81, 82, 117,
118, 124, 148, 149, 203
Войтове, с. 35, 45, 106, 318,
321, 324, 325
Волчки, с. 82
Волошинівка, с. 181, 184
Вороб'ї, с. 157
Воронинці, с. 280
Вороніж, м. 123, 232
Вороньки, с. 166, 167
Вороньків, м./с. 13, 27, 29, 31,
48, 91–93, 105, 116, 191,
193, 195–197, 362
В'юнище, с. 41, 44, 63
В'юнища, с. 211, 214, 215, 217,
265
Гадяч, м. 12, 15, 21, 25, 137
Гаевий хутір 173
Гайшин, с. 82, 116, 144, 146,
155, 184, 216
Гельмязів, м. 23, 31, 57, 117,
132, 136, 137, 199, 201,
202, 204, 205, 285
Гладишів, с. 82, 164
Гладківський ставок 80
Глибоке, с. 189, 292
Глухів, м. 28, 37, 48, 52, 77, 89,
107, 111, 188

- Гниловода, урочище 222
Гоблена могила, урочище 222
Говтва, м. 118
Гоголів, с./м. 22
Годонівські ґрунти 215
Головенька, р. 77
Горбані, с. 112, 122, 199, 208
Городище, с. 41, 44, 63, 211,
214, 217, 292
Гостролуччя, с. 44, 64, 65, 181,
190
Грабарівка, с. 164
Гречаники, с. 111
Гречанівка, с. 76
Гречанівка, хутір 140
Григорівка, с. 72
Гришківський хутір 173
Гришковий хутір 173
Грищенці, с. 48
Грушів, с. 214
Гудівка, с. 50
Гуляники, с. 48, 139
Гути, с. 11
Данилівка, с. 41
Данилівський скит 86
Даріївка, с. 49
Дворячне, с. 132
Девички, с. 46
Демки, с. 268
Дем'янівка, р. 215
Дем'янці, с. 13, 75, 80–82, 120,
124, 140, 144–147, 160,
163, 217
Дем'янчицький хутір 44
Дениси, с. 41, 294
Денисівка, с. 128
Деньги, с. 240, 241, 262
Деренцовичі, с. 228
Деркачівка, с. 230, 255
Дернівка, с. 181
Диканька, с. 214
Димер, м. 47
Дівички, с. 145, 288, 298
Дмитрівка, с. 156, 244
Дніпро, р. 16, 17, 19, 48
Дністер, р. 50
Добролежівський гай 44
Домонтів, м. 43, 137, 244
Дон, р. 25
Драбів, с. 255
Драбівці, с. 255, 259
Драбовець, с. 44
Дубинка, слобода 262
Дубно, м. 12
Дунинівка, слобода 255
Дягове, с. 40
Єрківці, с. 86, 97, 99, 145, 148
Єрусалим, м. 35
Жаровський хутір 77
Жердеве, с. 72, 73
Жеребятин, с. 92, 93
Жингар, м. 47
Жовква, м. 36
Жовнин, с. 288
Жорнокльови, с. 63, 111, 112,
199, 259
Жуковський хутір 39
Журавка, р. 49, 50
Журавка, с. 164
Забілашівка, с. 146
Заворичі, с. 13, 38
Загони, хутір 207
Загородище, с. 277, 278
Задовгомостянський форштат
143
Заліське, слобідка 262
Запорожанський, хутір 272
Згар, р. 83
Згарський хутір 124
Згурівка, м./с. 166, 168, 297

- Зіньків, с./м. 173
Золотоноша, м. 31, 34, 83, 127, 131, 132, 136, 137, 141, 157, 255, 286, 288
Золотоношка, р. 111, 156
Золотоношка, с. 199
Золотоношка, слобода 199
Зубані, с. 285
Зубець, с. 55
Зуївка, с. 55
Илтица, р. 30
Ирклей, р. 8
Исайшин ґрунт 30
Іваниця, м. 207
Іванків, с. 29, 34, 305
Ілтицька башта 105
Ільвовка, с. 255
Іржавець, р. 291, 292, 295, 297
Іржавка, р. 54, 291, 295
Іржавки, хутір 299
Іржавець, слобода 272
Іркліїв, м. 31, 268, 272, 273, 275, 276, 278, 287, 288
Ірклій, р. 8, 274
Ірпінь, р. 47
Іслам-городок 16
Істороп, с. 148
Ічня, м. 195
Кабанівські ґрунти 254
Кагул 65
Кайлів 50
Каленики, с. 199
Калинівка, с. 287
Калитівка, с. 296
Кальне, с. 41, 44, 46, 48, 49, 60
Кам'янець-Подільський, м. 116
Кам'яний Затон 8, 47
Кам'яний Міст, с./м. 107
Канів, м. 19, 20, 50, 72, 105, 204, 265
Канівський хутір 73
Канівці, м./с. 71, 73, 141, 272, 278, 281
Капустина долина 214
Капустинці, с. 41, 103
Карань, р. 26
Карань, с. 93, 211
Каратуйль, с. 52, 55, 70
Карпаї, с. 294
Кафа 177
Келеберда, с. 219
Кизи-Кермен 44, 47
Київ, м. 28, 50, 64, 96, 97, 99, 137, 286
Кобизький хутір 320
Ковалин, с. 188
Ковбасівка, слобода 81, 82, 127
Коврай, с. 55, 57, 111, 140, 199, 201, 268, 272
Коврай, р. 209, 238
Коврайські ґрунти 81
Коврайський хутір 81, 272, 287
Коврайці, с. 111
Коврань, хутір 287
Ковтуни, с. 255
Ковтунівка, хутір 234
Ковтунівський хутір 210
Кодинці, с. 44
Козар, м. 47
Козари, с. 76
Козелець, м. 16, 17, 68, 251
Козацьке, с. 166, 170
Козлів, с. 35, 54, 56, 87
Козинець, с. 265
Козинці, с. 41, 63, 76, 96, 185, 186, 211, 216
Колесники, с. 148, 286
Колобуще, ґрунт 152
Коломак, р. 104
Коломийці, с. 63

- Коржі, с. 181, 187
Коломістів, *слобода* 255
Комарівка, с. 294
Комаровка, с. 9
Конотоп, м. 11
Корніївка, с. 305
Коробівка, с. 244, 285, 293
Короп, м. 99
Коропове озеро 146
Корсунь, м. 15
Котки, с. 272
Котлів, с. 268, 274
Кошиць, *грунт* 152
Краконовський хутір 224
Крапивны, *города* 20
Красенівка, с. 262, 280
Красне, с. 166, 168, 267, 312
Краснохижинці, с. 274
Кременчук, м. 286
Крестителів, с. 262
Кривоносівка, с. 255
Кривоносівка, *слобода* 82
Крим 16, 98
Криски, с. 75, 77
Кропивна, р. 81, 100, 141, 142, 267
Кропивна, м. 8, 224, 262, 265–267
Кружики (Кружки), с./м. 120
Крупівська гребля 76
Крупілля, с. 166, 167
Крупське, с. 262
Крутьки, с. 272, 280
Кузнецьк, с./м. 87
Кулажинці, с. 59
Кунів, с. 217
Купчич, с. 77
Кучаків, с. 28, 29, 49, 50, 104, 181
Кущовський, *хутір* 49
Ладижин, м. 43
Ладижине, *урочище* 304
Ладозьке озеро 164
Лебедин, с. 15, 28, 29, 49, 54, 181
Левада, *нива* 140, 145
Леглич, р. 48
Лесяки, с. 318, 319
Лесянці, с. 347
Леплява, м. 219
Лехнівка, с. 104, 122, 151
Лехнівці, с. 32, 36
Лецьки, с. 41, 63, 80, 184
Липівське, с. 255
Лисовичі, с. 153
Лисняківський хутір 210
Лихолітки, с. 278, 280
Ліски, с. 160
Лісні, с. 268
Лісняки, с. 209, 293
Лубенський ключ 26
Лубни, м. 11, 14, 68
Лукаші, с. 32, 35, 38, 188, 318
Лукашівка, с. 82, 255
Луки, с. 128, 286
Лукин, с. 49
Лук'янівка, с. 32, 35, 36
Лупула, *хутір* 297
Любарів (Любарці), с. 145
Любарці, с. 120, 145
Люблін, м. 128
Ляховичі, с./м. 104, 204, 228, 316
Максимівка, с. 131
Максимовичева гребля 185
Максимовичівські ґрунти 50
Мала Березанка, с. 35, 39
Мала Бурімка, с. 286
Мала Каратуль, с. 44, 69, 70, 121, 156, 157

- Мала Стариця, с. 181
Мала Топальська, с. 181
Малий Чумгак, р. 81
Малий хутір 112
Малі Канівці, с. 280
Мамаївка, с. 147
Мамаленки, с. 272
Манжелівка, с. 273
Маслівка, м./с. 204
Матвіївка, с. 216, 244
Махна, р. 35
Мельники, с. 272, 280
Мельня, с. 194
Миколаївка, с. 166, 168, 255
Миргород, м. 22, 55, 288
Митки, с. 268, 272, 274
Михайлівщина, *слобода* 255
Михайлівський хутір 57
Михальчина Слобода, с. 50, 52
Мицалівка, с. 255
Міщенкова гора 222
Мойсенці, с. 268, 282–286
Мокієвський хутір 59
Мокра Оржиця, р. 106, 107
Морозівка, с. 181, 278
Морозівщина, *хутір* 83
Москва 11–13, 15, 17, 20, 24,
27, 32–34, 36, 43, 46, 48,
68, 71, 85, 98, 99, 104, 123,
136, 148, 170, 171, 275, 292,
297, 317, 338
Москаленики, с. 74, 268, 274
Мотишинці, с. 271
Мохначі, с. 272
Мошни, с. 43, 72, 73
Мути, с. 285
Нарим 87
Недра, р. 34, 176
Недра, с. 32, 35–37
Некрасів, с. 311
Нестерівка, с. 89
Нехайки, с. 63, 92, 112, 199,
209
Ніжин, м. 15, 16, 24, 96, 97,
223, 238
Ничипорівка, с. 143, 297
Нова Гребля, с. 236
Нові Санжари 288
Нудич, с. 27
Обич, с. 27
Обичев, с. 286
Обмачів, с. 194
Озериці, с. 164
Озеряни, с. 166, 167
Олексинці, с. 160
Олешківський плец 52
Олешня 15
Ольхи, с. 255
Опішня 20
Оржиця, р. 164, 271
Оржиця, с./м. 166, 168, 272,
286
Орлик, м. 287
Оробіївський хутір 205
Осовці, с. 166, 173
Остаповичівське місце комірне
187
Остапівський, *хутір* 232
Остров Рещенковський 30
Островський кут 44
Осьмаки, с. 40, 41
Охтирка, м. 15, 356
Очаків 159, 177
Паволоч 215
Панське, с. 262, 286
Панфілі, с. 45, 92–94, 104
Панфілівський хутір 94
Паришків, с. 189
Пасічна, с. 181
Пасічна, *хутір* 36

- Пасне, озеро 222
Перевод(а/ь), р. 59
Переволочна 64
Перегон, с. 214
Перекоп 50, 107, 177
Переяслав, м. 11, 12, 14–17,
19–22, 24–26, 29, 31, 33, 34,
41, 44–46, 49, 52, 55, 57, 59,
63, 67, 76, 79, 81–83, 92, 96,
98, 100, 105, 106, 108, 111,
113, 115–118, 122–125, 127,
135–137, 139–143, 145,
146, 148, 149, 151, 154,
156–158, 160, 161, 163, 164,
176, 184, 185, 216, 217, 266,
271, 273, 287, 291, 293, 298,
299, 316, 317, 326
Песчаное, местечко 16
Петербург, м. 37, 63, 109, 188,
206, 271, 317
Петрівка, с. 166
Пилипчичі, с. 274
Пирятин 107
Пищики, с. 268, 274, 283–287
Підлипне, с. 44
Підсінне, с. 86, 211, 265
Підставки, с. 57, 199, 205
Піски, с. 167
Піщана, м./с. 217, 236
Плескачі, с. 199
Погар, м. 217
Погоріле, с. 85
Полежаї, с. 45
Пологи, с. 41, 45, 46, 63, 125
Пологи, сінокіс 52
Пологи-Яненки, с. 153
Полтава, м. 342, 348, 352, 353,
362, 371, 373, 374
Полуботківська гребля 100
Полуботківська слобода 211
Помоклі, с. 41, 44, 46, 52, 63,
68, 72, 122, 138, 156
Поперечинський хутір 50
Попівка, с. 11, 15, 17, 83
Попівка, урочище 140, 145
Попівщина, хутір 274
Посудичі, с. 214
Прага, м. 37
Прилука 158, 159
Прилуки, м. 14, 110, 195, 286
Прип'ять, р. 26
Прислениці Гайшинецькі, с. 94
Пристроми, с. 54, 106, 126,
157, 164, 165
Прокопенківський хутір 187
Прохорівка, с./м. 226, 231
Пулинці, с. 177
Пункове озеро 304
Путкари, с. 38
Пшехдани, с. 108
Ревбинці, с. 272, 280
Решітки, с. 219
Ржищів, м. 48
Рогозів, с. 91, 92, 94, 154, 192,
196, 198, 362
Рогоща, с. 26, 47
Рокита, урочище 146
Россохи, с. 13
Рудницьке, с. 181
Сазонівка, с. 286
Салогубівка, с. 206
Сальків, с. 195
Самарчик 107
Самовище, с. 268, 272, 275, 279
Сари, с. 25
Сасинівка, с. 164
Седельники, урочище 111
Сезенків, с. 181
Сезки, с. 148
Селичівка, с. 65, 181, 183, 187

- Селичовка, с. 124
Селище, с. 181, 189
Семенівка, с. 32
Семенівка, *слобода* 77
Семенчичі, с. 36
Сенківці, с. 44
Сенча, м. 115
Сергіївка, с. 115
Сергіївці, с. 72
Сиволож, с. 77
Симонівський хутір 11
Синьківці, с. 255
Синьооківка, с. 255
Ситець, с. 104
Сівськ 47
Скопці, с. 26, 29, 50, 69, 82,
104, 124, 135, 139, 145,
146, 150, 190, 276
Скородистка, с. 268, 279
Слобідка, с. 45
Слобідка Слюжчина, с. 32
Смотрики, с. 164
Сокирна, с./м. 137
Сомівка, с. 274
Сосниця 77
Соснівка, с./м. 136
Соснова, с. 292
Сосновка, с. 299
Сотниківва, *слободка* 295
Сотниківва, *хутір* 296
Софіївка, с. 93
Сошників, с. 28, 122, 148, 170
Сошники (Сошників), с. 11
Сперша, р. 41
Ставища, с. 147
Стамбул, м. 98
Стара Басань, м./с. 59–62, 166,
167, 170, 172
Старе, с. 23, 41, 44, 46, 48, 49,
60, 92, 184
Старий Биків, с. 166
Стариця, р. 28
Стародуб, м. 91, 98
Старосілля, с. 100
Степовий, *хутір* 274
Стовпяти, с. 26, 44, 63, 105,
140, 211, 217, 218, 265
Стольне, с. 108, 109
Строкова, с. 48, 87
Студеники, с. 35, 41, 50, 87, 88,
154, 296
Студенки, с. 188
Ступаківський хутір 11
Сулак 49
Сулимівка, с. 48, 52, 181
Сулімінці, с. 28, 29, 50
Суми, м. 17, 148, 356
Сумка, р. 148
Супой, р. 54, 104, 106, 238
Сусловський плец 105
Суша Оржиця, р. 106
Сухий Чумгак, р. 125
Сушки, с. 100, 226, 228, 234
Тавань 47
Тарандинці, с. 176, 177
Тараща, с. 152, 153
Тачанче, с. 72
Ташань, с. 41, 45, 63
Товкачівка, с. 286
Томськ, м. 12
Топальський хутір 205
Торопов 120
Требухів, с. 307
Трипілля, с. 34
Тростяне, с. 108
Трубіж, р. 49, 105, 106, 187
Турівка, с. 285, 287
Тютюрі, с. 98
Убідь, р. 77
Уздиця, с. 77

- Усівка, с. 166, 167, 174, 175,
359
Ухівка, с. 234
Фаївка, с. 101
Филиповичі, с. 288
Харків, м. 287
Харківці, с./м. 24, 120, 132,
135, 146, 298
Ходорків 34
Хоробичі, с. 38
Хорунжівка, с. 286
Хотин 165
Хотуч, с. 27
Хоцьки, с. 44, 76, 112, 124,
152, 159
Хрущівка, с. 255
Хубнова долина, урочище 222
Царицин 48, 55
Циблі, с. 41, 44, 46, 63, 142,
143, 145, 222
Чауси, с. 52
Черкаси, м. 73, 127, 137
Чернігів, м. 33, 110, 368
Чехівка, м./с. 262, 267
Чигирин, м. 19, 68, 89, 137, 159
Чирське, м. 79
Чопилки, с. 112, 199
Чорнобаї, с. 262, 267
Чорнухи, м. 101
Чумацький хутор 81
Чумгак, *гора* 59, 121
Чумгак, р. 54, 89
Чумгак, *хутір* 140, 164
Чумгацький хутір 57, 81, 82,
157
Чутівка, с. 272, 287
Шабельники, с. 236
Шаповалівський хутір 173
Шелехівка 34
Шелехівський ліс 29, 34
Шимковский хутор 8
Шклярівський хутір 11
Шурша, *урочище* 52
Щаснівка, с. 166, 171
Щенеїве, с. 85
Щербинівка, с. 262
Юльче, с. 26
Юріївка, с. 123
Юрщинів окоп 30
Юрщинова нива 30
Яблунів, с. 26
Ягівка, с. 157
Яготин, м. 36, 49, 50, 82, 121,
290, 291, 299, 317, 372
Ядлівка, с. 44, 181
Яненки, *хутір* 76
Яреськи, с. 32, 36
Ярославка, с. 138, 197, 207
Яслозовський хутір 57
Ячники, с. 41, 44, 211

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

Акты ЮЗР	Акты, относящиеся к истории Южной и Западной России
АЮЗР	Архив Юго-Западной России
ГВА	Генеральна військова артилерія
ГВК	Генеральна військова канцелярія
ГВС	Генеральний військовий суд
ДАКО	Державний архів Київської області
ІР НБУ	Інститут рукопису Національної бібліотеки України ім. В.Вернадського
КМА	Києво-Могилянська академія
КС	Киевская Старина
МК	Малоросійська Колегія
нак.	наказний
УІЖ	Український історичний журнал
ЦДІАУК	Центральний державний історичний архів України в м. Києві

ПРО АВТОРА

Володимир Володимирович Кривошея – кандидат історичних наук, академік Української академії національного прогресу, старший науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень Національної академії наук України, відомий понад 100 розвідками з історії України. У його доробку – монографії про національну еліту Гетьманщини, в яких досліджується персональний склад та генеалогія козацької старшини. Окремі книги присвячені історії Білоцерківського полку, Любецької, Сосницької, Волинської сотень Чернігівського полку, Борзнянської сотні Ніжинського полку, Яготинської, Березанської, Бориспільської сотень Переяславського полку. Спеціальні статті присвячені родинам Хмельницьких, Чечелів, Міхновських, Забіл, дослідженню питань соборності українських земель періоду Гетьманщини, етнічному складу української козацької старшини.

ЗМІСТ

Передмова.....	3
I. Полковники	6
II. Полкові обозні	67
III. Полкові судді	84
IV. Полкові писарі.....	95
V. Полкові осавули	119
VI. Полкові хорунжі.....	126
VII. Полкові (Переяславські) сотні	134
VIII. Басанська сотня	166
IX. Баришівська сотня	181
X. Вороньківська сотня	191
XI. Гельмязівська сотня	199
XII. Трахтемирівська сотня.....	211
XIII. Леплявська сотня.....	219
XIV. Бубнівська сотня	226
XV. Піщанська сотня	236
XVI. Домонтівська сотня	244
XVII. Золотоніська сотня	255
XVIII. Кропивнянська сотня.....	262
XIX. Іркліївська сотня	268
XX. Канівецька сотня	280
XXI. Яготинська сотня	289
XXII. Бориспільська сотня	300
XXIII. Березанська сотня	313
Післямова	326
Примітки.....	335
Іменний покажчик та покажчик представників родів	378
Покажчик назв населених пунктів та топонімів	405
Список скорочень	414
Про автора	415

Шановні читачі!

Ви ознайомилися із черговою книжкою серії «Генеалогія українського козацтва». Якщо Вас зацікавила ця тематика, будемо вдячні за будь-які зауваження, побажання та пропозиції стосовно майбутніх книг серії як на стадії підготовки, так і в міру виходу книг, де будуть подані родоводи простих козаків, сотників, полковників.

Крім того, будемо дуже вдячні, якщо Ви повідомите нас про те, що вміщена у книжках серії інформація дозволила Вам уточнити деталі свого родоводу або ж спонукала звернутися до пошуків свого коріння чи викликала інтерес до питань генеалогії взагалі.

Пишіть нам, телефонуйте або ж надсилайте листи електронною поштою:

Адреса для листування: 04080, Київ-80, вул. Оленівська, 8, к. 2.

Тел./факс: (044) 467-53-50, 467-53-20.

E-mail: stylos@webber.net.ua

Наукове видання

*Кривошея
Володимир Володимирович*

**Генеалогія українського козацтва:
Переяславський полк**

(українською мовою)

Редактор Т.Г.Бондаренко
Технічний редактор О.П.Бондаренко
Підготовка покажчиків І.В.Риндюк
Обкладинка Ю.О.Бородай
Коректор Т.Г.Олексенко

Підп. до друку 29.07.2004 р. Формат 60х84/16.
Папір офс. Друк офс. Гарнітура Мусл.
Ум. друк. арк. 26,2. Обл.-вид. арк. 22,3.
Наклад 500 прим. Замовл. № 243.

ТОВ «Видавничий дім «Стилос»
04080, Київ–80, вул. Оленівська, 8, к. 2. Тел./факс: (044) 467-53-50, 467-53-20.
Свідоцтво Держкомінформу України (серія ДК № 1465 від 13.08.2003 р.)

Надруковано ТОВ «Поліграфічний центр «Фоліант»
04176, Київ–176, вул. Електриків, 26. Тел./факс: (044) 416-30-01.
Свідоцтво Держкомінформу України (серія ДК № 149 від 16.08.2000 р.)

**У серії «Генеалогія українського козацтва»
побачили світ книжки:**

1. Нариси історії козацьких полків
2. Білоцерківський полк
3. Переяславський полк
4. Нариси історії козацьких полків, 2-е вид.

Готуються до друку:

5. Чернігівський полк
6. Ніжинський полк
7. Прилуцький полк

Заплановані:

8. Стародубський полк
9. Київський полк
10. Полтавський полк
11. Лубенський полк
12. Миргородський полк
13. Гадяцький полк
14. Уманський полк
15. Брацлавський полк
16. Кальницький (Вінницький) полк
17. Подільський полк
18. Корсунський полк
19. Канівський полк
20. Чигиринський полк
21. Черкаський полк
22. Підсумки і перспективи

Нові видання Видавничого дому «Стилос»:

Козацька тематика:

- Аброскін П., Кривошея В., Стасенко О.* Київщина козацька: люди і долі. – К., 2004. – 183 с.
- Дан О.Ю.* Козацтво Брацлавщини в боротьбі за свободу і незалежність. – К., 2004. – 288 с.
- Фігурний Ю.С.* Історичні витoki українського лицарства: Нариси про зародження і розвиток козацької традиційної культури та національне військове мистецтво в українознавчому вимірі. – К., 2004. – 312 с.

«Київська серія»:

- Климовський С.І.* Соціальна топографія Києва XI – середини XVII століття. – К., 2002. – 230 с.
- Попельницька О.* Історична топографія київського Подолу XVII – початку XIX століття. – К., 2003. – 304 с.

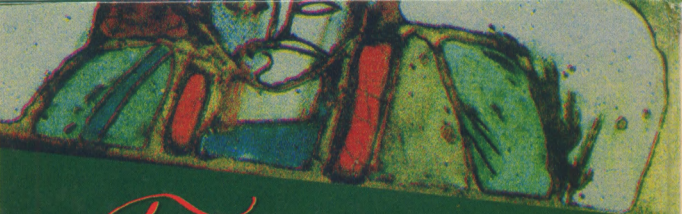
«Кримська серія»:

- Зубарь В.М.* Таврика и Римская империя: Римские войска и укрепления в Таврике. – К., 2004. – 232 с.
- Зубарь В.М., Русяева А.С.* На берегах Боспора Киммерийского. – К., 2004. – 239 с.
- Русяева А.С., Русяева М.В.* Ольвия Понтийская. – К., 2004. – 232 с.
- Сорочан С.Б., Зубарь В.М., Марченко Л.В.* Херсонес – Херсон – Корсунь: Путешествие через века без экскурсовода. – К., 2003. – 240 с.

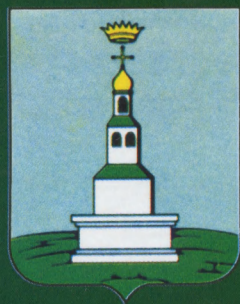
Готуються до друку:

- Архипова Е.И.* Резной камень в архитектуре древнего Киева (конец X – начало XIII вв.).
- Найден О.С.* Воїн в українському фольклорі: Семантичні та образні аспекти.

*Тетралогія
Українського Коталства*

Переяславський
полк

ISBN 966-8518-18-7